

no 2

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל 1
מועד לאמר ׃ וקרא למשה ומליל ײ עמיה
ממשכן זמנא למימר ׃ דבר אל בני ישראל 2
ואמרת אלהם אדם כי יקריב מכם קרבן
ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן ת
תקריבו את קרבנכם ׃ מליל עם בני ישראל
ותימר להון אנש ארי יקריב מנכון קרבנא
קדם ײ מן בעירא מן תורי ומן ענא תקרבון ית
קורבנכון ׃ אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים 3
יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו
לרצנו לפני יהוה ׃ אם עלתא קרבניה מן תורי
דכר שלים יקרבניה לתרע משכן זמנא
יקריב יתיה לרעוא ליה קדם ײ ׃ וסמך ידו על 4
ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו ׃ ויסמוך
ידיה על ריש עלתא ויתרעי ליה לכפרא
עלוהי ׃ ושחט את בן הבקר לפני יהוה 5
והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו
את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל
מועד ׃ ויכוס ית בר תורי קדם ײ ויקרבון בני אהרן
כהניא ית דמא ויזרקון ית דמא על מדבחא
סחור סחור דבתרע משכן זמנא ׃ והפשיט את 6
העלה ונתח אתה לנתחיה ׃ וישלח ית עלתא
ויפליג יתה לאברהא ׃ ונתנו בני אהרן הכהן 7
אש על המזבח וערכו עצים על האש ׃ ויתנון
בני אהרן כהנא אישתא על מדבחא ויסדרון
אעיא על אישתא ׃ וערכו בני אהרן הכהנים 8

את הנתחים את הראש ואת
העצים אשר על האש אשר
ויסדרון בני אהרן כהניא ית אבריא ית
וית תרבא על אעיא דעל אישתא דעל
מדבחא ׃ וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר
הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח
ליהוה ׃ וגויה וכרעוהי יחליל במיא ויסיק
כהנא ית כולא למדבחא עלתא קרבן
דמתקבל ברעוא קדם ײ ׃
10 ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או
מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו ׃ ואם מן
ענא קרבניה מן אמריא או מן עזיא לעלתא
דכר שלים יקרבניה ׃ ושחט אתו על ירך
המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב ׃ ויכוס
יתיה על שדא דמדבחא צפונא קדם ײ
ויזרקון בני אהרן כהניא ית דמיה על
12 מדבחא סחור סחור ׃ ונתח אתו לנתחיו
ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם
על העצים אשר על האש אשר על
המזבח ׃ ויפליג יתיה לאברוהי וית רישיה
וית תרביה ויסדר כהנא יתהון על אעיא
13 דעל אישתא דעל מדבחא ׃ והקרב
והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את
והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה ׃ וגווא וכרעיא יחליל במיא

ויקריב

Levit. 1.14 – II.9

...ת כו..א ויסיק למדבחא
... קרבן דמתקבל ברעוא קדם ײ׃
ואם מן העוף עלה
...בנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני
היונה את קרבנו׃ ואם מן עופא עלתא
קרבניה קדם ײ ויקריב מן שפנינא או מן בני
יונה ית קרבניה ׃ ואן כאן קרבאנה מן טאיר
צעידה ללה פליקרבה מן אשפאנין או מן פראך
חמאם׃ והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את 15
ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר
המזבח׃ ויקרבניה כהנא למדבחא וימלוק ית
רישיה ויסיק למדבחא ויתמצי דמיה על כותל
מדבחא׃ והסיר את מראתו בנצתה והשליך 16
אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן׃ ויעדי
ית זפקיה באכליה וירמי יתיה בסטר מדבחא
קדומא לאתר דמקרין קטמא׃ ושסע אתו 17
בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה
על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח
ניחח ליהוה׃ ויפריק יתיה בכנפוהי לא יפריש
ויסיק יתיה כהנא למדבחא על אעיא דעל
אשתא עלתא הוא קרבן דמתקבל ברעוא קדם
ײ׃ ויפצלה ונפש כי תקריב 1
קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה
שמן ונתן עליה לבנה׃ ואנש ארי יקריב קרבן
מנחתא קדם ײ סלתא יהי קרבניה ויריק עלה
משחא ויתן עלה לבונתא׃ והביאה אל בני 2

אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן את
אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ וייתינה
לות בני אהרן כהניא ויקמוץ מתמן מלי קמציה
מסלתה וממשחה על כל לבונתה ויסיק כהנא ית
אדכרתה למדבחא קרבן דמתקבל ברעוא קדם ײ׃
3 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים
מאשי יהוה׃ ודאישתאר מן מנחתא לאהרן
ולבנוהי קדש קדשין מקרבניא דײ׃
4 וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת
חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן׃ וארי תקריב קרבן מנחתא מאפי תנור סלת
גריצן פטירן במשח ואספוגין פטירין דמשיחין במשח׃
5 ואם מנחה על המחבת קרבנך
סלת בלולה בשמן מצה תהיה׃ ואם מנחתא על
מסריתא קרבנך סלת דפילא במשח פטיר תהי׃
6 ואן כאן קרבאנך ׃ פתות אתה פתים ויצקת עליה
שמן מנחה הוא׃ בצע יתה בצועין ותריק עלה
משחא מנחתא היא׃
7 ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה׃
ואם מנחתא דרדתא קרבנך סלת במשח תתעביד׃
8 והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה
והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח׃ ותיתי ית
ויקרבנה מנחתא דתתעביד מאלין קדם ײ ויקרבנה לכהנא
למדבחא׃ 9 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה
והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה׃ ויפריש
כהנא

כהנא מן מנחתא ית אדכרתה ויסיק למדבחא
קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי׃ והנותרת מן 10
המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי
יהוה׃ ודישתאר מן מנחתא לאהרן ולבנוהי
קדש קדשין מקרבניא דיי׃ כל המנחה אשר 11
תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל
דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה׃ כל
מנחתא דתקרבון קדם יי לא תתעביד חמיע
ארי כל חמיר וכל דבש לא תסקון מניה קרבנא
קדם יי׃ קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל 12
המזבח לא יעלו לריח ניחח׃ קרבן קדמאי ית
תקרבון יתהון קדם יי ולמדבחא לא יתסקון
לאתקבלא ברעוא׃ לאן קרבאן אזול תקרבונהא׃
וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח 13
ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב
מלח׃ וכל קרבן מנחתך במלחא תמלח ולא
תבטיל מלח קים אלהך מעל מנחתך על כל
קרבנך תקריב מלחא׃
ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי 14
באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך׃
ואם תקריב מנחת בכורין קדם יי אביב קלי
בנור פירוכן רכיכן תקריב ית מנחת בכורך׃ ונתת 15
עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה היא׃ ותתין
עלה משחא ותשוי עלה לבונתא מנחתא היא׃
והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה 16
על כל לבנתה אשה ליהוה׃ ויסיק כהנא ית
אדכרתה מגרסה וממשחה על כל לבונתה
קרבנא קדם יי׃ ואם זבח שלמים 1
קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה
תמים יקריבנו לפני יהוה׃ ואם נכסת קדשיא קרבניה
אם מן תורי הוא מקריב אם דכר אם נוקבא
שלים יקרביניה קדם יי׃ וסמך ידו על ראש 2
קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן
הכהנים את הדם על המזבח סביב׃ ויסמוך
ידיה על ריש קרבניה ויכסיניה בתרע משכן
זמנא ויזרקון בני אהרן כהניא ית דמא על
מדבחא סחור סחור׃ ויסנד ידה׃ והקריב מזבח 3
השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ויקריב
מנכסת קדשיא קרבנא קדם יי ית תרבא דחפי
ית גוא וית כל תרבא דעל גוא׃ ויקרב מן דבח
סלאמה׃ ואת שתי הכלית ואת החלב אשר 4
עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
על הכליות יסירנה׃ וית תרתין כלין וית תרבא
דעליהון דעל גססיא וית חצרא דעל כבדא
על כליתא יעדינה׃ ואכלותין׃ והקטירו אתו בני 5
אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים
אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה׃ ויסקון
יתיה בני אהרן למדבחא על עלתא דעל
אעיא דעל אישתא קרבן דמתקבל ברעוא
קדם יי׃ ואם מן הצאן 6
קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים
יקריבנו׃ ואם מן ענא קרבניה לנכסת קדשיא
קדם יי דכר או נקבא שלים יקרביניה׃ אם 7
כבב

Levit III. 7–IV. 4

כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני
יהוה: אם אמר הוא מקריב ית קרבניה ויקריב
8 יתיה קדם יי: וסמך את ידו על ראש קרבנו
ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
דמו על המזבח סביב: ויסמוך ית ידיה על ריש
קרבניה ויכוס יתיה קדם משכן זמנא ויזרקון בני
9 אהרן ית דמיה על מדבחא סחור סחור: והקריב
מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה
לעמת העצה יסירנה ואת החלב המכסה את
הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: ויקריב
מנכסת קדשיא קרבנא קדם יי תרביה אליתא
שלמתא לקביל שזרתא יעדינה וית תרבא דחפי
10 ית גוא וית כל תרבא דעל גוא: ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת
היתרת על הכבד על הכלית יסירנה: וית תרתין
כולין וית תרבא דעליהון דעל גססיא וית חצרא
11 דעל כבדא על כליתא יעדינה: והקטירו הכהן
המזבחה לחם אשה ליהוה: ויסקיניה כהנא
למדבחא לחים קרבנא קדם יי:
12 ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה: ואם מן בני
13 עזיא קרבניה ויקרביניה קדם יי: וסמך את ידו על
ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני
אהרן את דמו על המזבח סביב: ויסמוך ית
ידיה על רישיה ויכוס יתיה קדם משכן זמנא
ויזרקון בני אהרן ית דמיה על מדבחא סחור
14 סחור: והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את
החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר

על הקרב: ויקריב מניה קרבניה קרבנא קדם
יי ית תרבא דחפי ית גוא וית כל תרבא
15 דעל גוא: ואת שתי הכלית ואת החלב
אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת
על הכבד על הכלית יסירנה: וית תרתין כולין
וית תרבא דעליהון דעל גססיא וית חצרא
16 דעל כבדא על כוליתא יעדינה: והקטירם
הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל
חלב ליהוה: ויסקינון כהנא למדבחא לחים
קרבנא לאתקבלא ברעוא כל תרבא קדם יי:
17 חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל
חלב וכל דם לא תאכלו: קים עלם לדריכון
בכל מותבניכון כל תרבא וכל דמא לא
תיכלון:
IV 1 וידבר יהוה
אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר:
2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא
בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה
מאחת מהנה: מליל עם בני ישראל למימר
אנש ארי יחוב בשלו מכל פקודיא דיי דלא
3 כשרין לאתעבדא ויעביד מן חד מנהון: אם
הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על
חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה
לחטאת: אם כהנא רבא יחוב לחובת עמא
ויקריב על חובתיה דחב תור בר תורי שלים
4 קדם יי לחטאתא: והביא את הפר אל פתח אהל
מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר
ושחט את הפר לפני יהוה: וייתי ית תורא
לתרע

לתרע משכן זמנא לקדם יי ויסמוך ית ידיה
5 על ריש תורא ויכוס ית תורא קדם יי: ולקח
הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל
מועד: ויסב כהנא רבא מדמא דתורא ויעיל
6 יתיה למשכן זמנא: וטבל הכהן את אצבעו
בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני
פרכת הקדש: ויטבול כהנא ית אצבעיה
בדמא וידי מן דמא שבע זמנין קד יי קדם
7 פרכתא דקדשא: ויגמם אצבעה: ונתן הכהן
מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל
יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ויתין
כהנא מן דמא על קרנת מדבחא דקטרת
בסמיא דקד יי דבמשכן זמנא וית כל דמא
דתורא ישפוך ליסודא דמדבחא דעלתא
8 דבתרע משכן זמנא: ואת כל חלב פר
החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב: וית כל תרב
תורא דחטתא יפריש מניה ית תרבא דחפי על
9 גוא וית כל תרבא דעל גוא: ואת שתי הכלית
ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה: וית
תרתין כולין וית תרבא דעליהון דעל גססיא
וית חצרא דעל כבדא על כוליתא יעדינה:
10 כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם
הכהן על מזבח העלה: כמא דמתפרש מתור

נכסת קדשיא ויסיקנון כהנא על מדבחא
11 דעלתא: ואת עור הפר ואת כל בשרו על
ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו: וית משך
תורא וית כל בסריה על רישיה ועל כרעוהי
12 וגויה ואכליה: והוציא את כל הפר אל
מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן
ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן
ישרף: ויפיק ית כל תורא למברא למשריתא
לאתר דכי לאתר בית מושד קטמא ויוקיד
יתיה על אעיא באישתא על אתר בית מושד
13 קטמא יתוקד: ו ואם כל
עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל
ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה
ואשמו: ואם כל כנשתא דישראל ישתלון ויהי
מכסא פתגמא מעיני קהלא ויעבדון חד מכל
פקודיא דיי דלא כשרין לאתעבדא ויחובון:
14 ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו
הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני
אהל מועד: ותתידע חובתא דחבו עלה
ויקרבון קהלא תור בר תורי לחטתא וייתון
15 יתיה לקדם משכן זמנא: וסמכו זקני העדה
את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט
את הפר לפני יהוה: ויסמכון סבי כנשתא
ית ידיהון על ריש תורא קד יי ויכוס ית
16 תורא קד יי: והביא הכהן המשיח מדם
הפר אל אהל מועד: ויעיל כהנא רבא

חורמא

Levit. IV. 17-30

17 מדמא דתורא למשכן זמנא: וטבל הכהן
אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה
את פני הפרכת: ויטבול כהנא אצבעיה מן
18 דמא וידי שבע זמנין קדם יי קדם פרכתא: ומן
הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה
אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל
יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ומן
דמא יתין על קרנת מדבחא דקדם יי דבמשכן
זמנא וית כל דמא ישפוך ליסודא דמדבחא
19 דעלתא דבתרע משכן זמנא: ואת כל
חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה: וית כל
20 תרביה יפריש מניה ויסיק למדבחא: ועשה
לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה
לו וכפר עלהם הכהן ונסלח להם: ויעביד
לתורא כמא דעבד לתורא דחטתא כן יעביד
21 ליה ויכפר עליהון כהנא וישתביק להון: והוציא
את הפר [illegible] אל מחוץ למחנה ושרף
אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת
הקהל הוא: ויפיק ית תורא למברא למשריתא
ויוקיד יתיה כמא דאוקיד ית תורא קדמאה
חטאת קהלא הוא:
22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות
יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם:
אם רבא יחוב ויעביד חד מכל פקודיא דיי
אלהיה דלא כשרין לאתעבדא בשלו ויחוב:
23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא

את קרבנו שעיר עזים זכר תמים: או אתידע
ליה חובתיה דחב בה וייתי ית קרבניה צפיר בר עזין
24 דכר שלים: וסמך ידו על ראש השעיר ושחט
אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה
חטאת הוא: ויסמוך ידיה על ריש צפירא ויכוס
יתיה באתרא דיכוס ית עלתא קדם יי חטתא הוא:
25 ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על
קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד
מזבח העלה: ויסב כהנא מדמא דחטתא באצבעיה
ויתין על קרנת מדבחא דעלתא וית דמיה ישפוך
26 ליסודא דמדבחא דעלתא: ואת כל חלבו יקטיר
המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן
מחטאתו ונסלח לו: וית כל תרביה יסיק למדבחא
כתרב נכסת קדשיא ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה
וישתביק ליה:
27 ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה
אחת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם: ואם
אנש חד יחוב בשלו מעמא דארעא במעבדיה חד
28 מפקודיא דיי דלא כשרין לאתעבדא ויחוב: או
הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו
שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא:
או אתידע ליה חובתיה דחב וייתי קרבניה צפירת
29 עזי שלמא נקבא על חובתיה דחב: וסמך את ידו
על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום
העלה: ויסמוך ית ידיה על ריש חטתא ויכוס ית
30 חטתא באתרא דעלתא: ולקח הכהן מדמה

באצבעו

Levit. IV 31 – V.6

באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת
כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ויסב כהנא
מדמה באצבעיה ויתין על קרנת מדבחא
דעלתא וית כל דמה ישפוך ליסוד דמדבחא:
31 ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח
השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח
ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: וית כל תרבה
יעדי כמא דאתעדא תרב מעל נכסת קדשיא
ויסיק כהנא למדבחא לאתקבלא ברעוא ק׳ יי
ויכפר עלוהי כהנא וישתביק ליה:
32 ואם כבש יביא קרבנו לחטאת
נקבה תמימה יביאנה: ואם אמר ייתי קרבניה
33 לחטתא נקבא שלמא ייתינה: וסמך את ידו
על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת
במקום אשר ישחט את העלה: ויסמוך ית ידיה
על ריש חטתא ויכוס יתה לחטתא באתרא
34 דיכוס ית עלתא: ולקח הכהן מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל
דמה ישפך אל יסוד המזבח: ויסב כהנא מדמא
דחטתא באצבעיה ויתין על קרנת מדבחא
דעלתא וית כל דמה ישפוך ליסודא דמדבחא:
35 ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב
מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה
על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר
חטא ונסלח לו: וית כל תרבה יעדי כמא דמתעדא
תרב אמר מנכסת קדשיא ויסיק כהנא יתהון
למדבחא על קרבניא דיי ויכפר עלוהי כהנא

על חובתיה דחב וישתביק ליה:
1 ונפש כי תחטא ושמעה קול
אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא
יגיד ונשא עונו: ואנש ארי יחוב וישמע קל
מומי והוא סהיד או חזא או ידע אם לא יחוי
2 ויקביל חוביה: או נפש אשר תגע בכל דבר
טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת
בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם
ממנו והוא טמא ואשם: או אנש דיקרב
בכל מדעם מסאב או בנבלת חיתא מסאבא
או בנבלת בעירא מסאבא או בנבלת רחיש
3 מסאב ויהי מכסא מניה והוא מסאב וחב: או
כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: או
ארי יקרב בסאובת אנשא לכל סאובתיה
דיסתאב בה ויהי מכסא מניה והוא ידע
4 וחב: או נפש כי תשבע לבטא בשפתים
להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם
בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם
לאחת מאלה: או אנש ארי יקיים לפרשא
בספון לאבאשא או לאוטבא לכל דיפריש
אנשא בקיום ויהי מכסא מניה והוא ידע
5 וחב לחדא מאלין: והיה כי יאשם לאחת
מאלה והתודה אשר חטא עליה: ויהי ארי
6 יחוב לחדא מאלין ויודי דחב עלה: והביא את
אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים

Levit v 7-17.

לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו : וייתי ית
חובתיה לקדם יי על חובתיה דחב נקבא מן
ענא אמרתא או צפירת עזי לחטאתא ויכפר
7 עלוהי כהנא מחובתיה : ואם לא תגיע ידו
די שה והביא את אשמו ליהוה אשר חטא
שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד
לחטאת ואחד לעלה : ואם לא תמטי ידיה
כמיסת סיתא וייתי ית חובתיה דחב תרין
שפנינין או תרין בני יונה לקדם יי חד לחטתא
8 וחד לעלתא : והביא אתם אל הכהן והקריב
את אשר לחטאת ראשונה ומלק את
ראשו ממול ערפו ולא יבדיל : וייתי יתהון
לות כהנא ויקריב ית דלחטתא קדמותא
וימלוק ית רישיה מקביל קדליה ולא יפריש :
9 והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר
בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא :
וידי מדמא דחטתא על כותל מדבחא
ודישתאר בדמא יתמצי ליסודא דמדבחא
10 חטתא הוא : ואת השני יעשה עלה כמשפט
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא
ונסלח לו : וית תנינא יעביד עלתא כדחזי
ויכפר עלוהי כהנא מחובתיה דחב וישתביק
11 ליה : ואם לא
תשיגו ידו לשתי תרים או לשני בני יונה
והביא את קרבנו אשר חטא עשירת
האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן
ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא : ואם לא

תדביק ידיה לתרין שפנינין או לתרין בני יונה
וייתי ית קרבניה דחב חד מן עסרא בתלת סאין
סלתא לחטתא לא ישוי עלה משחא ולא יתין
12 עלה לבונתא ארי חטתא היא : והביאה אל
הכהן וקמץ הכהן ממנה מלוא קמצו את
אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי יהוה חטאת
הוא : וייתינה לות כהנא ויקמוץ כהנא מנה מלי
קומציה ית אדכרתה ויסיק למדבחא על קרבניא
13 די יי חטתא היא : וכפר עליו הכהן על חטאתו
אשר חטא מאחת מאלה ונסלח לו והיתה
לכהן כמנחה : ויכפר עלוהי כהנא על חובתיה
דחב מחדא מאלין וישתביק ליה ותהי לכהנא
כמנחתא :
14 וידבר יהוה
אל משה לאמר : ומליל יי עם משה למימר :
15 נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי
יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן
הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש
לאשם : אנש ארי ישקר שקר ויחוב בשלו
מקדשיא די יי וייתי ית אשמיה לקדם יי דכר
שלים מן ענא בפרסניה כסף סלעין בסלעי
16 קדשא לאשמא : ואת אשר חטא מן הקדש
ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן
והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו : וית
דחב מן קדשא ישלים וית חמשיה יוסיף עלוהי
ויתין יתיה לכהנא וכהנא יכפר עלוהי בדכרא
דאשמא וישתביק ליה :
17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהוה

5

Levit. V. 18 – VI. 4

יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא
עונו׃ ואם אנש ארי יחוב ויעביד חד מכל
פקודיא דייי דלא כשרין לאתעבדא ולא ידע
18 ויחוב ויקביל חוביה׃ והביא איל תמים מן הצאן
בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על
שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו׃ וייתי
דכר שלים מן ענא בפרסניה לאשמא לות
כהנא ויכפר עלוהי כהנא על שלותיה דאשתלי
19 והוא לא ידע וישתביק ליה׃ אשם הוא אשם
אשם ליהוה׃ אשמא הוא על חובתיה דחב
אשמא יקריב קדם ייי׃
20 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל
21 ייי עם משה למימר׃ נפש כי תחטא ומעלה
מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת
יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ אנש ארי יחוב
וישקר שקר קדם ייי ויכדיב בחבריה בפקדנא
או בשותפות ידא או בגזולא או עשק ית חבריה׃
22 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהנה׃ או אשכח אבידתא וכדיב בה
ואשתבע על שקרא על חדא מכל די יעביד
23 אנשא למחב בהון׃ והיה כי יחטא ואשם
והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק
אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו
או את האבדה אשר מצא׃ ויהי ארי יחטי ויחוב
ויתיב ית גזולא דגזל או ית עשקא דעשק או
ית פקדונא דאתפקד לותיה או ית אבידתא

24 דאשכח׃ או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם
אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו
יתננו ביום אשמתו׃ או מכולא דישתבע עלוהי
לשקרא וישלים יתיה ברישיה וחומשוהי יוסיף
עלוהי לדהוא דיליה יתניניה ביומא דחובתיה׃
25 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן
בערכך לאשם אל הכהן׃ וית אשמיה ייתי לקדם ייי
דכר שלים מן ענא בפרסניה לאשמא לות כהנא׃
26 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת
מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ ויכפר עלוהי
כהנא קדם ייי וישתביק ליה על חדא מכל די יעביד
למחב בה׃ קי״א פסוקים סימן דעוא גג״ה
VI 1 וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל ייי עם משה
2 למימר׃ צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת
תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח
כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו׃ פקיד
ית אהרן וית בנוהי למימר דא אוריתא דעלתא
היא עלתא דמתוקדא על מדבחא כל ליליא
עד צפרא ואישתא דמדבחא תהי יקדא ביה׃
3 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על
בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש
את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח׃
וילבש כהנא לבושין דבוץ ומכנסין דבוץ ילבש
על בסריה ויפריש ית דשנא דתיכול אישתא
ית עלתא על מדבחא וישויניה בסטר מדבחא׃
4 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא
את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור׃
וישנח

וישלח ית לבושוהי וילבש לבושין אחרנין ויפיק
5 ית דשנא למברא למשריתא לאתר דכי: והאש
על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן
עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה
חלבי השלמים: ואישתא על מדבחא תהי יקדא
ביה לא תטפי ויבער עלה כהנא אעין בצפר
בצפר ויסדר עלה עלתא ויסיק עלה תרבי נכסת
6 קודשיא: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:
אישתא תדירא תהי יקדא על מדבחא לא תטפי:
7 וזאת תורת המנחה הקרב
אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח: ודא
אוריתא דמנחתא דיקרבון יתה בני אהרן קד׳ ייי
8 לקדם מדבחא: והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה
ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה
והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה: ויפריש
מניה בקמציה מסלתא דמנחתא וממשחה וית
כל לבונתא דעל מנחתא ויסיק למדבחא
9 לאתקבלא ברעוא אדכרתה קד׳ ייי: והנותרת
ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום
קדש בחצר אהל מועד יאכלוה: ודישתאר
מנה ייכלון אהרן ובנוהי פטיר תתאכיל באתר
10 קדיש בדרת משכן זמנא ייכלונה: לא תאפה
חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים
הוא כחטאת וכאשם: לא תתאפי חמיע
חולקהון יהבית יתה מקרבני קדש קודשין היא
11 כחטתא וכאשמא: כל זכר בבני אהרן
יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל
אשר יגע בהם יקדש: כל דכורא בבני אהרן

ייכלונה קים עלם לדריכון מקרבניא דייי כל דיקרב
בהון יתקדש:
12 וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל ייי עם משה
13 למימר: זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו
ליהוה ביום המשח אתו עשירת האיפה סלת
מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב:
דין קרבנא דאהרן ודבנוהי דיקרבון קד׳ ייי
ביומא דירבון יתיה חד מן עסרא בתלת סאין
סלתא מנחתא תדירא פלגותה בצפרא ופלגותה
14 ברמשא: על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה
תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה: על
מסריתא במשח תתעביד רביכא תיתינה
תופיני מנחת בצוען תקריב לאתקבלא ברעוא
קדם ייי: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה
אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר: וכהנא
דיתרבא תחותוהי מבנוהי יעביד יתה קים עלם
16 קדם ייי גמיר תתסק: וכל מנחת כהן כליל תהיה
לא תאכל: וכל מנחתא דכהנא גמיר תהי לא תתאכיל:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל ייי עם משה
למימר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת
תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה
תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא:
מליל עם אהרן ועם בנוהי למימר דא
אוריתא דחטתא באתרא דתתנכים עלתא
תתנכים חטתא קד׳ ייי קדש קדשין היא:
19 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש
תאכל בחצר אהל מועד: כהנא דמכפר

בדמה

Levit VI 20 – VII 12

בדמה ייכלינה באתר קדיש יתאכיל בדרת
20 משכן זמנא ׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש
ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
תכבס במקום קדש ׃ כל דיקרב בבסרה
יתקדש ודידי מדמה על למשא דידי עלה
21 תחור באתר קדיש ׃ וכלי חרש אשר
תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה
ומרק ושטף במים ׃ ומן דחסף דתתבשל ביה
יתבר ואם במנא דנחשא תתבשל ויתמריק
22 וישתטיף במיא ׃ כל זכר בכהנים יאכל
אתה קדש קדשים הוא ׃ כל דכורא בכהניא
23 ייכול יתה קדש קדשין היא ׃ וכל חטאת
אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר
בקדש לא תאכל באש תשרף ׃ וכל חטתא
דיתעל מדמה למשכן זמנא לכפרא בקדשא
לא יתאכיל בנורא תתוקדי

VII וזאת תורת האשם קדש
קדשים הוא ׃ ודא אוריתא דאשמא קדש
2 קדשין הוא ׃ במקום אשר ישחטו את העלה
ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח
סביב ׃ באתרא דיכסון ית עלתא יכסון ית
אשמא וית דמיה יזרוק על מדבחא סחור
סחור ׃ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה
ואת החלב המכסה את הקרב ׃ וית כל תרביה
יקריב מניה ית אליתא וית תרבא דחפי ית גווא ׃
4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן

אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכלית יסירנה ׃ וית תרתין כולין וית תרבא דעליהון
דעל גססיא וית חצרא דעל כבדא על כוליתא
5 יעדינה ׃ והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה
אשם הוא ׃ ויסיק יתהון כהנא למדבחא קרבנא
6 קדיי״ אשמא הוא ׃ כל זכר בכהנים יאכלנו
במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא ׃ כל
דכורא בכהניא ייכלוניה באתר קדיש יתאכיל
7 קדש קדשין הוא ׃ כחטאת כאשם תורה אחת
להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה ׃ כחטאתא
כאשמא אוריתא חדא להון כהנא דיכפר
8 ביה דיליה יהי ׃ והכהן המקריב את עלת איש
עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה ׃ וכהנא
דמקריב ית עלת גבר משך עלתא דיקריב
9 לכהנא דיליה יהי ׃ וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו תהיה ׃ וכל מנחתא דתתאפי
בתנורא וכל דתתעביד בדדתא ועל מסריתא
10 לכהנא דמקריב יתה דיליה תהי ׃ וכל מנחה
בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש
כאחיו ׃ וכל מנחתא דפילא במשח ודלא פילא
לכל בני אהרן תהי גבר כאחוהי ׃
11 וזאת תורת זבח השלמים אשר
יקריב ליהוה ׃ ודא אוריתא דנכסת קודשיא
12 דיקריב קדם יי״ ׃ אם על תודה יקריבנו והקריב
על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי
מצות

Levit. vii 13 – 27

מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת
בשמן: אם על תודתא יקרביניה ויקריב על
נכסת תודתא גריצן פטירן דפילן במשח ואספוגין
פטירין דמשיחין במשח וסלת רביכא גריצן
דפילן במשח: על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על 13
זבח תודת שלמיו: על גריצן דלחים חמיע יקריב
קרבניה על נכסת תודת קדשוהי: והקריב ממנו 14
הזרק אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן המקריב את
דם השלמים לו יהיה: ויקריב מניה חד מכל קרבנא
אפרשותא קדם יי לכהנא דיזרוק ית דם נכסת
קדשיא דיליה יהי: ובשר זבח תודת שלמיו ביום 15
קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ובסר נכסת
תודת קדשוהי ביום קרבניה יתאכיל לא יצנע מניה
עד צפרא: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום 16
הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו
יאכל: ואם נדרא או נדבתא נכסת קרבניה ביומא
דיקריב ית נכסתיה יתאכיל וביומא דבתרוהי
ודישתאר מניה יתאכיל: והנותר מבשר הזבח 17
ביום השלישי באש ישרף: ודישתאר מבסר
נכסתא ביומא תליתאה בנורא יתוקד: ואם 18
האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי
לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ואם אתאכלא
יתאכיל מבסר נכסת קדשוהי ביומא תליתאה
לא יהי לרעוא דמקריב יתיה לא יתחשיב ליה
מרחק יהי ואנש דייכול מניה חוביה יקביל:
והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש 19
ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: ובסר

קדשא דיקרב בכל מסאב לא יתאכיל בנורא
יתוקד ובסר קדשא כל דידכי לקדשא ייכול
בסר קדשא: והנפש אשר תאכל בשר מזבח 20
השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה: ואנש דייכול בסרא
מנכסת קדשיא דקדם יי וסאובתיה עלוהי וישתיצי
אנשא ההוא מעמיה: ונפש כי תגע בכל טמא 21
בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ
טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: ואנש ארי יקרב
בכל מסאב בסאובת אנשא או בבעירא מסאבא
או בכל שקיץ מסאב וייכול מבסר נכסת קדשיא
דקדם יי וישתיצי אנשא ההוא מעמיה:

וידבר יהוה אל משה לאמר:
ומליל יי עם משה למימר: דבר אל בני ישראל 23
לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: מליל
עם בני ישראל למימר כל תרב תור ואמר ועז לא
תיכלון: וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל 24
מלאכה ואכל לא תאכלהו: ותרב נבילא ותרב
תבירא יתעביד לכל עבידא ומיכל לא תיכלוניה:
כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה 25
אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה:
ארי כל דייכול תרבא מן בעירא דיקריב מנה
קרבנא קדם יי וישתיצי אנשא דייכול מעמיה:
וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף 26
ולבהמה: וכל דמא לא תיכלון בכל מותבניכון
דעופא ודבעירא: כל נפש אשר תאכל כל 27

לס

דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה: כל אנש דייכול
כל דם וישתיצי אנשא ההוא מעמיה: וידבר 28
יהוה אל משה לאמר: ומליל ייי עם משה למימר:
דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח 29
שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו:
מליל עם בני ישראל למימר דמקריב ית נכסת
קודשוהי קדם ייי ייתי ית קרבניה לקדם ייי מנכסת
קדשוהי: ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב 30
על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני
יהוה: ידוהי ייתין ית קרבניא דייי ית תרבא על
חדיא ייתיניה ית חדיא לארמא יתיה ארמא קדם
ייי: והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה 31
לאהרן ולבניו: ויסיק כהנא ית תרבא למדבחא
ויהי חדיא לאהרן ולבנוהי: ואת שוק הימין תתנו 32
תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: וית שקא
דימינא תתנון אפרשותא לכהנא מנכסת
קדשיכון: המקריב את דם השלמים ואת 33
החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה:
דמקריב ית דם נכסת קדשיא וית תרבא מבני
אהרן דיליה תהי שקא דימינא לחלק: כי את 34
חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת
בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם
לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל:
ארי ית חדיא דארמותא וית שקא דאפרשותא
נסיבית מן בני ישרא' מנכסת קדשיהון ויהבית
יתהון לאהרן כהנא ולבנוהי לקים עלם מן בני
ישרא': זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי 35

יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה: דא רבות
אהרן ורבות בנוהי מקרבניא דייי ביומא דיקרבון
36 יתהון לשמשא קדם ייי: אשר צוה יהוה לתת
להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת
עולם לדרתם: דפקיד ייי למתן להון ביומא
37 דירבון יתהון מן בני ישרא' קים עלם לדריהון: זאת
התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלואים ולזבח השלמים: דא אוריתא לעלתא
למנחתא ולחטתא ולאשמא ולקרבניא ולנכסת
38 קדשיא: אשר צוה יהוה את משה בהר סיני
ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם
ליהוה במדבר סיני: דפקיד ייי ית משה בטורא
דסיני ביומא דפקיד ית בני ישרא' לקרבא ית
קרבנהון קדם ייי במדברא דסיני:
VIII 1 וידבר יהוה אל משה לאמר:
2 ומליל ייי עם משה למימר: קח את אהרן ואת
בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר
החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות: קריב ית
אהרן וית בנוהי עמיה וית לבושיא וית משחא
דרבותא וית תורא דחטתא וית תרין דכרין וית
3 סלא דפטיריא: ואת כל העדה הקהל אל פתח
אהל מועד: וית כל כנשתא כנוש לתרע משכן
4 זמנא: ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל
העדה אל פתח אהל מועד: ועבד משה כמא
דפקיד ייי יתיה ואתכנישת כנשתא לתרע משכן
5 זמנא: ויאמר משה אל העדה זה הדבר
אשר צוה יהוה לעשות: ואמר משה לכנשתא
דין

Levit. viii 6 – 20

6 רין פתגמא דפקיד יי למעבד: ויקרב משה את
אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים: וקריב משה ית
7 אהרן וית בנוהי ואסחי יתהון במיא: ויתן עליו את
הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל
ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד
לו בו: ויהב עלוהי ית כתונא וזריז יתיה בהמינא ואלביש
יתיה ית מעילא ויהב עלוהי ית אפודא וזריז יתיה
8 בהמין אפודא ואתקין ליה ביה: וישם עליו את
החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים: ושוי
עלוהי ית חושנא ויהב בחושנא ית אוריא וית תמיא:
9 וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל
מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה
יהוה את משה: ושוי ית מצנפתא על רישיה ושוי
על מצנפתא לקביל אפוהי ית ציצא דדהבא כלילא
10 דקדשא כמא דפקיד יי ית משה: ויקח משה את
שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר
בו ויקדש אתם: ונסיב משה ית משחא דרבותא
11 ורבי ית משכנא וית כל דביה וקדיש יתהון: ויז
ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח
ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: ואדי מניה
על מדבחא שבע זמנין ורבי ית מדבחא וית כל
12 מנוהי וית כיורא וית בסיסיה לקדשותהון: ויצק
משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו
לקדשו: ואריק ממשחא דרבותא על רישא דאהרן
13 ורבי יתיה לקדשותיה: ויקרב משה את בני אהרן
וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם
מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: וקריב משה

ית בני אהרן ואלבישנון כתונין וזריז יתהון המינין
ואתקין להון קובעין כמא דפקיד יי ית משה:
ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם 14
על (ראש) פר החטאת: וקריב ית תורא דחטתא וסמך
אהרן ובנוהי ית ידיהון על ריש תורא דחטתא:
וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח 15
סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם
יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ונכס
ונסיב משה ית דמא ויהב על קרנת מדבחא
סחור סחור באצבעיה ודכי ית מדבחא וית
דמא אריק ליסודא דמדבחא וקדשיה לכפרא
עלוהי: ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת 16
יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ויקטר
משה המזבחה: ונסיב ית כל תרבא דעל גוא
וית חצר כבדא וית תרתין כולין וית תרבהון
ואסיק משה למדבחא: ואת הפר ואת ערו 17
ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ
למחנה כאשר צוה יהוה את משה: וית תורא
וית משכיה וית בסריה וית אכליה אוקיד
בנורא מברא למשריתא כמא דפקיד יי ית
משה: ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן 18
ובניו את ידיהם על ראש האיל: וקריב ית
דכרא דעלתא וסמכו אהרן ובנוהי ית ידיהון על
ריש דכרא: וישחט ויזרק משה את הדם על 19
המזבח סביב: ונכס וזרק משה ית דמא על
מדבחא סחור סחור: ואת האיל נתח לנתחיו 20
ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת
הפדר

8

Levit. viii 21 – 31

הפדר: וית דכרא פליג לאברוהי ואסיק
21 משה ית רישא וית אבריא וית תרבא: ואת
הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר
משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח
ניחח אשה הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את
משה: וית תרבא וית כרעיא חליל במיא ו
ואסיק משה ית כל דכרא למדבחא עלתא
הוא לאתקבלא ברעוא קרבנא הוא קדם ייי
22 כמא דפקיד ייי ית משה: ויקרב את האיל
השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל: וקריב ית דכרא תנינא
דכר קרבניא וסמכו אהרן ובנוהי ית ידיהון על
23 ריש דכרא: וישחט ויקח משה מדמו ו
ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו
הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ונכס ונסיב
משה מדמיה ויהב על רוס אדנא דאהרן
דימינא ועל איון ידיה דימינא ועל איון
24 רגליה דימינא: ויקרב את בני אהרן ויתן
משה מן הדם על תנוך אזנם הימנית ועל
בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק
משה את הדם על המזבח סביב: וקריב ית
בני אהרן ויהב משה מן דמא על רוס
אדנהון דימינא ועל איון ידהון דימינא
ועל איון רגלהון דימינא וזרק משה ית דמא
25 על מדבחא סחור סחור: ויקח את החלב
ואת האליה ואת כל החלב אשר על
הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית
ואת חלבהן ואת שוק הימין: ונסיב ית
תרבא וית אליתא וית כל תרבא דעל גוא וית
חצר כבדא וית תרתין כולין וית תרבהון וית שקא
26 דימינא: ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת
מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד וישם
על החלבים ועל שוק הימין: ומסלא דפטיריא דקדם
ייי נסיב גריצתא פטירתא חדא וגריצתא דלחים
משח חדא ואספוג חד ושוי על תרביא ועל שקא
27 דימינא: ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף
אתם תנופה לפני יהוה: ויהב ית כולא על ידי אהרן
28 ועל ידי בנוהי ואריס יתהון ארמא קדם ייי: ויקח
משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה
מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה: ונסיב
משה יתהון מעל ידהון ואסיק למדבחא על
עלתא קרבניא אנון לאתקבלא ברעוא קרבנא
29 קדם ייי: ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני
יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר
צוה יהוה את משה: ונסיב משה ית חדיא ו
וארימיה ארמא קדם ייי מדכר קרבניא למשה
30 הוה לחלק כמא דפקיד ייי ית משה: ויקח משה
משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח
ויז על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו
ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי
בניו אתו: ונסיב משה ממשחא דרבותא ומן דמא
דעל מדבחא ואדי על אהרן על לבושוהי ועל בנוהי
ועל לבושי בנוהי עמיה וקדיש ית אהרן ית לבושוהי
31 וית בנוהי וית לבושי בנוהי עמיה: ויאמר משה
אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל
מועד ושם תאכלו אתו ואת הלחם אשר בסל
המלאים

המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו:
ואמר משה לאהרן ולבנוהי בשילו ית בסרא בתרע
משכן זמנא ותמן תיכלון יתיה וית לחמא דבסל
קרבניא כמא דפקידית למימר אהרן ובנוהי ייכלוניה:
32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו: ודישתאר בבסרא
33 ובלחמא בנורא תיקדון: ומפתח אהל מועד לא
תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם
כי שבעת ימים ימלא את ידכם: ומתרע משכן זמנא
לא תפקון שבעה יומין עד יום משלם יומי קרבנכון ארי
34 שבעה יומין יתקרב קרבנכון: כאשר עשה ביום הזה
צוה יהוה לעשת לכפר עליכם: כמא דעבד ביומא הדין
35 פקיד ייי למעבד לכפרא עליכון: ופתח אהל מועד
תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את
משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי: ובתרע משכן
זמנא תתבון יימם ולילי שבעה יומין ותטרון ית
מטרת מימרא דייי ולא תמותון ארי כין אתפקדית:
36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד
משה: ועבד אהרן ובנוהי ית כל פתגמיא דפקיד ייי
בידא דמשה: צח פסוקים סי׳ עדריהו דגג

IX ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני
ישראל: והוה ביומא תמינאה קרא משה לאהרן
2 ולבנוהי ולסבי ישראל: ויאמר אל אהרן קח לך
עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני
יהוה: ואמר לאהרן סב לך עגל בר תורי לחטתא
3 ודכר לעלתא שלמין וקריב קדם ייי: ואל בני ישראל
תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש
בני שנה תמימם לעלה: ועם בני ישראל תמליל
למימר סבו צפיר בר עזי לחטתא ועגל ואמר

בני שנא שלמין לעלתא: ושור ואיל לשלמים 4
לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום
יהוה נראה אליכם: ותור ודכר לנכסת
קודשיא לדבחא קדם ייי ומנחתא דפירא
במשח ארי יומא דין יקרא דייי מתגלי
לכון: ויקחו את אשר צוה משה אל פני 5
אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני
יהוה: וקריבו ית דפקיד משה לקדם משכן
זמנא וקריבו כל כנישתא וקמו קדם ייי:
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה 6
תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: ואמר משה
דין פתגמא דפקיד ייי תעבדון ויתגלי לכון
יקרא דייי: ויאמר משה אל אהרן קרב אל 7
המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר
בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם
וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: ואמר משה
לאהרן קרב למדבחא ועביד ית חטתך
וית עלתך וכפר עלך ועל עמא ועביד ית
קרבן עמא וכפר עליהון כמא דפקיד ייי:
ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
החטאת אשר לו: וקריב אהרן למדבחא
ונכס ית עגלא דחטאתא דיליה: ויקרבו
בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו
בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק
אל יסוד המזבח: וקריבו בני אהרן ית
דמא ליה וטבל אצבעיה בדמא ויהב על
קרנת מדבחא וית דמא אריק ליסודא
דמדבחא: ואת החלב ואת הכלית ואת
היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר

המזבחה

המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: וית
תרבא וית כוליתא וית חצרא מן כבדא מן
חטתא אסיק למדבחא כמא דפקיד ייי ית
11 משה: ואסיק הבשר ואת העור שרף באש
מחוץ למחנה: וית בסרא וית משכא אוקיד
12 בנורא מברא למשריתא: וישחט את
העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם
ויזרקהו על המזבח סביב: ונכס ית עלתא
ואמטיאו בני אהרן ליה ית דמא וזרקיה על
13 מדבחא סחור סחור: ואת העלה המציאו אליו
לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: וית
עלתא אמטיאו ליה לאברהא וית רישא
14 ואסיק על מדבחא: וירחץ את הקרב ואת
הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: וחליל
15 ית גוא וית כרעיא ואסיק על מדבחא: ויקרב
את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר
לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון: וקריב ית
קרבן עמא ונסיב ית צפירא דחטתא דלעמא
16 ונכסיה וכפר בדמיה כקדמאה: ויקרב את
העלה ויעשה כמשפט: וקריב ית עלתא
17 ועבדה כדחזי: ויקרב את המנחה וימלא
כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת
הבקר: וקריב ית מנחתא ומלא ידיה מנה
18 ואסיק על מדבחא בר מעלת צפרא: וישחט
את השור ואת האיל זבח השלמים אשר
לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקהו
על המזבח סביב: ונכס ית תורא וית דכרא

נכסת קדשיא דלעמא ואמטיאו בני אהרן
ית דמא ליה וזרקיה על מדבחא סחור סחור:
ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה 19
והמכסה והכלית ויתרת הכבד: וית תרביא
מן תורא ומן דכרא אליתא וחפי גוא וכוליתא
וחצר כבדא: וישימו את החלבים על החזות 20
ויקטר החלבים המזבחה: ושויאו ית תרביא
על חדותא ואסיק תרביא למדבחא: ואת 21
החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה
לפני יהוה כאשר צוה משה: וית חדותא וית
שקא דימינא ארים אהרן ארמא קדם ייי כמא
דפקיד משה: וישא אהרן את ידו אל העם 22
ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים:
וארים אהרן ית ידוהי לעמא ובריכנון ונחת
מלמעבד חטתא ועלתא ונכסת קדשיא: ויבא 23
משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו
את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם: ועל
משה ואהרן למשכן זמנא ונפקו ובריכו ית
עמא ואתגלי יקרא דייי לכל עמא: ותצא אש 24
מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת
החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם:
ונפקת אישתא מן קדם ייי ואכלת על מדבחא
ית עלתא וית תרביא וחזא כל עמא ושבחו
ונפלו על אפיהון: ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא X
איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת
ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם:
ונסיבו בני אהרן נדב ואביהוא גבר מחתיתיה ויהבו

Lev. X 2–13

בהון אישתא ושויאו עלה קטרת בסמין וקריבו
קדם ייי אישתא נכריתא דלא פקיד יתהון׃
2 ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו
לפני יהוה׃ ונפקת אישתא מן קדם ייי ואכלת
3 יתהון ומיתו קדם ייי׃ ויאמר משה אל אהרן
הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש
ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן׃ ואמר
משה לאהרן הוא דמליל ייי למימר בקריבי
אתקדש ועל אפי כל עמא אתקדש ~~[illegible]~~
4 ושתיק אהרן׃ ויקרא משה אל מישאל ואל
אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם
קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל
מחוץ למחנה׃ וקרא משה למישאל ולאלצפן
בני עזיאל אחבוהי דאהרן ואמר להון קריבו
טולו ית אחיכון מן קדם קדשא למברא
5 למשריתא׃ ויקרבו וישאם בכתנתם אל
מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ וקריבו
ונטלונון בכיתוניהון למברא למשריתא כמא
6 דמליל משה׃ ויאמר משה אל אהרן
ולאלעזר ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו
ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה
יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה
אשר שרף יהוה׃ ואמר משה לאהרן ולאלעזר
ולאיתמר בנוהי רישיכון לא תרבון פירוע
ולבושיכון לא תבזעון ולא תמותון ועל כל
כנשתא יהי רגזא ואחיכון כל בית ישראל יבכון
7 ית יקידתא דאוקיד ייי׃ ומפתח אהל מועד לא
תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם
ויעשו כדבר משה׃ ומתרע משכן זמנא לא
תפקון דלמא תמותון ארי משח רבותא דייי
עליכון ועבדו כפתגמא דמשה׃
8 וידבר יהוה אל אהרן לאמר׃
ומליל ייי עם אהרן למימר׃ יין ושכר
אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל
אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם׃
חמר ומרוי לא תשתי את ובנך עמך
במיעלכון למשכן זמנא ולא תמותון קים
עלם לדריכון׃ ולהבדיל בין הקדש ובין
החל ובין הטמא ובין הטהור׃ ולאפרשא
בין קדשא ובין חולא ובין מסאבא ובין
דכיא׃ ולהורת את בני ישראל את כל
החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה׃
ולאלפא ית בני ישראל ית כל קימיא
דמליל ייי להון בידא דמשה׃
12 וידבר משה אל אהרן
ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים
קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה
ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש
קדשים הוא׃ ומליל משה עם אהרן
ועם אלעזר ועם איתמר בנוהי
דאשתארו סבו ית מנחתא דאשתארת
מקרבניא דייי ואכלוהא פטיר בסטר
מדבחא ארי קדש קדשין היא׃
13 ואכלתם אתה במקום קדוש כי חקך
ותן

וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי׃
ותיכלון יתה באתר קדיש ארי חולקך
וחולק בנך היא מקרבניא דיי ארי
כין אתפקדית׃ ואת חזה התנופה ואת
שוק התרומה תאכלו במקום טהור
אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך
וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃
וית חדיא דארמותא וית שקא
דאפרשותא תיכלון באתר דכי את
ובנך ובנתך עמך ארי חולקך וחולק
בנך אתיהיבו מנכסת קדשיא דבני ישראל׃
15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים
יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך
אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה׃ שקא
דאפרשותא וחדיא דארמותא על קרבני
תרביא יתיתון לארמא ארמא קדם יי ויהי
לך ולבנך עמך לקים עלם. כמא דפקיד יי׃
16 ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה
שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני
אהרן הנותרם לאמר׃ וית צפירא דחטתא
מתבע תבעיה משה והא אתוקד ורגיז על
אלעזר ועל איתמר בני אהרן דאשתארו
למימר׃ מדוע לא אכלתם את החטאת
במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה
נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה׃ מדין לא אכלתון ית חטתא באתר קדש.
ארי קדש קדשין היא ויתה יהב לכון לסלחא על
חובי כנשתא לכפרא עליהון קדם יי׃ הן לא הובא
את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה

בקדש כאשר צויתי׃ הא לא אתעל כין
מדמה לבית קדשא גואה מיכל תיכלון יתה
19 בקדשא כמא דפקידית׃ וידבר אהרן אל
משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת
עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה
וייטב בעיני יהוה׃ ומליל אהרן עם משה
הא יומא דין קריבו ית חטוותהון וית
עלוותהון קדם יי וערעא יתי עקן כאלין ואלו
מן אכלית חטתא יומא דין התקין קדם יי׃
20 וישמע משה וייטב בעיניו׃ ושמע משה
ושפר בעינוהי׃
1 וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן אלהם׃ לאמר ומליל יי עם משה ולאהרן
2 למימר להון׃ דברו אל בני ישראל לאמר
זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר
על הארץ׃ מלילו עם בני ישראל למימר
דא חיתא דתיכלון מכל בעירא דעל
3 ארעא׃ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע
פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃
כל דסדיקא פרסתה ומטלפן טלפין
פרסתה מסקא פשרא בבעירא יתה תיכלון׃
4 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה
וממפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה
הוא ופרסה איננו מפרים טמא הוא לכם׃
ברם ית דין לא תיכלון ממסקי פשרא
ומסדיקי פרסתא ית גמלא ארי מסיק פשרא
הוא ופרסתיה לא סדיקא מסאב הוא לכון׃
5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא
יפרים טמא הוא לכם׃ וית טבזא ארי

תסיק

מסיק פשרא הוא ופרסתיה לא סדיקא מסאב
6 הוא לכון: ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא
ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם: וית
ארנבא ארי מסקא פשרא היא ופרסתה
7 לא סדיקא מסאבא היא לכון: ואת החזיר
כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה
והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם: וית
חזירא ארי סדיק פרסתא הוא ומטלפין
טלפין פרסתיה והוא פשרא לא פשר
8 מסאב הוא לכון: מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: את
מבסרהון לא תיכלון ובנבילתהון לא
9 תקרבון מסאבין אנון לכון: את זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו
סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים
אתם תאכלו: ית דין תיכלון מכל דבמיא
כל דליה ציצין וקלפין במיא בימיא
10 ובנחליא יתהון תיכלון: וכל אשר אין
לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים
מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר
במים שקץ הם לכם: וכל דלית ליה ציצין
וקלפין בימיא ובנחליא מכל רחשא
דמיא ומכל נפשא חיתא דבמיא שקצא
11 אנון לכון: ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
תאכלו ואת נבלתם תשקצו: ושקצא יהון
לכון מבסרהון לא תיכלון וית נבילתהון
12 תשקצון: כל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת במים שקץ הוא לכם: כל דלית
ליה ציצין וקלפין במיא שקצא הוא לכון:

13 ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם
את הנשר ואת הפרס ואת העזניה: וית אלין תשקצון
מן עופא לא יתאכלון שקצא אנון נשרא וער
14 ועזיא: ואת הדאה ואת האיה למינה: ודיתא
ית כל עורבא לזנה:
15,16 וטרפיתא לזנה: את כל ערב למינו: ואת
בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ
למינהו: וית בת נעמיתא וציצא וצפר שחפא
17 ונצא לזנוהי: ואת הכוס ואת השלך ואת
18 הינשוף: וקדיא ושלינונא וקפופא: ואת
התנשמת ואת הקאת ואת הרחם: ובותא וקתא
19 ויתקריקא: ואת החסידה האנפה למינה ואת
הדוכיפת ואת העטלף: וחוריתא ואבו לזנה
20 ונגר טורא ועטליפא: כל שרץ העוף ההלך
על ארבע שקץ הוא לכם: כל רחשא דעופא
21 דמהליך על ארבע שקצא הוא לכון: אך את
זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע
אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על
הארץ: ברם ית דין תיכלון מכל רחשא דעופא
דמהליך על ארבע דליה קרסולין מעלוי רגלוהי
22 לקפצא בהון על ארעא: את אלה מהם תאכלו
את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת
החרגל למינהו ואת החגב למינהו: ית אלין
מנהון תיכלון ית גובא לזניה וית רשונא
23 לזנוהי וית חרגלא לזנוהי וית חגבא לזנוהי: וכל
שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא
לכם: וכל רחשא דעופא דליה ארבע רגלין
24 שקצא הוא לכון: ולאלה תטמאו כל הנגע
בנבלתם יטמא עד הערב: ולאלין תסתאבון כל
25 דיקרב בנבילתהון יהי מסאב עד רמשא: וכל
הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב:
לכל הבהמה וכל דיטול מנבילתהון יצבע לבושוהי

26 ויהי מסאב עד רמשא: לכל הבהמה אשר הוא
מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה
טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא: לכל בעירא
דהיא סדיקא פרסתה וטלפין ליתהא מטלפא ופשרא
ליתהא מסקא מסאבין אנון לכון כל דיקרב בהון
27 יהי מסאב: וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על
ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא
עד הערב: וכל דמהליך על ידוהי בכל חיתא
דמהלכא על ארבע מסאבין אנון לכון כל דיקרב
28 בנבילתהון יהי מסאב עד רמשא: והנשא את
נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה
לכם: ודיטול ית נבילתהון יצבע לבושוהי ויהי
מסאב עד רמשא מסאבין אנון לכון:
29 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על
הארץ החלד והעכבר והצב למינהו: ודין לכון
דמסאב ברחשא דרחיש על ארעא חלדא ועכברא
30 וצבא לזנוהי: והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת:
31 וילא וכוחא והלטתא וחומטא ואשותא: אלה הטמאים
לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד
הערב: אלין דמסאבין לכון בכל רחשא כל דיקרב
32 בהון במותהון יהי מסאב עד רמשא: וכל אשר
יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או
עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם
במים יובא וטמא עד הערב וטהר: וכל דיפול עלוהי
מנהון במותהון יהי מסאב מכל מן דאע או לבוש או
משך או סק כל מן דיתעביד עבידתא בהון במיא
33 יתעל ויהי מסאב עד רמשא וידכי: וכל כלי חרש
אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו
תשברו: וכל מן דחסף דיפול מנהון לגויה כל דבגויה
34 יהי מסאב ויתיה תתברון: מכל האכל אשר יאכל
אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה

בכל כלי יטמא: מכל מיכל דמתאכיל דייעלון
עלוהי מיא יהי מסאב וכל משקיא דישתתי בכל מן
35 יהי מסאב: וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם: וכל דיפול
מנבילתהון עלוהי יהי מסאב תנור וכירים יתרעון
36 מסאבין אנון ומסאבין יהון לכון: אך מעין ובור מקוה
מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: ברם מעין וגוב
בית כנישת מיא יהי דכי ודיקרב בנבילתהון יהי מסאב:
37 וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור
הוא: וארי יפול מנבילתהון על כל בר זרעא זרוע
38 דיזדרע דכי הוא: וכי יתן מים על זרע ונפל
מנבלתם עליו טמא הוא לכם: וארי יתיהבון מיא על
בר זרעא ויפול מנבילתהון עלוהי מסאב הוא לכון:
39 וכי ימות מן הבהמה אשר
היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב:
וארי ימות מן בעירא דהיא לכון למיכל דיקרב
40 בנבילתה יהי מסאב עד רמשא: והאכל מנבלתה
יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה
יכבס בגדיו וטמא עד הערב: ודייכול מנבילתה יצבע
לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא ודיטול ית נבילתה
41 יצבע לבושוהי ויהי מסאב עד רמשא: וכל השרץ השרץ
על הארץ שקץ הוא לא יאכל: וכל רחשא דרחיש
42 על ארעא שקצא הוא לא יתאכיל: כל הולך על
גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל
השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם:
כל דמהליך על מעוהי וכל דמהליך על ארבע עד
כל סגיות רגלין לכל רחשא דרחיש על ארעא
43 לא תיכלונון ארי שקצא אנון: אל תשקצו את
נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
ונטמתם בם: לא תשקצון ית נפשתכון בכל רחשא
דרחיש ולא תסתאבון בהון ותסתאבון פון בהון:
כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים
כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל
השרץ הרמש על הארץ: ארי אנא יי אלהכון

Levit XI 45 — XII 8

ותתקדשון ותהון קדישין ארי קדיש אנא ולא תסאבון
45 ית נפשתכון בכל רחשא דרחיש על ארעא: כי אני
יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להית לכם
לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני: ארי אנא יי
דאסיקית יתכון מארעא דמצרים למהוי לכון לאלה ותהון
46 קדישין ארי קדיש אנא: זאת תורת הבהמה והעוף
וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת
על הארץ: דא אוריתא דבעירא ולעופא ולכל
נפשא חיתא דרחשא במיא ולכל נפשא דרחשא על
47 ארעא: להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה
הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל: לאפרשא בין
מסאבא ובין דכיא ובין חיתא דמתאכלא ובין חיתא
דלא מתאכלא: צ״א פסוקים סימן מיכיהו גהה
XII 1 וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה
2 לממר: דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע
וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה
תטמא: מליל עם בני ישראל למימר אתתא ארי
תעדי ותליד דכר ותהי מסאבא שבעה יומין כיומי
3 ריחוק סאובתה תהי מסאבא: וביום השמיני ימול
בשר ערלתו: וביומא תמינאה יתגזר בסרא דערלתיה:
4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש
לא תגע ואל המקדש לא תבוא עד מלאת ימי טהרה:
ותלתין ותלתא יומין תתיב בדם דכו בכל קדשא לא
תקרב ולמקדשא לא תיעול עד משלם יומי דכותה:
5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים
יום וששת ימים תשב על דמי טהרה: ואם
נקבתא תליד ותהי מסאבא ארבעת עסר כריחוקה

6 ושתין ושתא יומין תתיב על דם דכו: ובמלאת ימי טהרה
לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר
לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: ובמשלם
יומי דכותה לברא או לברתא תיתי אמר בר שתיה
לעלתא ובר יונה או שפנינא לחטאתא לתרע משכן
7 זמנא לות כהנא: והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקר דמיה זאת תורת הילדת לזכר
או לנקבה: ויקרביניה קדם יי ויכפר עלה
ותדכי מסואבת דמהא דא אוריתא דילידתא
8 לדכר או לנוקבא: ואם לא תמצא ידה די שה
ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה
ואחד לחטאת

לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה ואם
ר'ביק ידיה כמסת אימרא ותסב תרין
שפנינין או תרין בני יונה חד לעלתא וחד
לחטתא ויכפר עלה כהנא ותדכי

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
ומליל יי עם משה ולאהרן למימר אדם
כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או
בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת וה
והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו
הכהנים אנש ארי יהי במשך בסריה
עמקא או עדיא או בהלא ויהי במשך ב
בסריה למכתש סגירו ויתיתי לות אהרן
כהנא או לות חד מבנוהי כהניא וראה
הכהן את הנגע בעור הבשר ושער
בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור
בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא
אתו ויחזי כהנא ית מכתשא במשך בסרא
ושערא במכתשא אתהפך למחור ומחזי
מכתשא עמיק ממשך בסריה מכתש
סגירותא הוא ויחזיניה כהנא ויסאיב יתיה
ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק
אין מראה מן העור ושערה לא הפך
לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת
ימים ואם בהרא חורא היא במשך
בסריה ועמיק לית מחזהא מן משכא
ושערה לא אתהפך למחור ויסגר כהנא

ית מכתשא שבעה יומין וראהו הכהן ביום
השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה
הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים
שנית ויחזיניה כהנא ביומא שביעאה
והא מכתשא במשכא ויסגריניה כהנא
שבעה יומין תנינות וראה הכהן אתו ביום
השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה
הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא
וכבס בגדיו וטהר וידכיניה כהנא יתיה ביומא
שביעאה תנינות והא עמא מכתשא ולא
אוסיף מכתשא במשכא וידכיניה כהנא
עדיתא היא ויצבע לבושוהי וידכי ואם
פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו
אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן
ואם אוספא תוסיף עדיתא במשכא
בתר דיתחזי לכהנא לדכותיה ויתחזי
תנינות לכהנא וראה הכהן והנה פשתה
המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת
הוא ויחזי כהנא והא אוסיפת עדיתא
במשכא ויסאביניה כהנא סגירותא
היא
נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל
הכהן מכתש סגירו ארי תהי באנשא
ויתיתי לות כהנא וראה הכהן והנה שאת
לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית
בשר חי בשאת ויחזי כהנא והא עמקא
חורא במשכא והיא הפכת שערא למחור

ורושם בבשר חי בעמיקתא· צרעת נושנת
הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו
כי טמא הוא· סגירות עתיקא היא במשך
בסריה ויסאביניה כהנא לא יסגרינה ארי
ארי מסאב הוא· ואם פרוח תפרח הצרעת
בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע
מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן
ואם מסגיא תסגי סגירותא במשכא ותחפי
סגירותא ית כל משך מכתשא מרישיה
ועד רגלוהי לכל חיזו עיני כהנא· וראה 13
הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו
וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא
ויחזי כהנא והא חפת סגירותא ית כל
בסריה וידכי ית מכתשא כוליה אתהפיך
למחוור דכי הוא· וביום הראות בו בשר 14
חי יטמא· וביומא דיתחזי ביה בסרא
חיא יהי מסאב· וראה הכהן את הבשר
החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת
הוא· ויחזי כהנא ית בסרא חיא ויסאביניה
בסרא חיא יהי מסאב· או כי ישוב הבשר
החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן· או ארי
יתוב בסרא חיא ויתהפיך למחוור וייתי
לות כהנא· וראהו הכהן והנה נהפך 17
הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור
הוא· ויחזיניה כהנא והא אתהפיך מכתשא
למחוור וידכי כהנא ית מכתשא דכי הוא·

18 ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא·
ואנש ארי יהי ביה במשכיה שחנא
19 ויתסי· והיה במקום השחין שאת לבנה
או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל
הכהן· ויהי באתר שחנא עמקא חורא
או בהרא חורא סמקא ויתחזי לכהנא·
20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור
ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע
צרעת הוא בשחין פרחה· ויחזי כהנא
והא מחזהא מכיך מן משכא ושערה
אתהפיך למחוור ויסאביניה כהנא מ
מכתש סגירותא היא בשחנא סגיאת·
21 ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער ושפלה
איננה מן העור והיא כהה והסגירו ה
הכהן שבעת ימים· ואם יחזינה כהנא
והא לית בה שער חור ומכיכא ליתהא
מן משכא והיא עמיא ויסגרינה כהנא
22 שבעה יומין· ואם פשה תפשה בעור
וטמא הכהן אתו נגע הוא· ואם אוספא
תוסיף במשכא ויסאיב כהנא יתיה
23 מכתשא היא· ואם תחתיה תעמד
הבהרת לא פשתה צרבת השחין
הוא וטהרו הכהן· ואם באתרה קמת
בהרתא לא אוסיפת רושם שחנא
היא וידכיניה כהנא·
24 או בשר כי יהיה בעורו
מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת

לבנה אדמדמת או לבנה׃ או אנש ארי יהי
במשכיה כואה דנור ויהי רושם כואה
25 בהרא חורא סמקא או חורא׃ וראה אתה
הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת
ומראה עמק מן העור צרעת היא במכוה
פרחה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא׃
ויחזי יתה כהנא והא אתהפך סערא
למחור בבהרתא ומחזהא עמיק מן
משכא סגירותא היא בכואה סגיאת
ויסאיב יתיה כהנא מכתש סגירותא
היא׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת
שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא
כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ ואם
יחזינה כהנא והא לית בבהרתא סער
חיור ומכיכא ליתהא מן משכא והיא
עמיא ויסגרניה כהנא שבעה יומין׃
27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה
תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת
הוא׃ ויחזיניה כהנא ביומא שביעאה
אם אוספא תוסיף במשכא ויסאיב כהנ
28 יתיה מכתש סגירותא היא׃ ואם תחתיה
תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא
כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן כי
צרבת המכוה הוא׃ ואם באתרה קמת
בהרתא לא אוסיפת במשכא והיא
עמיא עומק כואה היא וידכיניה כהנא
ארי רושם כואה היא׃

29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או ח
בזקן׃ וגבר או איתא ארי יהי ביה מכתש
30 ברישׁ או בדקן׃ וראה הכהן את הנגע
והנה מראהו עמק מן העור ובו שער
צהב דק וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת
הראש או הזקן הוא׃ ויחזי כהנא ית
מכתשא והא מחזוהי עמיק מן משכא
וביה סער סומק דעדק ויסאיב יתיה
כהנא נתקא הוא סגירות רישא או דקנא
31 הוא׃ וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה
אין מראהו עמק מן העור ושער שחר
אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת
ימים׃ וארי יחזי כהנא ית מכתש נתקא
והא לית מחזוהי עמיק מן משכא וסער
אוכם לית ביה ויסגר כהנא ית מכתש
32 נתקא שבעה יומין׃ וראה הכהן את
הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק
ולא היה בו שער צהב ומראה הנתק
אין עמק מן העור׃ ויחזי כהנא ית מכתשא
ביומא שביעאה והא לא אוסיף נתקא
ולא הוה ביה סער סומק ומחזי נתקא
33 לית עמיק מן משכא׃ והתגלח ואת
הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק
שבעת ימים שנית׃ ויגלח סחרני נתקא
ודעם נתקא לא יגלח ויסגר כהנא ית נתקא
34 שבעה יומין תנינות׃ וראה [הכהן] את הנתק
ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור

Levit. XIII. 35 – 48.

ומראהו איננו עמק מן העור וטהר אתו ה
הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ ויחזי כהנא ית
נתקא ביומא שביעאה והא לא אוסיף
נתקא במשכא ומחזוהי ליתוהי עמיק מן
משכא וידכי יתיה כהנא ויצבע לבושוהי
וידכי׃ ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי 35
טהרתו׃ ואם אוספא יוסיף נתקא במשכא
בתר דכותיה׃ וראהו הכהן והנה פשה 36
הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב
טמא הוא׃ ויחזיניה כהנא והא אוסיף נתקא
במשכא לא יבקר כהנא לסער סומק
מסאב הוא׃ ואם בעיניו עמד הנתק ושער 37
שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא
וטהרו הכהן׃ ואם כד הוה קם נתקא וסער
אוכם צמח ביה אתסי נתקא דכי הוא
וידכיניה כהנא׃
ואיש או אשה כי יהיה 38
בעור בשרם בהרת בהרת לבנת׃ וגבר
או אתא ארי יהי במשך בסרהון בהרן
בהרן חורן׃ וראה הכהן והנה בעור בשרם 39
בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור
טהור הוא׃ ויחזי כהנא והא במשך בס
בסרהון בהרן עמין חורן בוהקא הוא
סגי במשכא דכי הוא׃
ואיש כי ימרט ראשו קרח
הוא טהור הוא׃ וגבר ארי יתר סער רישיה
קריח הוא דכי הוא׃ ואם מפאת פניו ימרט 41

ראשו גבח הוא טהור הוא׃ ואם מקבל
אפוהי יתר סער רישיה גלוש הוא דכי
וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן 42
אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו׃
וארי יהי בקרחותא או בגלושותא מכתש
חור סמוק סגירות סגיא היא בקרחותיה
או בגלושותיה׃ וראה אתו הכהן והנה שאת 43
הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו
כמראה צרעת עור בשר׃ ויחזי יתיה כהנא
והא עמיק מכתשא חור סגירות משך
בסרא׃ איש צרוע הוא טמא הוא טמא 44
יטמאנו הכהן בראשו נגעו׃ גבר סגיר
הוא מסאב הוא סאבא יסאביניה כהנא
ברישיה מכתשיה׃ והצרוע אשר בו 45
הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה
פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃
וסגירא דביה מכתשא לבושוהי יהון
מבזעין ורישיה יהי פריע ועל ספם
כאבילא יתעטף ולא תסתאבו לא תסתאבו
יקרי׃ כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא 46
הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ כל
יומין דמכתשא ביה יהי מסאב מסאב
הוא בלחודוהי יתיב מברא למשריתא
מותביה׃ והבגד כי יהיה 47
בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃
ולבושא ארי יהי ביה מכתש סגירו בלבוש
עמר או בלבוש כיתן׃ או בשתי או בערב 48

לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת
עור׳ או בשתיא או בערבא לכיתנא ולעמרא
במשכא או בכל עיבידת משך׳ והיה
הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או
בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע
צרעת הוא והראה את הכהן׳ ויהי מכתשא
ירוק או סמוק בלבושא או במשכא או
בשתיא או בערבא או בכל מן דמשך
50 סגירותא הוא ויתחזי לכהנא׳ וראה הכהן
את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים׳
ויחזי כהנא ית מכתשא ויסגר ית מכתשא
51 שבעה יומין׳ וראה את הנגע ביום השביעי
כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב
או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה
צרעת ממארת הנגע טמא הוא׳ ויחזי ית
מכתשא ביומא שביעאה ארי אוסיף
מכתשא בלבושא או בשתיא או בערבא
או במשכא לכל דתתעביד משכא לע
לעיבידתא סגירות מחסרא מכתשא
52 מסאב הוא׳ ושרף את הבגד או את השתי
או את הערב בצמר או בפשתים או את
כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת
ממארת הוא באש תשרף׳ ויוקיד ית לבו
לבושא או ית שתיא או ית ערבא בעמרא
או בכתנא או ית כל מן דמשך דיהי ביה
מכתשא ארי סגירות מחסרא היא בנורא
53 תתוקד׳ ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע

בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור׳
ואם יחזי כהנא והא לא אוסיף מכתשא
בלבושא או בשתיא או בערבא או בכל
54 מן דמשך׳ וצוה הכהן וכבסו את אשר
בו הנגע והסגירו שבעת ימים שנית׳ ויפקיד
כהנא ויחוורון ית דביה מכתשא ויסגריניה
55 שבעה יומין תנינות׳ וראה הכהן אחרי
הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את
עינו והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו
פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו׳ ויחזי
כהנא בתר דחוורו ית מכתשא והא לא
שנא מכתשא מן כד הוה ומכתשא לא
אוסיף מסאב הוא בנורא תוקדיניה תברא
56 היא בשחיקותיה או בחדתותיה׳ ואם
ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס
אתו וקרע אתו מן הבגד או מן העור או
מן השתי או מן הערב׳ ואם חזא כהנא
והא עמא מכתשא בתר דחוורו יתיה
ויבזע יתיה מן לבושא או מן משכא או
57 מן שתיא או מן ערבא׳ ואם תראה
עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל
כלי עור פרחת הוא באש תשרפנו את
אשר בו הנגע׳ ואם תתחזי עוד בלבושא
או בשתיא או בערבא או בכל מאן
דמשך סגיא היא בנורא תוקדיניה ית
58 דביה מכתשא׳ והבגד או השתי או הערב
או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם

הנגע וכבס שנית וטהר׃ ולבושא או שתיא
או ערבא או כל מן דמשך דתחור ויעדי
מנהון מכתשא ויצטבע תנינות וידכי׃
59 זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או
הפשתים או השתי או הערב או כל כלי
עור לטהרו או לטמאו׃ דא אוריתא דמכתש
סגירו לבוש עמר או כתנא או שתיא
או ערבא או כל מן דמשך לדכאותיה
או לסאבותיה׃ פרשה
סזפסו בניה סימן
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יוי
2 עם משה למימר׃ זאת תהיה תורת
המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן׃
דא תהי אוריתא דסגירא ביומא דדכותיה
3 ויתיתי לות כהנא׃ ויצא הכהן אל מחוץ
למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע
הצרעת מן הצרוע׃ ויפוק כהנא למברא
למשריתא ויחזי כהנא והא אתסי מכתש
סגירותא מן סגירא׃ וצוה הכהן ולקח
למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ
ארז ושני תולעת ואזב׃ ויפקיד כהנא
ויסב לדמדכי תרתין צפרין חיין דכין
ואעא דארזא וצבע זהורי ואיזובא׃
וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת
אל כלי חרש על מים חיים׃ ויפקיד כהנ
ויכוס ית ציפרא חדא למן דחסף על מי
מבוע׃ את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ 6

הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל
אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר
השחטה על המים החיים׃ ית ציפרא חיתא
יסב יתה וית אעא דארזא וית צבע זהורי
וית איזובא ויטבול יתהון וית ציפרא חיתא
7 בדמא דציפרא דנכיסא על מי מבוע׃ והזה
על המטהר מן הצרעת שבע פעמים
וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה׃
וידי על דמדכי מן סגירותא שבע זמנין
וידכיניה וישלח ית ציפרא חיתא על אפי
8 חקלא׃ וכבס המטהר את בגדיו וגלח את
כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא
אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים׃
ויצבע דמדכי ית לבושוהי ויגלח ית כל סעריה
ויסחי במיא וידכי ובתר כין ייעול למשריתא
9 ויתיב מברא למשכניה שבעה יומין׃ והיה
ביום השביעי יגלח את כל שערו את
ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל
שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר׃ ויהי ביומא שביעאה
ית כל סעריה ית רישיה וית דקניה וית גבי
עינוהי וית כל סעריה יגלח ויצבע ית
לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא וידכי׃
10 וביום השמיני יקח שני כבשים תמימם
וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג
אחד שמן׃ וביומא תמינאה יסב תרין אמרין

שלמין ואמרתא חדא בת שתה שלמתא
ותלתה עסרונין סולתא מנחתא דפילא
במשח ולוגא חד דמשחא׳ והעמיד הכהן 11
המטהר את האיש המטהר ואתם לפני
יהוה פתח אהל מועד׳ ויקים כהנא דמדכי
גברא דמדכי ויתהון קדם יוי׳ בתרע
משכן זמנא׳ ולקח הכהן את הכבש 12
האחד והקריב אתו לאשם ואת לג
השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה׳
ויסב כהנא ית אימרא חד ויקריב יתיה
לאשמא וית לוגא דמשחא וירים יתהון
ארמא קדם יוי׳ ושחט את הכבש 13
במקום אשר ישחט את החטאת וא
ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת
האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא׳
ויכוס ית אימרא באתרא דיכוס ית
חטתא וית עלתא באתר קדיש ארי
כחטתא אשמא הוא לכהנא קודש
קודשין הוא׳ ולקח הכהן מדם האשם
ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃
ויסב כהנא מדמא דאשמא ויתין על
כהנא על רום אודנא דמדכי דימינא
ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון
רגליה דימינא׳ ולקח הכהן מלג השמן 15
ויצק על כף הכהן השמאלית׳ ויסב
כהנא מלוגא דמשחא ויריק על ידא

16 דכהנא דסמלא׳ וטבל הכהן את אצבעו
הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית
והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה׳ ויטבול כהנא ית אצבעיה
דימינא מן משחא דעל ידיה דסמלא
וידי מן משחא באצבעיה שבע זמנין
17 קדם יוי׳ ומיתר השמן אשר על כפו
יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
על דם האשם׳ ומשאר משחא דעל
ידיה יתין כהנא על רום אודנא דמדכי
דימינא ועל אליון ידיה דימינא ועל
אליון רגליה דימינא על דמא דאשמא׳
18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני
יהוה׳ ודישתאר במשחא דעל ידא
דכהנא יתן על רישא דמדכי ויכפר
19 עלוהי כהנא קדם יוי׳ ועשה הכהן את
החטאת וכפר על המטהר מטמאתו
ואחר ישחט את העלה׳ ויעביד כהנא
ית חטתא ויכפר על דמדכי מסאובתיה
20 ובתר כן יכוס ית עלתא׳ והעלה הכהן
את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר
עליו הכהן וטהר׳ ויסיק כהנא ית עלתא
וית מנחתא למדבחא ויכפר עלוהי כהנא
21 וידכי׳
ואם דל הוא
ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם

ויתכ׳ ג׳ ב׳ חס וחד מל׳ וסימנ׳ והעמיד הכהן ורכות פנה [illegible]
[illegible]

ותנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול
בשמן למנחה ולג שמן ואם מסכין הוא
ולית ידיה מדבקא ויסב אמר חד אשמא
לארמא לכפרא עלוהי ועסרונא סולתא
חד דפיל במשח למנחתא ולוגא דמשחא
22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג
ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה ותרין
שפנינין או תרין בני יונה דתדביק ידיה
ויהי חד חטאתא וחד עלתא והביא אתם
ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה וייתי יתהון
ביומא תמינאה לדכותיה לות כהנא לתרע
משכן זמנא לקדם יוי ולקח הכהן את
כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם
הכהן תנופה לפני יהוה ויסב כהנא ית אמרא
דאשמא וית לוגא דמשחא וירים
25 יתהון כהנא ארמא קדם יוי ושחט את
כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונ׳
ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן
ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ויכוס ית
אמרא דאשמא ויסב כהנא מדמא דאשמא
ויתין על רום אודנא דמידכי דימינא ועל
אליון ידיה דימינא ועל אליון רגליה דימינא
26 ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית
ומן משחא יריק כהנא על ידא דכהנא
27 דסמלא והזה הכהן באצבעו הימנית מן
השמן אשר על כפו השמאלית שבע פ׳

פעמים לפני יהוה וידי כהנא באצבעיה
דימינא מן משחא דעל ידיה דסמלא
28 שבע זמנין קדם יוי ונתן הכהן מן השמן
אשר על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית
ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית
על מקום דם האשם ויתין כהנא מן משחא
דעל ידיה על רום אודנא דמידכי דימינא
ועל אליון ידיה דימינא ועל אליון רגליה
29 דימינא על אתר דמא דאשמא והנותר
מן השמן אשר על כף הכהן יתן על
ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה
ודישתאר מן משחא דעל ידא דכהנא
יתין על רישא דמידכי לכפרא עלוהי
30 קדם יוי ועשה את האחד מן התרים
או מן בני היונה מאשר תשיג ידו ויעביד
ית חד מן שפנינא או מן בני יונה מדתדבק
31 ידיה את אשר תשיג ידו את האחד
חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן
על המטהר לפני יהוה ית דתדביק ידיה
ית חד חטאתא וית חד עלתא על מנחתא
32 ויכפר כהנא על דמידכי קדם יוי זאת
תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג
ידו בטהרתו דא אוריתא דביה מכתש
סגירו דלא תדביק ידיה בדכותיה

33 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
ומליל יוי עם משה ועם אהרן למימר כי

תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לא
לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אח
אחזתכם ארי תיעלון לארעא דכנען דאנא
יהיב לכון לאחסנא ואתין מכתש סגירו
בבית ארע אחסנתכון ובא אשר לו הבית 35
והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית
וייתי דדיליה ביתא ויחוי לכהנא למימר
כמכתשא אתחזי לי בביתא וצוה הכהן 36
ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות
את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר
כן יבא הכהן לראות את הבית ויפקיד
כהנא ויפנון ית ביתא עד לא ייעול כהנא
למחזי ית מכתשא ולא יסתאב כל דבביתא 37
ובתר כין ייעול כהנא למחזי ית ביתא וראה
את הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת
או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר ויחזי
ית מכתשא והא מכתשא בכותלי ביתא
פחתין ירקן או סמקן ומחזיהון מכיך מן
כותלא ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית
והסגיר את הבית שבעת ימים ויפוק כהנא
מן ביתא לתרע ביתא ויסגר ית ביתא שבעה
יומין ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה 39
פשה הנגע בקירת הבית ויתוב כהנא ביומא
שביעאה ויחזי והא אוסיף מכתשא בכותלי
ביתא וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר 40
בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר
אל מקום טמא ויפקיד כהנא וישלפון ית

אבניא דבהון מכתשא וירמון יתהון למברא
לקרתא לאתר מסאב ואת הבית יקצע 41
מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא וית ביתא
יקלפון מגיו סחור סחור וירמון ית עפרא
דקליפו למברא לקרתא לאתר מסאב
ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת 42
האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית
ויסבון אבנין אוחרנין ויעלון לאתר אבניא
ועפר אוחרן יסב וישוע ית ביתא ואם 43
ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את
האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי
הטוח ואם יתוב מכתשא ויסגי בביתא
בתר דשלפו ית אבניא ובתר דקליפו ית
ביתא ובתר דאיתשע ובא הכהן וראה 44
והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת
הוא בבית טמא הוא וייעול כהנא ויחזי
והא אוסיף מכתשא בביתא סגירות
מחסרא היא בביתא מסאב הוא ונתץ 45
את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל
עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל
מקום טמא ויתרע ית ביתא ית אבנוהי
וית אעוהי וית כל עפר ביתא ויפיק למברא
לקרתא לאתר מסאב והבא אל הבית 46
כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב ודייעול
לביתא כל יומין דיסגר יתיה יהי מסאב עד
רמשא והשכב בבית יכבס את בגדיו 47

והאכל בבית יכבס את בגדיו ודישכוב בבי
בביתא יצבע ית לבושוהי ודייכול בביתא
יצבע ית לבושוהי ואם בא יבא הכהן וראה 48
והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את
הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע
ואם מיעל ייעול כהנא ויחזי והא לא אוסיף
מכתשא בביתא בתר דאתשע ית ביתא
וידכי כהנא ית ביתא ארי אתסי מכתשא
ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ
ארז ושני תולעת ואזוב ויסב לדכאה ית
ביתא תרתין צפרין ואעא דארזא וצבע
זהורי ואיזובא ושחט את הצפר האחת 50
אל כלי חרש על מים חיים ויכוס ית צפרא
חדא למן דחסף על מי מבוע ולקח את 51
עץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת
ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצ
הצפר השחוטה ובמים החיים והזה
אל הבית שבע פעמים ויסב ית אעא
דארזא וית איזובא וית צבע זהוריות
צפרא חיתא ויטבול יתהון בדמא דצ
דצפרא דנכיסתא ובמי מבוע וידי לביתא
שבע זמנין וחטא את הבית בדם הצ 52
הצפור ובמים החיים ובצפר החיה
ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת
וידכי ית ביתא בדמא דצפרא ובמי
מבוע ובצפרא חיתא ובאעא דארזא
ובאיזובא ובצבע זהורי ושלח את הצ 53

הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה
וכפר על הבית וטהר וישלח ית צפרא
חיתא למברא לקרתא על אפי חקלא ויכ
ויכפר על ביתא וידכי זאת התורה לכל 54
נגע הצרעת ולנתק דא אורתא לכל מכתש ג
סגירותא ולנתקא ולצרעת הבגד ולבית 55
ולסגירות לבושא ולביתא ולשאת ולספחת 56
ולבהרת ולעמקא ולעדיא ולבהרא להורת 57
ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת ה
לאלפא ביום מסאבא וביום דכיא דא חס
אוריתא דסגירותא
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר XV 1
ומליל יי עם משה ולאהרן למימר דברו 2 ג
אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש ריש פיס
איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא
מלילו עם בני ישראל ותימרון להון גבר
גבר ארי יהי דאיב מבסריה דוביה מסאב
הוא וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו 3 ל ג
את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו ריש פיס
הוא ודא תהי סאובתיה בדוביה ריר
בסריה ית דוביה או חתים בסריה מדוביה
סאובתיה היא כל המשכב אשר ישכב
עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו
יטמא כל משכבא דישכוב עלוהי דובנא
יהי מסאב וכל מנא דיתיב עלוהי יהי מ
מסאב ואיש אשר יגע במשכבו יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וג

ל והנשברת ל נשברת ל ולנשברת ל ולבהרת ל ומה עד ל חס עד ל חיים בטומאה ל חם בבהמה ל ומן ביתא

Levit XV 6 – 18

וגבר דיקרב במשכביה יצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: והיושב
על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: ודיתיב על
מנא דיתיב עלוהי דובנא יצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: והנגע
בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: ודיקרב בבסר דובנא יצבע
לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא:
וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ
במים וטמא עד הערב: וארי ירוק דובנא
בדכיא ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא: וכל המרכב אשר
ירכב עליו הזב יטמא: וכל מרכבא דירכוב
עלוהי דובנא יהי מסאב: וכל הנגע בכל
אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא
אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכל דיקרב בכל דיהי תחותוהי
יהי מסאב עד רמשא ודיטול יתהון יצבע
לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא:
וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים
וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב:
וכל דיקרב ביה דובנא וידוהי לא שטיף
במיא ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא: וכלי חרש אשר יגע
בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים:
ומן דחסף דיקרב ביה דובנא יתבר וכל

13 מן דאע ישתטיף במיא: וכי יטהר הזב
מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו
וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר:
וארי ידכי דובנא מדוביה וימני ליה שבעה
יומין לדכותיה ויצבע לבושוהי ויסחי
14 בסריה במי מבוע וידכי: וביום השמיני
יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני
יהוה אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן:
וביומא תמינאה יסב ליה תרין שפנינין או
תרין בני יונה וייתי לקדם יי' לתרע משכן
15 זמנא ויתנינון לכהנא: ועשה אתם הכהן
אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן
לפני יהוה מזובו: ויעביד יתהון כהנא חד
חטתא וחד עלתא ויכפר עלוהי כהנא
קדם יי' מדוביה:
16 ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע
ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב:
וגבר ארי יתפוק מניה שכבת זרעא ויסחי
במיא ית כל בסריה ויהי מסאב עד רמשא:
17 וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת
זרע וכבס במים וטמא עד הערב: וכל
לבוש וכל משך דיהי עלוהי שכבת זרעא
ויצטבע במיא ויהי מסאב עד רמשא:
18 ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב:
ואתתא דישכוב גבר יתה שכבת
זרעא ויסחון במיא ויהון מסאבין עד רמשא:

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה 19
שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה
יטמא עד הערב: ואתתא ארי תהי דיבא
דם יהי דובה בבסרה שבעה יומין תהי
ברחוקה וכל דיקרב בה יהי מסאב עד
רמשא: וכל אשר תשכב עליו בנדתה 20
יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא: וכל די
תשכוב עלוהי בריחוקה יהי מסאב וכל
דתיתיב עלוהי יהי מסאב: וכל הנגע במשכבה
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וכל דיקרב במשכבה יצבע לבושוהי
ויסחי במיא ויהי מסאב עד רמשא: וכל 22
הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס
בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל
דיקרב בכל מנא דתתיב עלוהי יצבע
לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב עד
רמשא: ואם על המשכב הוא או על הכלי
אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד
הערב: ואם על משכבא הוא או על מנא
דהיא יתבא עלוהי במקרביה ביה יהי
מסאב עד רמשא: ואם שכב ישכב
איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא
שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב
עליו יטמא: ואם משכב ישכוב גבר
יתה ותהי ריחוקה עלוהי ויהי מסאב
שבעה יומין וכל משכבא דישכוב עלוהי

יהי מסאב: ואשה כי
יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה
או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב טמאתה
כימי נדתה תהיה טמאה הוא: ואתתא ארי
ידוב דוב דמה יומין סגיאין בלא עדן
או ארי תדוב על ריחוקה כל יומי דוב
כיומי ריחוקה תהי מסאבא היא: כל המשכב
אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב
נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו
טמא יהיה כטמאת נדתה: כל משכבא
דתשכוב עלוהי כל יומי דובה כמשכב
ריחוקה יהי לה וכל מנא דתתיב עלוהי
מסאב יהי כסאבת ריחוקה: וכל הנוגע
בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: וכל דיקרב בהון יהי מסאב
ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי מסאב
עד רמשא: ואם טהרה מזובה וספרה
לה שבעת ימים ואחר תטהר: ואם דכיאת
מדובה ותמני לה שבעה יומין ובתר כן
תדכי: וביום השמיני תקח לה שתי
תרים או שני בני יונה והביאה אתם
אל הכהן אל פתח אהל מועד: וביומא
תמינאה תסב לה תרין שפנינין או תרין
בני יונה ותיתי יתהון לות כהנא לתרע משכן
זמנא: ועשה הכהן את האחד
חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה
הכהן לפני יהוה מזוב טומאתה: ויעב...

כהנא ית חד חטאתא וית חד עלתא ויכפר עלה
כהנא קדם יי מדוב סאובתה והזרתם את
בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם
בטמאם את משכני אשר בתוכם ותפרשון
ית בני ישראל מסואבתהון ולא ימותון בסואבתהון
בסאבוביהון ית משכני דביניהון זאת תורת
הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה
בה דא אוריתא דדובנא ודתפוק מניה שכבת
זרעא לאסתאבא בה והדוה בנדתה והזב את
זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם
טמאה ולדס אובתה בריחוקה ולדדאיב ית
דוביה לדכר ולנוקבא ולגבר דישכוב עם מסאבתא

לכהן סימן

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה וימתו ומליל יי עם משה
בתר דמיתו תרין בני אהרן בקרוביהון אישתא
נכריתא קדם יי ומיתו ויאמר יהוה אל משה
דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש
מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן
ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת ואמר
יי למשה מליל עם אהרן אחוך ולא יהי
עליל בכל עדן לקודשא מגיו לפרוכתא לקדם
כפורתא דעל ארונא ולא ימות ארי בעננא
אנא מתגלי על בית כפורי בזאת יבא אהרן
אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה
בדא יהי עליל אה[illegible] אבתור בר
לחטותא ודכר לעלתא [illegible] כתנת בד [illegible]

ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד
יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם
ורחץ במים את בשרו ולבשם כתונא ד
דבוצא דקודשא ילבש ומכנסין דבוץ יהון
על בסריה והמינא דבוצא ויסר ומצנפתא
דבוצא יחית ברישיה לבושי קודשא אנון
ויסחי במיא ית בסריה וילבשינון ומאת עדת
בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת
ואיל אחד לעלה ומן כנשתא דבני ישראל
יסב תרין צפירי עזי לחטאתא ודכר חד
לעלתא והקריב אהרן את פר החטאת
אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ויקריב
אהרן ית תורא דחטתא דיליה ויכפר עלוהי
ועל אנש ביתיה ולקח את שני השעירם
והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד
ויסב ית תרין צפירין ויקים יתהון קדם יי
בתרע משכן זמנא ונתן אהרן על ש[illegible]
השעירם גרלות גורל אחד ליהוה וגורל
אחד לעזאזל ויתין אהרן על תרין צפירין
עדבין עדבא חד לשמא דיי ועדבא אחד
לעזאזל והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת ויקרב
אהרן ית צפירא דסליק עלוהי עדבא
לשמא דיי ויעבדיניה חטתא והשעיר
אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד
חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל
המדברה וצפירא דסליק עלוהי עדבא

לעזאזל יתקם כד חי קדם יוי לכפרא עלוהי
לשלחא יתיה לעזאזל למדברא: והקריב
אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר
לו: ויקריב אהרן ית תורא דחטתא דיליה
ויכפר עלוהי ועל אנש ביתיה ויכוס ית
תורא דחטתא דיליה: ולקח מלא המחתה ג
גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא
חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית
לפרכת: ויסב מלי מחתיתא גומרין דאשא
מעל מדבחא מן קדם יוי ומלי חופנוהי
קטורת בוסמין דקיקין ויעיל מגיו לפרוכתא:
ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה
וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר
על העדות ולא ימות: ויתן ית קטורת בוסמיא
על אישתא קדם יוי ויחפי ענן קטורתא
ית כפורתא דעל סהדותא ולא ימות: ולקח
מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת
קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים
מן הדם באצבעו: ויסב מדמא דתורא
וידי באצבעיה על אפי כפורתא קדומא
ולקדם כפורתא ידי שבע זמנין מן דמא
באצבעיה: ושחט את שעיר החטאת
אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפ
לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה
לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני ה
הכפרת: ויכוס ית צפירא דחטתא דלעמא

ויעיל ית דמיה לגיו לפרוכתא ויעביד
לדמיה כמא דעבד לדמא דתורא וידי
יתיה על כפורתא וקדם כפורתא: וכפר
על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם
לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
השכן אתם בתוך טמאתם: ויכפר על
קודשא מסואבות בני ישראל וממרודיהון
לכל חטאיהון וכין יעביד למשכן זמנא
דשרי עמהון בגו סואבתהון: וכל אדם
לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש
עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד
כל קהל ישראל: וכל אנש לא יהי במשכן
זמנא במיעליה לכפרא בקודשא עד
מפקיה ויכפר עלוהי ועל אנש ביתיה ועל
ד כל קהלא דישראל: ויצא אל המזבח אשר
לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם
השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב: ויפוק
למדבחא דקדם יוי ויכפר עלוהי ויסב מ
מדמא דתורא ומדמא דצפירא ויתין על
קרנת מדבחא סחור סחור: והזה עליו מן
הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו
מטמאת בני ישראל: וידי עלוהי מן דמא
באצבעיה שבע זמנין וידכיניה ויקדשיניה
מסואבת בני ישראל: וכלה מכפר את הקדש
ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את
השעיר החי: ושיצי מלכפרא על קודשא
ועל משכן זמנא ועל מדבחא ויקריב ית

14

נס טמאתם ומגורתם יותם וחיר יות

צפירא חיא וסמך אהרן את שתי ידו על
ראש השעיר החי והתודה עליו את כל ע
בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל
חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח
ביד איש עתי המדברה ויסמוך אהרן ית
תרתין ידוהי על ריש צפירא חיא ויודי עלוהי
עלוהי ית כל עוית בני ישראל וית כל מרודיהון
לכל חטאיהון ויתין יתהון על ריש צפירא
וישלח ביד גבר דזמין למהך למדברא ונשא
השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה
ושלח את השעיר במדבר ויטול צפירא
עלוהי ית כל חוביהון לאתר דלא יתבא וישלח
ית צפירא במדברא ובא אהרן אל אהל
מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש ב
בבאו אל הקדש והניחם שם ויעול אהרן
למשכן זמנא וישלח ית לבושי בוצא ד
דלבש במיעליה לקודשא ויצנעינון תמן
ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש
את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת
העם וכפר בעדו ובעד העם ויסחי ית
בסריה במיא באתר קדיש וילבש ית
לבושוהי ויפוק ויעביד ית עלתיה וית עלת
עמא ויכפר עלוהי ועל עמא ואת חלב
החטאת יקטיר המזבחה וית תרב חטאתא
יסק למדבחא והמשלח את השעיר
לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחרי כן יבוא אל המחנה ודמשלח ית

צפירא לעזאזל יצבע לבושוהי ויסחי
ית בסריה במיא ובתר כן ייעול למשריתא
ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר
הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מחוץ
למחנה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם
ואת פרשם וית תורא דחטתא וית צפירא
דחטתא דאתעל מדמהון לכפרא בקודשא
ויתפקון למברא למשריתא ויוקדון בנורא
ית משכהון וית בסרהון וית אוכלהון והשרף
אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחרי כן יבוא אל המחנה ודמוקיד יתהון
יצבע לבושוהי ויסחי ית בסריה במיא
ובתר כן ייעול למשריתא והיתה לכם
לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו
האזרח והגר הגר בתוככם ותהי לכון לקים
עלם בירחא שביעאה בעסרא לירחא
תענון ית נפשתכון וכל עבידא לא תעבדון
יציביא וגיוריא דיתגיירון ביניכון כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה תטהרו ארי ביומא הדין יכפר
עליכון לדכאה יתכון מכל חוביכון קדם
יוי תדכון שבת שבתון היא לכם ועניתם
את נפשתיכם חקת עולם שבא שבתא
היא לכון ותענון ית נפשתכון קים עלם
וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא
את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי

הבד בגדי הקדש ויכפר כהנא די ירבי יתיה
ודיקריב ית קורבניה לשמשא את אבוהי
וילבש ית לבושי בוצא לבושי קודשא וכפר
את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר
ויכפר על מקדש קודשא ועל משכן זמנא
ועל מדבחא יכפר ועל כהניא ועל כל עמא
דקהלא יכפר והיתה זאת לכם לחקת
עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם
אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את
משה ותהי דא לכון לקים עלם לכפרא
על בני ישראל מכל חוביהון חדא בשתא
ועבד כמא דפקיד יי ית משה

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם
משה למימר דבר אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר מליל עם אהרן
ועם בנוהי ועם כל בני ישראל ותימר להון
דין פתגמא דפקיד יי למימר איש איש
מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב
או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה
גבר גבר מבית ישראל די יכוס תור או אמר
או עזא במשריתא או די יכוס מברא למשריתא
ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן
ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש
ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב

עמו ולתרע משכן זמנא לא אייתיה
קורבנא קדם יי קדם משכנא דיי
יתחשיב לגברא ההוא דמא אשד ו...
אנשא ההוא מגו עמיה למען אשר יביאו
בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים
על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל
מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה
אותם בדיל דייתון בני ישראל ית דבחיהון
דאנון דבחין על אפי חקלא וייתונון לקדם
יי לתרע משכן זמנא לות כהנא ויכסון
נכסת קודשין קדם יי יתהון וזרק
הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה
ויזרוק כהנא ית דמא על מדבחא דיי בתרע
משכן זמנא ויסיק תרבא לאתקבלא ברעוא
קדם יי ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם
אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה
זאת להם לדרתם ולא ידבחון עוד ית
דבחיהון לשדין דאנון טען בתריהון קים
עלם תהי דא להון לדריהון ואלהם תאמר
איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר
יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח
ותימר גבר גבר מבית ישראל ומן גיוריא
דיתגיירון ביניהון דיסיק עלתא או נכסת
קודשא ואל פתח אהל מועד לא יביאנו
לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא
ולתרע משכן זמנא לא ייתיניה...

יתיה קדם יוי וישתיצי אנשא ההוא מעמיה
איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם
אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת
את הדם והכרתי אתה מקרב עמה וגבר
גבר מבית ישראל ומן גיוריא דיתגיירון בינהון
דייכול כל דם ואתין רוגזי באנשא דייכול
ית דמא ואשיצי יתיה מגו עמיה כי נפש הבשר
בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר
על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר ארי
נפש בסרא בדמא היא ואנא יהבתיה לכון
על מדבחא לכפרא על נפשתכון ארי דמא
הוא על נפשא מכפר על כן אמרתי לבני
ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר
הגר בתוככם לא יאכל דם על כין אמרית
לבני ישראל כל אנש מנכון לא ייכול דם
וגיוריא דיתגיירון בינכון לא ייכלון דם ואיש
איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר
יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את
דמו וכסהו בעפר וגבר גבר מבני ישראל
ומן גיוריא דיתגיירון בינהון דיצוד צידא
חיתא או עופא דמתאכיל וישוד ית דמיה
ויכסיניה בעפרא כי נפש כל בשר דמו בנפשו
הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא
תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אכליו
יכרת ארי נפש כל בסרא דמיה בנפשיה הוא
ואמרית לבני ישראל דם כל בסרא לא תיכלון
ארי נפש כל בסרא דמיה היא כל דייכלוניה ישתיצי

וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח
ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וטהר וכל אנש דייכול נבילא ותבירא ביציבא
ובגיוריא ויצבע לבושוהי ויסחי במיא ויהי
מסאב עד רמשא וידכי ואם לא יכבס ובשרו
לא ירחץ ונשא עונו ואם לא יצבע בסריה
לא יסחי ויקביל חוביה
18 וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי עם משה
למימר דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
אני יהוה אלהיכם מליל עם בני ישראל ותימר
להון אנא יוי אלהכון כמעשה ארץ מצרים
אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ
כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו
ובחקתיהם לא תלכו כעובדי עמא דארעא
דמצרים דיתיבתון בה לא תעבדון וכעובדי
עמא דארעא דכנען דאנא מעיל יתכון תמן
לא תעבדון ובנימוסיהון לא תהכון את
משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם
אני יהוה אלהיכם ית דיני תעבדון וית קימי
תיטרון להלכא בהון אנא יוי אלהכון ושמרתם
את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם
האדם וחי בהם אני יהוה ותיטרון ית קימי
וית דיני דאם יעביד יתהון אנשא ייחי בהון
בחיי עלמא אנא יוי
איש איש אל כל שאר בשרו לא
תקרבו לגלות ערוה אני יהוה גבר גבר לכל
קריב בסריה לא תקרבון לגלאה ערי[illegible]

ערות אביך וערות אמך
לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה׃ ערית
אבוך ועריית אימך לא תגלי אמך היא לא תגלי
עריתה׃ ערות אשת אביך
לא תגלה ערות אביך הוא׃ עריית איתת אבוך
לא תגלי עריתא דאבוך היא׃
ערות אחותך בת אביך או בת אמך
מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותן׃
עריית אחתך בת אבוך או בת אימך דילידא
מן אבוך מן איתא אוחרי או מן אמך מן
גבר אוחרן לא תגלי עריתהון׃
ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה
ערותן כי ערותך הנה׃ עריית בת ברך או בת
ברתך לא תגלי עריתהון ארי עריתך אנין׃
ערות בת אשת אביך
מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה׃
עריית בת איתת אבוך דילידא מן אבוך
אחתך היא לא תגלי עריתה׃
ערות אחות אביך לא תגלה שאר
אביך הוא׃ עריית אחת אבוך לא תגלי קריבת
אבוך היא׃ ערות אחות
אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא׃ עריית אחת
אמך לא תגלי ארי קריבת אימך היא׃
ערות אחי אביך לא תגלה
אל אשתו לא תקרב דדתך היא׃ עריית
אחבוך לא תגלי לאיתתיה לא תקרב איתת
אחבוך היא׃
ערות

כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה ערותה׃ עריית כלתך לא תגלי איתת ברך היא
לא תגלי עריתה׃
ערות
אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא׃ עריית
איתת אחוך לא תגלי עריתא דאחוך היא׃
ערות אשה ובתה לא
תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח
לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא׃ עריית
איתתא וברתה לא תגלי ית בת ברה וית בת
ברתה לא תסב לגלאה עריתה קריבן אנין
עיצת חטין היא׃ ואשה אל אחתה לא תקח
לצרר לגלות ערותה עליה בחייה׃ ואיתתא
עם אחתה לא תסב לאעקא לה לגלאה
עריתה עלה בחייהא׃ ואל אשה בנדת טמאתה
לא תקרב לגלות ערותה׃ ולאיתתא בריחוק
סאובתה לא תקרב לגלאה עריתה׃ ואל
אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע
לטמאה בה׃ ובאיתת חברך לא תתן שכבתך
לזרעא לאסתאבא בה׃ ומזרעך לא תתן
להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך
אני יהוה׃ ומזרעך לא תתין לאעברא למולך
ולא תחיל ית שמא דאלהך אנא ייי׃ ואת זכר
לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא׃ וית
דכורא לא תשכוב משכבי איתא תועיבא
היא׃ ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה
בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל
הוא׃ ובכל בעירא לא תתין שכבתך לאסתאבא

בה ואתתא לא תקום קדם בעירא למשלט
בה תבלא היא אל תטמאו בכל אלה כי בכל
אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם לא
תסתאבון בכל אלין ארי בכל אלין אסתאבו
עממיא דאנא מגלי מן קדמיכון ותטמא הארץ
ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה
ואסתאבת ארעא ואסערית חובה עלה ורוקינת
ארעא ית יתבהא ושמרתם אתם את חקתי ואת
משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח
האזרח והגר הגר בתוככם ותיטרון אתון ית
קימי וית דיני ולא תעבדון מכל תועיבתא האלין
יציביא וגיוריא דיתגיירון בינכון כי את כל
התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם
ותטמא הארץ ארי ית כל תועיבתא האלין
עבדו אנשי ארעא דקדמיכון ואסתאבת ארעא
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה
כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם ולא תרוקין
ארעא יתכון בסאוביכון יתה כמא דרוקינת
ית עממיא דקדמיכון כי כל אשר יעשה
מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת
מקרב עמם ארי כל דיעביד מכל תועיבתא
האלין וישתיצין נפשתא דיעבדן מגו עמהון
ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות
מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא
תטמאו בהם אני יהוה אלהיכם ותטרון ית
מטרת מימרי בדיל דלא למעבד מנמוסי ית
תועיבתא דאתעבידא קדמיכון ולא תסתאבון

בהון אנא יוי אלהכון : פרשה
פסו עזי סימן
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי עם
משה למימר דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני
יהוה אלהיכם מליל עם כל כנשתא דבני יש
ישראל ותימר להון קדישין תהון ארי קדיש
אנא יוי אלהכון איש אמו ואביו תיראו ואת
שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם גבר
מן אמיה ומן אבוהי תהון דחלין וית יומי
שביא דילי תטרון אנא יוי אלהכון אל תפנו
אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם
יהוה אלהיכם לא תתפנון בתר טעון ודחלן
דמתכא לא תעבדון לכון אנא יוי אלהכון
וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו
וארי תכסון נכסת קודשין קדם יוי לרעוא
לכון תכסוניה ביום זבחכם יאכל וממחרת
והנותר עד יום השלישי באש ישרף ביומא
דיתנכיס יתאכיל וביומא דבתרוהי ודישתאר
עד יומא תליתאה בנורא יתוקד ואם ה
האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא
ירצה ואם אתאכלא יתאכיל ביומא ד
תליתאה מרחק הוא לא יהי לרעוא ואכליו
עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה ודייכלניה חוביה י
יקביל ארי ית קודשא דיוי אחיל וישתיצי
אנשא ההיא מעמיה ובקצרכם את קציר

ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט
קצירך לא תלקט ובמחצדכון ית חצדא
דארעכון לא תשיצי פתא דחקלך למחצד
ולקטא דחצדך לא תלקיט וכרמך לא תעולל
ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם
אני יהוה אלהיכם וכרמך לא תעליל ונתרא
דכרמך לא תלקיט לעניי ולגיורי תשבוק יתהון
אנא ייי אלהכון לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו לא תגנבון ולא תכדבון ולא
תשקרון אנש בחבריה ולא תשבעו בשמי
לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה ולא
תשבעון בשמי לשקרא ותחיל ית שמא
דאלהך אנא ייי לא תעשק את רעך ולא
תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר
לא תעשוק ית חברך ולא תינוס ולא תבית
אגרא דאגיר אלותך עד צפרא לא תקלל
חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך
אני יהוה לא תלוט דלא שמע וקדם דלא
חזי לא תסים תקלא ותדחל מאלהך אנא
ייי לא תעשו עול במשפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמ
יתך לא תעבדון שקר בדין לא תסב
אפי מסכינא ולא תהדר אפי רבא בקושטא
תדינינה לחברך לא תלך רכיל בעמיך לא
תעמד על דם רעך אני יהוה לא תיכול
קרצין בעמך לא תקום על דמא דחברך
אנא ייי לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח

תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא לא
תסני ית אחוך בלבך אוכחא תוכח ית חברך
ולא תקביל על דיליה חובא לא תקם ולא
תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני
יהוה לא תיקום ולא תיטר דבבו לבני עמך
ותרחמיה לחברך כותך אנא ייי את חקתי
תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא
תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה
עליך ית קימי תיטרון בעירך לא תרכיב
עירובין חקלך לא תזרע עירובין ולבוש
עירובין שעטניזא לא יסק עלך ואיש כי
ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה
נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא
חפשה וגבר ארי ישכוב ית איתתא שכבת
זרעא והיא אמתא אחידא לגבר ואתפריקא
לא אתפריקת בכספא או חירותא לא
אתיהיבת לה בשטר ביקורתא תהי בה
לא יתקטלון ארי לא אתחררת והביא את
אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל
אשם וייתי ית אשמיה לקדם ייי לתרע
משכן זמנא דכרא לאשמא וכפר עליו
הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו
אשר חטא ונסלח לו מחטאתו אשר חטא
ויכפר עלוהי כהנא בדכרא דאשמא קדם ייי
על חובתיה דחב וישתביק ליה מחובתיה
דחב

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ
מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש
שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ואר׳
תיעלון לארעא ותיצבון כל אילן דמיכל
ותרחקון רחקא ית איביה תלת שנין
יהי לכון מרחק לאבדא לא יתאכיל ו׳
ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש
הלולים ליהוה ובשתא רביעיתא יהי
כל איביה קודש תושבחן קדם יוי ו׳
ובשנה החמישת תאכלו את פריו ל׳
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם
ובשתא חמישיתא תיכלון ית איביה
לאוספא לכון עללתיה אנא יוי אלהכון
לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעננו
לא תיכלון על דמא לא תנחשון ולא ת׳
תענון לא תקפו פאת ראשכם ולא
תשחית את פאת זקנך לא תקפון
ית פתא דרישכון ולא תחביל ית פתא
דדקנך ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם
וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה
וחיבול על מית לא תתנון בבסרכון
לא תתנון בכון
ורשמין חריתין אנא יוי אל תחלל
את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ
ומלאה הארץ זמה לא תחיל ית ברתך
לאטעיותה ולא תטעי ארעא ותתמלי
ארעא עצת חטאין את שבתתי
תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

ית יומי שביא דילי תיטרון ולבית מקדשי
תהון דחלין אנא יוי אל תפנו אל האבת
ואל הידענים אל תבקשו לטמאה ב׳
בהם אני יהוה אלהיכם לא תתפנון
בתר בדין ודכורו לא תתבעון לאסתאבא
בהון אנא יהוה אלהכון מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך
אני יהוה מן קדם דסביר באוריתא
תקום ותהדר אפי סבא ותדחל מאלהך
אנא יוי וכי יגור אתך
גר בארצכם לא תונו אתו וארי יתגייר
עמכון גיורא בארעכון לא תונון יתה
כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם
ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם כיציבא
מנכון יהי לכון גיורא דיתגייר עמכון
ותרחם ליה כותך ארי דיירין הויתון
בארעא דמצרים אנא יוי אלהכון
לא תעשו עול במשפט במדה ב׳
במשקל ובמשורה לא תעבדון
שקר בדין במשחתא במתקלא
ובמכילתא מאזני צדק אבני צדק
איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מאזנון דקשוט מ׳
מתקלין דקשוט מכילין דקשוט והינין
דקשוט יהון לכון אנא יוי אלהכון

דאפיקית יתכון מארעא דמצרים
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה ותיטרון ית
כל קימי וית כל דיני ותעבדון יתהון
אנא יוי׃
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל
יוי עם משה למימר ואל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן
הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו
באבן ועם בני ישראל תימר גבר
גבר מבני ישראל ומן גיוריא דיתגיירון
בישראל דיתין מזרעיה למולך ש
אתקטלא יתקטיל עמא בית ישר
ירגמוניה באבנא ואני אתן את פני
באיש ההוא והכרתי אתו מקרב
עמו כי מזרעו נתן למלך למען
טמא את מקדשי ולחלל את שם
קדשי ואנא אתין ית רוגזי בגברא
ההוא ואשיצי יתיה מגו עמיה א
ארי מזרעיה יהב למולך בדיל לס׳
לסאבא ית מקדשי ולאחלא ית
שמא דקודשי ואם העלם יעלימו
עם הארץ את עיניהם מן האיש
ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי
המית אתו ואם מכבש יכבשון
עמא בית ישראל ית עיניהון מן

גברא ההוא בדיהב מזרעיה למולך
בדיל דלא למקטל יתיה ושמתי אני
את פני באיש ההוא ובמשפחתו ו
והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות
אחרי המלך מקרב עמם ואשוי אנא
ית רוגזי בגברא ההוא ובסעדוהי
ואשיצי יתיה וית כל דטען בתרוהי
למטעי בתר מולך מגו עמהון והנפש
אשר תפנה אל האבת ואל הידענים
לזנת אחריהם ונתתי את פני בנפש
ההוא והכרתי אתו מקרב עמו ואנש
דיתפני בתר בדין וזכורו למטעי ב
בתריהון ואתין ית רוגזי באנשא
ההוא ואשיצי יתיה מגו עמיה וה
והתקדשתם והייתם קדשים כי אני
יהוה אלהיכם ותתקדשון ותהון ק
קדישין ארי אנא יוי אלהכון ושמרתם
את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה
מקדשכם ותיטרון ית קימי ותעבדון
יתהון אנא יהוה מקדשכון איש
איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות
יומת אביו ואמו קלל דמיו בו ארי
גבר גבר דילוט ית אבוהי וית אמיה
אתקטלא יתקטיל אבוהי ואמיה לט
קטלא חייב ואיש אשר ינאף את אשת
רעהו מות יומת הנאף והנאפת וגבר
דיגוף ית איתת גבר דיגוף ית איתת

ואיש אשר ינאף את אשת

חבריה אתקטלא יתקטיל גייפא וגייפתא
ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו
גלה מות יומתו שניהם דמיהם בם׃ וגבר
דישכוב ית אתת אבוהי עריתא דאבוהי
גלי אתקטלא יתקטלון תרויהון קטלא חייבין
ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם בם
וגבר דישכוב ית כלתיה אתקטלא יתקטלון
תרויהון תבלא עבדו קטלא חייבין ואיש
אשר ישכב את זכר משכבי אשה תוע
תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם בם
וגבר דישכוב ית דכורא משכבי איתתא
תועבא עבדו תרויהון אתקטלא יתקטלון
קטלא חייבין ואיש אשר יקח את אשה
ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו וא
ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם וגבר דיסב
ית איתתא וית אימה עיצת חטאין היא ע
בנורא יוקדון יתיה ויתהון ולא תהי עיצת
חטאין ביניכון ואיש אשר יתן שכבתו
בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו וגבר
דיתין שכובתיה בבעירא אתקטלא יתקטיל
וית בעירא תקטלון ואשה אשר תקרב
אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את
האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם
בם ואתתא דתקרב לות כל בעירא למשלט
בה ותקטלון ית איתתא וית בעירא אתקטלא
יתקטלון קטלא חייבין ואיש אשר יקח

את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את
ערותה והיא תראה את ערותו חסד הוא
ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה
עונו ישא וגבר דיסב ית אחתיה בת אבוהי
או בת אמיה ויחזי ית עריתה והיא תחזי
ית עריתיה קלנא הוא וישתיצון לעיני בני
עמהון עריתא דאחתיה גלי חוביה יקביל
ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה
את ערותה את מקרה הערה והוא גלתה
את מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב
עמם וגבר דישכוב ית אתתא טומאה
ויגלי ית עריתה ית קלנה גלי והיא תגלי
ית סואבת דמהא וישתיצון תרויהון
מגו עמהון וערות אחות אמך ואחות
אביך לא תגלה כי את שארו הערה
עונם ישאו וערית אחת אימך ואחת
אבוך לא תגלי ארי ית קריבתיה גלי הני
חוביהון יקבלון ואיש אשר ישכב את
דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ע
ערירים ימתו וגבר דישכוב ית אתת
אחבוהי עריתא דאחבוהי גלי חוביהון
יקבלון דלא ולד ימותון ואיש אשר
יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו
גלה ערירים יהיו וגבר דיסב ית איתת
אחוהי מרחקא היא עריתא דאחוהי
גלי דלא ולד יהון ושמרתם את כל חקתי
ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא

מות יומתו ג זקפין בענ וסימנ ואת זכר ואשה אשר תקרב
הערה ג וסימ ית מקרה כי את שארו הערה
ב מות יומתו שניהם בכולם
וסימנ ית מקרה הערה והחרבתי את במה

תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם
שמה לשבת בה׃ ותיטרון ית כל קימי וית
כל דיני ותעבדון יתהון ולא תרוק יתכון
ארעא דאנא מעיל יתכון לתמן למתב
בה׃ ולא תלכו בחקות הגוי אשר אני משלח
מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם׃
ולא תהכון בנימוסי עממיא דאנא מגלי מן
קדמיכון ארי ית כל אלין עבדו ורחיק
מימרי יתהון׃ ואמר לכם אתם תירשו
את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת
אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יהוה
אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן ה
העמים׃ ואמרית לכון אתון תירתון ית
ארעהון ואנא איתנינה לכון למירת יתה
ארע עבדא חלב ודבש אנא יוי אלהכון
דאפרשית יתכון מן עממיא׃ והבדלתם
בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין ה
העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את
נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר
תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם
לטמא׃ ותפרשון בין בעירא דכיא לד
לדמסאבא ובין עופא מסאבא לדכיא
ולא תשקצון ית נפשתכון בבעירא
ובעופא ובכל דתרחיש ארעא דאפרשית
לכון לסאבא׃ והייתם לי קדשים כי קדוש
אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים לה
להיות לי׃ ותהון קדמי קדישין ארי קדיש

אנא יוי ואפרשית יתכון מן עממיא
למהוי משמשין קדמי׃ ואיש או אשה כי יהיה
בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו
אתם דמיהם בם׃ וגבר או אתא ארי יהי
בהון בדין או דכורו אתקטלא יתקטלון
באבנא ירגמון יתהון קטלא חייבין׃

סדר

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים
בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא
בעמיו׃ ואמר יוי למשה אימר לכהניא
בני אהרן ותימר להון על מית לא יסתאב
בעמיה׃ כי אם לשארו הקרב אליו
לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו׃ אלהין
לקריביה דקריב ליה לאימיה ולאבוהי
ולבריה ולברתיה ולאחוהי׃ ולאחתו הב
הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה
לאיש לה יטמא׃ לא יטמא בעל בעמיו
להחלו׃ לא יסתאב רבא בעמיה לאחלותיה׃
לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם
לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת׃ לא
ימרטון מרט ברישיהון ופאתא דדקנהון לא
יגלחון ובבשרהון לא יחבלון חבול׃ קדשים יהיו
לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי
את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם
והיו קדש׃ קדישין יהון קדם אלההון ולא
יחלון שמא דאלההון ארי ית קורבניא
דיוי קרבן אלההון אינון מקרבין ויהון

אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה
מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו׃
איתתא מטעיא ומחלא לא יסבון ואתתא
דמתרכא מבעלה לא יסבון ארי קדיש
הוא קדם אלהיה׃ וקדשתו כי את לחם
אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי
קדוש אני יהוה מקדשכם׃ ותקדשיניה
ארי ית קרבן אלהך הוא מקריב קדיש יהי
לך ארי קדיש אנא יי מקדשכון׃ ובת
איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מ
מחללת באש תשרף׃ ובת גבר כהין ארי
תיתחל למטעי מקדשת אבוהא היא מ
מתחלא בנורא תתוקד׃

והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק
על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו
ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרם׃ וכהנא דיתרבא מאחוהי
דיתרק על רישיה משחא דרבותא ודיקרב
ית קורבניה למלבש ית לבושיא ית רישיה
לא ירבי פרוע ולבושוהי לא יבזע׃ ועל כל
נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא׃
ועל כל נפשת מיתא לא ייעול לאבוהי ולא
ולאמיה לא יסתאב׃ ומן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן
משחת אלהיו עליו אני יהוה׃ ומן מקדשא
לא יפוק ולא יחיל ית מקדשא דאלהיה
ארי כליל משחא רבותא דאלהיה עלוהי

אנא יי׃ והוא אשה בבתוליה יקח׃ והוא
איתתא בבתולהא יסב׃ אלמנה וגרושה
וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה
מעמיו יקח אשה׃ ארמלא ומתרכא וחלילא
מטעיא ית אלין לא יסב אלהין בתולתא
מעמיה יסב איתתא׃ ולא יחלל זרעו בעמיו
כי אני יהוה מקדשו׃ ולא יחיל זרעיה בעמיה
ארי אנא יי מקדשיה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל
יי עם משה למימר׃ דבר אל אהרן לאמר
איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום
לא יקרב להקריב לחם אלהיו׃ מליל עם
אהרן למימר גבר מבנך לדריהון דיהי ביה
מומא לא יקרב לקרבא קורבנא קדם אלהיה׃
כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור
או פסח או חרם או שרוע׃ ארי כל גבר דביה
מומא לא יקרב גבר עויר או חגיר או חרים
או שריע׃ או איש אשר יהיה בו שבר רגל
או שבר יד׃ או גבר דיהי ביה תבר רגלא או
תבר ידא׃ או גבן או דק או תבלל בעינו או
גרב או ילפת או מרוח אשך׃ או גבין או דקין או
או חליז בעינוהי או גרבן או חזזין או מריס
פחדין׃ כל איש אשר בו מום מזרע אהרן
הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום
בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב׃ כל גבר
דביה מומא מזרעא דאהרן כהנא לא יקרב
לקרבא ית קורבניא דיי מומא ביה ית קורבן

אלהיה לא יקרב לקרבא׃ לחם אלהיו מקדשי
הקדשים ומן הקדשים יאכל׃ קרבן אלהיה
מקדשי קודשיא ומן קודשיא ייכול׃ אך
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי
מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם׃ ברם לפרוכתא לא ייעול ולמדבחא
לא יקרב ארי מומא ביה ולא יחיל ית מקדשי
ארי אנא יוי מקדשהון׃ וידבר משה אל
אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל׃ ומליל
משה עם אהרן ועם בנוהי ועם כל בני ישר׳

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יוי עם
משה למימר׃ דבר אל אהרן ואל בניו ו
וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את
שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה׃
מליל עם אהרן ועם בנוהי ויפרשון מקודשיא
דבני ישראל ולא יחלון ית שמא דקודשי
דאנון מקדשין קדמי אנא יוי׃ אמר אלהם
לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם
אל הקדשים אשר יקדישו בני ישראל
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא
מלפני אני יהוה׃ אימר להון לדריכון כל
גבר די יקרב מכל זרעכון לקודשיא די יקדשון
בני ישראל קדם יוי וסואבתיה עלוהי ו
וישתיצי אנשא ההוא מן קדמי אנא יוי׃
איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב
בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנג

בכל טמא נפש או איש אשר תצא ממנו
שכבת זרע׃ גבר גבר מזרעא דאהרן
והוא סגיר או דאיב בקודשיא לא ייכול עד
דידכי ודיקרב בכל טמי נפשא או גבר
דתפוק מניה שכבת זרעא׃ או איש אשר
יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם
אשר יטמא לו לכל טמאתו׃ או גבר דיקרב
בכל רחשא דיסתאב ליה או באנשא
דיסתאב ליה לכל סאובתיה׃ נפש אשר
תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן
הקדשים כי אם רחץ בשרו במים׃ אנש
דיקרב ביה ויהי מסאב עד רמשא ולא
ייכול מן קודשיא אלהן אסחי בסריה
במיא׃ ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן
הקדשים כי לחמו הוא׃ ולמיעל שמשא
וידכי ובתר כין ייכול מן קודשיא ארי לחמיה
הוא׃ נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה
אני יהוה׃ נבילא ותבירא לא ייכול לאסתאבא
בה אנא יוי׃ ושמרו את משמרתי ולא
ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני
יהוה מקדשם׃ ויטרון ית מטרת מימרי
ולא יקבלון עלוהי חובא וימותון ביה ארי
יחלוניה אנא יוי מקדשהון׃ וכל זר לא
יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל
קדש׃ וכל חילוני לא ייכול קודשא תותבא
דכהנא ואגירא לא ייכול קודשא׃ וכהן כי
יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו וליד

ביתו הם יאכלו בלחמו וכהין ארי יקני
נפש קנין כספיה הוא ייכול ביה ויליד
ביתיה אנון ייכלון בלחמיה ובת כהן
כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים
לא תאכל ובת כהן ארי תהי לגבר
חילוני היא באפרשות קודשיא לא
תיכול ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה
וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית
אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל
וכל זר לא יאכל בו ובת כהן ארי תהי
ארמלא ומתרכא ובר לית לה ותתוב
לבית אבוהא כרביותה מלחמא
דאבוהא תיכול וכל חילוני לא ייכול ביה
ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף
חמשיתו עליו ונתן לכהן את הקדש
וגבר ארי ייכול קודשא בשלו ויוסיף
חומשיה עלוהי ויתן לכהנא ית קודשא
ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה ולא יחלון ית קודשיא
קודשיא דבני ישראל ית דיפרשון
קדם יי והשיאו אותם עון אשמה
באכלם את קדשיהם כי אני יהוה
מקדשם ויקבלון עליהון עוון וחובין
במיכלהון בסאבא ית קודשיהון
ארי אנא יי מקדשהון
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי
עם משה למימר דבר אל אהרן ואל

בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם
איש איש מבית ישראל ומן הגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם
נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו
ליהוה לעולה מליל עם אהרן ועם בנוהי
ועם כל בני ישראל ותימר להון גבר
גבר מבית ישראל ומן גיוריא בישראל
דיקריב קורבניה לכל נדריהון ולכל
נדבתהון דיקרבון קדם יי לעלתא
לרצנכם תמים זכר בבקר בכשבים
ובעזים לרעוא לכון שלים דכר בתוריא
באמריא ובעזיא כל אשר בו מום
לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם כל
דביה מומא לא תקרבון ארי לא לרעוא
יהי לכון ואיש כי יקריב זבח שלמים
ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר
או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום
לא יהיה בו וגבר ארי יקריב נכסת
קודשיא קדם יי לפרשא נדרא או
לנדבתא בתורי או בענא שלים יהי
לרעוא כל מום לא יהי ביה עורת או
שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת
לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו
תתנו מהם על המזבח ליהוה עויר או
תביר או פסיק או בלקי או גרבן או חזזן
חזזן לא תקרבון אלין קדם יי וקורבנא
לא תתנון מנהון על מדבחא קדם יי

ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה
אתו ולנדר לא ירצה ותור ואמר יתיר
וחסיר נדבתא תעביד יתה ולנדרא
לא יתרעי ומעוך וכתות ונתוק וכרות
לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו
ודמריס ודריס ודשליף ודגדיר לא
תקרבון קדם יוי ובארעכון לא תעבדון
ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם
אלהיכם מכל אלה כי משחתם בהם
מום בם לא ירצו לכם ומיד בר עממין
לא תקרבון ית קרבן אלהכון מכל
אלין ארי חיבולהון בהון מומא בהון
לא לרעוא יהי לכון

וידבר יהוה אל משה
למימר ומליל יוי עם משה למימר
שור או כשב או עז כי יולד והיה
שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני
והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה
תור או אימר או עז ארי יתיליד ויהי
שבעה יומין בתר אמיה ומיומא ת
תמינאה ולהלאה יתרעי לקרבא
קורבנא קדם יוי ושור או שה אתו
ואת בנו לא תשחטו ביום אחד ותורתא
או שיתא לה ולברה לא תכסון ביומא
חד וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
לרצנכם תזבחו וארי תכסון נכסת
תודתא קדם יוי לרעוא לכון תכסון

ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו
עד בקר אני יהוה ביומא ההוא
יתאכיל לא תשארון מניה עד צפרא
אנא יוי ושמרתם מצותי ועשיתם
אתם אני יהוה ותיטרון פקודי ותעבדון
יתהון אנא יוי ולא תחללו את שם
קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל
אני יהוה מקדשכם ולא תחלון ית
שמא דקודשי ואתקדש בגו בני
ישראל אנא יוי מקדשכון המוציא
אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה דאפיק יתכון
מארעא דמצרים למהוי לכון לאלה
אנא יוי

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל
יוי עם משה למימר דבר אל בני יש
ישראל ואמרת אלהם מועדי יהוה
אשר תקראו אתם מקראי קדש
אלה הם מועדי מליל עם בני ישראל
ותימר להון מועדיא דיוי דתערעון
יתהון מערע קדיש אלין אנון מועדי
ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון מקרא קדש
כל מלאכה לא תעשו שבת הוא
ליהוה בכל מושבתיכם שתא יומין
תתעביד עבידתא וביומא שביעאה
שבא שבתא מערע קדיש

לא תעבדון שבתא היא קדם יי בכל מותבניכון

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו
אתם במועדם אלין מועדיא דיי מערעי
קדיש דתערעון יתהון בזמניהון בחדש
הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים
פסח ליהוה בירחא קדמאה בארבעת
עסרא לירחא בין שמשיא פסחא קדם יי
ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות
ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו ובחמשת
עשרה יומא לירחא הדין חגא דפטיריא
קדם יי שבעה יומין פטירא תיכלון ביום
הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו ביומא קדמאה מערע
קדיש יהי לכון כל עבידת פלחן לא ת
תעבדון והקרבתם אשה ליהוה שבעת
ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת
עבדה לא תעשו ותקרבון קורבנא קדם יי
שבעה יומין ביומא שביעאה מערע ק
קדיש כל עבידת פולחן לא תעבדון

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם
משה למימר דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן מליל עם בני
ישראל ותימר להון ארי תיעלון לארעא

דאנא יהיב לכון ותחצדון ית חצדה ותיתון
ית עומר ריש חצדכון לות כהנא והניף את
העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת
יניפנו הכהן ויניף ית עומרא קדם יי לרעוא
לכון מבתר יומא טבא ירימיניה כהנא ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו
לעלה ליהוה ותעבדון ביום ארמותכון ית
עומרא אמר שלים בר שתיה לעלתא קדם
קדם יי ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה
בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת
רביעת ההין ומנחתיה תרין עסרונין סולתא
דפילא במשח קרבנא קדם יי לאתקבלא
ברעוא ונסכיה חמרא רבעות הינא ולחם
וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה
עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת
עולם לדרתיכם בכל משבתיכם ולחים
קלי ופירוכן לא תיכלון עד כרן יומא ה
הדין עד אתאיכון ית קורבנא דאלהכון
קים עלם לדריכון בכל מותבניכון

וספרתם לכם ממחרת
השבת מיום הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימות תהיינה ותמנון לכון
מבתר יומא טבא מיום איתאיכון ית עומרא
דארמותא שבע שבוען שלמן יהויין עד
ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים
יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה עד
[illegible] שבועתא תמנון [illegible]

יובליין ותקרבון מנחתא חדתא קדם יוי ממושבתיכם
תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים
סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה
ממותבניכון תיתון לחים ארמותא תרתין
גריצן תרתין עסרונין סולתא יהוין חמיע
יתאפין בכורין קדם יוי והקרבתם על הלחם
שבעת כבשים תמימם בני שנה ופר בן
בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם
ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה ותקרבון
על לחמא שבעה אמרין שלמין בני שנא
ותור בר תורי חד ודכרין תרין יהון עלתא
קדם יוי ומנחתהון ונסכיהון קרבן דמתקבל
ברעוא קדם יוי ועשיתם שעיר עזים
אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח
שלמים ותעבדון צפיר בר עזין חד לחטאתא
ותרין אמרין בני שנא לנכסת קודשיא
והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה
לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן
ויניף כהנא יתהון על לחמא דבכוריא ארמא קדם יוי על תרין
אמרין קודשא יהון קדם יוי לכהנא וק
וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם
ותערעון בכרן יומא הדין מערע קדיש
יהי לכון כל עבידת פולחן לא תעבדון
קים עלם בכל מותבניכון לדריכון ובק
ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה

פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם ובמ
ובמחצדכון ית חצדא דארעכון לא תשיצי
פאתא דחקלך במחצדך ולקטא דחצדך לא
תלקיט לעניי ולגיורי תשבוק יתהון אנא יוי
אלהכון
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי עם
משה למימר דבר אל בני ישראל לאמר
בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם
שבתון זכרון תרועה מקרא קדש מליל
עם בני ישראל למימר בירחא שביעאה
בחד לירחא יהי לכון נייחא דוכרן יבבא
מערע קדיש כל מלאכת עבדה לא תעשו
והקרבתם אשה ליהוה כל עבידת פולחן
לא תעבדון ותקרבון קרבנא קדם יוי
וידבר יהוה אל משה
לאמר ומליל יוי עם משה למימר אך
בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים
הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את
נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה ברם
בעסרא לירחא שביעאה הדין יומא
דכפוריא הוא מערע קדיש יהי לכון ותענון
ית נפשתכון ותקרבון קרבנא קדם יוי וכל
מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום
כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם
וכל עבידא לא תעבדון בכרן יומא הדין ארי
יומא דכפוריא היא לכפרא עליכון

קדם יי אלהכון׃ כי כל הנפש אשר לא תענה
בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה׃ ארי כל
אנש דלא יתעני בכרן יומא הדין וישתיצי
מעמיה׃ וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה
והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה׃
וכל אנש דיעביד כל עבידא בכרן יומא
יומא הדין ואוביד ית אנשא ההוא מגו עמיה׃
כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם
בכל משבתיכם׃ כל עבידא לא תעבדון
קים עלם לדריכון בכל מותבניכון׃ שבת
שבתון הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב
תשבתו שבתכם׃ שבא שבתא הוא לכון
ותענון ית נפשתכון בתשעה לירחא במשא
מרמשא עד רמשא תנוחון ניחכון׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי עם
משה למימר׃ דבר אל בני ישראל לאמר
בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה
חג הסכות שבעת ימים ליהוה׃ מליל עם
בני ישראל למימר בחמישת עסרה יומא
לירחא שביעאה הדין חגא דמטליא שבעה
יומין קדם יי׃ ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו׃ ביומא קד
קדמאה מערע קדיש כל עבידת פולחן
לא תעבדון׃ שבעת ימים תקריבו אשה
ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם

והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
מלאכת עבדה לא תעשו׃ שבעה יומין
תקרבון קורבנא קדם יי ביומא תמינאה
מערע קדיש יהי לכון ותקרבון קורבנא
קדם יי כנישין תהון כל עבידת פולחן
לא תעבדון׃ אלה מועדי יהוה אשר
תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה
ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום
ביומו׃ אלין מועדיא דיי דתערעון יתהון
מערע קדיש לקרבא קורבנא קדם יי
עלתא ומנחתא נכסת קודשין ונסובין
פתגם יום ביומיה׃ מלבד שבתת יהוה
ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה׃
בר משביא דיי ובר ממתנתכון ובר מכל
נדריכון ובר מכל נדבתכון דתתנון קדם יי׃
אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את תבואת הארץ תחגו את
חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון׃ ברם
בחמישת עסרא יומא לירחא שביעאה
במכנשכון ית עללתא דארעא תיחגון ית
חגא קדם יי שבעה יומין ביומא קדמאה
ניחא וביומא תמינאה ניחא׃ ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים
וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם שבעת ימים׃ ותסבון לכון

ביומא קדמאה פירי אילנא אתרוגין ולולבין
והדסין וערבין דנחל ותחדון קדם יי אלהכון
שבעה יומין וחגתם אתו חג ליהוה שבעת
ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש
השביעי תחגו אתו ותיחגון יתיה חגא קדם יי
שבעה יומין בשתא קים עלם לדריכון ב
בירחא שביעאה תיחגון יתיה
בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח
בישראל ישבו בסכת במטליא תתבון
שבעה יומין כל יציבא בישראל יתבון
במטליא למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם בדיל
דידעון דריכון ארי במטלת עננין אותיבית
ית בני ישראל באפקותי יתהון מארעא דמצ
אנא יי אלהכון וידבר משה את מעדי
יהוה אל בני ישראל ומליל משה ית סדר
מועדיא דיי ואליפינון לבני ישראל

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי
עם משה למימר צו את בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת
נר תמיד פקיד ית בני ישראל ויסבון לך
משח זיתא דכיא כתישא לאנהרא לא
לאדלקא בוצינא תדירא מחוץ לפרכת
העדת באהל מועד יערך אתו אהרן
מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם

לדרתיכם מברא לפרוכתא דסהדותא
במשכן זמנא יסדר יתיה אהרן מרמשא
עד צפרא קדם יי תדירא קים עלם לדריכון
על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני
יהוה תמיד על מנרתא דכיתא יסדר ית
בוציניא קדם יי תדירא
ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה
חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת
ותסב סולתא ותיפי יתה תרתא עסרי גריצן
תרין עסרונין תהי גריצתא חדא
ושמת אותם שתים מערכות שש המערכת
על השלחן הטהר לפני יהוה ותשוי יתהון
תרתין סדרין שית סדרא על פתורא דכיא
קדם יי ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה
ללחם לאזכרה אשה ליהוה ותתין על
סדרא לבונתא דכיתא ותהי ללחמא לאדכרא
קורבנא קדם יי ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל
ברית עולם ביומא דשבתא ביומא דשבתא
יסדרניה קדם יי תדירא מן בני ישראל
והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש
כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק
עולם ותהי לאהרן ולבנוהי ויכלוניה בא
באתר קדיש ארי קודש קודשין הוא
ליה מקורבניא דיי קים עלם
ויצא בן אשה ישראלית
והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל

במחנה בן האשה הישראלית ואיש הישראלי
ונפק בר איתתא בת ישראל והוא בר
גבר מצראי בגו בני ישראל ואתנצו במשריתא
בר איתתא בת ישראל וגברא בר ישראל
ויקב בן האשה הישראלית את השם
ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו
שלמית בת דברי למטה דן ופריש בר
איתתא בת ישראלית שמא וארגיז
ואיתיו יתיה לות משה ושום אמיה שלומית
בת דברי לשבטא דדן ויניחהו במשמר
לפרש להם על פי יהוה ואסרוהי בבית
מטרא עד דיתפריש להון על גזירת
מימרא דיוי

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי עם
משה למימר הוצא את המקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם
על ראשו ורגמו אתו כל העדה אפיק
ית דארגיז למברא למשריתא ויסמכון כל
דשמעו ית ידיהון על רישיה וירגמון
יתיה כל כנשתא ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא
חטאו ועם בני ישראל תמליל למימר גבר
גבר ארי ירגיז קדם אלהיה ויקביל חוביה
ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל
העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת
ודיפריש שמא דיוי אתקטלא יתקטיל
מרגם ירגמון ביה כל כנשתא גיורא

כיציבא בפרשותיה שמא יתקטיל ואיש
כי יכה כל נפש אדם מות יומת וגבר ארי
יקטול כל נפשא דאנשא אתקטלא יתקטיל
ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש
ודיקטול נפש בעירא ישלמינה נפשא חלף
נפשא ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר
עשה כן יעשה לו וגבר ארי יתין מומא
בחבריה כמא דעבד כין יתעביד ליה שבר
תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר
יתן מום באדם כן ינתן בו תברא חלף תברא
עינא חלף עינא שינא חלף שינא כמא דיהב
מומא באנשא כין יתיהיב ביה ומכה בהמה
ישלמנה ומכה אדם יומת ודיקטול בעירא
ישלמינה ודיקטול אנשא יתקטיל משפט
אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני
יהוה אלהיכם דינא חדא יהי לכון גיורא כיציבא
יהי ארי אנא יוי אלהכון וידבר משה אל בני
ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה
וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר
צוה יהוה את משה ומליל משה עם בני
ישראל ואפיקו ית דארגיז למברא למשריתא
ורגמו יתיה באבנא ובני ישראל עבדו
כמא דפקיד יוי ית משה פרשה
קכד פסוק ידלף סימן
וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר ומליל
יוי עם משה בטורא דסיני למימר דבר
אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו

אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ ש'
שבת ליהוה: מליל עם בני ישראל ותימר להון
ארי תיעלון לארעא דאנא יהיב לכון ותשמיט
ארעא שמטתא קדם יוי: שש שנים תזרע
שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את
תבואתה: שית שנין תזרע חקלך ושית שנין
תכסח כרמך ותכנוש ית עללתה: ובשנה ה'
השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת
ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר: ובשתא
שביעיתא ניח שמטתא יהי לארעא תשמיט
קדם יוי חקלך לא תזרע וכרמך לא תכסח:
את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך
לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: ית כתי
חצדך לא תחצוד וית ענבי שבקך לא תק'
תקטוף שנת שמטתא יהי לארעא: והיתה שבת
הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך
ולשכירך ולתושבך הגרים עמך: ותהי ...
שמטת ארעא לכון למיכל לך ולעבדך ו'
ולאמתך ולאגירך ולתותבך דדיירין עמך:
ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
תבואתה לאכל: ולבעירך ולחיתא דבארעך
תהי כל עללתה למיכל:
וספרת לך שבע שבתת שנים שבע שנים
פעמים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע
תשע וארבעים שנה: ותמני לך שבע שמטין
דשנין שבע שנין שבע זמנין ויהון לך יומי
שבע שמטין דשנין ארבעין ותשע שנין:

והעברת שופר תרועה בחדש השביעי ב'
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם: ותעבר שופר יבבא בירחא
שביעאה בעסרא לירחא ביומא דכפוריא
תעברון שופרא בכל ארעכון: וקדשתם
את שנת החמשים שנה וקראתם דרור
בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם וש'
ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו
תשבו: ותקדשון ית שנת חמשין שנין ותק'
ותקרון חירותא בארעא לכל יתבהא יובלא
יובילא היא תהי לכון ותתובון גבר לאחסנתה
וגבר לזרעיתיה תתובון: יובל הוא שנת ה'
החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא
תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזריה:
יובילא היא שנת חמשין שנין תהי לכון לא
תזרעון ולא תחצדון ית כתהא ולא תקטפון
ית שבקהא: כי יובל הוא קדש תהיה לכם
מן השדה תאכלו את תבואתה: ארי יובלא
היא קודשא תהי לכון מן חקלא תיכלון ית
עללתה: בשנת היובל הזאת תשבו איש
אל אחזתו: בשתא דיובילא הדא תתובון ג'
גבר לאחסנתיה: וכי תמכרו ממכר לעמיתך
או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו
וארי תזבנון זבינין לחברך או תזבנון מיד
חברך לא תונון גבר ית אחוהי: במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספ'
שני תבואת ימכר לך: במנין שניא בתר

יובילא תזבון מן חברך במנין שני עללתא
יזבין לך לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי
מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת
הוא מכר לך לפום סגיות שניא תסגי זבינוהי
ולפום זעירות שניא תזער זבינוהי ארי מנין
עללתא הוא מזבין לך ולא תונו איש את
עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם
ולא תונון גבר ית חבריה ותדחל מאלהך אנא
יוי אלהכון ועשיתם את חקתי ואת משפטי
תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
לבטח ותעבדון ית קימי וית דיני תיטרון
ותעבדון יתהון ותתבון על ארעא לרוחצן
ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה ותתין ארעא איבה ותיכלון
למסבע ותתבון לרוחצן עלה וכי תאמרון
מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא
נאסף את תבואתנו וארי תימרון מא ניכול
בשתא שביעיתא הא לא נזרע ולא נכנוש
ית עללתנא וצויתי את ברכתי לכם בשנה
הששית ועשת את התבואה לשלש השנים
ואפקיר ית ברכתי לכון בשתא שתיתיתא
ותעביד ית עללתא לתלת שנין וזרעתם
את השנה השמינת ואכלתם מן התבואה
ישן עד השנה התשיעת עד בוא תבואתה
תאכלו ישן ותזרעון ית שתא תמינתא
ותיכלון מן עללתא עתיקא עד שתא תש
תשיעיתא עד מיעל עללתה תיכלון עתיקא

והארץ לא תמכר לצמתת כי לי הארץ כי
גרים ותושבים אתם עמדי וארעא לא תזדבן
לחלוטין ארי דילי ארעא ארי דיירין ותותבין
אתון קדמי ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
לארץ ובכל ארע אחסנתכון פורקנא תתנון
לארעא ׳ ג ׳ כי ימוך אחיך
ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו ארי יתמסכן אחוך ויזבין מא
מאחסנתיה וייתי פריקיה דקריב ליה ויפרוק
ית זביני דאחוהי ואיש כי לא יהיה לו גאל
והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו וגבר ארי לא יהי
ליה פריק ויתדביק ידיה וישכח כמסת פורקניה
וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף
לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו ויחשיב ית
שני זבינוהי ויתיב ית מותרא לגבר דזבין
ליה ויתוב לאחסנתיה ואם לא מצאה ידו די
השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד
שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחזתו ואם
לא אשכחת ידיה כמסת דיתיב ליה ויהון
זבינוהי ביד דזבן יתיה עד שתא דיובילא
ויפוק ביובילא ויתוב לאחסנתיה
ואיש כי ימכר בית מושב
עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו
ימים תהיה גאלתו וגבר ארי יזבין בית מו
מותב קרתא מקפא שור ויהי פורקניה עד
משלם שתא דזבינוהי עדן בעדן יהי פורקניה
ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם

הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתת
לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביבל ואם לא
יתפריק עד משלם ליה שתא שלמתא ויקום
ביתא דבקרתא דליה שורא לחלוטין לדזבן
יתיה לדרוהי לא יפוק ביובילא ובתי החצרים
אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ
יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא ובתי פצחיא
דלית להון שור מקף סחור סחור על חקל
ארעא יתחשבון פורקנא יהי להון וביובילא
יפקון וערי הלוים בתי ערי אחזתם גאלת
עולם תהיה ללוים יקרוי ליואי בתי קרוי אחס
אחסנתהון פורקן עלם יהי לליואי ואשר
יגאל מן הלוים ויצא ממכר בית ועיר אחזתו
ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אחזתם בתוך
בני ישראל ודי יפרוק מן ליואי ויפקון זביני
ביתא וקרוי אחסנתיה ביובילא ארי בתי
קרוי ליואי היא אחסנתהון בגו בני ישראל
ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחזת
עולם הוא להם וחקל רוח קרויהון לא יזדבן
ארי אחסנת עלם הוא להון׃
וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך
והחזקת בו גר ותושב וחי עמך וארי יתמסכן
אחוך ותמוט ידיה עמך ותתקף ביה דיור
ותותב ויחי עמך אל תקח מאתו נשך ות
ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך לא
תסב מניה חיבוליא ורביתא ותדחל מאלהך
ויחי אחוך עמך את כספך לא תתן לו בנשך

ובמרבית לא תתן אכלך ית כספך לא תתין
ליה בחבוליא וברביתא לא תתין מיכלך אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם
לאלהים אנא יי אלהכון דאפיקית יתכון
מארעא דמצרים למתן לכון ית ארעא דכנען
למהוי לכון לאלה׃ וכי ימוך
עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד
וארי יתמסכן אחוך עמך ויזדבן לך לא
תפלח ביה פולחן עבדין כשכיר כתושב
יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך
כאגירא כתותבא יהי עמך עד שתא דיובלא
יפלח עמך ויצא מעמך הוא ובניו עמו
ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב
ויפוק מעמך הוא ובנוהי עמיה ויתוב לזרעיתיה
ולאחסנת אבהתוהי יתוב כי עבדי הם
אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא
ימכרו ממכרת עבד ארי עבדי אנון
דאפיקית יתהון מארעא דמצרים לא יזד
יזדבנון זבון עבדין לא תרדה בו בפרך
ויראת מאלהיך לא תפלח ביה בקשיו ותדחל
מאלהך ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת
הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד
ואמה ועבדך ואמתך דיהון לך מן עממיא
דבסחרניכון מנהון תקנון עבדין ואמהן
וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם
תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו

בארצכם והיו לכם לאחזה ואף מבני תותביא
עדליא דדירין עמכון מנהון תקנון ומזרעיתהון
דעמכון דאתילידו בארעכון ויהון לכון
לאחסנא והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם
לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם
בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך
ותחסנון יתהון לבניכון בתריכון לירותת
אחסנא לעלם בהון תפלחון ובאחיכון בני
ישראל גבר באחוהי לא תפלח ביה בקשיו
וכי תשיג יד גר ותושב
עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך
או לעקר משפחת גר וארי תתרבי יד ערל
ותותב עמך ויתמסכן אחוך עמיה ויזדבן
לערל תותב דעמך או לארמי מזרעית גיורא
אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו
בתר דיזדבן פורקנא יהי ליה חד מאחוהי
יפרקיניה או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר
בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל
או אחבוהי או בר אחבוהי יפרקיניה או מקריב
בסריה מזרעיתיה יפרקיניה או
דתרבין ידיה ויתפריק וחשב עם קנהו
משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף
ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו
ויחשיב עם זבניה משתא דאזדבן ליה
עד שתא דיובילא ויהי כסף זביניה במנין
שניא כיומי אגירא יהי עמיה אם עוד רבות
בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו
אם עוד סגיות בשניא לפומהון יתיב פורקניה

מכסף זביניה ואם מעט נשאר בשנים עד
שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את
גאלתו ואם זעיר אשתאר בשניא עד שתא
דיובילא ויחשיב ליה כפום שנוהי יתיב ית
פורקניה כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא
ירדנו בפרך לעיניך כאגיר שנא בשנא יהי
עמיה לא יפלח ביה בקשיו לעינך ואם לא
יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו
ואם לא יתפריק באלין ויפוק בשתא דיובילא
הוא ובנוהי עמיה כי לי בני ישראל עבדים
עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם ארי דילי בני ישראל עבדין
עבדי אנון דאפיקית יתהון מארעא דמצר
אנא יוי אלהכון לא תעשו לכם אלילם
ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית
לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני
יהוה אלהיכם לא תעבדון לכון טעון וצלם
וקמא לא תקימון לכון ואבן סגדא לא תתנון
בארעכון למסגד עלה ארי אנא יוי אלהכון
את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני
יהוה ית יומי שביא דילי תיטרון ולבית מקדשי
ההון דחלין אנא יוי

פרשה

נז חטיף סימן

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם
אתם אם בקימי תהכון וית פקודי תטרון
ותעבדון יתהון ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה
הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו ואתין

מטריכון בעדנהון ותתין ארעא עללתה
ואילן חקלא יתין אביה׃ והשיג לכם דיש את
בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם
לשבע וישבתם לבטח בארצכם׃ ויערע לכון
דישא לקטפא וקטפא יערע לאפקי בר
זרעא ותיכלון לחמכון למסבע ותתבון לרחצן
בארעכון׃ ונתתי שלום בארץ ושכבתם
ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ
וחרב לא תעבר בארצכם׃ ואתין שלמא
בארעא ותשרון ולית דמניד ואבטיל חיתא
בשתא מן ארעא ודקטלין בחרבא לא י׳
יעידון בארעכון׃ ורדפתם את איביכם
ונפלו לפניכם לחרב׃ ותרדפון ית בעלי דבביכון
ויפלון קדמיכון לחרבא׃ ורדפו מכם חמשה
מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם
לפניכם לחרב׃ וירדפון מנכון חמשה למאה
ומאה מנכון לרבותא יערקון ויפלון בעלי
דבביכון קדמיכון לחרבא׃ ופניתי אליכם
והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי
את בריתי אתכם׃ ואתפני במימרי לאיטבא
לכון ואפיש יתכון ואסגי יתכון ואקים ית
קימי עמכון׃ ואכלתם ישן נושן וישן מפני
חדש תוציאו׃ ותיכלון עתיקא דעתיק ו׳
ועתיקא מן קדם חדתא תפנון׃ ונתתי משכני
בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם׃ ואתין
משכני בינכון ולא ירחק מימרי יתכון׃
והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים

ואתם תהיו לי לעם׃ ואשרי שכינתי בינכון
ואהוי לכון לאלה ואתון תהון קדמי לעם׃
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר
מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות׃ אנא
יוי אלהכון דאפיקית יתכון מארעא דמצ׳
מלמהוי להון עבדין ותברית ניר עממיא
מנכון ודברית יתכון בחירותא׃
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות
האלה׃ ואם לא תקבלון למימרי ולא תעבדון
ית כל פקודיא האלין׃ ואם בחקתי תמאסו
ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי
עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי׃
ואם בקימי תקוצון ואם ית דיני תרחיק
נפשכון בדיל דלא למעבד ית כל פקודי
לאשניותכון ית קימי׃ אף אני אעשה זאת
לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת
ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש
וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו איביכם׃
אף אנא אעביד דא לכון ואסער עליכון
ביהולתא ית שחפתא וית קדחתא מחשכן עינין
ומפחן נפש ותזרעון לריקנו זרעכון וייכלוניה
סנאיכון׃ ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם
ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם׃
ואתין רוגזי בכון ותתברון קדם בעלי דבביכון
וירדון בכון סנאיכון ותיערקון ולית דרדיף
יתכון׃ ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי

ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם ואם עד
אלין לא תקבלון למימרי ואוסיף למרדי יתכון
שבע על חוביכון ושברתי את גאון עזכם
ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה
ואתבר ית יקר תקפכון ואתין ית שמיא דעלויכון
תקיפין כברזלא מלאחתא מטרא וארעא
דתחותיכון חסינא כנחשא מלמעבד פירין
ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה
ועץ הארץ לא יתן פריו ויסוף לריקנו חילכון
ולא תתן ארעכון ית עללתה ואילן ארעא לא
יתין איביה ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו
לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם
ואם תהכון קדמי בקשיו ולא תיבון לקבלא
למימרי ואוסיף לאיתאה עליכון מחא שבע
כחוביכון והשלחתי בכם את חית השדה
ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם
והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם ואגרי
בכון ית חית ברא ותתכל יתכון ותשיצי
ית בעירכון ותזער יתכון ויצדין אורחתכון
ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי
ואם באלין לא תתרדון למימרי ותהכון
קדמי בקשיו והלכתי אף אני עמכם בקרי
והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם
ואיהך אף אנא עמכון בקשיו ואלקי יתכון
אף אנא שבע על חוביכון והבאתי עליכם
חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם

ושלחתי דבר בתוככם ונתתם ביד אויב
ואיתי עליכון דקטלין בחרבא ויתפרעון
מנכון פורענותא על דעברתון על אוריתא
ותתכנשון לקרויכון ואגרי מותנא ביניכון
ותתמסרון ביד סנאה בשברי לכם מטה
לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד
והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא
תשבעו כד אתבר לכון סעיד מיכלא
ויפין עסר נשין לחמכון בתנורא חד
ויתיבן לחמכון במתקלא ותיכלון ולא
תסבעון ואם בזאת
לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי ואם
בדא לא תקבלון למימרי ותהכון קדמי
בקשיו והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי
אתכם אף אני שבע על חטאתיכם ואיהך
עמכון בתקוף רגז ואלקי יתכון אף אנא
שבע על חוביכון ואכלתם בשר בניכם
ובשר בנתיכם תאכלו ותיכלון בסר בניכון
ובסר בנתכון תיכלון והשמדתי את במתיכם
והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם
על פגרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם
ואשיצי ית במתכון ואקציץ ית חנסניכון
ואתין ית פגריכון על פגור טעותכון וירחיק
מימרי יתכון ונתתי את עריכם חרבה
והשמותי את מקדשיכם ולא אריח
בריח ניחחכם ואתין ית קרויכון חרבא

ואצדי ית מקדשיכון ולא אקבל ברעוא
קורבן כנישתכון והשמתי אני את הארץ
ושממו עליה איביכם הישבים בה ואצדי
אנא ית ארעא ויצדון עלה בעלי דבביכון
דיתבין בה ואתכם אזרה בגוים והריקתי
אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם
יהיו חרבה ויתבדר איבדר בין עממיא ו
ואגרי בתריכון דקטלין בחרבא ותהי ארעכון
צדיא וקרויכון יהוין חרבא אז תרצה הארץ
את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ
איביכם אז תשבת הארץ והרצת את
שבתתיה בכין תרעי ארעא ית שמטהא
כל יומין דצדיאת ואתון בארע בעלי דבי
דבביכון בכין תשמיט ארעא ותרעי ית
שמטהא כל ימי השמה תשבת את אשר
לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה
כל יומין דצדיאת תשמיט ית דלא שמטת
בשמטיכון כד הויתון יתבין עלה והנשארים
בכם והבאתי מרך בלבבם בארצת א
איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו מנסת
חרב ונפלו ואין רדף ודישתארון בכון וי
ואעיל תברא בלבהון בארעתא דסנאיהון
ויערוק יתהון קל טרפא דשקיף ויערקון
מערוק כד מן קדם דקטלין בחרבא ויפלון
ולית דרדיף וכשלו איש באחיו כמפני
חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה

לפני איביכם ויתקלון גבר באחוהי כד מן
קדם דקטלין בחרבא ורדיף לית ולא תהי
לכון תקומה קדם בעלי דבביכון ואבדתם
בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם ותיבדון
בין עממיא ותגמר יתכון ארע בעלי דבביכון
והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת
איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו ו
ודישתארון בכון יתמסון בחוביהון בארעת
דסנאיכון ואף בחובי אבהתהון בישיא דאחידין
בידיהון יתמסון והתודו את עונם ואת עון
אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר
הלכו עמי בקרי ויודון ית חוביהון וית חובי
אבהתהון בשקריהון דשקרו קדמי ואף
דהליכו קדמי בקשיו אף אני אלך עמם
בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז
יכנע לבבם הערל ואז ירצו את עונם אף
אנא איהך עמהון בקשיו ואעיל יתהון ב
בארע בעלי דבביהון או בכן יתבר לבהון
טפשא ובכין ירעון ית חוביהון וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף
את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר וא
ודכרנא ית קימי דעם יעקוב ואף ית קימי
דעם יצחק ואף ית קימי דעם אברהם אנא
דכיר וארעא אנא דכיר והארץ תעזב מהם
ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם
ירצו את עונם יען וביען במשפטי מאסו

ואת חקתי געלה נפשם ׃ וארעא תתרטיש
מנהון ותרעי ית שמטהא בדצדיאת מנהון
ואנון ירעון ית חוביהון לוטין חלף ברכן
אתי עליהון דבדיני קצו וית קימי רחיקת
נפשהון ׃ ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם
לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר
בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם ׃ ואף בכל
דא במהויהון בארע בעלי דבביהון לא
ארטישינון ולא ארחיקינון לשיציותהון
לאשנאה קימי עמהון ארי אנא יוי אלההון
וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות
להם לאלהים אני יהוה ׃ ודכרנא להון קים
קדמאי דאפיקית יתהון מארעא דמצרים
לעיני עממיא למהוי להון לאלה אנא יוי
אלה החקים והמשפטים והתורת אשר
נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני
ביד משה ׃ אלין קימיא ודיניא ואוריתא
דיהב יוי בין מימריה ובין בני ישראל
בטורא דסיני בידא דמשה

וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ ומליל
יוי עם משה למימר ׃ דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם איש כי יפלא נדר בערכך
נפשת ליהוה ׃ מליל עם בני ישראל ותימר
להון גבר ארי יפריש נדר בפורסן נפשתא
קדם יוי ׃ והיה ערכך הזכר מבן עשרים
שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך

חמשים שקל כסף בשקל הקדש ׃ ויהי
פורסניה דדכרא מבר עסרין שנין ועד
בר שתין שנין ויהי פורסניה חמשין
סלעין דכסף בסלעי קודשא ׃ ואם נקבה
הוא והיה ערכך שלשים שקל ׃ ואם נוק
נוקבתא היא ויהי פורסנה תלתין סלעין
ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים
שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים
ולנקבה עשרת שקלים ׃ ואם מבר חמיש
שנין ועד בר עסרין שנין ויהי פורסנה
דדכרא עסרין סלעין ולנוקבתא עסר
סלעין ׃ ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים
והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף
ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף ׃
ואם מבר ירחא ועד בר חמיש שנין ויהי
פורסניה דדכרא חמיש סלעין דכסף
ולנוקבתא פורסנה תלת סלעין דכסף
ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה
ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה
עשרה שקלים ׃ ואם מבר שתין שנין
ולעילא אם דכורא ויהי פורסניה חמיש
עסרי סלעין ולנוקבתא עסר סלעין ׃
ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני
הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר
תשיג יד הנדר יעריכנו הכהן ׃ ואם מסכן
הוא מפורסניה ויקימיניה קדם כהנא
ויפרוס יתיה כהנא על פום דתדביק

יד נדרא יפרשיניה כהנא׃
ואם בהמה אשר יקריבו
ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ל
ליהוה יהיה קדש׃ ואם בעירא דיקרבון
מני קרבנא קדם יוי כל דיתין מניה קדם יוי
יהי קודשא׃ לא יחליפנו ולא ימיר אתו
טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר
בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו יהיה
קדש׃ לא יחלפיניה ולא יעבד יתיה טב
בביש או ביש בטב ואם חלפא יחליף
בעירא בבעירא ויהי הוא וחלופיה יהי
קודשא׃ ואם כל בהמה טמאה אשר
לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד
את הבהמה לפני הכהן׃ ואם כל בעירא
מסאבא דלא יקרבון מניה קרבנא קדם יוי
ויקים ית בעירא קדם כהנא׃ והעריך
הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך ה
הכהן כן יהיה׃ ויפרוס כהנא יתיה בין טב
ובין ביש כפורסנו כהנא כין יהי׃ ואם ג
גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך׃
ואם מפרק יפרקינה ויוסיף חמשיה על
פורסניה׃ ואיש כי יקדש את ביתו קדש
ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע
כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום׃ וגבר
ארי יקדיש ית ביתיה קודשא קדם יוי
ויפרסיניה כהנא בין טב ובין ביש כמא
דיפרוס יתיה כהנא כן יקום׃ ואם המקדיש

יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך
עליו והיה לו׃ ואם דאקדיש יפרוק ית
ביתיה ויוסיף חומש כסף פרסניה עלוהי
ויהי ליה׃ ואם משדה אחזתו יקדיש
איש ליהוה והיה ערכך לפי זרעו זרע
חמר שערים בחמשים שקל כסף׃
ואם מחקל אחסנתיה יקדיש גבר קדם
יוי ויהי פורסניה לפום זרעיה בית זרע כור
סערין בחמשין סלעין דכסף׃ אם משנת
היבל יקדיש שדהו כערכך יקום׃ אם
משתא דיובילא יקדיש חקליה בפורסניה
יקום׃ ואם אחר היבל יקדיש שדהו ו
וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים
הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך׃
ואם בתר יובילא יקדיש חקליה ויחשיב
ליה כהנא ית כספא על פום שניא דא
דאשתארא עד שתא דיובילא ויתמנע
מפורסניה׃ ואם גאל יגאל את השדה
המקדיש אתו ויסף חמשית כסף ערכך
עליו וקם לו׃ ואם מפרק יפרוק ית חקלא
דאקדיש יתיה ויוסיף חומש כסף פורסניה
עלוהי ויקום ליה׃ ואם לא יגאל את השדה
ואם מכר את השדה לאיש אחר לא
יגאל עוד׃ ואם לא יפרוק ית חקלא ואם
זבין ית חקלא לגבר אוחרן לא יתפריק
עוד׃ והיה השדה בצאתו ביבל קדש
ליהוה כשדה החרם לכהן תהיה אחזתו׃

כל
שערים
חס
במ״ב
מל
וסימ׳
ותהי
חלקת
דרב
יכלו
והוה
נלחם

ה׳
חד
חס
וחד
מל

[illegible]
לבנוס ולבנו
[illegible]

זנרו ל ענהו ל נשמהו ל תמהו ל

ויהי חקלא במפקיה ביובילא קודשא קדם
יי׳ כחקל חרמא לכהנא תהי אחסנתיה ואם
את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו
יקדיש ליהוה ואם ית חקל זבינוהי דלא
מחקל אחסנתיה יקדיש קדם יי׳ וחשב
לו הכהן את מכסת הערכך עד שנת ה
היבל ונתן את הערכך ביום ההוא קדש
ליהוה ויחשיב ליה כהנא ית נסיב פרסניה
עד שתא דיובילא ויתין ית פורסניה ביומא
ההוא קודשא קדם יי׳ בשנת היובל ישוב
השדה לאשר קנהו מאתו לאשר לו אחזת
הארץ בשתא דיובילא יתוב חקלא לדזבנה
מניה לדדיליה אחסנת ארעא וכל ערכך
יהיה בשקל הקדש עשרים גרה השקל
וכל פורסניה יהי בסלעי קודשא עסרין
מעין הויא סלעא אך בכור אשר יבכר
ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם
שור אם שה ליהוה הוא ברם בוכרא דיתבכר
קדם יי׳ בבעירא לא יקדיש גבר יתיה אם
תור אם אמר דיי׳ הוא ואם בבהמה הטמאה
ופדה בערכך ויסף חמשיתו עליו ואם לא
גאל ונמכר בערכך ואם בבעירא מסאבא
ויפרוק בפורסניה ויוסיף חמשיה עלוהי
ואם לא יתפריק ויזדבן בפורסניה אך כל
חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר
לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא
ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא

ליהוה ברם כל חרמא דיחרים גבר קדם יי׳ מכל
דליה מאנשא ובעירא ומחקל אחסנתיה לא
יזדבן ולא יתפריק כל חרמא קדש קודשין
הוא קדם יי׳ כל חרם אשר יחרם מן האדם
לא יפדה מות יומת כל חרמא דיתחרם מן
אנשא לא יתפריק אתקטלא יתקטיל וכל
מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה
הוא קדש ליהוה וכל מעשר ארעא מזרעא ארעא
מפירי אילנא הוא קודשא קדם יי׳ ואם גאל יגאל
איש ממעשרו חמשיתו יסף עליו ואם מפרק
יפרוק גבר מן מעסריה חומשיה יוסיף עלוהי
וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה
וכל מעסר תורין ועאן כל דיעבר תחות
חוטרא עסירא יהי קודשא קדם יי׳ לא
יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר
ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל
לא יבקר בין טב לביש ולא יחלפיניה ואם חלפא
יחלפיניה ויהי הוא וחלופיה יהי קודשא לא יתפריק
אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל
בני ישראל בהר סיני אלין פקודיא דפקיד
יי׳ ית משה לות בני ישראל בטורא דסיני

סכום הפסוקים של ספר ויקרא
מאותים וחמשים ותשעה סימן

עח
פכן
סימן
עז

[illegible] ונבל מעשר בקר ויבנה בלק בקר [illegible]
וגם הקרובים יחדם ג׳ ב׳ פת וחד [illegible] כל חרם יחרם וכל מעשר [illegible]

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר׃ ומליל יוי עם משה
במדברא דסיני במשכן זמנא בחד לירחא
תנינא בשתא תניתא למפקהון מארעא דמצ
למימר׃ שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
כל זכר לגלגלתם׃ קבילו ית חשבן כל כנשתא
דבני ישראל לזרעיתהון לבית אבהתהון׃
במנין שמהן כל דכורא לגולגלתהון׃ מבן ש
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל
תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן׃ מבר
עסרין שנין ולעילא כל נפיק חילא בישראל
תמנון יתהון לחיליהון את ואהרן׃ ואתכם
יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו
הוא׃ ועמכון יהון גברא גברא לשבטא גבר
ריש לבית אבהתוהי הוא׃ ואלה שמות האנשים
אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן ש
שדיאור׃ ואלין שמהת גבריא דיקומון עמכון
לראובן אליצור בר שדיאור׃ לשמעון שלמיאל
בן צורישדי׃ ליהודה נחשון בן עמינדב׃
ליששכר נתנאל בן צוער׃ לזבולן אליאב
בן חלן׃ לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד
למנשה גמליאל בן פדהצור׃ לבנימן אבידן
בן גדעוני׃ לדן אחיעזר בן עמישדי׃ לאשר
פגעיאל בן עכרן׃ לגד אליסף בן דעואל׃ אלה
קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי

אלפי ישראל הם׃ אלין מערעי כנשתא רברבי
שבטי אבהתהון רישי אלפיא דישראל אנון׃
ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר
נקבו בשמת׃ ודבר משה ואהרן ית גבריא
האלין דאתפרשו בשמהן׃ ואת כל העדה
הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על
משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃ וית כל כנשתא
כנשו בחד לירחא תנינא ואתיחסו על זרעי
זרעיתהון לבית אבהתהון במנין שמהן
מבר עסרין שנין ולעילא לגולגלתהון׃ כאשר
צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני׃
כמא דפקיד יוי ית משה ומננון במדברא
דסיני׃ ויהיו בני ראובן
בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃
והוו בני ראובן בוכריה דישראל תולדתהון
לזרעיתהון לבית אבהתהון במנין שמהן
לגולגלתהון כל דכורא מבר עסרין שנין ו
ולעילא כל נפיק חילא׃ פקדיהם למטה
ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות׃
מניניהון לשבטא דראובן ארבעין ושתא
אלפין וחמש מאה׃
לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית
אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל
זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא׃

לבני שמעון תולדתהון לזרעיתהון לבית
אבהתהון מנינוהי במנין שמהן לגולגלתהון
כל דכורא מבר עסרין שנין ולעלא כל נפיק
חילא פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים
אלף ושלש מאות׃ מניניהון לשבטא דשמעון
חמשין ותשעה אלפין ותלת מאה׃

לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה גד חמשה
וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃ מנ׳

לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יהודה
ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃

לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה יששכר
ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃

לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם
לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אפ׳
אפרים ארבעים אלף וחמש מאות׃

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה
מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃

לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה בנימן
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה
כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה דן שנים
וששים אלף ושבע מאות׃

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא׃ פקדיהם למטה אש׳
אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃

בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה

ומעלה כל יצא צבא פקדיהם למטה נ'
נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן
ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש
אחד איש אחד לבית אבתיו היו אליו מ'
מנינא דמנא משה ואהרן ורברבי ישר'
תרי עסר גברין גברא חד לבית אבהתוהי
הוו ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם
מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל והוו כל מניני בני ישר' לבית
אבהתהון מבר עסרין שנין ולעילא כל
נפיק חילא בישראל ויהיו כל הפקדים ש'
שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש'
מאות וחמשים והוו כל מנינא שית מאה
ותלתה אלפין וחמיש מאה וחמשין וה'
והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם
וליואי לשבטא דאבהתהון לא אתמנין
בינהון׃
ב וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי'
עם משה למימר אך את מטה לוי לא ת'
תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני
ישראל ברם ית שבטא דלוי לא תמני
וית חושבנהון לא תקביל בגו בני ישראל
ואתה הפקד את הלוים על משכן העדת
ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו
את המשכן ואת כל כליו והם ישרתהו

וסביב למשכן יחנו ואת מנית ליואי על
משכנא דסהדותא ועל כל מנוהי ועל כל
דליה אינון יטלון ית משכנא וית כל מנוהי
ואנון ישמשוניה וסחור סחור למשכנא
ישרון ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים
ובחנת המשכן יקימו אתו הלוים והזר
הקרב יומת ובמטל משכנא יפרקון יתיה
ליואי ובמשרי משכנא יקימון יתיה ליואי
וחילוני דיקרב יתקטיל ויחנו בני ישראל
איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם
ישרון בני ישראל גבר על משריהי וגבר
על טקסיה לחיליהון והלוים יחנו סביב
למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת
בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת
משכן העדות וליואי ישרון סחור סחור
למשכנא דסהדותא ולא יהי רוגזא על
כנשתא דבני ישראל ויטרון ליואי ית
מטרת משכנא דסהדותא ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
כן עשו ועבדו בני ישר' ככל דפקיד יוי'
ית משה כין עבדו׃
ג וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
ומליל יוי עם משה ועם אהרן למימר איש
על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני יש'
ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו גבר
על טקסיה באתוון לבית אבהתהון ישרון
בני ישראל מקביל סחור סחור למשכן ז'

זמנא ישרון והחנים קדמה מזרחה דגל
מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה
נחשון בן עמינדב ודשרן קדומא מדנחא
טיקס משרית יהודה לחיליהון ורבא
לבני יהודה נחשון בר עמינדב וצבאו
ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש
מאות וחיליה ומניניהון שבעין וארבעה
אלפין ושית מאה והחנים עליו מטה יש
יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל
בן צוער ודשרן סמיכין עלוהי שבטא
דיששכר ורבא לבני יששכר נתנאל
בר צוער וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות וחיליה ומנינוהי חמשין
וארבעה אלפין וארבע מאה מטה זבולן
ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן שבטא
דזבולן ורבא לבני זבולן אליאב בר
חלן וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים
אלף וארבע מאות וחיליה ומנינוהי
חמשין ושבעה אלפין וארבע מאה
כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף
ושמנים אלף וששת אלפים וארבע
מאות לצבאתם ראשנה יסעו כל
מניניא למשרית יהודה מאה ותמנן
ושתא אלפין וארבע מאה לחיליהון
בקדמיתא נטלין
דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם
ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור

טיקס משרית ראובן דרומא לחיליהון
ורבא לבני ראובן אליצור בר שדיאור
וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וח
וחמש מאות וחיליה ומנינוהי ארבעין
ושתא אלפין וחמש מאה והחונם עליו
מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורי שדי ודשרן סמיכין עלוהי
שבטא דשמעון ורבא לבני שמעון
שלמיאל בר צורי שדי וצבאו ופקדיהם
תשעה וחמשים אלף ושלש מאות וחי
וחיליה ומנינוהון חמשין ותשעה אלפין
ותלת מאה ומטה גד ונשיא לבני גד א
אליסף בן דעואל ושבטא דגד ורבא
לבני גד אליסף בר דעואל וצבאו ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף ושש מאות וח
וחמשים וחיליה ומניניהון ארבעין וחמשה
אלפין ושית מאה וחמשין כל הפקדים
למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים
אלף וארבע מאות וחמשים לצבאתם
ושנים יסעו כל מניניא למשרית ראובן
מאה וחמשין וחד אלפין וארבע מאה
וחמשין לחיליהון בתנייתא נטלין
ונסע אהל מועד מחנה
הלוים בתוך המחנת כאשר יחנו כן יסעו
איש על ידו לדגליהם ונטיל משכן זמנא
משרית ליואי בגו משריתא כמא דשרן
כין נטלין גבר על אתריה לטקסיהון

דגל מחנה אפרים לצבאתם
ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמ׳
עמיהוד׳ טיקס משרית אפרים לחיליהון
מערבא ורבא לבני אפרים אלישמע בר
עמיהוד׳ וצבאו ופקדיהם ארבעים א׳
אלף וחמש מאות׳ וחיליה ומנינהון ארבעין
אלפין וחמיש מאה׳ ועליו מטה מנשה
ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדה צור׳
ודסמיכין עלוהי שבטא דמנשה ורבא
לבני מנשה גמליאל בר פדה צור׳ וצבאו
ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים
וחיליה ומנינהון תלתין ותרין אלפין ומאתן׳
ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן
בן גדעני׳ ושבטא דבנימין ורבא לבני
בנימין אבידן בר גדעוני׳ וצבאו ופקדיהם
חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׳
וחיליה ומנינהון תלתין וחמשה אלפין ו
וארבע מאה׳ כל הפקדים למחנה אפרים
מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם
ושלשים יסעו׳ כל מניניא למשרית א׳
אפרים מאה ותמניא אלפין ומאה לחיליהון
בתליתיתא נטלין׳

דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונ׳
ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמי שדי׳ טי
טיקס משרית דן צפונא לחיליהון ורבה
לבני דן אחיעזר בר עמי שדי׳ וצבאו
ופקדיהם שנים וששים אלף ושבע מ
מאות׳ וחיליה ומנינהון שתין ותרין אלפין
ושבע מאה׳ והחנים עליו מטה אשר ונשיא
לבני אשר פגעיאל בן עכרן׳ ודשרן ע
סמיכין עלוהי שבטא דאשר ורבה לבני
אשר פגעיאל בר עכרן׳ וצבאו ופקדיהם
אחד וארבעים אלף וחמש מאות׳ וחיליה
ומנינהון ארבעין וחד אלפין וחמיש מאה׳
ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע
בן עינן׳ ושבטא דנפתלי ורבה לבני נפתלי
אחירע בר עינן׳ וצבאו ופקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות׳ וחיליה ומ׳
ומנינהון חמשין ותלתה אלפין וארבע
מאה׳ כל הפקדים למחנה דן מאת
אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מ׳
מאות לאחרנה יסעו לדגליהם׳ כל מניניא
למשרית דן מאה וחמשין ושבעה
אלפין ושית מאה בבתריתא נטלין׳
לטקסיהון׳

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם
כל פקודי המחנת לצבאתם שש מאות
אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים
אלין מניני בני ישר׳ לבית אבהתהון כל
מניני משריתא לחיליהון שית מאה
ותלתה אלפין וחמיש מאה וחמשין׳
והלוים לא התפקדו בתוך בני ישראל׳
כאשר צוה יהוה את משה׳ וליואי לא א
אתמניאו בגו בני ישראל כמא דפקיד יי׳

ית משה ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש
למשפחתיו על בית אבתיו ועבדו בני ישראל
ככל דפקיד יי ית משה כין שרן לטקסיהון
וכין נטלין גבר לזרעיתיה על בית אבהתוהי

ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה
את משה בהר סיני ואלין תולדת אהרן ומש
ביומא דמליל יי עם משה בטורא דסיני
ואלה שמות בני אהרן הבכר נדב ואביהוא
אלעזר ואיתמר ואלין שמהת בני אהרן
בוכרא נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר וש
אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים
אשר מלא ידם לכהן אלין שמהת בני אה
כהניא דאתרביו דאתקרב קרבנהון לשמשא
וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבם אש
זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם
ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם
ומית נדב ואביהוא קדם יי בקרוביהון אשתא
נוכריתא קדם יי במדברא דסיני ובנין לא
הוו להון ושמיש אלעזר ואיתמר על אפי
אהרן אבוהון

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם
משה למימר הקרב את מטה לוי והעמדת
אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו קריב ית
שבטא דלוי ותקים יתיה קדם אהרן כהנא

וישמשון יתיה ושמרו את משמרתו ואת
משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד
את עבדת המשכן ויטרון ית מטרתיה וית
מטרת כל כנשתא קדם משכן זמנא למפלח
ית פלחן משכנא ושמרו את כל כלי אהל
מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את
עבדת המשכן ויטרון ית כל מני משכן
זמנא וית מטרת בני ישראל למפלח ית פלחן
משכנא ונתתה את הלוים לאהרן ולבניו
נתונם נתונם המה לו מאת בני ישראל ותתן
ית ליואי לאהרן ולבנוהי מסירין יהיבין
אנון ליה מן בני ישר׳ ואת אהרן ואת בניו
תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת
וית אהרן וית בנוהי תמני ויטרון ית כהונתהון
וחילוני דיקרב יתקטיל

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם
משה למימר ואני הנה לקחתי את הלוים
מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם
מבני ישראל והיו לי הלוים ואנא הא קריבית
ית ליואי מגו בני ישר׳ חלף כל בוכרא פתח
ולדא מבני ישראל ויהון משמשין קדמי
ליואי כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם
עד בהמה לי יהיו אני יהוה אלי דילי כל בוכרא
ביומא דקטלית כל בוכרא בארעא דמצרים
אקדישית קדמי כל בוכרא בישראל מאנשא

[illegible]

ועד בעילא דיליהון אנא יוי׃
ג וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר׃
ומליל יוי עם משה במדברא דסיני למימר׃
פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם׃ מני ית
בני לוי לבית אבהתהון לזרעיתהון כל דכורא
מבר ירחא ולעילא תמנינון׃ ויפקד אתם משה
על פי יהוה כאשר צוה׃ ומנא יתהון משה על
מימרא דיוי כמא דאתפקד׃ ויהיו אלה בני
לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי׃ והוו אלין בני
לוי בשמהתהון גרשון וקהת ומררי׃ ואלה ש
שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי׃ ואלין
שמהת בני גרשון לזרעיתהון לבני ושמעי׃ ובני
קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון וע
ועזיאל׃ ובני קהת לזרעיתהון עמרם ויצהר
חברון ועזיאל׃ ובני מררי למשפחתם מחלי
ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם׃
ובני מררי לזרעיתהון מחלי ומושי אלין
אנון זרעית לוי לבית אבהתהון׃ לגרשון
משפחת הלבני ומשפחת השמעי אלה
הם משפחת הגרשני׃ לגרשון זרעית
לבני וזרעית שמעי אלין אנון זרעית ג
גרשון׃ פקדיהם במספר כל זכר מבן
חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים
וחמש מאות׃ מניניהון במנין כל דכורא
מבר ירחא ולעילא מניניהון שבעה אלפין

וחמיש מאה׃ משפחת הגרשני אחרי
המשכן יחנו ימה׃ זרעית גרשון אחורי
משכנא ישרון מערבא׃ ונשיא בית אב
לגרשני אליסף בן לאל׃ ורבא בית אבא לבית
גרשון אליסף בר לאל׃ ומשמרת בני ג
גרשון באהל מועד המשכן והאהל מ
מכסהו ומסך פתח אהל מועד׃ ומטרת
בני גרשון במשכן זמנא משכנא ופ
חופאיה ופרסא דתרע משכן זמנא׃ ו
וקלעי החצר ואת מסך פתח החצר
אשר על המשכן ועל המזבח סביב
ואת מיתריו לכל עבדתו׃ וסרדי דרתא
וית פרסא דתרע דרתא דעל משכנא
ועל מדבחא סחור סחור וית אטונוהי
לכל פולחניה׃ ולקהת
משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי
ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי
אלה הם משפחת הקהתי׃ ולקהת זרעית
עמרם וזרעית יצהר וזרעית חברון וזר
עזיאל אלין אנון זרעית קהת׃ במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים
ושש מאות שמרי משמרת הקדש׃
במנין כל דכורא מבר ירחא ולעילא ת
תמניא אלפין ושית מאה נטרי מטרתא
דקודשא׃ משפחת בני קהת יחנו על ירך
המשכן תימנה׃ זרעית בני קהת ישרון

ח̇ פ̇יס דמיין בשמהתהון ומחלפין בזרעיתהון ב̇ בית לו [illegible]
קהת עמרם ויצהר חברון ועזיאל [illegible]
והב [illegible]

37

על שירא דמשכנא דרומא ונשיא בית אב
למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל ורב
בית אבא לזרעית קהת אליצפן בר עזיאל
ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת
וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל
עבדתו ומטרתהון ארונא ופתורא ומנרתא
ומדבחיא ומני קודשא דישמשון בהון ו
ופרסא וכל פולחניה ונשיא נשיאי הלוי
אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת
הקדש ואמרכלא דממנא על רברבי ליואי
אלעזר בר אהרן כהנא מתחות ידוהי ממנן
נטרי מטרתא דקודשא למררי משפחת
המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת
מררי למררי זרעית מחלי וזרעית מושי
אלין אנון זרעית מררי ופקדיהם במספר
כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים
ומאתים ומניניהון במנין כל דכורא מבר
ירחא ולעילא שתא אלפין ומאתן ונשיא
בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל
על ירך המשכן יחנו צפנה ורב בית אבא
לזרעית מררי צוריאל בר אביחיל על שרא
דמשכנא ישרון ציפונא ופקדת משמרת
בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו
ואדניו וכל כליו וכל עבדתו ודמסיר למטר
בני מררי דפי משכנא ועברוהי ועמודוהי
וסמכוהי וכל מנוהי וכל פולחניה ועמדי החצר
סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם ועמודי

דדרתא סחר סחר וסמכיהון וסכיהון ואטוניהון
והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל מועד
מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת
המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב
יומת ודשרן קדם משכנא קדומא קדם
משכן זמנא מדנחא משה ואהרן ובנוהי
נטרין מטרת מקדשא למטרת בני ישראל
וחילוני דיקרב יתקטיל כל פקודי הלוים
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה למשפחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועשרים
אלף כל מניני ליואי דמנא משה ואהרן על
מימרא דיוי לזרעיתהון כל דכורא מבר ירחא
ולעילא עסרין ותרין אלפין
ויאמר יהוה אל משה פקד כל
בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא
את מספר שמתם ואמר יוי למשה מני כל
בכוריא דכריא לבני ישר מבר ירחא ולעילא
וקביל ית חושבן שמהתהון ולקחת את הלוים
לי אני יהוה תחת כל בכר בבני ישראל ואת
בהמת הלוים תחת כל בכור בבהמת בני ישרא
ותקריב ית ליואי קדמי אנא יוי חלף כל בוכרא
בבני ישר וית בעירא דליואי חלף כל בוכרא
בבעירא דבני ישראל ויפקד משה כאשר
צוה יהוה אתו את כל בכור בבני ישראל ומני
משה כמא דפקיד יוי יתיה ית כל בוכרא בבני
ישראל ויהי כל בכור זכר במספר שמת מבן
חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועשרים אלף

פדהאל ל פוטיאל ל מקבציאל ל מרניאל ל כרניאל ל בבהמות ל בעקמות ל מעהכות ל שקלמות ל
בנהכות ל ממות ל בממר ל מחחות ל מגמרת ל

שלשה ושבעים ומאתים והוו כל בכוריא דכריא
במנין שמהן מבר ירחא ולעילא למניניהון
עסרין ותרין אלפין מאתן ושבעין ותלתא

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם משה למ׳
ימר קח את הלוים תחת כל בכור בבני ישר׳
ישראל ואת בהמת הלוים תחת בהמתם והיו
לי הלוים אני יהוה קריב ית ליואי חלף כל בוכרא
בבני ישראל וית בעירא דליואי חלף בעיריהון
ויהון משמשין קדמי ליואי אנא יי ואת פדויי
השלשה והשבעים והמאתים העדפים
על הלוים מבכור בני ישראל וית פרקן מאתן
ושבעין ותלתא דיתירין על ליואי מבוכריא
דבני ישראל ולקחת חמשת חמשת שקלים
לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה
השקל ותסב חמש חמש סלעין לגולגלתא
בסלעי קודשא תסב עסרין מעין סלעא
ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים
בהם ותתין כספא לאהרן ולבנוהי פרקן דיתיר׳
דיתיריא בהון ויקח משה את כסף הפדיום
מאת העדפים על פדויי הלוים ונסיב משה
ית כסף פורקנהון מן דיתירין על פרקן ליואי
מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה
וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש
מן בוכריא דבני ישראל נסיב ית כספא אלף
ותלת מאה ושתין וחמש סלעין בסלעי ק׳
קודשא ויתן משה את כסף הפדים לאהרן

ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה
ויהב משה ית כסף פרקניא לאהרן ולבנוהי
על מימרא דיי כמא דפקיד יי ית משה

ד
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ומליל
יי עם משה ועם אהרן למימר נשא את ראש
בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית
אבתם קביל ית חושבן בני קהת מגו בני
לוי לזרעיתהון לבית אבהתהון מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא
לצבא לעשות מלאכה באהל מועד מבר
תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין שנין כל
דאתי לחילא למעבד עבידתא במשכן זמ׳
זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש ה׳
הקדשים דין פולחן בני קהת במשכן זמנא
קודש קודשיא ובא אהרן ובניו בנסע המחנה
והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארן
העדת ויעול אהרן ובנוהי במיטל משריתא
ויפרקון ית פרוכתא דפרסא ויכסון בה ית
ארונא דסהדותא ונתנו עליו כסוי עור תחש
ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו
ויתנון עלוהי חופאה דמשך ססגונא ויפרסון
לבוש גמיר תכלא מלעילא וישוון אריחוהי
ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו
עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית
ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה
ועל פתורא דלחים אפיא יפרסון לבושא תכלא

ויתנון עלוהי ית מגיסיא וית בזיכיא וית מכילתא
וית קסות נסוכא ולחם אתדירא עלוהי יהי
ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו את בדיו ויפרסון עלוהי לבוש
צבע זהורי ויכסון יתיה בחופאה דמשך
ססגונא וישוון ית אריחוהי ולקחו בגד תכלת
וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה
ואת מחתתיה ואת כל כלי שמנה אשר ישרתו
לה בהם ויסבון לבוש תכלא ויכסון ית מנרתא
דאנהורי וית בוצינהא וית ציבתהא וית מחתיתהא
וית כל מני משחא די משמשין לה בהון ונתנו
אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו
על המוט ויתנון יתה וית כל מנהא לחופאה
דמשך ססגונא ויתנון על אריחא ועל מזבח
הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה
עור תחש ושמו את בדיו ועל מדבחא
דדהבא יפרסון לבוש תכלא ויכסון יתיה
בחופאה דמשך ססגונא וישוון ית אריחוהי
ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם
בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אתם במכסה
עור תחש ונתנו על המוט ויסבון ית כל מני
שמושא די ישמשון בהון בקודשא ויתנון
ללבוש תכלא ויכסון יתהון בחופאה דמשך
ססגונא ויתנון על אריחא ודשנו את המזבח
ופרשו עליו בגד ארגמן ויספון ית קטמא
מדבחא ויפרסון עלוהי לבוש ארגונא ונתנו
עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את

המחתת את המזלגת ואת היעים את המזרקת
כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש
ושמו בדיו ויתנון עלוהי ית כל מנוהי די ישמשון
עלוהי בהון ית מחתיתא וית צנוריתא וית
מגרופיתא וית מזרקיא כל מני מדבחא ויפרסון
עלוהי חופאה דמשך ססגונא וישוון אריחוהי
וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת
כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו
בני קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו
אלה משא בני קהת באהל מועד ושיצי
אהרן ובנוהי לכסאה ית קודשא וית כל מני
קודשא במטל משריתא ובתר כן ייעלון
בני קהת למטל ולא יקרבון לקודשא ולא
ימותון דין מטול בני קהת במשכן זמנא
ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור
וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה
פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו
ודמסיר לאלעזר בר אהרן כהנא משחא
דאנהורא וקטורת בוסמיא ומנחתא תדירא
ומשחא דרבותא מסרת כל משכנא וכל דביה
בקודשא ובמנוהי
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ומליל
יי עם משה ועם אהרן למימר אל תכריתו
את שבט משפחת הקהתי מתוך הלוים
לא תשיצון ית שבטא דרעית קהת מגו ליואי
וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את
קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם

מיטע
בעו
חד

יוג
לט
בתן
ומל
יהוש
מות

[illegible]
[illegible]
[illegible]

איש איש על עבדתו ואל משאו ורא עביִרו
לה ון וייחון ולא ימותון במקרבהון לקודש
קודשיא אהרן ובנוהי ייעלון וימנון יתהון
גבר גבר על פולחניה ולמטוליה ולא יבאו לש
לראות כבלע את הקדש ומתו ולא ייעלון
למחזי כד מכסן ית מני קודשא ולא ימותון

הולקיהון סימן

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם
משה למימר נשא את ראש בני גרשון גם
הם לבית אבתם למשפחתם קביל ית חשבן
בני גרשון אף אנון לבית אבהתהון לזרעיתהון
מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים
שנה תפקד אותם כל הבא לצבא לעבד
עבדה באהל מועד מבר תלתין שנין ו
ולעילא עד בר חמשין שנין תמני יתהון כל
דאתי לחילא חילא למפלח פולחנא במשכן
זמנא זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד
ולמשא דין פולחן זרעית גרשון למפלח
ולמטל ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל
מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו
מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד ויטלון
ית יריעת משכנא וית משכן זמנא חופאיה
וחופאה דססגונא דעלוהי מלעילא וית
פרסא דתרע משכן זמנא ואת קלעי החצר
ואת מסך פתח שער החצר אשר על
המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם
ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה

להם ויעבדו וית סרדי דרתא וית פרסא ד
דמעלנא דתרע דרתא דעל משכנא ועל
מדבחא סחור סחור וית אטוניהון וית כל מני פ
פולחנהון וית כל דיתמסר להון ויפלחון ע
על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני
לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עלהם
במשמרת את כל משאם על מימר אהרן
ובנוהי יהי כל פולחן בני גרשון לכל מטולהון
ולכל פולחנהון ותמנון עליהון במטרא ית
כל מטולהון זאת עבדת משפחת בני ה
הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד א
איתמר בן אהרן הכהן דין פולחן זרעית
בני גרשון במשכן זמנא ומטרתהון בידא
דאיתמר בר אהרן כהנא

בני מררי למשפחתם לבית
אבתם תפקד אתם בני מררי לזרעיתהון
לבית אבהתהון תמני יתהון מבן שלשים
שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדן
כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל
מועד מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר
חמשין שנין תמנינון כל דאתי לחילא
למפלח ית פולחן משכן זמנא וזאת מש
משמרת משאם לכל עבדתם באהל מו
קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו
ודא מטרת מטולהון לכל פולחנהון במש
זמנא דפי משכנא ועברוהי ועמודוהי וסמ
ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם

חיה ... ותהיה ... וזאת עבדת ... תורת ... וזאת ... לה
פיס ... וזאת ...
כל לה
חביה

לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת תפקדו את
כלי משמרת משאם ועמודי דרתא סחסח
וסמכיהון וסכיהון ואטוניהון לכל מניהון ולכל
פולחנהון ובשמהן תמנון ית מני מטרת מטולהון
זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם
באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן דין
פולחן זרעית בני מררי לכל פולחנהון במשכן
זמנא בידא דאיתמר בר אהרן כהנא ויפקד
משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי
למשפחתם ולבית אבתם ומנא משה ואהרן
ורברבי כנשתא ית בני קהת לזרעיתהון ולבית
אבהתהון מבן שלשים שנה ומעלה ועד
בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
מועד מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין
שנין כל דאתי לחילא לפולחנא במשכן זמנא
ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מ
מאות וחמשים והוו מניניהון לזרעיתהון תרין
אלפין שבע מאה וחמשין אלה פקודי מ
משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד
אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד
משה אלין מניני זרעית קהת כל דפלח במשכן
זמנא דמנא משה ואהרן על מימרא דיי
בידא דמשה
ופקודי
בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם ומניני
בני גרשון לזרעיתהון ולבית אבהתהון
מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד

מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר חמשין
שנין כל דאתי לחילא לפולחנא במשכן זמנא
ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם
אלפים ושש מאות ושלשים והוו מניניהון
לזרעיתהון לבית אבהתהון תרין אלפין
ושית מאה ותלתין אלה פקודי משפחת
בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר
פקד משה ואהרן על פי יהוה אלין מניני
זרעית בני גרשון כל דפלח במשכן זמנא
דמנא משה ואהרן על מימרא דיי ופקודי
משפחת בני מררי למשפחתם לבית
אבתם ומניני זרעית בני מררי לזרעיתהון
לבית אבהתהון מבן שלשים שנה ומעלה
ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל
מועד מבר תלתין שנין ולעילא ועד בר
חמשין שנין כל דאתי לחילא לפולחנא
במשכן זמנא ויהיו פקדיהם למשפחתם
שלשת אלפים ומאתים והוו מניניהון
לזרעיתהון תלתה אלפין ומאתן אלה פקודי
משפחת בני מררי אשר פקד משה ו
ואהרן על פי יהוה ביד משה אלין מניני
זרעית בני מררי דמנא משה ואהרן על
מימרא דיי בידא דמשה כל הפקדים
אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל
את הלוים למשפחתם ולבית אבתם כל
מניניא דמנא משה ואהרן ורברבי ישראל
ית ליואי לזרעיתהון ולבית אבהתהון

מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים
שנה כל הבא לעבד עבדת עבדה ועבדת
משא באהל מועד׃ מבר תלתין שנין ולעילא
ועד בר חמשין שנין כל דאתי למפלח פולחן
פולחנא ופולחן מטול במשכן זמנא׃ ויהיו
פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים׃
והוו מניניהון תמניא אלפין וחמש מאה ותמנן׃
על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש
על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה י׳
יהוה את משה׃ על מימרא דיי׳ מנא יתהון
בידא דמשה גבר גבר על פולחניה ועל מ
מטוליה ומנינוהי דפקיד יי׳ ית משה׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי׳ עם
משה למימר׃ צו את בני ישראל וישלחו
מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש׃
פקיד ית בני ישראל וישלחון מן משריתא
כל דסגיר וכל דדאיב וכל דמסאב לטמי ע
נפשא׃ מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ ל
למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם
אשר אני שכן בתוכם׃ מדכר עד נוקבא
תשלחון למברא למשריתא תשלחונון
ולא יסאבון ית משריתהון דשכינתי שריא
ביניהון׃ ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם
אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל
משה כן עשו בני ישראל׃ ועבדו כין בני
ישראל ושלחו יתהון למברא למשריתא כמא

דמליל יי׳ עם משה כין עבדו בני ישראל׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי׳ דבר אל
בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת
האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש
ההוא׃ מליל עם בני ישראל גבר או אתא ארי
יעבדון מכל חובי אנשא לשקרא שקר קדם
יי׳ ויחוב אנשא ההוא׃ והתודו את חטאתם
אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וח
וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו׃
ויודון ית חוביהון דעבדו ויתיב ית חובתיה
בריישיה וחומשיה יוסיף עלוהי ויתין לדחב
ליה׃ ואם אין לאיש גאל להשיב האשם
אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד
איל הכפרים אשר יכפר בו עליו׃ ואם לית
לגבר פריק לאתבא חובתא ליה חובתא
דמתיב קדם יי׳ לכהנא בר מדכר כיפוריא
דיכפר ביה עלוהי׃ וכל תרומה לכל קדשי
בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה׃ ו
וכל אפרשותא לכל קודשיא דבני ישראל
דיקרבון לכהנא דיליה יהי׃ ואיש את קדשיו
לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה׃ וגבר
ית מעסר קודשוהי דיליה יהון גבר דיתן
לכהנא דיליה יהי׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי׳ ע
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש א
כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל׃ מליל

עם בני ישראל ותימר להון גבר גבר ארי
תסטי אתתיה ותשקר ביה שקר׳ ושכב
איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה
ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא
לא נתפשה׳ וישכוב גבר יתה שכבת זרע
ויהי מכסא מעיני בעלה ומטמרא והיא
מסאבא וסהיד לית בה והיא לא אתאחדת׳
ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה ו
יקנא את אשתו והיא לא נטמאה׳ ויעבר
עלוהי רוח קנאה ויקני ית אתתיה והיא
מסאבא או עבר עלוהי רוח קנאה ויקני
ית אתתיה והיא לא מסאבא׳ והביא
האיש את אשתו אל הכהן והביא את
קרבנה עליה עשירית האיפה קמח ש
שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו
לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון
מזכרת עון׳ וייתי גברא ית אתתיה לות
כהנא וייתי ית קורבנה עלה חד מן עסרא
בתלת סאין קמח סערין לא יריק עלוהי
משחא ולא יתין עלוהי לבונתא ארי מנחת
קנאתא הוא מנחת דוכרנא מדכרת חובין׳
והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה
ויקריב יתה כהנא ויקימינה קדם יוי׳ ולקח
הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר
אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן
ונתן אל המים׳ ויסב כהנא מי כיור במאן

דחסף ומן עפרא דיהי באיסורי משכנא
יסב כהנא ויתין למיא׳ והעמיד הכהן
את האשה לפני יהוה ופרע את ראש
האשה ונתן על כפיה את מנחת הזכרון
מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי ה
המרים המאררים׳ ויקים כהנא ית אתתא
קדם יוי ויפרע ית רישא דאיתתא ויתין
על ידהא ית מנחת דוכרנא מנחת
קנאתא היא וביד כהנא יהון מיא
מרידיא מלטטיא׳ והשביע אתה הכהן
ואמר אל האשה אם לא שכב איש
אתך ואם לא שטית טמאה תחת אישך
הנקי ממי המרים המאררים האלה׳
וימומי יתה כהנא ויימר לאיתתא אם לא
שכיב גבר יתך ואם לא סטית לאסתא׳
לאסתאבא בר מבעליך הואי זכאה
ממיא מרידיא מלטטיא האלין׳ ואת
כי שטית תחת אישך וכי נטמאת
ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי
אישך׳ ואת ארי סטית בר מבעליך
וארי אסתאבת ויהב גבר ביך ית
שכובתיה בר מבעליך׳
והשביע הכהן את האשה בשבעת
האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה
אותך לאלה ולשבעה בתוך עמך
בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך
צבה׳ וימומי כהנא ית איתתא במומתא

דלוטיא ויימר כהנא לאיתתא יתין ייי יתיך
ללוט ולמומי בגו עמיך בדיתין ייי ית ירכ
ירכיך מסיא וית מעכי נפיחין ובאו המ
המים המאררים האלה במעיך לצבות
בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמ
אמן וייעלון מיא מלטטיא האלין במעכי
לאפחא מעין ולאמסאה ירך ותימר
איתתא אמן אמן וכתב את האלת
האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים
ויכתוב ית לוטיא האלין כהנא בספרא
וימחוק למיא מריריא והשקה את הא
האשה את מי המרים המאררים ובאו
בה המים המאררים למרים וישקי ית
איתתא ית מיא מלטטיא וייעלון בה
מיא מלטטיא ללוט ולקח הכהן מיד
האשה את מנחת הקנאת והניף את
המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל
המזבח ויסב כהנא מידא דאיתתא
ית מנחתא דקנאתא וירים ית מנחתא
קדם ייי ויקריב יתה למדבחא וקמץ
הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר
המזבחה ואחר ישקה את הא
האשה את המים ויקמוץ כהנא מן
מנחתא ית אדכרתה ויסיק למדבחא
ובתר כין ישקי ית איתתא ית מיא וי
והשקה את המים והיתה אם נטמאה
ותמעל מעל באישה ובאו בה המים

המאררים למרים וצבתה בטנה ונפלה
ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה
וישקינה ית מיא ותהי אם אסתאבת
ושקרת שקר בבעלה וייעלון בה מיא
מלטטיא ללוט ויפחון מעהא ותתמסי
ירכה ותהי איתתא ללוטא בגו עמה ואם
לא נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה
ונזרעה זרע ואם לא אסתאבת איתתא
היא ותפוק זכאה ותעדי עדוי זאת תו
תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת
אישה ונטמאה דא אוריתא דקנאתא די
דתסטי איתתא בר מבעלה ותסתאב
או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא
את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה
ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת
או גבר דתיעבר עלוהי רוח קנאה ויקני
ית איתתיה ויקים ית איתתא קדם ייי וי
ויעביד לה כהנא ית כל אוריתא הדא ונקה
האיש מעון והאשה ההוא תשא את
עונה ויהי זכאה גברא מחובין ואתתא ה
ההיא תקביל ית חובה
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל ייי
אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או א
אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה
מליל עם בני ישראל ותימר להון גבר או אתת
ארי יפריש למידר נדר נזירו למיזר קדם ייי
מיין ושכר יזיר חמץ יין וחמץ שכר לא

ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים
לחים ויבשים לא יאכל: מחמר חדת ועתיק
יזר חל דחמר חדת וחל דחמר עתיק לא יש־
ישתי וכל מתרות ענבין לא ישתי וענבין ר־
רטיבין ויבישין לא ייכול: כל ימי נזרו מכל אשר
יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל:
כל יומי נזריה מכל דמתעביד מגופנא דחמרא
מפורצנין ועד עיצורין לא ייכול: כל ימי נדר
נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימם
אשר יזיר ליהוה קדש יהיה גדל פרע שער
ראשו: כל יומי נדר נזריה מספר לא יעבר
על רישיה עד משלם יומיא דנזיר קדם יוי
קדיש יהי מרבי פירוע שער רישיה: כל ימי ה־
הזירו ליהוה על נפש מת לא יבא: כל יומין
דנזיר קדם יוי על נפשא דמיתא לא ייעול:
לאביו ולאמו לאחיו ולאחתו לא יטמא להם
במתם כי נזר אלהיו על ראשו: לאבוהי ולאמיה
לאחוהי ולאחתיה לא יסתאב להון במותהון
ארי נזר אלהיה על רישיה: כל ימי נזרו
קדש הוא ליהוה: כל יומי נזריה קדיש הוא קד־
יוי: וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ר־
ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום הש־
השביעי יגלחנו: וארי ימות מיתא עלוהי בתכיף
שלי ויסאיב ריש נזריה ויגלח רישיה ביומא
דדכותיה ביומא שביעאה יגלחיניה: וביום
השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל
הכהן אל פתח אהל מועד: וביומא תמינאה

ייתי תרין שפנינין או תרין בני יונה לות כהנא
לתרע משכן זמנא: ועשה הכהן אחד ל־
לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא
על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: וי־
ויעביד כהנא חד לחטתא וחד לעלתא וי־
ויכפר עלוהי מדחב על מיתא ויקדש ית
רישיה ביומא ההוא: והזיר ליהוה את ימי
נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים
הראשנים יפלו כי טמא נזרו: ויזיר קדם יוי
ית יומי נזריה וייתי אמר בר שתיה לאשמא
ויומיא קדמאי יבטלון ארי אסתאב נזריה:
וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו
יביא אתו אל פתח אהל מועד: ודא אוריתא
דנזירא ביום משלם יומי נזריה ייתי יתיה
לתרע משכן זמנא: והקריב את קרבנו
ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה
וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת
ואיל אחד תמים לשלמים: ויקריב ית קרבניה
קדם יוי אימר בר שתיה שלים חד לעלתא
ואימרתא חדא בת שתה שלמתא לחטתא
ודכר חד שלים לנכסת קודשיא: וסל מצות
סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים
בשמן ומנחתם ונסכיהם: וסל פטיר סולתא
גריצן דפילן במשח ואספוגין פטירין דמשיחין
במשח ומנחתהון ונסכיהון: והקריב הכהן
לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: ויקרב
כהנא קדם יוי ויעביד ית חטתיה וית עלתיה:

ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על
סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת
נסכו ׃ וית דכרא יעביד נכסת קודשיא קדם
יוי על סלא דפטיריא ויעביד כהנא ית
מנחתיה וית נסכיה ׃ וגלח הנזיר פתח אהל
מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש
נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים ׃
ויגלח נזירא בתרע משכן זמנא ית ריש
נדריה ויסב ית שער ריש נדריה ויתין על
אישתא דתחות דבח נכסת קודשיא ׃
ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת
מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן
על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו ׃ ויסב
כהנא ית דרעא בשילא מן דכרא וגריצתא
פטירתא חדא מן סלא ואספוג פטיר חד
ויתין על ידי נזירא בתר דיגלח ית נזריה ׃
והניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש
הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה
ואחר ישתה הנזיר יין ׃ וירים יתהון כהנא
ארמא קדם יוי קודשא הוא לכהנא על
חדיא דארמותא ועל שקא דאפרשותא
ובתר כין ישתי נזירא חמרא ׃ זאת תורת
הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו
מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר
כן יעשה על תורת נזרו ׃ דא אוריתא
דנזירא דידר קורבניה קדם יוי על נזריה
בר מדתדביק ידיה כפום נדריה דידר כין

יעביד על אוריתא דנזריה ׃
וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ ומליל יוי עם משה
למימר ׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
תברכו את בני ישראל אמור להם ׃ מליל עם
אהרן ועם בנוהי למימר כדין תברכון
ית בני ישראל כד יימרון להון ׃
יברכך יהוה וישמרך ׃
יאר יהוה פניו אליך ויחנך ׃
ישא יהוה פניו אליך וישם לך
שלום ׃ ושמו את שמי
על בני ישראל ואני אברכם ׃ וישוון ית
ברכת שמי על בני ישראל ואנא אבריכינון ׃
ויהי ביום כלות משה ל
להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש
אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וי
וימשחם ויקדש אתם ׃ והוה ביומא דשיצי
משה לאקמא ית משכנא ורבי יתיה וקדיש
יתיה וית כל מנוהי וית מדבחא וית כל מנוהי
ורבינון וקדיש יתהון ׃ ויקריבו נשיאי ישראל
ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים
על הפקדים ׃ וקריבו רברבי ישראל רישי
בית אבהתהון אנון רברבי שבטיא אנון דקימין
על מנינא ׃ ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש
עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני
הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני
המשכן ׃ ואיתיו ית קורבנהון קדם יוי שית
עגלן כד מחפן ותרי עסר תורין עגלתא על

תרין רברביא ותורא לחד וקריבו יתהון לקדם
משכנא׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואמר
יי למשה למימר׃ קח מאתם והיו לעבד את
עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלוים איש
איש כפי עבדתו׃ סב מנהון ויהון למפלח ית
פולחן משכן זמנא ותתין יתהון לליואי גבר
כמסת פולחניה׃ ויקח משה את העגלת ואת
הבקר ויתן אותם אל הלוים׃ ונסב משה ית
עגלתא וית תורי ויהב יתהון לליואי׃ את שתי
העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון
כפי עבדתם׃ ית תרתין עגלן וית ארבעה
תורין יהב לבני גרשון כמסת פולחנהון׃ ואת
ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני
מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן
הכהן׃ וית ארבע עגלן וית תמניא תורין לבני
מררי כמסת פולחנהון בידא איתמר בר
אהרן כהנא׃ ולבני קהת לא נתן כי עבדת
הקדש עלהם בכתף ישאו׃ ולבני קהת לא
יהב ארי פולחן קודשא עליהון בכתפא נטלין׃
ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח
אתו ויקריבו הנשאם את קרבנם לפני
המזבח׃ וקריבו רברביא ית חנכת מדבחא
ביומא דרביאו יתיה וקריבו רברביא ית
קורבנהון לקדם מדבחא׃ ויאמר יהוה אל
משה נשיא אחד ליום נשיא אחד יקריבו
את קרבנם לחנכת המזבח׃ ואמר יי למשה
רבא חד ליומא רבא חד ליומא יקרבון ית

קורבנהון לחנכת מדבחא׃

ויהי המקריב ביום הראשון את
קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה׃ והוה
דמקריב ביומא קדמאה ית קורבניה נחשון
בר עמינדב לשבטא דיהודה׃ וקרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
וקורבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין
סלעין הוי מתקלה מזרקא חד דכספא
מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא
תרויהון מלן סולתא דפילא במשח למנחתא׃
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזכא
חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב מליא
קטרת בוסמיא׃ פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה׃ תור חד בר תורי
דכר חד אימר חד בר שתיה לעלתא׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ צפיר בר עזין חד
לחטאתא׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב׃ ולנכסת
קודשיא תורין תרין דכרין חמשה גדיין חמשה
אימרין בני שנא חמשה דין קורבנא דנחשון
בר עמינדב׃

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא
יששכר׃ ביומא תנינא קריב נתנאל בר צוער
רב שבטא דיששכר׃ הקרב את קרבנו

קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מז
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ קרב
ית קרבניה מגסתא דכסף חדא מאה ותלתין
סלעי׳ הוי מתקלה מזרקא חד דכספא ש׳
מתקליה שבעין סלעין בסלעי קודשא תר׳
תרויהון מלן סולתא דפילא במשח למנחתא׃
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ בזכא
חדא מתקלה עסר סלעין היא דדהב מליא
קטרת בוסמיא׃ פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה׃ תור חד בר תורי
דכר חד אימר חד בר שתיה לעלתא׃ שעיר
עזים אחד לחטאת׃ צפיר בר עזין חד לחטאתא׃
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן נתנאל בן צוער׃ ולנכסת קודשיא
תורין תרין דכרין חמשה גדיין חמשה אמרין
בני שנא חמשה דין קורבנא דנתנאל בר צוער

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן
חלן׃ ביומא תליתאה רבא לבני זבולן אליאב
בר חלן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד

לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליאב בן חלן׃ דין קורבנא
דאליאב בר חלן׃

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור
בן שדיאור׃ ביומא רביעאה׃ קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש׃
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליצור בן שדיאור׃ דין קורבנא דאליצור בר ש׳

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל
בן צורישדי׃ קרבנו קערת כסף שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים
אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן צורישדי׃
דין קורבנא דשלומיאל בר צורי שדי׃

ביום

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן
רעואל קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר א
איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה
שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח ה
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליסף בן רעואל רין קור ראלבר רעו

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע
בן עמיהוד קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה שעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים בקר
שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
עמיהוד רין קור בנא ראליש בר עמיהוד

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל
בן פדהצור קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
גמליאל בן פדהצור רין קור רגמלבר פדהצ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן
גדעני ביומא תשיעאה קרבנו קערת
כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה חמשה זה ק
קרבן אבידן בן גדעני רין ראב בר גדעני

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן
עמישדי קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה כף אחת עשרה

זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים
אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי׃
דין קורבנא דאחיעזר בר עמי שדי׃

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
בן עכרן׃ ביום חד עסר יומין רבה לבני אשר
פגעיאל בר עכרן׃ קרבנו קערת כסף אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת׃ פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים
אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן פגעיאל בן עכרן׃
דין קורבנא דפגעיאל בר עכרן׃

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי׃ ע
אחירע בן עינן׃ ביום תרי עסר יומין רבא ג׳
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש

אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד
לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אחירע בן עינן׃ דין ק׳ דאחירע בר עינן׃

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת
נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה
מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים
עשרה׃ דא חנכת מדבחא ביומא דרביו
יתיה מן רברבי ישראל מגסי כספא תרתי
עשרה מזרקי כספא תרי עסר בזיכי
דדהבא תרתא עסרי׃ שלשים ומאה
הקערה האחת כסף ושבעים המזרק
האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות
בשקל הקדש׃ מאה ותלתין סלעין הוי
מתקלה דמגסתא חדא דכספא ושבעין
דמזרקא חד כל כסף מניא תרין אלפין
וארבע מאה בסלעי קודשא׃ כפות זהב
שתים עשרה מלאת קטרת עשרה
עשרה הכף בשקל הקדש כל זהב הכפות
עשרים ומאה׃ בזיכי דדהבא תרתא
עשרי מלין קטרת בוסמיא מתקל עסר
סלעין הוי מתקלה דבזיכא בסלעי קודשא
כל דהב בזיכיא מאה ועסרין׃ כל הבקר
לעלה שנים עשר פרים אילם שנים ע׳
עשר כבשים בני שנה שנים עשר
ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחטאת׃

כל תורי לעלתא תרי עסר תורין דכרין תרי
עסר אמרין בני שנא תרי עסר ומנחתהון
וצפירי בני עזי תרי עסר לחטתא וכל בקר
זבח השלמים עשרים וארבעה פרים
אילם ששים עתדים ששים כבשים בני
שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי
המשח אתו וכל תורי לנכסת קודשיא ע
עסרין וארבעה תורין דכרי שתין גדיי
שתין אמרין בני שנא שתין דא חנוכת
מדבחא בתר דרביו יתיה ובבא משה
אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את
הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על
ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו
וכד עליל משה למשכן זמנא למללא ע
עמיה ושמע ית קלא דמתמלל עמיה מעלוי
כפורתא דעל ארונא דסהדותא מבין
תרין כרוביא ומתמלל עמיה פרשה

קעו פסו עמוס סימן

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם
משה למימר דבר אל אהרן ואמרת אליו
בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות מליל עם אהרן ותימר
ליה באדלקותך ית בוציניא לקביל אפי מ
מנרתא יהון מנהרין שבעה בוציניא ו
ויעש כן אהרן אל מול פני המנרה העלה
נרתיה כאשר צוה יהוה את משה ועבד
כין אהרן לקביל אפי מנרתא אדליק בו

בוציניא כמא דפקיד יי ית משה וזה
מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד
פרחה מקשה היא כמראה אשר הראה
יהוה את משה כן עשה את המנרה ודין
עובד מנרתא נגידא דדהב עד שידה עד
שושנהא נגידא היא כחזוא דאחזי יי ית מש
משה כין עבד ית מנרתא
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי קח את
הלוים מתוך בני ישראל וטהרת אתם ק
קריב ית ליואי מגו בני ישראל ותדכי יש
יתהון וכה תעשה להם לטהרם הזה ע
עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל
בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו וכדין
תעביד להון לדכואיהון אדי עליהון מיא
דחטאתא ויעברון מספר על כל בסרהון
ויחוורון לבושיהון וידכון ולקחו פר בן
בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן ופר שני
(תור בר)
בן בקר תקח לחטאת ויסבון תורי ומנחתיה
סולתא דפילא במשח ותור תנין בר תורי
תסב לחטתא והקרבת את הלוים לפני
אהל מועד והקהלת את כל עדת בני יש
ישראל ותקריב ית ליואי לקדם משכן
זמנא ותכנוש ית כל כנשתא דבני ישראל
והקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני
ישראל את ידיהם על הלוים ותקריב
ית ליואי קדם יי ויסמכון בני ישראל ית
ידיהון על ליואי והניף אהרן את הלוים

[illegible]

פרעהו פדיון פטרת פטרת פדה יעבד יעבד וירין ויריה בני יהודה כמה

תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד
את עבדת יהוה: וירים אהרן ית ליואי ארמא
קדם יי מן בני ישראל ויהון למפלח ית פולחנא
דיי׳: והלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים
ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה
ליהוה לכפר על הלוים: וליואי יסמכון ית
ידיהון על ריש תורי: ועביד ית חד חטאתא
וית חד עלתא קדם יי לכפרא על ליואי:
והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו
והנפת אתם תנופה ליהוה: ותקים ית ליואי
קדם אהרן וקדם בנוהי ותרים יתהון א
ארמא קדם יי: והבדלת את הלוים מתוך
בני ישראל והיו לי הלוים: ותפריש ית ליואי
מגו בני ישראל ויהון משמשין קדמי ליואי:
ואחרי כן יבאו הלוים לעבד את אהל מועד
וטהרת אתם והנפת אתם תנופה: ובתר
כין ייעלון ליואי למפלח ית משכן זמנא ו
ותדכי יתהון ותרים יתהון ארמא: כי נתנים
נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת
כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם
לי: ארי אפרשא מפרשין אינון קדמי מגו
בני ישראל חלף פתח כל וולדא בוכרא כולא
מבני ישראל קריבית יתהון לקדמי: כי לי
כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום
ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי
אתם לי: ארי דילי כל בוכרא בבני ישראל
באנשא ובבעירא ביומא דקטלית כל בו

בוכרא בארעא דמצרים אקדישית יתהון
קדמי: ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני
ישראל: וקריבית ית ליואי חלף כל בוכרא
בבני ישראל: ואתנה את הלוים נתנים לאהרן
ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני י
ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני
ישראל אל הקדש: ויהבית ית ליואי יהבין
לאהרן ולבנוהי מגו בני ישראל למפלח ית
פולחן בני ישראל במשכן זמנא ולכפרא על
בני ישראל ולא יהי בבני ישראל מותא
במקרב בני ישראל לקודשא: ויעש משה
ואהרן וכל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר
צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני
ישראל: ועבד משה ואהרן וכל כנשתא
דבני ישראל לליואי ככל דפקיד יי ית משה
לליואי כין עבדו להון בני ישראל: ויתחטאו
הלוים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם
תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם
ואדכיו ליואי וחורו לבושיהון וארים אהרן
יתהון ארמא קדם יי וכפר עליהון אהרן
לדכאותהון: ואחרי כן באו הלוים לעבד
את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני
בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים
כן עשו להם: ובתר כין עלו ליואי למפלח
ית פולחנהון במשכן זמנא קדם אהרן וקדם
בנוהי כמא דפקיד יי ית משה על ליואי

כין עבדו להון׃ וידבר יהוה
אל משה לאמר׃ ומליל יי׳ זאת אשר ללוים מ
מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא
צבא בעבדת אהל מועד׃ דא דלליואי מבר עסרין
וחמיש שנין ולעילא ייתי לחיילא חילא בפולחן
משכן זמנא׃ ומבן חמשים שנה ישוב מצבא
העבדה ולא יעבד עוד׃ ומבר חמשין שנין י
תוב מחיל פולחנא ולא יפלח עוד׃ ושרת את
אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה
לא יעבד ככה תעשה ללוים במשמרתם׃ ויש
וישמיש עים אחוהי במשכן זמנא למטר
מטרא ופולחנא לא יפלח כדין תעביד לליואי
במטרתהון׃

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר
ומליל יי׳ עם משה במדברא דסיני בשתא ת
תניתא למפקהון מארעא דמצרים בירחא
קדמאה למימר׃ ויעשו בני ישראל את הפסח
במועדו׃ ויעבדון בני ישראל ית פסחא בזמניה׃
בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים
תעשו אתו במעדו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו׃ בארבעת עסרא יומא לירחא הדין
בין שמשיא תעבדון יתיה בזמניה ככל גזי
גזירתיה וככל דחזי ליה תעבדון יתיה׃ וידבר
משה אל בני ישראל לעשת הפסח׃ ומליל מ
משה עם בני ישראל למעבד פסחא׃ ויעשו
את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש

בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה
את משה כן עשו בני ישראל׃ ועבדו ית פסחא
בניסן בארבעת עסרא יומא לירחא בין שמשיא
במדברא דסיני ככל דפקיד יי׳ ית משה כין ע
עבדו בני ישראל׃ ויהי אנשים אשר היו טמאים
לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא
ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא׃ והוו ג
גבריא דהוו מסאבין לטמי נפשא דאנשא ולא
יכילו למעבד פסחא ביומא ההוא וקריבו קדם
משה וקדם אהרן ביומא ההוא׃ ויאמרו האנשים
ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע
לבלתי הקריב את קרבן יהוה במעדו בתוך בני
ישראל׃ ואמרו גבריא האינון ליה אנחנא מסאבין
לטמי נפשא דאנשא למא נתמנע בדיל דלא
לקרבא ית קורבנא דיי׳ בזמניה בגו בני ישראל׃
ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה
יהוה לכם׃ ואמר להון משה אוריכו עד דאשמע
מא דאתפקד מן קדם יי׳ על דילכון׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי׳ עם מש
למימר׃ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש
כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או ל
לדרתיכם ועשה פסח ליהוה׃ מליל עם בני ישר
למימר גבר גבר ארי יהי מסאב לטמי נפשא
דאנשא או באורח רחיקא לכון או לדריכון ויע
ויעביד פסחא קדם יי׳׃ בחדש השני בארבעה
עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות

ונביא וכתו כפרה על וישראל בטוב ועל [illegible] כפרה כפרה בעד בית ישראל דיחי כפרה על [illegible] כל יהושע [illegible] ויהי [illegible]
ונתנה [illegible] ונתנה [illegible] ונתנה את הלוים וכל כתו ונתנה [illegible]
[illegible] ונתתי
גוים

ומררים יאכלהו׃ בירחא תנינא בארבעת עסרא
יומא בין שמשיא יעבדון יתיה על פטיר ומררין
ייכלוניה׃ לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו
בו ככל חקת הפסח יעשו אתו׃ לא ישארון מניה
עד צפרא וגרמא לא יתברון ביה ככל גזירת
פסחא יעבדון יתיה׃ והאיש אשר הוא טהור
ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב
במעדו חטאו ישא האיש ההוא׃ וגברא דהוא
דכי ובאורח לא הוה ויתמנע מלמעבד פסחא
וישתיצי אנשא ההוא מעמיה ארי קורבנא
דיוי לא קריב בזמניה חוביה יקביל גברא ההוא׃
וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת
הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה
לכם ולגר ולאזרח הארץ׃ וארי יתגייר עמכון
גיורא ויעביד פסחא קדם יוי כגזירת פסחא
וכדחזי ליה כן יעביד קימא חד יהי לכון ולגיורא
ולייציבא דארעא׃ וביום
הקים את המשכן כסה הענן את המשכן
לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה
אש עד בקר׃ וביומא דאתקם משכנא חפא
ענני ית משכנא למשכנא דסהדותא ובר משא
הוי על משכנא כחיזו אישתא עד צפרא׃ כן
יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה׃ כן
הוי תדירא עננא חפי ליה וחיזו אישתא
בליליא׃ ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי
כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם

הענן שם יחנו בני ישראל׃ ולפום אסתלקות
עננא מעילוי משכנא ובתר כין נטלין בני ישראל
ובאתרא דשרי תמן עננא תמן שרן בני ישר׳
על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל
ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו׃ על מימרא
דיוי נטלין בני ישראל ועל מימרא דיוי שרן כל
יומין דשרי עננא על משכנא שרן׃ ובהאריך
הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את
משמרת יהוה ולא יסעו׃ ובאורכות עננא על
משכנא יומין סגיאין ונטרין בני ישר׳ ית מטרת
מימרא דיוי ולא נטלין׃ ויש אשר יהיה הענן
ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי
יהוה יסעו׃ ואית דהוי עננא על משכנא יומין
דמנין על מימרא דיוי שרן ועל מימרא דיוי נטלין׃
ויש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה
הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן
ונסעו׃ ואית דהוי עננא מרמשא עד צפרא
ומסתלק עננא בצפרא ונטלין או יומם ולילי
ומסתלק עננא ונטלין׃ או ימים או חדש או ימים
בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו
בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו׃ או תלין
יומין או ירחא או עדן באורכות עננא על משכנא
למשרי עלוהי שרן בני ישר׳ ולא נטלין ובאסתלקותה
נטלין׃ על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את
משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה׃ על
מימרא דיוי שרן ועל מימרא דיוי נטלין ית מטרת
מימרא דיוי נטרין על מימרא דיוי ביד משה׃

למקרא ל׳ למדי ל׳ למועדי ל׳ למקטנם ל׳ למוחה ל׳ למרבה ל׳ למרת ל׳ למו... ל׳ למשמאים

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי׳ עשה
לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם
והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות׃
עיביד לך תרתין חצוצרן דכסף נגיד תעביד
יתהון ויהוין לך לערעא כנשתא ולאטלא ית
משריתא ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה
אל פתח אהל מועד ויתקעון בהון ויזדמנון
לותך כל כנשתא לתרע משכן זמנא ואם ב׳
באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי
אלפי ישראל ואם בחדא יתקעון ויזדמנון
לותך רברביא רישי אלפיא דישראל ותקעתם
תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה ותתקעון
יבבתא ויטלון משריתא דשרין קדומא ות׳
ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים
תימנה תרועה יתקעו למסעיהם ותתקעון
יבבתא תנינות ויטלון משריתא דשרין ד׳
דרומא יבבתא יתקעון למטלניהון ובהקהיל
את הקהל תתקעו ולא תריעו ובמכנש ית
קהלא תתקעון ולא תיבבון ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם ל׳
לדרתיכם ובני אהרן כהניא יתקעון בחצוצרתא
ויהוין לכון לקים עלם וכי תבאו מלחמה
בארצכם על הצר הצרר אתכם והרעתם
בחצצרת ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונ׳
ונושעתם מאיביכם וארי תיעלון לאגחא ק׳
קרבא בארעכון על מעיקי דמעיקין לכון

ותיבבון בחצוצרתא ויעול דוכרנכון לטבא
קדם יוי אלהכון ותתפרקון מסנאיכון וביום
שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם
ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי
שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני
יהוה אלהיכם וביום חדותכון ובמועדיכון
ובדישי ירחיכון ותתקעון בחצוצרתא על
עלוותכון ועל נכסת קודשיכון ויהון לכון לדוכרנא
קדם אלהכון אנא יוי אלהכון
ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים
בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת והוה
בשתא תניתא בירחא תניינא בעסרין ביום
אסתלק ענגא מעלוי משכנא דסהדותא
ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני
וישכן הענן במדבר פארן ונטלו בני
ישראל למטלניהון ממדברא דסיני ושרא
עננא במדברא דפארן ויסעו בראשנה
על פי יהוה ביד משה ונטלו בקדמיתא על
מימרא דיוי בידא דמשה ויסע דגל מחנה
בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון
בן עמינדב ונטל טיקס משרית בני יהודה
בקדמיתא לחיליהון ועל חיליה נחשון בר
עמינדב ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל
בן צוער ועל חילא דשבטא דבני יששכר
נתנאל בר צוער ועל צבא מטה בני זבולן
אליאב בן חלן ועל חילא דשבטא דבני
זבולן אליאב בר חלון והורד המשכן ונסעו

בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן ומתפרק
משכנא ונטלין בני גרשון ובני מררי נטלי
משכנא ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
ועל צבאו אליצור בן שדיאור ונטיל טיקס
משרית ראובן לחיליהון ועל חיליה אליצור
בר שדיאור ועל צבא מטה בני שמעון ש
שלמיאל בן צורי שדי ועל חילא דשבטא
דבני שמעון שלומיאל בר צורי שדי ועל
צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל ועל חילא
דשבטא דבני גד אליסף בר דעואל ונסעו
הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן
עד באם ונטלין בני קהת נטלי מקדשא
ומקימין ית משכנא עד מיתיהון ונסע דגל
מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו א
אלישמע בן עמיהוד ונטיל טיקס משרית
בני אפרים לחיליהון ועל חיליה אלישמע בר
עמיהוד ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל
בן פדה צור ועל חילא דשבטא דבני מנשה
גמליאל בר פדה צור ועל צבא מטה בני
בנימן אבידן בן גדעוני ועל חילא דשבטא
דבני בנימן אבידן בר גדעוני ונסע דגל
מחנה בני דן מאסף לכל המחנת לצבאתם
ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי ונטיל
טיקס משרית בני דן מכניש לכל משריתא
לחיליהון ועל חיליה אחיעזר בר עמישדי
ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן
ועל חילא דשבטא דבני אשר פגעיאל בר עכ

ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן
ועל חילא דשבטא דבני נפתלי אחירע בר
עינן אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו
אלין מטלני בני ישראל לחיליהון ונטלו

ויאמר משה לחבב בן רעואל
המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום
אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו
והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל וא
ואמר משה לחובב בר רעואל מדינאה
חמוהי דמשה נטלין אנחנא לאתרא דאמר
יוי יתיה אתין לכון איתא עמנא ונוטיב לך
ארי יוי מליל לאיתאה טבתא על ישראל
ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל
מולדתי אלך ואמר ליה לא איזיל אלהין ש
לארעי ולילדותי איזיל ויאמר אל נא תעזב
אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית
לנו לעינים ואמר לא כעןתשבוק יתנא ארי
על כין ידעת כד הוינא שרן במדברא
וגבורן דאתעבידא לנא חזיתא בעינך וי
והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר
ייטיב יהוה עמנו והטבנו לך ויהי ארי
תיזיל עמנא ויהי טבא ההוא דיוטיב יוי ע
עמנא ונוטיב לך ויסעו מהר יהוה דרך שלשת
ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך
שלשת ימים לתור להם מנוחה ונטלו מטורא
דאתגלי עלוהי יקרא דיוי מהלך תלתא יומין
וארון קימא דיוי נטיל קדמיהון מהלך תלתא

הקהתים ג וסימנ ונסעו הקהתים ויקמו הלוים מן בני והאנשים עשים במלאכה הקימו והקימו ה בלשנ וסימנ אך הקים הקים
בע ונתתי את כל האנשים בחונו עוזר ואת המשכן עד באם מאסף ג וסימנ ונסע דגל ויסרו שם לבוא עברים ואתן והעמיר לאחרי
הקהתים

יומין לאתקנא להון אתר בית משרי ועגן
יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה ועגן
יקרא דיי מטל עלוהי יממא במטלהון
ויהי בנסע
מן משריתא
הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך
וינסו משנאיך מפניך והוה במטל ארונא
ואמר משה אתגלי יי ויתבדרון סנאך וי
ויערקון בעלי דבבך מן קדמך ובנחה
יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל
ובמשרוהי אמר תוב יי שרי ביקרך ית
אלפיא דישראל

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה
וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה
ותאכל בקצה המחנה והוה עמא כד מסתקפין
ביש קדם יי ושמיע קדם יי ותקיף רוגזיה
ודליקת בהון אישתא מן קדם יי ושיציאת
בסייפי משריתא ויצעק העם אל משה
ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש
וצוח עמא על משה וצלי משה קדם יי
ואשתקעת אישתא ויקרא שם המקום
ההוא תבערה כי בערה בם אש יהוה וק
וקרא שמיה דאתרא ההוא דליקתא ארי
דליקת בהון אישתא מן קדם יי והאספסף
אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו
גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר
~~ותבו~~ דביניהון שאילו שאילתא ותבו
ובכו אף בני ישראל ואמרו מן יוכלננא בסרא

וערברבין דביניהון

זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים
חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת
החציר ואת הבצלים ואת השומים דכירין
אנחנא ית נוניא דהוינא אכלין במצרים
מגן ית בוציניא וית אבטיחיא וכרתיא
ובוצלי ותומי ועתה נפשנו יבשה אין כל
בלתי אל המן עינינו וכען נפשנא תאיבא
לית כל מדעם אלהין למנא עיננא והמן
כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח ומנא
כבר זרע גידא הוא וחזויה כחיזו בדולחא
שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו
במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות
והיה טעמו כטעם לשד השמן שיטין
עמא ולקטין ודצבי טחין ברחיא ודצבי
דאיך במדוכתא ומבשלין ליה בקדרא
ועבדין יתיה גריצן והוי טעמיה כטעים
דליש במשחא וברדת הטל על המחנה
לילה ירד המן עליו וכד נחית טלא על
משריתא בליליא נחית מנא עלוהי
וישמע משה את העם בכה למשפחתו
איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד
ובעיני משה רע ושמע משה ית עמא בכן
לזרעיתהון גבר בתרע משכניה ותקיף
רוגזא דיי לחדא ובעיני משה ביש ויי
ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך
ולמה לא מצתי חן בעיניך לשום את
משא כל העם הזה עלי ואמר משה קדם

יוי למא אבאישתא לעבדך ולמא לא אש
אשכחית רחמין קדמך לשואה ית מטול
כל עמא הדין עלי האנכי הריתי את כל
העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תא
תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא
האמן את היונק על האדמה אשר נשבעת
לאבתיו האב אנא לכל עמא הדין אם בני
אנון דאמרת לי סוברהי בתוקפך כמא ד
דמסובר תורבינא ית ינקא על ארעא די
דקיימתא לאבהתוהי מאין לי בשר לתת
לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו
בשר ונאכלה מנן לי בסרא למתן לכל עמא
הדין ארי בכן עלי למימר הב לנא בסרא
וניכול לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל
העם הזה כי כבד ממני לית אנא יכול בלחודי
לסוברא ית כל עמא הדין ארי יקיר מני
ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם
מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי ואם
כדין את עביד לי קטולני כען מקטל ואם
אשכחית רחמין בעינך ולא אחזי בבשתי

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים
איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם
זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל
מועד והתיצבו שם עמך ואמר יוי למשה
כנוש קדמי שבעין גברא מסבי ישראל
דידעת ארי אנון סבי עמא וסרכוהי ותדבר

יתהון למשכן זמנא ויתעתדון תמן עמך
וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח
אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך
במשא העם ולא תשא אתה לבדך
ואתגלי ואמליל עמך תמן וארבי מן רוחא
דעלך ואשוי עליהון ויסוברון עמך בי
במטול עמא ולא תסובר את בלחודך
ואל העם תאמר התקדשו למחר
ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה
לאמר מי יאכלנו בשר כי טוב לנו במצרים
ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם ולעמא
תימר אזדמנו למחר ותיכלון בסרא ארי
בכיתון קדם יוי למימר מן ייכלינא בסרא
ארי טב לנא במצרים ויתין יוי לכון בסרא ותיכלון
ותיכלון לא יום אחד תאכלון ולא יומים
ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא
עשרים יום לא יומא חד תיכלון ולא ת
תרין יומין ולא חמשה יומין ולא עסרה
יומין ולא עסרין יומין עד חדש ימים
עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא
יען כי מאסתם את יהוה אשר בקרבכם
ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים
עד ירח יומין עד דתקיצון ביה ויהון לכון
לתקלא חלף דקצתון במימרא דיוי דש
דשכינתיה שריא בינימון ובכיתון קדמוהי
למימר למא דנן נפקנא ממצרים ויאמר
משה שש מאות אלף רגלי העם אשר
אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן

ואכלו חדש ימים ויאמר משה שש מאות
אלף גברא רגלאה עמא דאנא בינהון ואת
אמרת בסרא אתין להון וייכלון ירח יומין
הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את
כל דגי הים יאסף להם ומצא להם הען ותורין
יתנכסון להון היספקון להון אם ית כל נוני ימא
יתכנשון להון היספקון להון
ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה
תראה היקרך דברי אם לא ואמר יוי למשה
המימרא דיוי יתעכב כען תחזי היערענך
פתגמי אם לא ויצא משה וידבר אל העם
ויעמד אתם סביבת האהל ונפק משה ומלל
עם עמא ית פתגמיא דיוי וכנש שבעין ג
גברא מסבי עמא ואקים יתהון סחור סחור
למשכנא וירד יהוה בענן וידבר אליו ו
ויאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על שבעים
איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו
ולא יספו ואתגלי יוי בעננא ומליל עמיה
ורבי מן רוחא דעלוהי ויהב על שבעין
גברא סביא והוה כד שרת עליהון רוח
נבואה ומתנבן ולא פסקין וישארו שני
אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם הש
השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים
ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה ואשתארו
תרין גברין במשריתא שום חד אלדד
ושום תנינא מידד ושרת עליהון רוח נבואה
ואנון בכתיביא ולא נפקו למשכנא ואתנבו

במשריתא וירץ הנער ויגד למשה ויאמר
אלדד ומידד מתנבאים במחנה ורהט עולימא
וחוי למשה ואמר אלדד ומידד מתנבן במש
במשריתא ויען יהושע בן נון משרת משה
מבחריו ויאמר אדני משה כלאם ואתיב יהוש
בר נון משומשנה דמשה מעולימותיה ואמר
רבוני משה אסרינון ויאמר לו משה המקנא
אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה
את רוחו עליהם ואמר ליה משה הקנאתי
את מקני דעינאפון דיהון כל עמיה דיוי נביין
ארי יתין יוי ית רוח נבואתיה עליהון ויאסף
משה אל המחנה הוא וזקני ישראל ואתכניש
משה למשריתא הוא וסבי ישראל ורוח נסע
מאת יהוה ויגז שלוים מן הים ויטש על המחנה
כדרך יום כה וכדרך יום כה סביבות המחנה
וכאמתים על פני הארץ ורוחא נטל מן קדם יוי
ואפרח סלוין מן ימא ורמא על משריתא
כמהלך יומא לכא וכמהלך יומא לכא סחור
סחור למשריתא וכרום תרתין אמין על אפי
ארעא ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה
וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט
אסף עשרה חמרים וישטחו להם שטוח
סביבות המחנה וקם עמא כל יומא ההוא
וכל ליליא וכל יומא דבתרוהי וכנשו ית סלוין
דאזער כניש עסרא דגורין ושטחו להון מש
משטוחין סחור סחור למשריתא הבשר עודנו
בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם

ויך יהוה בעם מכה רבה מאד: בסרא עד כען
בין שניהון עד לא פסק ורוגזא דיוי תקיף בע
בעמא וקטל יוי בעמא קטול סגי לחדא: ויקרא
את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם
קברו את העם המתאוים: וקרא ית שמיה דא
דאתרא ההוא קברי דמשאלי ארי תמן קברו
ית עמא דשאילו: מקברות התאוה נסעו העם
חצרות ויהיו בחצרות: מקברי דמשאלי נטלו
עמא לחצרות והוו בחצרות:
ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה 12
הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח: ומלילת
מרים ואהרן במשה על עיסק אתתא שפירתא
דנסיב ארי אתתא שפירתא דנסיב רחיק:
ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם
בנו דבר וישמע יהוה: ואמרו הלחוד ברם
עם משה מליל יוי הלא אף עמנא מליל
ושמיע קדם יוי: והאיש משה ענו מאד מכל
האדם אשר על פני האדמה: וגברא משה
ענותן לחדא מכל אנשא דעל אפי ארעא:
ויאמר יהוה פתאם אל
משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם
אל אהל מועד ויצאו שלשתם: ואמר יוי
בתכיף למשה ולאהרן ולמרים פוקו תלתיכון
למשכן זמנא ונפקו תלתיהון: וירד יהוה
בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן
ומרים ויצאו שניהם: ואתגלי יוי בעמודא
דעננא וקם בתרע משכנא וקרא אהרן

ומרים ונפקו תרויהון: ויאמר שמעו נא דברי
אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע
בחלום אדבר בו: ואמר שמעו כען פתגמי
אם יהון לכון נביין אנא יוי בחזוין אנא מש
מתגלי להון בחלמין אנא ממליל עמהון: לא
כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא: לא כן
עבדי משה בכל ביתי מהימן הוא: פה אל
פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת
יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי
במשה: ממלל עם ממלל ממליל אנא עמיה
בחיזו ולא בחדין ובדמות יקרא דיוי מסתכל
ומדין לא דחילתון למללא בעבדי במשה
ויחר אף יהוה בם וילך: ותקיף רוגזא דיוי
בהון ואסתלק: והענן סר מעל האהל והנה
מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים
והנה מצרעת: ועננא אסתלק מעלוי משכנא
והא מרים חורא כתלגא ואתפני אהרן לות
מרים והא סגירא: ויאמר אהרן אל משה בי
אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו
ואשר חטאנו: ואמר אהרן למשה בבעו רבוני
לא כען תשוי עלנא חובא דאטפשנא ודסרחנא
אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו
ויאכל חצי בשרו: לא כען תתרחק דא מ
מבינגא ארי אחתנא היא צלי כען על בסרא
מיתא דבה ויתסי: ויצעק משה אל יהוה
לאמר אל נא רפא נא לה: וצלי משה קדם יוי למימר
אלהא בבעו אסי כען יתה

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא
תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ
למחנה ואחר תאסף ואמר יי למשה ואילו א
אבוהא מנזף נזיף בה הלא תתכלים שבעה
יומין תסתגר שבעה יומין מברא למשריתא
ובתר כין תתכניש ותסגר מרים מחוץ למחנה
שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים
ואסתגרת מרים מברא למשריתא שבעה
יומין ועמא לא נטל עד דאתכנישת מרים
ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן
ובתר כין נטלו עמא מחצרות ושרו במדברא
דפארן׃ קלו פסו מהללאל
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי׳ שלח
לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן
לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה
אבתיו תשלחו כל נשיא בהם שלח לך גברין
ויאללון ית ארעא דכנען דאנא יהיב לבני ישר
גברא חד גברא חד לשבטא דאבהתוהי ת
תשלחון כל רבא דבהון וישלח אתם משה
ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי
בני ישראל המה ושלח יתהון משה ממדברא
דפארן על מימרא דיוי כלהון גברין רישי
בני ישראל אנון ואלה שמותם למטה ראובן
שמוע בן זכור ואלין שמהתהון לשבטא
דראובן שמוע בר זכור למטה שמעון שפט
בן חורי לשבטא דשמעון שפט בר חורי
למטה יהודה כלב בן יפנה לשבטא דיהודה

כלב בר יפנה למטה יששכר יגאל בן יוסף י
לשבטא למטה אפרים הושע בן נון למטה
בנימן פלטי בן רפוא למטה זבולן גדיאל בן
סודי למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי
למטה דן עמיאל בן גמלי למטה אשר סתור
בן מיכאל למטה נפתלי נחבי בן ופסי למטה
גד גאואל בן מכי אלה שמות האנשים אשר
שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה
להושע בן נון יהושע אלין שמהת גבריא
דשלח משה לאללא ית ארעא וקרא משה להושע
בר נון יהושע וישלח אתם משה לתור את
ארץ כנען ויאמר אלהם עלו זה בנגב ועליתם
את ההר ושלח יתהון משה לאללא ית ארעא
דכנען ואמר להון סקו דא בדרומא ותסקון
לטורא וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם
הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא
אם רב ותחזון ית ארעא מא היא וית עמא דיתיב
עלה התקיף הוא אם חלש הזעיר הוא אם
סגי ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה
הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב
בהנה הבמחנים אם במבצרים ומא ארעא
דהוא יתיב בה הטבא היא אם בישא ומא
קרויא דהוא יתיב בהון הבפצחין אם בכרכין
ומה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה
עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בכורי ענבים ומא ארעא העתירא
היא אם מסכינא האית בה אילנין אם לא

ותתקפון ותסבון מאיבא דארעא ויומיא יומי
בכורי ענבין ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר
צן עד רחב לבא חמת וסליקו ואלילו ית ארע
ממדברא דצין עד רחוב למטי חמת ויעלו בנ
בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי
ילידי הענק וחברון שבע שנים נבנתה לפני
צען מצרים וסליקו בדרומא ואתו עד חברון
ותמן אחימן ששי ותלמי בני גיברא וחברון
שבע שנין אתבניאת קדם טאניס דמצרים
ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה וא
ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים
ומן הרמנים ומן התאנים ואתו עד נחלא דא
דאתכלא וקצו מתמן עוברתא ואתכל דענבין
חד ונטלוהי באריתא בתרין ומן רמוניא ומן
תיניא למקום ההוא קרא נחל אשכול על
אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל
לאתרא ההוא קרא נחלא דאתכלא על עיסק
אתכלא דקצו מתמן בני ישר׳ וישבו מתור
הארץ מקץ ארבעים יום ותבו מלאללא ית
ארעא מסוף ארבעין יומין וילכו ויבאו אל משה
ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר
פארן קדשה וישיבו אתם דבר ואת כל ה
העדה ויראום את פרי הארץ ואזלו ואתו
לות משה ולות אהרן ולות כל כנשתא דבני
ישראל למדברא דפארן לרקם ואתיבו יתה׳
פתגמא וית כל כנשתא ואחזיאונון ית איבא
דארעא ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ

אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה
פריה ואשתעיאו ליה ואמרו אתינא לארעא
דשלחתנא ואף עבדא חלב ודבש היא ודין
איבה אפס כי עז העם הישב בארץ והערים
בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם
לחוד ארי תקיף עמא דיתיב בארעא וקרויא
כריכן רברבן לחדא ואף בני גיברא חזינא
תמן עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים
ועל יד הירדן עמלקאה יתיב בארע דרומא
וחתאה ויבוסאה ואמוראה יתיב בטורא וכנ
וכנענאה יתיב על ימא ועל כיף ירדנא ויהס
כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה
וירשנו אתה כי יכול נוכל לה ואצית כלב ית
עמא למשה ואמר מסק נסק ונירת יתה ארי
מיכל ניכול לה והאנשים אשר עלו עמו אמרו
לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו
וגבריא דסליקו עמיה אמרו לא ניכול למסק
לות עמא ארי תקיף הוא מננא ויוציאו דבת
הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר
הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ א
אכלת יושביה היא וכל העם אשר ראינו ב
בתוכה אנשי מדות ואפיקו שום ביש על
ארעא דאלילו יתה לבני ישר׳ למימר ארעא
דעברנא בה לאללא יתה ארע מקטלא יתבהא
היא וכל עמא דחזינא בגוה אנשין דמשחן
ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפלים

בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם ותמן
חזנא ית גיבריא בני ענק מן גיבריא והוינא
בעיני נפשנא כקמצין וכין הוינא בעיניהון ׳׳
ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם
בלילה ההוא וארימת כל כנשתא ויהבו ית
קלהון ובכו עמא בליליא ההוא וילנו על משה
ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל
העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר
הזה לו מתנו ואתרעמו על משה ועל אהרן
כל בני ישר׳ ואמרו להון כל כנשתא לוי דמי
דמיתנא בארעא דמצרים או במדברא הדין
לוי דמיתנא ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ
הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבזה הלוא
טוב לנו שוב מצרימה ולמא יי׳ מעיל יתנא
לארעא הדא למיפל בחרבא נשנא וטפלנא
יהון לביזא הלא טב לנא דנתוב למצרים ׳
ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה
מצרימה ואמרו גבר לאחוהי נמני רישא
ונתוב למצרים ויפל משה ואהרן לפני כל
קהל עדת בני ישראל ונפל משה ואהרן על
אפיהון קדם כל קהל כנשתא דבני ישראל
ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את
הארץ קרעו בגדיהם ויהושע בר נון וכלב
בר יפנה מן מאללי ארעא בזעו לבושיהון
ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר ׳
הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
הארץ מאד מאד ואמרו לכל כנשתא

דבני ישר׳ למימר ארעא דעברנא בה לאללא
יתה טבא ארעא לחדא לחדא אם חפץ
בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת
ונתנה לנו ארץ אשר היא זבת חלב ודבש
אם רעוא בנא מן קדם יי׳ ויעיל יתנא לאר
הדא ויתנה לנא ארעא דהיא עבדא חלב
ודבש אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל
תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם
מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם ברם במ
במימרא דיי׳ לא תמרדון ואתון לא תד׳
תדחלון מן עמא דארעא ארי בידנא ׳
מסירין עדנא תוקפהון מנהון ומימרא
דיי׳ בסעדנא לא תדחלון מנהון ויאמרו
כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה
נראה באהל מועד אל כל בני ישראל ׳
ואמרו כל כנשתא למרגם יתהון באבניא
ויקרא דיי׳ אתגלי במשכן זמנא לכל בני
ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני
העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל ה׳
האתות אשר עשיתי בקרבו ואמר יי׳ למש
עד אימתי יהון מרגזין קדמי עמא הדין
ועד אימתי לא יהימנון במימרי בכל את׳
דעבדית ביניהון אכנו בדבר ואורשנו ׳
ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו אמחינון
במותא ואשיצינון ואעביד יתך לעם רב
ותקיף מנהון ויאמר משה אל יהוה ושמעו

ממצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו ואמר משה קדם יי׳ וישמעון מצראי ארי אסיקתא בחילך ית עמא הדין מבינ[י]הון ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר עין בעין נראה אתה יהוה ועננך עמד עליהם ובעמד ענן אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה ויימרון ליתיב ארעא דשמעו ארי את יי׳ דשכינתך שריא בגו עמא הדין דבעיניהון חזו שכינת יקרך יי׳ ועננך מטל עלויהון ובעמודא דעננא את מדבר קדמיהון בימָמא ובעמודא דאשתא בליליא והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר ותקטיל ית עמא הדין כגברא חד וייֵמרון עממיא דשמעו ית שמע גבורתך למימר מבלתי יכלת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר מדלית יכולא קדם יי׳ לאעלא ית עמא הדין לארעא דקיים להון וקטלינון במדברא ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר וכען יסגי כען חילא קדמך יי׳ כמא דמלילתא למימר יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים יי׳ מרחיק רגז ומסגי למעבד טבון שביק

לעוין ולמרוד שלח לדתיבין לאוריתיה ודלא תיבין לא מזכי מסער חובי אבהן על בנין מרדין על דר תליתי ועל דר רביעי סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה שבוק כען לחובי עמא הדין כסגיאות טבותך וכמא דשבקתא לעמא הדין ממצרים ועד כען ויאמר יהוה סלחתי כדברך ואמר יי׳ שבקית כפתגמך ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ וברם קיים אנא ומליא יקרא דיי׳ ית כל ארעא כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי ארי כל גבריא דחזו ית יקרי וית אתותי דעבדית במצרים ובמדברא ונסיו קדמי דנן עסר זמנין ולא קבילו למימרי אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה אם יחזון ית ארעא דקיימית לאבהתהון וכל דארגיזו קדמי לא יחזונה ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה ועבדי כלב חלף דהות רוח אוחרי עמיה ואשלים בתר דחלתי ואעליניה לארעא דעאל לתמן ובנוהי יירתונה והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם

[illegible]

המדבר דרך ים סוף ועמלקאה וכנענאה
יתיב במישרא מחר אתפנו וטולו לכון למ
למדברא אורח ימא דסוף
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
ומליל יי עם משה ולאהרן למימר עד
מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים
עלי את תלנות עד אמתי לכנשתא בישתא
הדא דאנון מתרעמין עלי ית תורעמת
בני ישראל דאנון מתרעמין עלי שמיע קדמי
אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר
דברתם באזני כן אעשה לכם אימר להון
קיים אנא אמר יי אם לא כמא דמללתון
קדמי כין אעביד לכון במדבר הזה יפ
יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם
מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלנתם
עלי בדברא הדין יפלון פגריכון וכל
מניינכון לכל חושבנכון מבר עסרין שנין
ולעילא דאתרעמתון עלי אם אתם תבאו
אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן את
אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן
נון אם אתון תיעלון לארעא דקיימית
במימרי לאשראה יתכון בה אלהין כלב
בר יפנה ויהושע בר נון וטפכם אשר אמ
אמרתם לבז יהיה והבאתי אתם וידעו
את הארץ אשר מאסתם בה וטפלכון
דאמרתון לביזא יהי ואעיל יתהון וידעון
ית ארעא דקצתון בה ופגריכם אתם יפלו

במדבר הזה ופגריכון דילכון יפלון במ
במדברא הדין ובניכם יהיו רעים במדבר
ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד
תם פגריכם במדבר ובניכון יהון מזחרין
במדברא ארבעין שנין ויקבלון ית חוב
חוביכון עד דיסופון פגריכון במדברא
במספר הימים אשר תרתם את הארץ
ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו
את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את
תנואתי במנין יומיא דאללתון ית ארעא
ארבעין יומין יומא לשתא יומא לשתא
תקבלון ית חוביכון ארבעין שנין ותדעון
ית דאתרעמתון עלי אני יהוה דברתי
אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה
הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו
ושם ימתו אנא יי גזרית במימרי אם
לא דא אעביד לכל כנשתא בישתא הדא
דאזדמנו עלי במדברא הדין יסופון
ותמן ימותון והאנשים אשר שלח משה
לתור את הארץ וישבו וילינו עליו את
כל העדה להוציא דבה על הארץ וגבריא
דשלח משה לאללא ית ארעא ותבו ואתרעימו
עלוהי ית כל כנשתא לאפקא שום ביש
על ארעא וימתו האנשים מוצאי דבת
הארץ רעה במגפה לפני יהוה ומיתו
גבריא דאפיקו שום ביש על ארעא במותנא
קדם יי ויהושע בר נון וכלב בר יפנה חיו

מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ
יהושע בר נון וכלב בר יפנה אתקיימו ש
מן גבריא האנון דאזלו לאללא ית ארעא
וידבר משה את הדברים האלה אל כל
בני ישראל ויתאבלו העם מאד ומליל
משה ית פתגמיא האלין עם כל בני ישר׳
ואתאבלו עמא לחדא וישכמו בבקר
ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל
המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו ואש
ואקדימו בצפרא וסליקו לריש טורא לש
למימר הא אנחנא סלקין לאתרא דאמר
יי ארי חבנא ויאמר משה למה זה אתם
עברים את פי יהוה והוא לא תצלח ואמר
משה למא דנן אתון עברין על גזירת
מימרא דיי והיא לא תצלח אל תעלו כי
אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם
לא תסקון ארי לית שכינתא דיי בינכון
ולא תתברון קדם בעלי דבביכון כי
העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם
בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה
ולא יהיה יהוה עמכם ארי עמלקאה וכ
כנענאה תמן קדמיכון ותפלון בחרבא
ארי על כין תבתון מבתר פולחנא דיי
ולא יהי מימרא דיי בסעדכון ויעפלו
לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה
ומשה לא משו מקרב המחנה ואדשעו
לנוסק לריש טורא
[illegible]

לא ערו מגו משריתא וירד העמלקי והכנעני
הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה
ונחת עמלקאה וכנענאה דיתיב בטורא
ההוא ומחונון וטרדונון עד חרמה

15

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו
אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם
מליל עם בני ישראל ותימר להון ארי תיעלון
לארע מותבניכון דאנא יהיב לכון וע
ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא
נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות
ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן
ותעבדון קורבנא קדם יי עלתא או נכסת
קודשיא לפרשא נדרא או בנדבתא
או במועדיכון למעבד לאתקבלא ברעוא
קדם יי מן תורי או מן ענא והקריב המקריב
קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון בלול
ברבעית ההין שמן ויקריב דמקריב
קורבניה קדם יי מנחתא סולתא עסרונא
דפילא ברבעות הינא משחא ויין לנסך
רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח
לכבש האחד וחמרא לנסכא רבעות הינא
תעביד על עלתא או לנכסת קודשיא לא
לאימרא חדא או לאיל תעשה מנחה סלת
שני עשרנים בלולה בשמן שלשית ההין
או לדכרא תעביד מנחתא סולתא תרין

עסרונין דפילא במשח תלתות הינא ויין
לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה
וחמרא לנסכא תלתות הינא תקריב לאתקבלא
ברעוא קדם יי וכי תעשה בן בקר עלה או
זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה ואלי תעביד
בר תורי עלתא או נכסת קודשיא לפרשא
נדרא או נכסת קודשיא קדם יי והקריב
על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים
בלול בשמן חצי ההין ויקריב על בר תורי
מנחתא סלתא תלתא עסרונין דפיל במשח
פלגות הינא ויין תקריב לנסך חצי ההין
אשה ריח ניחח ליהוה וחמרא תקריב
לנסכא פלגות הינא קורבן דמתקבל ב[illegible]
ברעוא קדם יי ככה יעשה לשור ה[illegible]
האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים
או בעזים כדין יתעביד לתורא חד או
לאימר באמריא או בעזיא כמספר
אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם
כמנין דתעבדון כדין תעבדון לחד כ[illegible]
כמניינהון כל האזרח יעשה ככה את
אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה
כל יציבא יעביד כדין ית אלין לקרבא
קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי וכי יגור אתכם
גר או אשר בתוככם לדרתיכם ועשה
אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן
יעשה ואלי יתגייר עמכון גיורא או ד[illegible]
דביניכון לדריכון ויעביד קרבן דמתקבל

ברעוא קדם יי כמא דתעבדון כין יעביד
הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם
לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה קהלא
קימא חד לכון ולגיוריא דיתגיירון קים עלם
לדריכון כותכון גיורא יהי קדם יי תורה
אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר
אתכם אוריתא חדא ודינא חד יהי לכון
ולגיוריא דיתגיירון עמכון
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל
דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם בבאכם
אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה
מליל עם בני ישראל ותימר להון במיעלכון
לארעא דאנא מעיל יתכון לתמן והיה
באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה
ליהוה ויהי במיכלכון מלחמא דארעא
תפרשון אפרשותא קדם יי ראשית
ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת
גרן כן תרימו אתה ריש עסותכון חלתא
תפרשון אפרשותא כמא דמפרשין
מן אדרא כין תפרשון יתה מראשית
ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם
מריש עסותכון תתנון קדם יי אפרשותא
לדריכון וכי תשגו ולא
תעשו את כל המצות האלה אשר דבר
יהוה אל משה ואלי תשתלון ולא תעבדון
ית כל פקודיא האלין דמליל יי עם משה
את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה

ויין ה' ריש פ"ס וסימ' ויין לנסך [illegible]

מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם ית
כל דפקיד יוי לותכון בידא דמשה מן יומא
דפקיד יוי ולהלאה לדריכון והיה אם מעיני
העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר
בן בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנ
ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד
לחטת ויהי אם מעיני כנשתא אתעבידת
לשלו ויעבדון כל כנשתא תור בר תורי חד
לעלתא לאתקבלא ברעוא קדם יוי ומנ
ומנחתיה ונסכיה כדחזי וצפיר בר עזין
חד לחטתא וכפר הכהן על כל עדת בני
ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם
הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם
לפני יהוה על שגגתם ויכפר כהנא על כל
כנשתא דבני ישר ויתשתביק להון ארי
שלותא היא ואנון איתיו ית קורבנהון קרבן
קורבנא קדם יוי וחובתהון קדם יוי על
שלותהון ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר
הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה וישתביק
לכל כנשתא דבני ישר ולגיוריא דיתגיירון
ביניהון ארי לכל עמא בשלותא
ואם נפש אחת תחטא
בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת
ואם אנש חד יחוב בשלו ויקריב עזא בת
שתה לחטתא וכפר הכהן על הנפש השגגת
בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו
ונסלח לו ויכפר כהנא על אנש דאשתלי
בחוביה בשלו קדם יוי לכפרא עלוהי
וישתביק ליה האזרח בבני ישראל ולגר
הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה
בשגגה יציבא בבני ישראל ולגיוריא
דיתגיירון ביניהון אוריתא חדא תהי לכון
לדיעביד בשלו והנפש אשר תעשה ביד
רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא
מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה
ואנש דיעביד ברישגלי מן יציביא ומן
גיוריא קדם יוי הוא מרגיז וישתיצי אנשא
ההוא מגו עמיה כי דבר יהוה בזה ואת
מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא
עונה בה ארי על פתגמא דיוי בסרוית
פקודוהי אשני אשתיצאה ישתיצי
אנשא ההוא חוביה ביה
ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש
מקשש עצים ביום השבת והוו בני ישראל
ישראל במדברא ואשכחו גברא כד
מגבב אעין ביומא דשבתא ויקריבו
אתיה המצאים אתו מקשש עצים אל
משה ואל אהרן ואל כל העדה וקריבו יתיה
דאשכחו יתיה כד מגבב אעין לות משה
ולות אהרן ולות כל כנשתא ויניחו אתו
במשמר כי לא פרש מה יעשה לו ואסרו
יתיה בבית מטרא ארי לא אתפריש
להון מא דיעבדון ליה
ויאמר יהוה אל משה מות יומת

האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ
למחנה׳ ואמר יי׳ למשה אתקטלא יתק
יתקטיל גברא רגומו יתיה באבניא כל
כנשתא מברא למשריתא׳ ויציאו אתו
כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו
באבנים וימת כאשר צוה יהוה את
משה׳ ואפיקו יתיה כל כנשתא למברא
למשריתא ורגמו יתיה באבניא ומית
כמא דפקיד יי׳ ית מש׳
ויאמר יהוה אל משה לאמר׳ ואמר יי׳
למשה למימר׳ דבר אל בני ישראל
ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת
הכנף פתיל תכלת׳ מליל עם בני ישראל
ותימר להון ויעבדון להון כרספדין על
כנפי כסותהון לדריהון ויתנון על כרספד
כנפא חוטא דתכילתא׳ והיה לכם לציצת
וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יה
יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם׳ ויהי לכון לכרספדין ותחזון
יתיה ותדכרון ית כל פקודיא דיי׳ ותעבדון
יתהון ולא תטעון בתר הרהור לבכון
ובתר חיזו עיניכון דאתון טען בתריהון׳
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
והייתם קדשים לאלהיכם׳ בדיל דתדכרון
ותעבדון ית כל פקודי ותהון קדישין קדם

אלהכון׳ אני יהוה אלהיכם אשר הוצאת
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לא
לאלהים אני יהוה אלהיכם׳ אנא יי׳ אלהכון
דאפיקית יתכון מארעא דמצרים למהוי
לכון לאלה אנא יי׳ אלהכון׳ פרשה

קיטפסו נלט פסוקין

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן
ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן׳
ואתפלג קרח בר יצהר בר קהת בר לוי
ודתן ואבירם בני אליאב ואון בר פלת
בני ראובן׳ ויקמו לפני משה ואנשים
מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי שם׳ וקמו לאפי
משה וגבריא מבני ישראל מאתן וחמשין
רברבי כנשתא מערעי זמן אנשין
דשמא׳ ויקהלו על משה ועל אהרן
ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה
כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע ת
תתנשאו על קהל יהוה׳ ואתכנישו על
משה ועל אהרן ואמרו להון סגי לכון
ארי כל כנשתא כולהון קדישין ובינהון
שריא שכינתא דיי׳ ומה דין אתון מתרברבין
על קהלא דיי׳ וישמע משה ויפל על
פניו׳ ושמע משה ונפל על אפוהי׳
וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר
בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב

ומליל עם קרח ועם כל כנשתיה למימר
בצפרא ויהודע יי' ית דכשר ליה וית
דקדיש ויקריב לקדמוהי וית דיתרעי ביה
יקריב לשמושיה׃ זאת עשו קחו לכם מחתות
קרח וכל עדתו׃ דא עבידו סבו לכון מחתין
קרח וכל כנשתיה׃ ותנו בהן אש ושימו
עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני
לוי׃ והבו בהון אישתא ושוו עליהון קטרת
בוסמין קדם יי' מחר ויהי גברא דיתרעי
ביה יי' הוא קדיש סגי לכון בני לוי׃ ויאמר
משה אל קרח שמעו נא בני לוי׃ ואמר
משה לקרח שמעו כען בני לוי׃ המעט
מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מ
מעדת ישראל להקריב אתכם אליו
לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד
לפני העדה לשרתם׃ הזעיר לכון ארי
אפריש אלהא דישראל יתכון מכנשתא
דישראל לקרבא יתכון לקדמוהי למפלח
ית פולחן משכנא דיי' ולמקם קדם כנשתא
לשמשותהון׃ ויקרב אתך ואת כל אחיך
בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה׃ וקריב
ית ית כל אחך בני לוי עמך ובעין אף
כהונתא רבתא׃ לכן אתה וכל עדתך הנעדים
על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו׃
בכין את וכל כנשתך דאזדמנתון על יי'
ואהרן מא הוא ארי מתרעמין עלוהי׃

וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני
אליאב ויאמרו לא נעלה׃ ושלח משה
למקרי לדתן ולאבירם בני אליאב ואמרו
לא נסק׃ המעט כי העליתנו מארץ זבת
חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר
עלינו גם השתרר׃ הזעיר ארי אסיקתנא
מארע עבדא חלב ודבש לקטלותנא במדברא
ארי מתרברבת עלנא אף אתרברבא׃ אף
לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן
לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם
תנקר לא נעלה׃ אף לא לארע עבדא חלב
ודבש אעילתנא ויהבת לנא אחסנת חקלין
וכרמין העיני גבריא האינון תשלח לעורא
לא נסק׃ ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה
אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם
נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם׃ ותקיף
למשה לחדא ואמר קדם יי' לא תקביל
ברעוא קורבנהון לא חמרא דחד מנהון
שחרית ולא אבאישית לחד מנהון׃ ויאמר
משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני
יהוה אתה והם ואהרן מחר׃ ואמר משה
לקרח את וכל כנשתך הוו זמינין לקדם
יי' את ואנון ואהרן מחר׃ וקחו איש מחתתו
ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה
איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת
ואתה ואהרן איש מחתתו׃ וסבו גבר מ
מחתיתיה ותתנון עליהון קטרת בוסמין

ותקרבון קדם יי גבר מחתיתיה מתן וחמשין
מחתין ואת ואהרן גבר מחתיתיה ויקחו איש
איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם
קטרת ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן
ונסיבו גבר מחתיתיה ויהבו עליהון אישתא
ושויאו עליהון קטרת בוסמין וקמו בתרע
משכן זמנא ומשה ואהרן ויקהל עליהם
קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וי
וירא כבוד יהוה אל כל העדה וכנש עליהון
קרח ית כל כנשתא לתרע משכן זמנא ו
ואתגלי יקרא דיי לכל כנשתא
וידבר יהוה אל משה ואל
אהרן לאמר ומליל יי עם משה ולאהרן
למימר הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
אתם כרגע אתפרשו מגו כנשתא הדא
ואשיצי יתהון כשעא ויפלו על פניהם וי
ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש
אחד יחטא ועל כל העדה תקצף ונפלו על
אפיהון ואמרו אל אלה רוחיא לכל בסרא
גברא חד יחוב ועל כל כנשתא יהי רוגזא ו
וידבר יהוה אל משה
לאמר ומ׳ ל׳ דבר אל העדה לאמר העלו
מסביב למשכן קרח דתן ואבירם מליל
עם כנשתא למימר אסתלקו מסחור סחור
למשכנא דקרח דתן ואבירם ויקם משה
וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני
ישראל ואזל לות דתן ואבירם

ואזלו בתרוהי סבי ישראל וידבר אל העדה
לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים
האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספו ו
בכל חטאתם ומליל עם כנשתא למימר
זורו כען מעלוי משכני גבריא חיביא ולא
האלין ולא תקרבון בכל דילהון דלמא תלקון
בכל חוביהון ויעלו מעל משכן קרח דתן ו
ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים
פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם ואסתלקו
מעלוי משכנא דקרח דתן ואבירם מסחור
סחור ודתן ואבירם נפקו קימין בתרע מש
משכניהון ונשיהון ובניהון וטפלהון ויאמר
משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות
את כל המעשים האלה כי לא מלבי ואמר
משה בדא תדעון ארי יי שלחני למעבד
ית כל עובדיא האלין ארי לא מרעותי
אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת
כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני
ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה
את פיה ובלעה אתם ואת כל להם וירדו
חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים
האלה את יהוה ואם בריאה יברי יי ו
ותפתח ארעא ית פומה ותבלע יתהון וית
כל דילהון ויחתון כד חיין לשאול ותדעון
ארי ארגיזו גבריא האלין קדם יי ויהי
ככלתו לדבר את כל הדברים האלה
ותבקע האדמה אשר תחתיהם

שיציו למללא ית כל פתגמיא האלין ואתבזעת
ארעא דתחותיהון ותפתח הארץ את פיה
ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם
אשר לקרח ואת כל הרכוש ופתחת ארעא
ית פומה ובלעת יתהון וית אנש בתיהון וית
כל אנשא דלקרח וית כל קנינא וירדו הם
וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם
הארץ ויאבדו מתוך הקהל ונחתו אנון
וכל דילהון כד חיין לשאול וחפת עליהון
ארעא ואבדו מגו קהלא וכל ישראל
אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן
תבלענו הארץ וכל ישראל דבסחרניהון
ערקו לקלהון ארי אמרו דלמא תבלעיננא
ארעא ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את
החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת
ואישתא נפקת מן קדם יי ואכלת
ית מאתן וחמשין גברא מקרבי קטורת
בוסמיא   וידבר יהוה
אל משה לאמר ומליל יי אמר אל אלעזר
בן אהרן הכהן וירם את המחתת מבין
השרפה ואת האש זרה הלאה כי קדשו
אימר לאלעזר בר אהרן כהנא ויפריש
ית מחתיתא מבין יקידיא וית אישתא
דריין להלאה ארי אתקדשא את מחתות
החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם
רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם
לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל

ית מחתית חייביא האלין דאתחייבו כנש
בנפשתהון ויעבדון יתהון טסין רדידין
חופאה למדבחא ארי קריבונון קדם יי
ואתקדשא ויהוין לאת לבני ישראל
ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת
אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי
למזבח ונסיב אלעזר כהנא ית מחתית
נחשא דקריבו יקידיא ורדדינון חופאה
למדבחא דוכרן לבני ישראל למען
אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע
אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה
ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר
יהוה ביד משה לו דוכרנא לבני ישראל
בדיל דלא יקרב גבר חילוני דלא מזרעא
דאהרן הוא לאסקא קטורת בוסמין קדם יי
ולא יהי כקרח וככנשתיה כמא דמליל
יי בידא דמשה ליה
וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על
משה ועל אהרן לאמר אתם המתם את
עם יהוה ואתרעמו כל כנשתא דבני
ישראל ביומא דבתרוהי על משה ועל
אהרן למימר אתון גרמיתון דמית עמא
דיוי ויהי בהקהל העדה על משה ועל
אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה כסהו
הענן וירא כבוד יהוה והוה באתכנשות
כנשתא על משה ועל אהרן ואתפניו
למשכן זמנא והא חפהי ענגא ואתגלי יקרא דיי

ויבא משה ואהרן אל פני אהל מועד ועל משה ואהרן לקדם
משכן זמנא

וידבר יהוה
אל משה לאמר ומליל יי׳ עם משה למימר הרמו מתוך העדה
הזאת ואכלה אתם כרגע ויפלו על פניהם
אתפרשו מגו כנשתא הדא ואשיצי יתהו
יתהון כשעא ונפלו על אפיהון ויאמר
משה אל אהרן קח את המחתה ותן עליה
אש מעל המזבח ושים קטרת והולך
מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הק
הקצף מלפני יהוה החל הנגף ואמר משה
לאהרן סב ית מחתיתא והב עלה אישתא
מעלוי מדבחא ושוי קטורת בוסמין ואוביל
בפריע לכנשתא וכפר עליהון ארי נפק
רוגזא מן קדם יי׳ שרי מותנא ויקח אהרן
כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל
והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת ויכ
ויכפר על העם ונסיב אהרן כמא דמליל
משה ורהט לגו קהלא והא שרי מותנא
בעמא ויהב ית קטורת בוסמיא וכפר על
עמא ויעמד בין המתים ובין החיים ותע
ותעצר המגפה וקם בין מיתיא ובין חייא
ואתכלי מותנא ויהיו המתים במגפה אר
ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד
המתים על דבר קרח והוו דמיתו במותנא
ארבעת עשר אלפין ושבע מאה בר
מדמיתו על פלוגתא דקרח וישב אהרן
אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נע
נעצרה ותב אהרן לות משה לתרע משכן

זמנא ומותנא אתכלי
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי׳ עם משה למימר דבר
אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית
אב מאת כל נשיאהם לבית אבתם שנים
עשר מטות איש את שמו תכתב על
מטהו מליל עם בני ישראל וסב מנהון חוטרא
חוטרא לבית אבא מן כל רברבניהון לבית
אבהתהון תרי עסר חוטרין גבר ית שמיה
תכתוב על חוטריה ואת שם אהרן תכתב
על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית א
אבותם וית שמא דאהרן תכתוב על חו
חוטרא דלוי ארי חוטרא חד לריש בית
בית אבהתהון והנחתם באהל מועד לפני
העדות אשר אועד לכם שמה ותצנעינון
במשכן זמנא קדם סהדותא דאזמין
מימרי לכון תמן והיה האיש אשר אבחר
בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות
בני ישראל אשר הם מלינם עליכם ויהי
גברא דאתרעי ביה חוטריה ינעי ואנוח
מן קדמי ית תורעמת בני ישראל דאנון
מתרעמין עליכון וידבר משה אל בני
ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה
לנשיא אחד מטה לנשיא אחד לבית
אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן
בתוך מטותם ומליל משה עם בני יש
ויהבו ליה כל רברבניהון חוטרא לרבא
חד חוטרא לרבא חד לבית אבהתהון

תהי עסר חוטרין וחוטרא דאהרן בגו חוטריהון׃
וינח משה את המטת לפני יהוה באהל העדת׃
ואצנע משה ית חוטריא קדם יי במשכנא
דסהדותא׃ ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל
העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא
פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים׃ והוה ביומא
דבתרוהי ועל משה למשכנא דסהדותא
והא יעא חוטרא דאהרן לבית לוי ואפיק
לבלבין ואניץ נץ וכפית שגדין׃ ויצא משה
את כל המטת מלפני יהוה אל כל בני ישראל
ויראו ויקחו איש מטהו׃ ואפיק משה ית
כל חוטריא מן קדם יי לכל בני ישראל
ואשתמודעו ונסיבו גבר חוטריה׃

ויאמר יהוה אל משה השב את מטה
אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני
מרי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו׃ ואמר
יי למשה אתיב ית חוטרא דאהרן קדם
סהדותא לאת לעמא סרבנא ויסופן תו…
תורעמתהון מן קדמי ולא ימותון׃ ויעש
משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה׃
ועבד משה כמא דפקיד יי יתיה כין עבד׃

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן
גוענו אבדנו כלנו אבדנו׃ ואמרו בני ישראל
למשה למימר הא מננא קטילת חרבא
הא מננא בלעת ארעא הא מננא מיתנו

בכותנא׃ כל הקרב הקרב אל משכן יהוה
ימות האם תמנו לגוע׃ כל דקריב מקרב
למשכנא דיי מאית הא אנחנא סיפין
למימת׃ ויאמר יהוה
18 אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך
תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך
תשאו את עון כהנתכם׃ ואמר יי לאהרן
את ובנך ובית אבוך עמך תסלחון על
חובי מקדשא ואת ובנך עמך תסלחון
על חובי כהנתכון׃ וגם את אחיך מטה
לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך
וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל
העדת׃ ואף ית אחך שבטא דלוי שבטא
דאבוך קריב לותך ויתוספון עלך וישמשונך
ואת ובנך עמך קדם משכנא דסהדותא׃
ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל
אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו
ולא ימתו גם הם גם אתם׃ ויטרון מטרתך
ומטרת כל משכנא ברם למני קודשא
ולמדבחא לא יקרבון ולא ימותון אף אנון
אף אתון׃ ונלוו עליך ושמרו את משמרת
אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא
יקרב אליכם׃ ויתוספון עלך ויטרון ית
מטרת משכן זמנא לכל פולחן משכנא
וחילוני לא יקרב לותכון׃ ושמרתם את
משמרת הקדש ואת משמרת המזבח
ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל׃ ותנטרון

ית מטרת קודשא וית מטרת מדבחא ולא
יהי עוד רוגזא על בני ישראל׃ ואני הנה
לקחתי את אחיכם הלוים מתוך בני ישראל
לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת
אהל מועד׃ ואנא הא קריבית ית אחיכון מגו
בני ישראל לכון מתנא יהיבין קדם יוי למפלח
ית פולחן משכן זמנא׃ ואתה ובניך אתך
תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח
ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה
אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת׃ ואת
ובנך עמך תטרון ית כהונתכון לכל פתגם
מדבחא ולמגיו לפרכתא ותפלחון פולחן
מתנא אתין ית כהונתכון וחילוני דיקרב
יתקטיל׃

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את
משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל
לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם׃
ומליל יוי לאהרן הא יהבית לך ית מטרת
אפרשותי לכל קודשיא דבני ישראל לך
יהבתינון לרבו ולבנך לקים עלם׃ זה יהיה
לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם
לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמם
אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך׃
דין יהי לך מקודש קודשיא מותר מן
אישתא כל קורבנהון לכל מנחותהון ולכל
חטוותהון ולכל אשמהון דיתיבון קדמי
קודש קודשין דילך הוא ולבנך׃ בקדש

הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש
יהיה לך׃ בקודש קודשין תיכלוניה כל
דכורא ייכול יתיה קודשא יהי לך׃ וזה לך
תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך
נתתים ולבניך ולבנתיך אתך לחק עולם
כל טהור בביתך יאכל אתו׃ ודין לך
אפרשות מתנתהון לכל ארמות בני יש׳
לך יהבתינון ולבנך ולבנתך עמך לקים
עלם כל דדכי בביתך ייכול יתיה׃ כל חלב
יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם
אשר יתנו ליהוה לך נתתים׃ כל טוב משח
וכל טוב חמר ועבור רישיתהון דיתנון
קדם יוי לך יהבתינון׃ בכורי כל אשר
בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה
כל טהור בביתך יאכלנו׃ בכורי כל דב׳
דבארעהון דייתון לקדם יוי דילך יהי
כל דדכי בביתך ייכלוניה׃ כל חרם
בישראל לך יהיה׃ כל חרמא בישראל
דילך יהי׃ כל פטר רחם לכל בשר אשר
יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך
אך פדה תפדה את בכור האדם ואת
בכור הבהמה הטמאה תפדה׃ כל פתח
ולדא לכל בסרא דיקרבון קדם יוי באנשא
ובבעירא דילך יהי ברם מפרק תפרוק י׳
ית בוכרא דאנשא וית בוכרא דבעירא
מסאבא תפרוק׃ ופדויו מבן חדש תפדה
בערכך כסף חמשת שקלים בשקל

הקדש עשרים גרה הוא׃ ופורקניה מבר
ירחא תפרוק בפורסניה כסף חמיש ס׳
סלעין בסלעי קודשא עסרין מעין הוא׃
אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז
לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על
המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח
ניחח ליהוה׃ ברם בוכרא דתורא או בוכרא
דאימרא או בוכרא דעזא לא תפרוק
קודשא אינון ית דמהון תזרוק על מד
מדבחא וית תרביהון תסיק קרבן לאתקבלא
ברעוא קדם יי׃ ובשרם יהיה לך כחזה
התנופה וכשוק הימין לך יהיה׃ ובסרהון
יהי לך כחדיא דארמותא וכשקא דימינא
דילך יהי׃ כל תרומת הקדשים אשר
ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך
ולבנתיך אתך לחק עולם ברית מלח ע
עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך׃
כל אפרשות קודשיא דיפרשון בני
ישראל קדם יי יהבית לך ולבנך ולבנתך
עמך לקים עלם קים מלח עלמא הוא
קדם יי לך ולבנך עמך׃ ויאמר יהוה
אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא
יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך בתוך
בני ישראל׃ ואמר יי לאהרן בארעהון
לא תחסין וחולק לא יהי לך ביניהון מתנן
יהבית לך אינין חולקך ואחסנתך בגו
בני ישראל׃

ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בי
בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם
עבדים את עבדת אהל מועד׃ ולבני לוי
הא יהבית כל מעסרא בישר׳ לאחסנא
חלף פולחנהון דאנון פלחין ית פולחן מ
משכן זמנא׃ ולא יקרבו עוד בני ישראל
אל אהל מועד לשאת חטא למות׃ ולא
יקרבון עוד בני ישר׳ למשכן זמנא לקבלא
חובא לממת׃ ועבד הלוי הוא את עבדת
אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם
לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו
נחלה׃ ויפלחון ליואי אינון ית פולחן משכן
זמנא ואנון יקבלון חוביהון קים עלם ל
לדריכון ובגו בני ישר׳ לא יחסנון אחסנא׃
כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו
ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן
אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו
נחלה׃ ארי ית מעשר בני ישראל
דיפרשון קדם יי אפרשותא יהבית
לליואי לאחסנא על כין אמרית להון בגו
בני ישר׳ לא יחסנון אחסנא׃
וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל יי
ואל הלוים תדבר ואמרת אלהם כי תקחו
מאת בני ישראל את המעשר אשר
נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם
ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר׃
ועם ליואי תמליל ותימר להון ארי תסבון

תרומות ג׳ חס׳ ואחד מל׳ וסי׳ כל תרומת הקדשים [illegible]
[illegible]

מן בני ישראל ית מעסרא דיהבית לכון מנ
מנהון באחסנתכון ותפרשון מניה אפרשותא
קדם יוי מעסרא מן מעסרא ונחשב
לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה
מן היקב ותתחשיב לכון אפרשותכון
כעיבורא מן אדרא וכמלאתא מן מעצרתא
כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מ
מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל
ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן
כין תפרשון אף אתון אפרשותא קדם יוי
מכל מעסריכון דתסבון מן בני ישראל
ותתנון מניה ית אפרשותא קדם יוי לאה
לאהרן כהנא מכל מתנתיכם תרימו את
כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו
ממנו מכל מתנתכון תפרשון ית כל אפ
אפרשותא קדם יוי מכל שופריה ית
קודשיה מניה ואמרת אלהם בהרימכם
את חלבו ממנו ונחשב ללוים כתבואת
גרן וכתבואת יקב ותימר להון באפרשותכון
ית שופריה מניה ויתחשיב לליואי כע
כעללת אדרא וכעללת מעצרתא ו
ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם
כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל
מועד ותיכלון יתיה בכל אתר אתון וא
ואנש בתיכון ארי אגרא הוא לכון חלף
פולחנכון במשכן זמנא ולא תשאו עליו
חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת ק
קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו
ולא תקבלון עלוהי חובא באפרשותכון ית
שופריה מניה וית קודשיא דבני ישראל לא
תחלון ולא תמותון

צה פסוקין
רניאל
סימן

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר ומליל
יוי עם משה ועם אהרן למימר זאת חקת
התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה
אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על
גזירת אוריתא דפקיד יוי למימר מליל
עם בני ישראל ויסבון לך תורתא סומקתא
שלמתא דלית בה מומא דלא סליק עלה
נירא ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא
אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו
ותתנון יתה לאלעזר כהנא ויפיק יתה למברא
למשריתא ויכוס יתה קדמוהי ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני
אהל מועד מדמה שבע פעמים ויסב א
אלעזר כהנא מדמה באצבעיה וידי לקבל
אפי משכן זמנא מדמה שבע זמנין ושרף
את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ו
ואת דמה על פרשה ישרף ויוקיד ית תורתא
לעינוהי ית משכה וית בסרה וית דמה על
אוכלה יוקיד ולקח הכהן עץ ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה
ויסב כהנא אעא דארזא ואיזובא וצבע

זהורי וירמי לגו יקידת תורתא וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל ה
המחנה וטמא הכהן עד הערב ויצבע לבוש
לבושוהי כהנא ויסחי בסריה במיא ובתר
כין ייעול למשריתא ויהי מסאב כהנא עד
רמשא והשרף אתה יכבס בגדיו במים
ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב ודמוקיד
יתה יצבע לבושוהי במיא ויסחי בסריה
במיא ויהי מסאב עד רמשא ואסף איש
טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה
במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל ל
למשמרת למי נדה חטאת הוא ויכנוש גבר
דכי ית קטמא דתורתא ויצנע מברא למש
למשריתא באתר דכי ותהי לכנשתא דבני
ישראל למטרא למי אדיותא חטתא היא
וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו ו
וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר
הגר בתוכם לחקת עולם ויצבע דכניש ית
קטמא דתורתא ית לבושוהי ויהי מסאב
עד רמשא ותהי לבני ישראל ולגיוריא ד
דיתגיירון בינהון לקים עלם הנגע במת
לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים דיקרב
במיתא לכל נפשא דאנשא ויהי מסאב
שבעה יומין הוא יתחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא
ביום השלישי וביום השביעי [illegible] לא יטהר
הוא ידי עלוהי ביומא תליתאה ו... וביומא

שביעאה ידכי ואם לא ידי עלוהי ביומא
תליתאה וביומא שביעאה לא ידכי כל
הנגע במת בנפש האדם אשר ימות
ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה
הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק
עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו כל דיקרב
במיתא בנפשא דאנשא דימות ולא ידי
עלוהי ית משכנא דיוי סאיב וישתיצי אנשא
ההוא מישראל ארי מי אדיותא לא א
אזדריקו עלוהי מסאב יהי עוד סאובתיה
ביה זאת התורה אדם כי ימות באהל
כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא
שבעת ימים דא אוריתא אנש ארי ימות
במשכנא כל דעליל למשכנא וכל דבמשכנא
יהי מסאב שבעה יומין וכל כלי פתוח
אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא וכל
מן דחסף פתיח דלית מגופת שיע מקף
עלוהי מסאב הוא וכל אשר יגע על פני
השדה בחלל חרב או במת או בעצם
אדם או בקבר יטמא שבעת ימים וכל
דיקרב על אפי חקלא בקטיל חרבא או
במיתא או בגרמא דאנשא או בקברא
יהי מסאב שבעה יומין ולקחו לטמא
מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים
אל כלי ויסבון לדמסאב מעפר יקידת
חטתא ויתן עלוהי מי מבוע למן ולקח אזוב
וטבל במים איש טהור והזה על האהל

ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל
הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר ויסב
איזובא ויטבול במיא גבר דכי וידי על משכנא
ועל כל מניא ועל נפשתא דהוו תמן ועל דקרב
בגרמא או בקטילא או במיתא או בקברא
והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום
השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו
ורחץ במים וטהר בערב וידי דכיא על מסאבא
ביומא תליתאה וביומא שביעאה וידכיניה
ביומא שביעאה ויצבע לבושוהי ויסחי ב
במיא וידכי ברמשא ואיש אשר יטמא ולא
יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל
כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זרק עליו
טמא הוא וגבר דיסתאב ולא ידי עלוהי וי
וישתיצי אנשא ההוא מגו קהלא ארי ית
מקדשא דיוי סאיב מי אדיותא לא אזדריקו
עלוהי מסאב הוא והיתה להם לחקת עולם
ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה
יטמא עד הערב ותהי להון לקים עלם ודמדי
מי אדיותא יצבע לבושוהי ודיקרב במי א
אדיותא יהי מסאב עד רמשא וכל אשר
יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא
עד הערב וכל דיקרב ביה מסאבא יהי מס
מסאב ואנש דיקרב ביה יהי מסאב עד רמשא

ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים
ותקבר שם ואתו בני ישראל כל כנשתא למדברא
דצין בירחא קדמאה ויתב עמא ברקם ומיתת
תמן מרים ואתקברת תמן ולא היה מים לעדה
ויקהלו על משה ועל אהרן ולא הוו מיא לכ
לכנשתא ואתכנשו על משה ועל אהרן וי
וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו
בגוע אחינו לפני יהוה ונצא עמא עם משה
ואמרו למימר לוי דמיתנא במותא דאחנא
קדם יוי ולמה הבאתם את קהל יהוה אל ה
המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו ולמא
למא אתיתון ית קהלא דיוי למדברא הדין ל
לממת תמן אנחנא ובעירנא ולמה העליתנו
ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה
לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין
לשתות ולמא אסיקתונא ממצרים לאיתאה
יתנא לאתרא בישא הדין לא אתר כשר
לבית זרע ואף לא תינין וגופנין ורמונין ומיא
לית למשתי ויבא משה ואהרן מפני הקהל
אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא
כבוד יהוה אליהם ועל משה ואהרן מן
קדם קהלא לתרע משכן זמנא ונפלו על
אפיהון ואתגלי יקרא דיוי להון

וידבר יהוה אל משה לאמר ומלי׳ קח את
המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך
ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והו
והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את

העדה ואת בעירם ׃ סב ית חוטרא וכנוש ית כנ
כנישתא את ואהרן אחוך ותמללון עם כיפא ש
לעיניהון ויתן מוהי ותפיק להון מיא מן כיפא וש
ותשקי ית כנשתא וית בעירהון ׃ ויקח משה א
את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו ׃ ונסב משה
ית חוטרא מן קדם יי׳ כמא דפקדיה ׃ ויקהלו
משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר
להם שמעו נא המרים המן הסלע הזה נוציא
לכם מים ׃ וכנשו משה ואהרן ית קהלא לקדם
כיפא ואמר להון שמעו כען סרבניא המן כי
כיפא הדין נפיק לכון מיא ׃ וירם משה את ידו
ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים
ותשת העדה ובעירם ׃ וארים משה ית ידיה
ומחא ית כיפא בחוטריה תרתין זמנין ונפקו
מיא סגיאי ושתיאת כנשתא ובעירהון ׃

ויאמר יהוה אל משה ואל
אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני
בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל
הארץ אשר נתתי להם ׃ ואמר יי׳ למשה ולאה
רן חלף דלא הימנתון במימרי לקדשותי לעיני
בני ישר׳ בכין לא תעלון ית קהלא הדין לארע
דיהבית להון ׃ המה מי מריבה אשר רבו בני ש
ישראל את יהוה ויקדש בם ׃ אנון מי מצותא
דנצו בני ישר׳ קדם יי׳ ואתקדש בהון ׃

וישלח משה מלאכים מקדש
אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה
ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו ׃ ושלח
משה אזגדין מרקם לות מלכא דאדום כדנן
אמר אחוך ישראל את ידעת ית כל עקתא ש
דאשכחתנא ׃ וירדו אבתינו מצרימה ונשב
במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבתינו
ונחתו אבהתנא למצרים ויתיבנא במצרים
יומין סגיאין ואבאישו לנא מצראי ולאבהתנא
ונצעק אל יהוה וישמע קלנו וישלח מלאך ויצ
ויצאנו ממצרים והנה אנחנו בקדש עיר קצה
גבולך ׃ וצלינא קדם יי׳ וקביל צלותנא ושלח
מלאכא ואפקנא ממצרים והא אנחנא ברקם
קרתא דבסטר תחומך ׃ נעברה נא בארצך
לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר
דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר
נעבר גבולך ׃ נעבר כען בארעך לא נעבר
בחקל ובכרם ולא נשתי מי גוב באורח מלכא
ניזיל לא נסטי לימינא ולסמלא עד דניעבר
תחומך ׃ ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן ב
בחרב אצא לקראתך ׃ ואמר ליה אדומאה לא
תעבר בתחומי דלמא בדקטלין בחרבא א
אפוק לקדמותך ׃ ויאמרו אליו בני ישראל במ
במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני
ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי אעברה ׃
ואמרו ליה בני ישר׳ באורח כבישא נסק ואם
מיך נשתי אנא ובעירי ואתין דמיהון לחוד
לית פתגם ביש ברגלי אעבר ׃ ויאמר לא תעבר
ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה ׃
ואמר לא תעבר ונפק אדומאה לקדמותיה

בחילרב וביד תקיפא׃ וימאן אדום נתן את יש
ישראל עבר בגבלו ויט ישראל מעליו׃ וסריב
אדומאה שבקא ית ישר למעבר בתחומיה
וסטא ישר מלותיה׃
ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר
ההר׃ ונטלו מרקם ואתו בני ישר כל כנשתא
להור טורא׃ ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר׃ ואמר
יוי למשה ולאהרן בהור טורא על תחום אר
דאדום למימר׃ יאסף אהרן אל עמיו כי לא
יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על
אשר מריתם את פי למי מריבה׃ יתכניש אהרן
לעמיה ארי לא ייעול לארעא דיהבית לבני
ישר על דסריבתון על מימרי למי מצותא׃
קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם
ההר׃ דבר ית אהרן וית אלעזר בריה ואסיק
יתהון להור טורא׃ והפשט את אהרן את
בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף
ומת שם׃ ואשלח ית אהרן ית לבושוהי ותל
ותלבישינון ית אלעזר בריה ואהרן יתכניש
וימות תמן׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה ויע
ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה׃ ועבד משה
כמא דפקיד יוי׃ וסליקו להור טורא לעיני כל
כנשתא׃ ויפשט משה את אהרן את בגדיו
וילבש אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם
בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר׃ וא
ואשלח משה ית אהרן ית לבושוהי ואלביש

יתהון ית אלעזר בריה׃ ומית אהרן תמן בריש
טורא ונחת משה ואלעזר מן טורא׃ ויראו
כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים
יום כל בית ישראל׃ וחזו כל כנשתא ארי מית
אהרן ובכו ית אהרן תלתין יומין כל בית ישר
וישמע הכנעני מלך ערד
ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים ויל
וילחם בישראל וישב ממנו שבי׃ ושמע
כנענאה מלכא דערד יתיב דרומא ארי
אתא ישר אורח מאלליא ואגיח קרבא בש
בישר ושבא מניה שביא׃ וידר ישראל
נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם
הזה בידי והחרמתי את עריהם׃ וקיים
ישראל קים קדם יוי ואמר אם ממסר
תמסר ית עמא הדין בידי ואגמר ית קרויהון׃
וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני
ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום
חרמה׃ וקביל יוי צלותיה דישר ומסר ית
כנענאה וגמר יתהון וית קרויהון וקרא שמה
דאתרא חרמה׃
ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את
ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך׃ ונטלו
מהור טורא אורח ימא דסוף לאקפא ית
ארעא דאדום ועקת נפשא דעמא באורחא׃
וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו
ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין
מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל׃ ואתרעם

מתמן נטלו ושרו בנחלא דזרד משם נסעו
ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבל
האמרי כי ארנון גבול בין מואב ובין האמרי
מתמן נטלו ושרו מעברא דארנון דבמדברא
דנפיק מתחום אמוראה ארי ארנון תחום
מואב בין מואב ובין אמוראה על כן יאמר
בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת
הנחלים ארנון על כין יתאמר בספרא
קרבין עבד יי על ימא דסוף וגבורן על נחלי
ארנון ואשד הנחלים אשר נטה לשבת
ער ונשען לגבול מואב ושפוך נחליא ד
דמדברין לקביל לחית ודסתמיך לתחום מואב
ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה
למשה אסף את העם ואתנה להם מים ומתמן
אתיהיבת להון בירא היא בירא דאמר יי
למשה כנוש ית עמא ואתין להון מיא
אז ישיר ישראל את
השירה הזאת עלי באר ענו לה בכין שבח
ישראל ית תושבחתא הדא סקי בירא שבחו
לה באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם
במחקק במשענתם וממדבר מתנה בירא
דחפרוהא רברביא כרוהא רישי עמא ספריא
בחוטריהון וממדברא אתיהיבת להון וממתנה
נחליאל ומנחליאל במות ומדאתיהיבת להון
נחתא עמהון לנחליא ומנחליא סלקא עמהון
לרמתא ומבמות הגיא אשר בשדה מואב
ראש הפסגה ונשקפה על פני הישמן ומרמתא

עמא קדם יי ועם משה נגנו למא אסיקתונא
ממצרים לממת במדברא ארי לית לחמא ולית
מיא ונפשנא עקת במנא הדין דמיכליה קליל
וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו
את העם וימת עם רב מישראל וגרי יי בעמא
ית חוון קלן ונכיתו ית עמא ומית עם סגי מיש
ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את
הנחש ויתפלל משה בעד העם ואתא עמא
לות משה ואמרו חבנא ארי אתרעמנא קדם יי
ועמך צלי קדם יי ויעדי מננא ית
חויא וצלי משה על עמא ויאמר יהוה
אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס
והיה כל הנשוך וראה אתו וחי ואמר
יהוה למשה עביד לך קלא ושוי יתיה על
את ויהי כל דיתנכית ויחזי יתיה ויתקיים
ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס
והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל
נחש הנחשת ועבד משה חויא דנחשא
ושויה על את והוי כד נכית חויא ית גברא
מסתכל בחויא דנחשא ומתקיים ויסעו
בני ישראל ויחנו באבת ונטלו בני ישראל
ושרו באבת ויסעו מאבת ויחנו בעיי הע
העברים במדבר אשר על פני מואב ממ
ממזרח השמש ונטלו מאבת ושרו במגזת
עבראי במדברא דעל אפי מואב ממדנח
שמשא משם נסעו ויחנו בנחל זרד

47 60

לחליא דבחקלי מואב ריש רמתא ומסתכיא
על אפי בית ישימון
וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי
לאמר ושלח ישראל אזגדין לות סיחון מלכא
אמוראה למימר אעברה בארצך לא נטה
בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך
נלך עד אשר נעבר גבלך אעבר בארעך
לא נסטי בחקל ובכרם לא נשתי מי גוב באורח
מלכא נזיל עד דני עבר תחומך ולא נתן סיחן
את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל
עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא
יהצה וילחם בישראל ולא שבק סיחון ית
ישר למעבר בתחומיה וכנש סיחון ית כל
עמיה ונפק לקדמות ישראל למדברא ואתא
ליהץ ואגיח קרבא בישראל ויכהו ישראל
לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק
עד בני עמון כי עז גבול בני עמון ומחהי יש
לפתגם דחרב וירית ית ארעיה מארנונא עד
יובקא עד בני עמון ארי תקיף תחומא דבני
עמון ויקח ישראל את כל הערים האלה
וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל
בנתיה ונסב ישר ית כל קרויא האלין ויתיב
ישר בכל קרוי אמוראה בחשבון ובכל כפ
כפרנהא כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי
הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח
את כל ארצו מידו עד ארנן ארי חשבון
קרתא דסיחון מלכא אמוראה היא והוא

אגיח קרבא במלכא דמואב קדמאה ונסיב
ית כל ארעיה מידיה עד ארנון על כן יאמרו
המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון
על כין יימרון מתליא עולו לחשבון תתבני
ותשתכלל קרתא דסיחון כי אש יצאה מ
מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מו
מואב בעלי במות ארנן ארי קדום תקיף כ
כאישא נפק מחשבון עבדי קרבא כשלהביתא
מקרתא דסיחון קטלו עמא דשרן בלחית
מואב כומריא דפלחין בית דחלת רמתא
דארנון אוי לך מואב אבדת עם כמוש
נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי
סיחון וי לכון מואבאי אבדתון עמא דפלחין
לכמוש מסר בנוהי עירין ובנתיה בשביא
למלכא אמוראה סיחון ונירם אבד חשבון
עד דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידבא
פסקת מלכו מחשבון עדא שולטן
מדיבן וצדיו עד נפח דסמיך עד מידבא
וישב ישראל בארץ האמרי ויתיב ישר
בארע אמוראה וישלח משה לרגל את
יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר
שם ושלח משה לאללא ית יעזר וכבשו
כפרנהא ותריך ית אמוראה דתמן ויפנו
ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן
לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי
ואתפניאו וסליקו לאורח מתנן ונפק עוג
מלכא דמתנן לקדמותהון הוא וכל עמיה

לאגחא קרבא לאדרעי׃ ויאמר יהוה אל משה
אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מ
מלך האמרי אשר יושב בחשבון׃ ואמר יי
למשה לא תדחל מניה ארי בידך מסרית
יתיה וית כל עמיה וית ארעיה ותעביד ליה
כמא דעבדתא לסיחון מלכא דאמוראה
דיתיב בחשבון׃ ויכו אתו ואת בניו ואת כל
עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את
ארצו׃ ומחו יתיה וית בנוהי וית כל עמיה
עד דלא אשתאר ליה משיזיב ויריתו ית
ארעיה׃ ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן ירחו׃ ונטלו בני ישראל
ושרו במישריא דמואב מעברא לירדנא
דירחו׃

בי פסו עדי סימן

וירא בלק בן צפור את כל אשר
עשה ישראל לאמרי׃ וחזא בלק בר צ
צפור ית כל דעבד ישראל לאמוראה׃ ויגר מ
מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב
מפני בני ישראל׃ ודחילו מואבאה מן קדם
עמא לחדא ארי סגי הוא ועקת למואבאה
מן קדם בני ישראל׃ ויאמר מואב אל
זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סב
סביבתינו כלחך השור את ירק השדה
ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא׃
ואמר מואבאה לסבי מדין כען ישיצון
קהלא ית כל סחרננא כמא דמלחיך תורא

ית ירוקא דחקלא ובלק בר צפור מלכא ל
למואב בעדנא ההוא׃ וישלח מלאכים אל
בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ
בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים
הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי׃
ושלח אזגדין לות בלעם בר בעור לפתור
ארם דעל פרת ארע בני עמיה למקרי ליה
למימר הא עמא נפק ממצרים הא חפא
ית עין שמשא דארעא והוא שרי מלקבלי׃
ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי ע
עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו
מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מבך
ואשר תאר יואר׃ וכען איתא כען לוט לי
ית עמא הדין ארי תקיף הוא מני מא אם
איכול לאגחא ביה קרב ואתרכיניה מן אר
ארעא ארי ידענא ית דתברך מברך ודתלוט ליט׃
וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם
ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק׃
ואזלו סבי מואב וסבי מדין וקסמיא בידיהון
ואתו לות בלעם ומלילו עמיה פתגמי בלק׃
ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי
אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו
שרי מואב עם בלעם׃ ואמר להון ביתו
הכא בליליא ואתיב יתכון פתגמא כמא
דימליל יי עמי ואוריכו רברבי מואב עם
בלעם׃ ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי
האנשים האלה עמך׃ ואתא מימר מן יי

לות בלעם ואמ׳ מן גבריא האלין דעמך
ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר
מלך מואב שלח אלי ואמר בלעם קדם יי
בלק בר צפור מלכא דמואב שלח לותי
הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין ה
הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל
להלחם בו וגרשתיו הא עמא נפק ממצ׳
וחפא ית עין שמשא דארעא כען איתא לוט
לי יתיה מא אם איכול לאגחא ביה קרבא ו
ואתרכיניה ויאמר אלהים אל בלעם לא
תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך
הוא ואמר יי לבלעם לא תיזיל עמהון
לא תלוט ית עמא ארי בריך הוא ויקם
בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו
אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך
עמכם וקם בלעם בצפרא ואמר לרבני
בלק איזילו לארעכון ארי לעוא קדם יי
דלא למשבקי למיזל עמכון ויקומו שרי
מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם
הלך עמנו וקמו רברבי מואב ואתו לות בלק
ואמרו סריב בלעם למיתי עמנא ויסף עוד
בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה
ואוסיף עוד בלק שלח רברבין סגיאין ויקירין
מאלין ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר
בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי ואתו
לות בלעם ואמרו ליה כדנן אמר בלק בר
צפור לא כען תתמנע מלמיתי לותי

כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי א
אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה ארי
יקרא איקרינך לחדא וכל דתימר לי אעביד
ואיתא כען לוט לי ית עמא הדין ויען בלעם
ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא
ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
אלהי לעשות קטנה או גדולה ואתיב בלעם
ואמר לעבדי בלק אם יתין לי בלק מלי ביתיה
כסף ודהב לית לי רשו למעבר על גזירת
מימרא דיי אלהי למעבד זעירתא או רבתא
ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה
מה יסף יהוה דבר עמי וכען אוריכו כען
הכא אף אתון בליליא ואדע מא יוסף יי למ
למללא עמי ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר
לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם
ואך את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה
ואתא מימר מן קדם יי לות בלעם בליליא
ואמר ליה אם למקרי לך אתו גבריא קום איזיל
עמהון וברם ית פתגמא דאמליל עמך יתיה
תעביד ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו
וילך עם שרי מואב וקם בלעם בצפרא וזריז
ית אתניה ואזל עם רברבי מואב ויחר
אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה
בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו
עמו ותקיף רוגזא דיי ארי אזיל הוא ואתעתד
מלאכא דיי באורחא לסטן ליה והוא רכיב
על אתניה ותרין עולימוהי עמיה ותרא

האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו
שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך ב
בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך
וחזת אתנא ית מלאכא דיי' מעתד באורחא
וחרביה שליפא בידיה וסטת אתנא מן
אורחא ואזלת בחקלא ומחא בלעם ית
אתנא לאסטיותה לאורחא ויעמד מלאך
יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה
וקם מלאכא דיי' בשביל כרמיא אתרא
דגדירא מיכא וגדירא מיכא ותרא האתון
את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ
את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה וחזת
אתנא ית מלאכא דיי' ואדחיקת עם כותלא
ודחקת ית רגלא דבלעם בכותלא ואוסיף
למחהא ויוסף מלאך יהוה עבור ויעמד
במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאול
ואוסיף מלאכא דיי' עבר וקם באתר עק
דלית אורח למסטי לימינא ולסמלא ותרא
האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם
ויחר אף בלעם ויך את האתון במקל וחזת
אתנא ית מלאכא דיי' ורבעת תחות בלעם
ותקיף רוגזא דבלעם ומחא ית אתנא ב
בחוטרא ויפתח יהוה את פי האתון ות
ותאמר לבלעם מה עשיתי לך כי הכיתני
זה שלש רגלים ופתח יי' ית פומא דאתנא
ואמרת לבלעם מא עבדית לך ארי
מחיתני דנן תלת זמנין ויאמר בלעם לא

לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי
עתה הרגתיך ואמר בלעם לאתנא ארי
חייכת בי אלו פון אית חרבא בידי ארי
כען קטלתיך ותאמר האתון אל בלעם
הלוא אנכי אתנך אשר רכבת עלי מע
מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי
לעשות לך כה ויאמר לא ואמרת אתנא
לבלעם הלא אנא אתנך דרכיבת עלי
מדאיתך עד יומא הדין המילף אליפנא
למעבד לך כדין ואמר לא ויגל יהוה
את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נ
נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ויקד ו
וישתחו לאפיו וגלא יי' ית עיני בלעם
וחזא ית מלאכא דיי' מעתד באורחא
וחרביה שליפא בידיה וכרע וסגיד
לאפוהי ויאמר אליו מלאך יהוה על
מה הכית את אתנך זה שלוש רגלים
הנה אנכי יצאתי לשטן כי ירט הדרך
לנגדי ואמר ליה מלאכא דיי' על מא
מחיתא ית אתנך דנן תלת זמנין הא אנא
נפקית לסטן ארי גלי קדמי דאת רעי
למיזל באורחא לקבלי ותראני האתון
ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה
מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה
החייתי וחזתני אתנא וסטת מן קדמי
דנן תלת זמנין אלו פון לא סטת מן קדמי
ארי כען אף יתך קטלית ויתה קיימית

49·62

ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא
ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
אם רע בעיניך אשובה לי ואמר בלעם ל׳
למלאכא דיי חבית ארי לא ידענא ארי את
מעתד לקדמותי באורחא וכען אם ביש
בעינך איתוב לי ויאמר מלאך יהוה אל ב׳
בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר
אשר אדבר אליך אתו תדבר וילך בלעם
עם שרי בלק ואמר מלאכא דיי לבלעם
איזיל עם גבריא ובלחוד ית פתגמא דאמליל
עמך יתיה תמליל ואזל בלעם עם רברבי
בלק וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו
אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה
הגבול ושמע בלק ארי אתא בלעם ונפק
לקדמותיה לקרתא דמואב דעל תחום
ארנון דבסטר תחומא ויאמר בלק אל בלעם
הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא
הלכת אלי האמנם לא אוכל כבדך ואמר
בלק לבלעם הלא משלח שלחית לותך
למקרי לך למא לא אתיתא לותי הבקושטא
הוית אמר לית אנא יכיל ליקרותך ויאמר
בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה
היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישים
אלהים בפי אתו אדבר ואמר בלעם לבלק
הא אתיתי לותך כען המיכל יכילנא למללא
מדעם פתגמא דישוי ייי בפומי יתיה אמליל
וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות ואזל

בלעם עם בלק ואתו לקרית מחוזוהי
ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים
אשר אתו ונכס בלק תורין ועאן ושלח לבל
ולרברביא דעמיה ויהי בבקר ויקח בלק
את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם ק׳
קצה העם והוה בצפרא ודבר בלק ית
בלעם ואסקיה לרמת דחלתיה וחזא מתמן
23 קצת מן עמא ויאמר בלעם אל בלק בנה
לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה
פרים ושבעה אילים ואמר בלעם לבלק
בני לי הכא שבעה מדבחין ואתקין לי ה׳
הכא שבעה תורין ושבעה דכרין ויעש
בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם
פר ואיל במזבח ועבד בלק כמא דמליל
בלעם ואסיק בלק ובלעם תור ודכר על
כל מדבח ויאמר בלעם לבלק התיצב על
עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר
מה יראני והגדתי לך וילך שפי ואמר בלעם
לבלק אתעתד על עלתך ואהך מא אם יע׳
יערע מימר מן קדם יי לקדמותי ופתגמא
דיחזינני ואחוי לך ואזל יחידי ויקר אלהים
אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
ערכתי ואעל פר ואיל במזבח וערע מימר
מן קדם יי בבלעם ואמר קדמוהי ית שבעת
מדבחין סדרית ואסיקית תור ודכר על כל
מדבח וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר
שוב אל בלק וכה תדבר ושוי יי פתגמא בפ׳

בפומא דבלעם ואמר תוב לות בלק וכדין
תמליל וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל
שרי מואב ותב לותיה והא מעתד על עלתיה
הוא וכל רברבי מואב וישא משלו ויאמר מן
ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה
ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל ונטל מתליה
ואמר מן ארם דבירני בלק מלכא דמואב מט
טורי מדנחא איתא לוט לי יעקב ואיתא ע
תריך לי ישראל מה אקב לא קבה אל ומה
אזעם לא זעם יהוה מא אלוטיה דלא לטיה
אלהא ומא אתריכיה דלא תרכיה יוי כי מראש
צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד
ישכן ובגוים לא יתחשב ארי מריש טוריא
חזיתיה ומרמתא סכיתיה הא עמא בלחודוהי
עתידין דיחסנון עלמא ובעממיא לא ידדנון
גמירא מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע
ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי
כמהו מן יכול למימני דעדקיא דבית יעקב
דאמיר עליהון דיסגון כעפרא דארעא או ע
חד מארבע משריתא דישראל תמות נפשי
מותא דקשיטוי ויהי סופי כותהון ויאמר
בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתיך
והנה ברכת ברך ואמר בלק לבלעם מא ע
עבדת לי למלט סנאי דברתך והא ברכא
מברכת להון ויען ויאמר הלא את אשר
ישים יהוה בפי אתו אשמר לדבר ואתיב
ואמר הלא ית דישוי יוי בפומי יתיה אטר

למללא ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום
אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
וכלו לא תראה וקבנו לי משם ואמר ליה בלק
איתא כען עמי לאתר אוחרן דתחזיניה
מתמן לחוד קצתיה תחזי וכוליה לא תחזי
ותלוטיה לי מתמן ויקחהו שדה צפים אל
ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר
ואיל במזבח ודבריה לחקל סכותא לריש
רמתא ובנא שבעה מדבחין ואסיק תורו ו
ודכר על כל מדבח ויאמר אל בלק התיצב
כה על עלתך ואנכי אקרה כה ואמר לבלק
אתעתד הכא על עלתך ואנא אתמטי עד
כא ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויא
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר וערע מימר
מן קדם יוי בבלעם ושוי פתגמא בפומיה
ואמר תוב לות בלק וכדין תמליל ויבא אליו
והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר
לו בלק מה דבר יהוה ואתא לותיה והוא מ
מעתד על עלתיה ורברבי מואב עמיה וש
ואמר ליה בלק מא מליל יוי וישא משלו
ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר
ונטל מתליה ואמר קום בלק ושמע אצית
למימרי בר צפור לא איש אל ויכזב ובן
אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר
ולא יקימנה לא כמלי בני אנשא מימרא דאלהא
בני אנשא אמרין ומכדבין ואף לא כעובדי
בני בשרא דאנון גזרין למעבד ותיבין ומתמלכין

הוא אמר ועביר וכל מימריה מתקיים הנה
ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה הא ברכן
קבילית אברכינה לישראל ולא אתיב ברכתי
מניה לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בי׳
בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו א׳
אסתכלית ולית פלחי גלולין בדבית יעקב ואף
לא עבדי ליאות שקר בישראל מימרא דיוי
אלההון בסעדהון ושכינת מלכהון בינהון
אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו אל
דאפקינון ממצרים תוקפא ורומא דיליה
כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת
יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל ארי לא
נחשיא צבן דייטב לדבית יעקב ואף לא ש׳
קסמיא רען ברבות בית ישר׳ כעדן יתאמר
ליעקב ולישראל מא עבד אלהא הן עם כלביא
יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף
ודם חללים ישתה הא עמא כליתא שרי וכ׳
וכאריא יתנטל לא ישרי בארעיה עד דיקטל
קטול ונכסי עממיא יירת ויאמר בלק אל בלעם
גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו ואמר
בלק לבלעם אף מלט לא תלוטינון אף ברכא
לא תברכינון ויען בלעם ויאמר אל בלק
הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה
אתו אעשה ואתיב בלעם ואמר לבלק הלא
מלילית עמך למימר כל דימליל יוי יתיה א׳
אעביר ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך
אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים ו׳

אלהיו עמו ה׳ וסימ׳ לא הביט און ויתחזק ... בריתכם ...

וקבתו לי משם ואמר בלק לבלעם איתא כען
אדברינך לאתר אוחרן מא אם תהי רעוא
מן קדם יוי ותלוטיה לי מתמן ויקח בלק את
בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן
ודבר בלק ית בלעם לריש רמתא דמסתכיא
על אפי בית ישימון ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה ש׳
שבעה פרים ושבעה אילים ואמר בלעם
לבלק בני לי הכא שבעה מדבחין ואתקין
לי הכא שבעה תורין ושבעה דכרין ויעש
בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במ׳
במזבח ועבד בלק כמא דאמר בלעם וא׳
ואסיק תור ודכר על כל מדבח וירא בלעם
כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך
כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל ה׳
המדבר פניו וחזא בלעם ארי תקין קדם יוי
לברכא ית ישר׳ ולא הלך כזמן בזמן אלהין
לקדמות נחשיא ושוי למדברא אפוהי וישא
בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשב׳
לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים וזקף בלעם
ית עינוהי וחזא ית ישראל שרי לשבטוהי
ושרת עלוהי רוח נבואה מן קדם יוי וישא
משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר
שתם העין ונטל מתליה ואמר אימר בלעם
בר בעור ואימר גבר אר שפיר חזי נאם
שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל

וגלוי עינים: אמר דשמע מימר מן קדם אל
דחיזו מן קדם שדי חזי שכיב ומתגלי ליה
מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל
מא טבא ארעך יעקב בית משרך ישראל
כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה
כארזים עלי מים: כנחלין דמדברין כגנת
שקיא על פרת כבוסמיא דנצב יי כארזין
דנציבין על מיא יזל מים מדליו וזרעו במים
רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו: יסגי
מלכא דיתרבא מבנוהי וישלוט בעממין ס
סגיאין ויתקף מאגג מלכיה ותנטל מלכותיה
אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל
גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ אל
דאפקינון ממצרים תוקפא ורומא דיליה
ייכלון בית ישראל נכסי עממיא סנאיהון וביזת
מלכיהון יתפלגון וארע עמהון יחסנון כרע
שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך
וארריך ארור ינוח ישרי בתקוף כאריא וכ
וכליתא לית דיקימיניה מברכך יהון בריכין
ולטיך יהון ליטין ויחר אף בלק אל בלעם ו
ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב
איבי קראתיך והנה ברכת ברך זה שלש
פעמים ותקיף רוגזא דבלק בבלעם ושקפינון
לידוהי ואמר בלק לבלעם למלט סנאי קריתך
והא ברכא מברכת להון דנן תלת זמנין ועתה
ברח לך אל מקומך אמרתי כבד אכבדך ו
והנה מנעך יהוה מכבוד וכען איזיל לך לאתרך

אמרית יקרא איקרינך והא מנעך יי מן
יקר ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך
אשר שלחת אלי דברתי לאמר ואמר בלעם
לבלק הלא אף עם אזגדך דשלחתא לותי מ
מלילית למימר אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף
כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות
טובה או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו
אדבר אם יתן לי בלק מלי ביתיה כסף ודהב
לית לי רשו למעבר על גזירת מימרא דיי
למעבד טבתא או בישתא מרעותי דימליל
יי יתיה אמליל ועתה הנני הולך לעמי לכה
איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך ב
באחרית הימים וכען הא אנא אזיל לעמי
איתא אמלכינך מא דתעביד ואחוי לך מא
דיעביד עמא הדין לעמך בסוף יומיא וישא
משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם ה
הגבר שתם העין ונטל מתליה ואמר אימר
בלעם בר בעור ואימר גברא דשפיר חזי
נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה
שדי יחזה נפל וגלוי עינים אימר דשמע
מימר מן קדם אל וידע מדע מן קדם על
עלאה חיזו מן קדם שדי חזי שכיב ומתגלי
ליה אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב ד
דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומ
ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת חזיתיה
ולא כען סכיתיה ולא תוהי קריב כד יקום מלכא
מיעקב ויתרבא משיחא מישראל ויקטיל

בדמי"ג ב שכנתיך משכניתיה משכנתם ג יוס בלי"ש וסי"ו מה טבו אהליך ד"ז לו גבור קרבם בתמוני כתועפת ג חס בלי"ש וסי"ג הריים ג וחד
כסף ותועפות לו ויוספך ו בלי"ש וסי' נ"ת כ"ו ועפל שכולן וישפך ל כמו ביננו ושלמון קד ... שכבן ושאריו שין

לבית מואב וישלוט בכל בני אנשא והיה
אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל
עשה חיל ויהי אדום ירותא ויהי ירותא שעיר
לבעלי דבבוהי וישראל יצלח בנכסין וירד
מיעקב והאביד שריד מעיר ויחות חד מ
מדבית יעקב ויוביד משיזיב מקרית עממיא
וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית
גוים עמלק ואחריתו עדי אבד וחזא ית עמלקאה
ונטל מתליה ואמר ריש קרבי ישראל הוה
עמלק וסופיה לעלמא ייבד וירא את הקיני
וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע
קנך וחזא ית שלמאה ונטל מתליה ואמר
תקיף בית מותבך ושוי בכרך תקיף מדורך
כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך
ארי אם יהי לשיצאה שלמאה עד מא אתוראה
ישבינך וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה מש
משמו אל ונטל מתליה ואמר וי לחייביא דייחון
כד יעביד אלהא ית אלין וצים מיד כתים ו
וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד ויו
וסיען יצטרחן מרומאי ויענון לאתור ויש
וישעבדון לעיבר פרת ואף אנון לעלמא
ייבדון ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם
בלק הלך לדרכו וקם בלעם ואזל ותב לא
לאתריה ואף בלק אזל לאורחיה
25 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל
בנות מואב ויתיב ישראל בשטין ושרי עמא

עמא למטעי בתר בנת מואב ותקראן לעם
לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן
וקראה לעמא לדבחי טעותהון ואכלו עמא
וסגידו לטעותהון ויצמד ישראל לבעל פעור
ויחר אף יהוה בישראל ואתחבר ישראל לבעל
פעור ותקיף רוגזא דיי בישראל ויאמר יהוה אל
משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה
נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל
ואמר יי למשה דבר ית כל רישי עמא ודון
וקטול דחייב קטול קדם יי לקביל שמשא
ויתוב תקוף רוגזא דיי מישראל ויאמר משה
אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים
לבעל פעור ואמר משה לדייני ישראל קטולו
גבר גברוהי דאתחברו לבעל פעור והנה איש
מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית
לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה
בכים פתח אהל מועד והא גברא מבני ישר
אתא וקריב לות אחוהי ית מדינתא לעיני
משה ולעיני כל כנשתא דבני ישראל ואנון
בכן בתרע משכן זמנא וירא פינחס בן
אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה
ויקח רמח בידו וחזא פנחס בר אלעזר בר
אהרן כהנא וקם מגו כנשתא ונסיב רומחא
בידיה ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וי
וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה
אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל
ועל בתר גברא בר ישראל לקובתא ובזע ית

ית גברא בר ישראל וית איתתא במעהא ואתכלי
מותנא מעל בני ישראל ויהיו המתים במגפה
ארבעה ועשרים אלף והוו דמיתו במותנא
עשרין וארבעה אלפין ❖ פרשה ❖
קדפסו ❖ פנחס ❖
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם משה
למימר פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הש
השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את
קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל
בקנאתי פינחס בר אלעזר בר אהרן כהנא
אתיב ית חמתי מעל בני ישראל כד קני ית
קנאתי ביניהון ולא שיציתי ית בני ישראל
בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום
בכין אימר הא אנא גזר ליה ית קימי שלם והי
והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם
תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל
ותהי ליה ולבנוהי בתרוהי קים כהונת עלם
חלף דקני קדם אלהיה וכפר על בני ישראל
ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית
זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני ושום
גברא בר ישראל קטילא דאתקטיל עם
מדיניתא זמרי בר סלוא רב בית אבא לבית
שמעון ושם האשה המכה המדינית
כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין
הוא ושום איתתא דאתקטילת מדיניתא
כזבי בת צור רייש אומי בית אבא במדין
הוא

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי עם
צרור את המדינים והכיתם אתם אעיק ל
למדינאי ותקטיל יתהון כי צררים הם לכם
בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל
דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם המכה
ביום המגפה על דבר פעור ארי מעיקין
אנון לכון בנכליהון דנכילו לכון על עיסק
פעור ועל עיסק כזבי בת רבא דמדין אח
אחתהון דאתקטילת ביומא דמותנא על
עיסק פעור ויהי אחרי המגפה 2b

ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן
הכהן לאמר והוה בתר מותנא ואמר יי
למשה ולאלעזר בר אהרן כהנא למימר
שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן
עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל
יצא צבא בישראל קבילו ית חושבן כל
כנשתא דבני ישראל מבר עסרין שנין ו
ולעילא לבית אבהתהון כל נפיק חילא ב
בישראל וידבר משה ואלעזר הכהן
אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר
ומליל משה ואלעזר כהנא אנידו להמנ
יתהון במישריא דמואב על ירדנא דיריחו
מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה
יהוה את משה ובני ישראל היצאים
מארץ מצרים מבר עסרין שנין ולעילא
כמא דפקיד יי ית משה ובני ישראל

דנפקו מארעא דמצרים׃ ראובן בכור ישראל
בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא מ
משפחת הפלאי׃ ראובן בוכרא דישראל
בני ראובן חנוך זרעית חנוך לפלוא זרעית
פלוא׃ לחצרן משפחת החצרוני לכרמי
משפחת הכרמי׃ לחצרון זרעית חצרון
לכרמי זרעית כרמי׃ אלה משפחת הראובני
ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע
מאות ושלשים׃ אלין זרעית ראובן והוו
מניניהון ארבעין ותלתה אלפין ושבע מאה
ותלתין׃ ובני פלוא אליאב׃ ובני אליאב נמואל
ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי
העדה אשר הצו על משה ועל אהרן
בעדת קרח בהצתם על יהוה׃ ובני אליאב
נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם
דערעי כנשתא דאתכנישו על משה ועל
אהרן בכנשתא דקרח באתכנשיהון על
יי׃ ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם
ואת קרח במות העדה באכל האש את
חמשים ומאתים איש ויהיו לנס׃ ופתחת
ארעא ית פומה ובלעת יתהון וית קרח ב
במיתת כנשתא כד אכלת אשתא ית מאתן וח
וחמשין גברא והוו לאת׃ ובני קרח לא מתו׃
ובני קרח לא מיתו׃

בני שמעון למשפחתם לנמואל
משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני
ליכין משפחת היכיני׃ בני שמעון לזרעיתהון

לנמואל זרעית נמואל לימין זרעית ימין
ליכין זרעית [יכין] לזרח משפחת הזרחי
לשאול משפחת השאולי׃ לזרח זרעית
זרח לשאול זרעית שאול׃ אלה משפחת
השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים׃
אלין [זרע]ית שמעון עשרין ותרין אלפין
ומאתן׃ בני גד למשפחתם
לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת
החגי לשוני משפחת השוני׃ בני גד לזרעיתהון
לצפון זרעית צפון לחגי זרעית חגי לשוני
זרעית שוני׃ לאזני משפחת האזני לערי
משפחת הערי׃ לאזני זרעית אזני לערי
זרעית ערי׃ לארוד משפחת הארודי
לאראלי משפחת האראלי׃ לארוד זר[עית]
ארוד לאראלי זרעית אראלי׃ אלה משפחת
בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מ[אות]
מאות׃ אלין זרעית בני גד למניניהון א[רבעין]
ארבעין אלפין וחמש מאה׃

בני יהודה ער ואונן וימת
ער ואונן בארץ כנען׃ בני יהודה ער ואונן
ומית ער ואונן בארעא דכנען׃ ויהיו בני
יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני
לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת
הזרחי׃ והוו בני יהודה לזרעיתהון לשלה
זרעית שלה לפרץ זרעית פרץ לזרח זר[עית]
ויהיו בני פרץ לחצרן [illegible]
לחמול משפחת החמולי׃ והוו בני פרץ לחצרון

[illegible]

גלעד איעזר זרעית איעזר לחלק זרעית
חלק ואשריאל משפחת האשריאלי ושכם
משפחת השכמי ואשריאל זרעית אשר
ושכם זרעית שכם ושמידע משפחת השמידעי
וחפר משפחת החפרי ושמידע זרעית שמי
וחפר זרעית חפר וצלפחד בן חפר לא היו
לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד
מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה וצלפחד
בר חפר לא הוו ליה בנין אלהין בנן ושום
בנת צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותר
ותרצה אלה משפחת מנשה ופקדיהם
שנים וחמשים אלף ושבע מאות אלין
זרעית מנשה ומנייניהון חמשין ותלין א
אלפין ושבע מאה   אלה
בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת
השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן
משפחת התחני אלין בני אפרים לזר
לשותלח זרעית שותלח לבכר זר בכר
לתחן זרעית תחן ואלה בני שותלח לערן
משפחת הערני ואלין בני שותלח לערן
זרעית ערן אלה משפחת בני אפרים
לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש
מאות אלה בני יוסף למשפחתם אלין
זרעית בני אפרים למנייניהון תלתין ותרין
אלפין וחמש מאה אלין בני יוסף לזרעיתהון
בני בנימן למשפחתם
לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת

ד פיס | שין | בכל | מלה | ל | ל | סימן מנחמו | ד בטע בענ | ל וחס | ל | ל | ד בענ | ו בטע בענ | ל

זרעית חצרון לחמול זרעית חמול אלה
משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים
אלף וחמש מאות אלין זרעית יהודה למנייניהון
שבעין ושתא אלפין וחמש מאה
בני יששכר למשפחתם תולע
משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני בני
יששכר לזרעיתהון תולע זר תולע לפוה זר
פוה לישוב משפחת הישבי לשמרן משפחת
השמרני לישוב זר ישוב לשמרן זר שמרון
אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה
וששים אלף ושלש מאות אלין זרעית יששכר
למנייניהון שתין וארבעה אלפין ותלת מאה
בני זבולן למשפחתם
לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת
האלני ליחלאל משפחת היחלאלי בני זבולן
לזרעיתהון לסרד זרעית סרד לאלון זרעית
אלון ליחלאל זרעית יחלאל אלה משפחת
הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות
אלין זרעית זבולן למנייניהון שתין אלפין
וחמש מאה   בני יוסף
למשפחתם מנשה ואפרים בני יוסף לזר
מנשה ואפרים בני מנשה למכיר משפחת
המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד מש
משפחת הגלעדי בני מנשה למכיר זרע
מכיר ומכיר אוליד ית גלעד לגלעד זרעית
גלעדי אלה בני גלעד איעזר משפחת הא
האיעזרי לחלק משפחת החלקי אלין בני

בטע בענ | ב חס בליש | ד בטע בענ | רבטע בטע | ל ומל | ל | בר״ט

ואשריאל ב׳ חס [illegible] משפחת הישבי וישבי [illegible] מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה מנחמו סימן
[illegible] מחלה ונעה חגלה ומלכה ותרצה [illegible] סימן [illegible] מחלה ותרצה וחגלה ומלכה ונעה [illegible]

האשבלי לאחירם משפחת האחירמי: בני
בנימן לזרעיתהון לבלע זרעית בלע לאשבל
זרעית אשבל לאחירם זרעית אחירם:
לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת
החופמי: לשפם זרעית שופם לחופם זר
חופם: ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת
הארדי לנעמן משפחת הנעמי: והוו בני
בלע ארד ונעמן זרעית ארד ונעמן זרעית
נעמן: אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף ושש מאות: אלין
בני בנימן לזרעיתהון ומנייניהון ארבעין
וחמשה אלפין ושית מאה
אלה בני דן למשפחתם לשוחם
משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם:
אלין בני דן לזרעיתהון לשוחם זר שוחם
אלין זרעית דן לזרעיתהון: כל משפחת
השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף
וארבע מאות: כל זרעית שוחם למנייניהון
שתין וארבעה אלפין וארבע מאה:
בני אשר למשפחתם לימנה
משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי
לבריעה משפחת הבריעי: בני אשר לזר
לימנה זרעית ימנה לישוי זרעית ישוי לב
בריעה זרעית בריעה: לבני בריעה לחבר
משפחת החברי למלכיאל משפחת ה
המלכיאלי: לבני בריעה לחבר זרעית חבר
למלכיאל זרעית מלכיאל ושם בת אשר שרח:

אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות: אלין זרעית
בני אשר למנייניהון חמשין ותלתה אלפין
וארבע מאה: בני נפתלי
למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי
לגוני משפחת הגוני: בני נפתלי לזרעיתהון
ליחצאל זרעית יחצאל לגוני זרעית גוני: לי
ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת הש
השלמי: ליצר זרעית יצר לשלם זרעית שלם:
אלה משפחות נפתלי למשפחתם ופקדיהם
חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלין
זרעית נפתלי לזרעיתהון ומנייניהון ארבעין
וחמשה אלפין וארבע מאה: אלה פקודי בני
ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות
ושלשים: אלין מנייני בני ישראל שית מאה
וחד אלפין שבע מאה ותלתין:
וידבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה
למימר: לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר
שמות: לאלין תתפלג ארעא באחסנא במנין
שמהן: לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעיט
נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו: לסגיאי
תסגון אחסנתהון ולזעירי תזערון אחסנתהון
גבר לפום מנינוהי תתיהיב אחסנתיה: אך
בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם
ינחלו: ברם בעדבא תתפלג ארעא לשמהת
שבטי אבהתהון יחסנון: על פי הגורל תחלק
נחלתו בין רב למעט: על פום עדבא תת

אחסנתהון בין רבגיא לזעירי
ואלה פקודי הלוי למשפחתם לג
לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת
הקהתי למררי משפחת המררי ואלין מנייני
ליואי לזרעיתהון לגרשון זרעית גרשון לק
לקהת זרעית קהת למררי זרעית מררי אלה
משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני
משפחת המחלי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקהת הולד את עמרם אלין זרעית
לוי זרעית לבני זרעית חברון זרעית מחלי
זרעית מושי זרעית קרח וקהת אוליד ית ע
עמרם ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי א
אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם
את אהרן ואת משה ואת מרים אחתם ושום
אתת עמרם יוכבד בת לוי דילידת יתה ללוי
במצרים וילידת לעמרם ית אהרן וית משה
וית מרים אחתהון ויולד לאהרן את נדב ואת
אביהוא את אלעזר ואת איתמר ואתיליד
לאהרן ית נדב וית אביהוא ית אלעזר וית
איתמר וימת נדב ואביהוא בהקריבם
אש זרה לפני יהוה ומית נדב ואביהוא בקרב
בקרבהון אישתא נוכריתא קדם יוי ויהיו
פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן
חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני ישראל
כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל והוו
מנייניהון עשרין ותלתא אלפין כל דכורא מבר
ירחא ולעילא ארי לא אתמניאו בגו בני ישר

ארי לא אתיהיבת להון אחסנא בגו בני ישר
אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר
פקדו את בני ישראל בערבת מואב על
ירדן ירחו אלין מנייני משה ואלעזר כהנא
דמנו ית בני ישראל במישריא דמואב על
ירדנא דיריחו ובאלה לא היה איש מפקודי
משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל
במדבר סיני ובאלין לא הוה גבר ממנייני משה
ואהרן כהנא דמנו ית בני ישראל במדברא
דסיני כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר
ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויה
ויהושע בן נון ארי אמר יוי להון ממת ימותון
במדברא ולא אשתאר מנהון אנש אלהין
כלב בר יפנה ויהושע בר נון
ותקרבנה בנות צלפחד בן
חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת
מנשה בן יוסף ואלה שמות בנתיו מחלה
נעה וחגלה ומלכה ותרצה וקריבא בנת צ
בר חפר בר גלעד בר מכיר בר מנשה לזרעית
מנשה בר יוסף ואלין שמהת בנתיה מחלה
נעה וחגלה ומלכה ותרצה ותעמדנה לפני
משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם
וכל העדה פתח אהל מועד לאמר וקמא
קדם משה וקדם אלעזר כהנא וקדם רב
רברביא וכל כנשתא בתרע משכן זמנא
למימר אבונא מית במדברא והוא לא היה ש
בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח

וקהת הולד הולדו בנעם והול... בוכות בני ללוי וסימנ אשר ילדה
...עזר בן אהרן ויעלו שלה ב ילד ילד ונתנה שי פרח תפרח
ותתחלקם ... ב מריים ... ופתשגן יביאו לבוש
לא היה תשביה והוי נתן לה וסימנ והפרה פקדיהם
... ויהב לא והי פך הנך משכב ובא ...
ותבן ... נתן ... ...

כי בחטאו מית ובנים לא היו לו׃ אבונא מית במדב[רא]
והוא לא הוה בגו כנשתא דאיזדמנו על יוי בכנשת[א]
דקרח ארי בחוביה מית ובנין לא הוו ליה׃ למה
יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן
תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו׃ למא יתמנע
שום אבונא מגו זרעיתיה ארי לית ליה בר
הב לנא אחסנא בגו אחי אבונא׃ ויקרב משה
את משפטן לפני יהוה׃ וקריב משה ית דינהון
לקדם יוי׃

ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואמר יוי למשה
למימר׃ כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם
אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נ[חלת]
אביהן להן׃ יאות בנת צלפחד ממללן
מתן תתן להון אחסנת אחסנא בגו אחי אבוהון
ותעבר ית אחסנת אבוהון להון׃ ואל בני ישראל
תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם
את נחלתו לבתו׃ ועם בני ישראל תמליל למימר
גבר ארי ימות ובר לית ליה ותעברון ית אחס[נתיה]
לברתיה׃ ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו
לאחיו׃ ואם לית ליה ברתא ותתנון ית אחסנתיה
לאחוהי׃ ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו
לאחי אביו׃ ואם לית ליה אחין ותתנון ית אח[סנתיה]
לאחי אבוהי׃ ואם אין אחים לאביו
ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו
וירש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט
כאשר צוה יהוה את משה׃ ואם לית אחין
לאבוהי ותתנון ית אחסנתיה לקריביה דקריב

ליה מזרעיתיה ויירת יתה ותהי לבני ישראל לגזירת
דין כמא דפקיד יוי ית משה׃

ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים
הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל׃
ואמר יוי למשה סק לטור דעבראי הדין וחזי
ית ארעא דיהבית לבני ישראל׃ וראיתה אתה
ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף א[הרן]
אחיך׃ ותחזי יתה ותתכניש לעמך אף
את כמא דאתכניש אהרן אחוך׃ כאשר מריתם
פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני
במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר
צן׃ כמא די סריבתון על מימרי במדברא
דצן במצות כנשתא לקדשותי במיא לעיניהון
אנון מי מצות רקם מדברא דצין׃

וידבר משה אל יהוה לאמר׃
ומליל משה קדם יוי למימר׃ יפקד יהוה אלהי
הרוחת לכל בשר איש על העדה׃ ימני יוי אלה
אלה רוחיא לכל בשרא גבר על כנשתא׃ אשר
יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן א
אשר אין להם רעה׃ די יפוק קדמיהון ודי יעול
קדמיהון ודי יפקינון ודי יעלינון ולא תהי כנשתא
דיוי כענא דלית להון רעי׃ ויאמר יהוה אל משה
קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וס
וסמכת את ידך עליו׃ ואמר יוי למשה דבר לך
ית יהושע בר נון גבר דרוח נבואה ביה ותסמוך
ית ידך עלוהי׃ והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני

כל העדה וצויתה אתו לעיניהם ותקים יתיה
קדם אלעזר כהנא וקדם כל כנשתא ותפקיד
יתיה לעיניהון ונתתה מהודך עליו למען
ישמעו כל עדת בני ישראל ותתין מזיוך עלוהי
בדיל דיקבלון מניה כל כנשתא דבני ישראל
ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט
האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא
וכל בני ישראל אתו וכל העדה וקדם אלעזר
כהנא יקום וישאל ליה בדין אוריא קדם יוי על
מימריה יהון נפקין ועל מימריה יהון עלין הוא
וכל בני ישראל עמיה וכל כנשתא ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו
לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה ועבד משה
כמא דפקיד יוי יתיה ודבר ית יהושע ואקימיה
קדם אלעזר כהנא וקדם כל כנשתא ויסמך
את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד
משה וסמך ית ידוהי עלוהי ופקדיה כמא ד
מליל יוי בידא דמשה

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי עם משה למימר צו את
בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי
לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו
פקיד ית בני ישראל ותימר להון ית קורבני
לחים סדור לקורבני לאתקבלא ברעוא
תיטרון לקרבא קדמי בזמניה ואמרת להם
זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני
שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד ותימר
להון דין קורבנא דתקרבון קדם יוי אימרין

בני שנא שלמין תרין ליומא עלתא תדירא
את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים ית אימרא חד
תעביד בצפרא וית אימרא תנינא תעביד בין
שמשיא ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה
בשמן כתית רביעת ההין וחד מן עסרא
בתלת סאין סולתא למנחתא דפילא במשח
כתישא רבעות הינא עלת תמיד העשויה
בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה עלת תדירא
דאתעבידת בטורא דסיני לאתקבלא ברעוא
קורבנא קדם יוי ונסכו רביעת ההין לכבש
האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה ונסכיה
רבעות הינא לאימרא חד בקודשא יתנסך
נסוך דחמר עתיק קדם יוי ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו
תעשה אשה ריח ניחח ליהוה וית אימרא
תנינא תעביד בין שמשיא כמנחת צפרא
וכנסכיה תעביד קורבן דמתקבל ברעוא קדם יוי

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו
וביומא דשבתא תרין אימרין בני שנא שלמין
ותרין עסרונין סולתא מנחתא דפילא במשח
ונסכיה עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
ונסכה עלת שבתא תתעביד בשבתא על עלת
תדירא ונסכה
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה

בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימם ובריש ירחיכון תקרבון עלתא
קדם יי תורין תרין ודכר חד אימרין בני שנא
שבעה שלמין ושלשה עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לאיל האחד ותלתה עסרונין
סולתא מנחתא דפילא במשח לתורא חד ותרין
עסרונין סולתא מנחתא דפילא במשח לדכרא
חד ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן
לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה
ועסרונא עסרונא סולתא מנחתא דפילא ב
במשח לאמרא חד עלתא לאתקבלא ברעוא
קורבנא קדם יי ונסכיהם חצי ההין יהיה
לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש
יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה
ונסכיהון פלגות הינא יהי לתורא ותלתות הינא
לדכרא ורבעות הינא לאימרא חמרא דא
עלת ריש ירחא דמתעבדא בחדתותיה כין לכל רישי
ירחי שתא ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה
על עלת התמיד יעשה ונסכו וצפיר בר עזין
חד לחטאתא קדם יי על עלת תדירא יתעביד
ונסכיה ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה
ובירחא קדמאה בארבעת עסרא יומא
לירחא פסחא קדם יי ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל ובחמשת
עסרא יומא לירחא הדין חגא שבעה יומין

פטירא יתאכיל ביום הראשון מקרא קדש
כל מלאכת עבדה לא תעשו ביומא קדמאה
מערע קדיש כל עיבידת פולחן לא תעבדון
והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
תמימם יהיו לכם ותקרבון קורבנא עלתא
קדם יי תורי בני תורי תרין ודכר חד ושבעה
אמרין בני שנא שלמין יהון לכון ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
ושני עשרנים לאיל תעשו ומנחתהון סולתא
דפילא במשח תלתה עסרונין לתורא ותרין
עסרונין לדכרא תעבדון עשרון עשרון
תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים ע
עסרונא עסרונא תעביד לאימרא חד כין ל
לשבעה אמרין ושעיר חטאת אחד לכפר
עליכם וצפירא דחטאתא חד לכפרא עליכון
מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו
את אלה בר מעלת צפרא דהיא עלת תדירא
תעבדון ית אלין כאלה תעשו ליום שבעת
ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עלת התמיד
יעשה ונסכו כאלין תעבדון ליומא שבעה
יומין לחים קרבן דמתקבל ברעוא קדם יי
על עלת תדירא יתעביד ונסכיה וביום השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו וביומא שביעאה מערע קדיש יהי
לכון כל עבידת פולחן לא תעבדון
וביום הבכורים בהקריבכם

מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו
וביומא דבכוריא בקרבותכון מנחתא חדתא
קדם יי בעצרתכון מערע קדיש יהי לכון כל
עבידת פולחן לא תעבדון ותקרבתם עולה
לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד
שבעה כבשים בני שנה ותקרבון עלתא
לאתקבלא ברעוא קדם יי תורין בני תורי תרין
דכר חד שבעה אמרין בני שנא ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד
שני עשרנים לאיל האחד ומנחתהון סולתא
דפילא במשח תלתה עסרונין לתורא חד
תרין עסרונין לדכרא חד עשרון עשרון
לכבש האחד לשבעת הכבשים עסרונא
עסרונא לאימרא חד כין לשבעה אמרין
שעיר עזים אחד לכפר עליכם צפיר בר
עזין חד לכפרא עליכון מלבד עלת התמיד
ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם ונסכיהם
בר מעלת תדירא ומנחתיה תעבדון שלמין
יהון לכון ונסכיהון
ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש
יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום
תרועה יהיה לכם ובירחא שביעאה בחד
לירחא מערע קדיש יהי לכון כל עבידת
פולחן לא תעבדון יום יבבא יהי לכון ועשיתם
עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם

ותעבדון עלתא לאתקבלא ברעוא קדם יי
תור בר תורי חד דכר חד אמרין בני שנא
שבעה שלמין ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל
ומנחתהון סולתא דפילא במשח תלתא ע
עסרונין לתורא תרין עשרונין לדכרא ועש
ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכ
הכבשים ועסרונא לאמרא חד כין לשבעה
אמרין ושעיר עזים אחד חטאת לכפר
עליכם וצפיר בר עזין חד חטאתא לכפרא עלי
עליכון מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח
ניחח אשה ליהוה בר מעלת ירחא ומנחתה
ועלת תדירא ומנחתה ונסכיהון כדחזי להון
לאתקבלא ברעוא קורבנא קדם יי

ג
ובחדש
ובעשור
וביום

ובעשור לחדש השביעי הזה
מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשתיכם
כל מלאכה לא תעשו ובעסרא לירחא
שביעאה הדין מערע קדיש יהי לכון ותענון
ית נפשתכון כל עבידא לא תעבדון והקרבתם
עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל
אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם יהיו
לכם ותקרבון עלתא קדם יי לאתקבלא
ברעוא תור בר תורי חד דכר חד אמרין בני
שנא שבעה שלמין יהון לכון ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר
שני עשרנים לאיל האחד ומנחתהון סולתא

דפילא במשח תלתה עסרונין לתורא תרין
עסרונין לדכרא חד עשרון עשרון לכבש
האחד לשבעת הכבשים עסרונא עסרונא
לאימרא חד לשבעה אמרין שעיר עזים
אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת
התמיד ומנחתה ונסכיהם צפיר בר עזין
חד חטאתא בר מחטאת כפוריא ועלת תדירא
ומנחתה ונסכיהון

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי
מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא
תעשו וחגתם חג ליהוה שבעת ימים ובחמשת
עסרא יומא לירחא שביעאה מערע קדיש
יהי לכון כל עבידת פולחן לא תעבדון ות
ותיחגון חגא קדם יוי שבעה יומין והקרבתם
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר
שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם יהיו ותקרבון עלתא
קרבן דמתקבל ברעוא קדם יוי תורי בני תורי
תלת עסר דכרין תרין אמרין בני שנא ארבעת
עסר שלמין יהון ומנחתם סלת בלולה בשמן
שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר
פרים שני עשרנים לאיל האחד לשני האלם
ומנחתהון סולתא דפילא במשח תלתה
עסרונין לתורא חד לתלת עסר תורין תרין
עסרונין לדכרא חד לתרין דכרין ועשרון
עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים
ועסרונא עסרונא לאמרא חד לארבעת עסר

אמרין ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
עלת התמיד מנחתה ונסכה וצפיר בר עזין
חד חטתא בר מעלת תדירא מנחתה ונסכה

וביום השני פרים בני
בקר שנים עשר אילם שנים כבשים בני
שנה ארבעה עשר תמימם וביומא תנינא
תורי בני תורי תרי עסר דכרין תרין אמרין
בני שנא ארבעת עסר שלמין ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם
כמשפט ומנחתהון ונסכיהון לתורי לדכרי
ולאמרי במנינהון כדחזי ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה
ונסכיהם וצפיר בר עזין חד חטתא בר
מעלת תדירא ומנחתה ונסכיהון

וביום השלישי פרים עשתי
עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימם וביומא תליתאה תורי חד ע
עסר דכרין תרין אמרין בני שנא ארבעת
עשר שלמין ומנחתם ונסכיהם לפרים ל
לאילם ולכבשים במספרם כמשפט ומנחתהון
ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמרי במנינהון
כדחזי ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה ונסכה וצפירא דחטאתא
חד בר מעלת תדירא ומנחתה ונסכה

וביום הרביעי פרים עשרה
אלם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימם וביומא רביעאה תורי עשרה דכרין

תרין אימרין בני שנא ארבעת עסר שלמין
מנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במ
במספרם כמשפט מנחתהון ונסכיהון לתורי
לדכרין ולאמרין במניניהון כדחזי ושעיר עזים
אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה
וצפיר בר עזין חד חטתא בר מעלת תדירא
מנחתה ונסכה
וביום החמישי
פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם וביומא חמישאה תורי
תשעה דכרין תרין אמרין בני שנא ארבעת
עסר שלמין ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
לכבשים במספרם כמשפט ומנחתהון ונ
ונסכיהון לתורי לדכרין לאמרין במניניהון כדחזי
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכה וצפירא דחטתא חד בר מעלת תדירא
ומנחתה ונסכה
וביום הששי
פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם וביומא שתיתאה תורי
תמניא דכרין תרין אימרין בני שנא ארבעת
עסר שלמין ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפט ומנחתהון ונ
ונסכיהון לתורי לדכרי ולאמרי במניניהון כדחזי
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
ונסכיה וצפירא דחטתא חד בר מעלת תדירא
מנחתה ונסכהא
וביום השביעי
פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה
ארבעה עשר תמימם וביומא שביעאה תורי

שבעה דכרין תרין אמרין בני שנא ארבע
עסר שלמין ומנחתם ונסכהם לפרים לאילם
ולכבשים במספרם כמשפטם ומנחתהון ונסכיהון
לתורי לדכרי ולאמרי במניניהון כדחזי להון ושעיר
חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה
וצפירא דחטתא חד בר מעלת תדירא מנחתה
ונסכה
ביום השמיני עצרת
תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו ביומא
תמינאה כנישין תהון לכון כל עבידת פולחן
לא תעבדון והקרבתם עלה אשה ריח ניחח
ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה
תמימם ותקרבון עלתא קרבן דמתקבל ברעוא
קדם יי תור חד דכר חד אמרין בני שנא שבעה
שלמין מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים
במספרם כמשפט מנחתהון ונסכיהון לתורא
לדכרא ולאמרי במניניהון כדחזי ושעיר חטאת
אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה וצפירא
דחטתא חד בר מעלת תדירא ומנחתה ונסכה
אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם
ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם ולנסכיכם
ולשלמיכם אלין תעבדון קדם יי במועדיכון בר
מנדריכון ונדבתכון לעלותכון ולמנחותכון
ולנסכיכון ולנכסת קודשיכון ויאמר משה אל
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה
ואמר משה לבני ישראל ככל דפקיד יי ית משה
וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר

זה הדבר אשר צוה יהוה׃ ומליל משה עם רישי
שבטיא לבני ישראל למימר דין פתגמא דפקיד
יי׃ איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה
לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא
מפיו יעשה׃ גבר ארי ידר נדר קדם יי או יקיים
קיים למיסר אסר על נפשיה לא יבטיל פתגמיה
ככל דיפוק מפומיה יעביד׃ ואשה כי תדר נדר
ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה׃ ואתתא
ארי תדר נדר קדם יי ותיסר איסר בבית אבוהא
בריבותהא׃ ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר
אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל
נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום׃
וישמע אבוהא ית נדרה ואסרה דאסרת
על נפשה וישתוק לה אבוהא ויקומון כל נד
רהא וכל איסרהא דאסרת על נפשה יקומון׃
ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה
ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה
יסלח לה כי הניא אביה אתה׃ ואם אעדי אבוהא
יתהון ביומא דשמע כל נדרהא ואיסרהא
דאסרת על נפשה לא יקומון ומן קדם יי
ישתביק לה ארי אעדי אבוהא יתהון׃ ואם
היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא
שפתיה אשר אסרה על נפשה׃ ואם מהוה
הות לגבר ונדרהא עלהא או פירוש ספותהא
דאסרת על נפשה׃ ושמע אישה ביום שמעו
והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה
על נפשה יקמו׃ וישמע בעלה ביומא דשמע

וישתוק לה ויקומון נדרהא ואיסרהא
דאסרת על נפשה יקומון׃ ואם ביום שמע
אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה
ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
ויהוה יסלח לה׃ ואם ביומא דשמע בעלה
אעדי יתהון ובטיל ית נדרהא דעלהא וית פירוש
ספותהא דאסרת על נפשה ומן קדם יי
ישתביק לה׃ ונדר אלמנה וגרושה כל אשר
אסרה על נפשה יקום עליה׃ ונדר ארמלא
ומתרכא כל דאסרת על נפשה קיים עלה׃
ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה
בשבעה׃ ואם בבית בעלה נדרת או אסרת אסר
על נפשה בקיום׃ ושמע אישה והחריש
לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר
אשר אסרה על נפשה יקום׃ וישמע בעלה
וישתוק לה לא אעדי יתהון ויקומון כל נדרהא
וכל איסרהא דאסרת על נפשה יקומון׃ ואם
הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא
שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום
אישה הפרם ויהוה יסלח לה׃ ואם בטלא
יבטיל יתהון בעלה ביומא דשמע כל אפקות
ספותהא לנדרהא ולאיסר נפשהא לא יתקיימון
בעלה בטילנון ומן קדם יי ישתביק לה׃
כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה
יקימנו ואישה יפרנו׃ כל נדר וכל קיום איסר
לסגפא נפש בעלה יקיימינון ובעלה יבטלינון׃
ואם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום

והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר
עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו
ואם משתק ישתוק לה בעלה מיום ליום ויש
ויקיים ית כל נדרהא או ית כל אסרהא דעלה
קיים יתהון ארי שתיק לה ביומא דשמע
ואם הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את עונה
ואם בטלא יבטיל יתהון בתר דשמע ויקביל
ית חובה אלה החקים אשר צוה יהוה את
משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בנעריה
בית אביה אלין קימיא דפקיד יי׳ ית משה
בין גברא לאתתיה בין אבא לברתיה בדבי
ברביותהא בית אבוהא ב
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יי׳ נקם
נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר
תאסף אל עמיך אתפרע פורענות בני יש
מן מדינאי בתר כין תתכניש לעמך וידבר
משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנ
אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת
יהוה במדין ומליל משה עם עמא למימר
זריזו מנכון גברין לחילא ויהון על מדין למתן
פורענות דין עמא דיי׳ במדין אלף למטה
אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצ
לצבא אלפא לשבטא אלפא לשבטא לכל
שבטיא דישראל תשלחון לחילא וימסרו
מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף
חלוצי צבא ואתבחרו מאלפיא דישראל
אלפא לשבטא תרי עסר אלפין מזרזי חילא

וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם
ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי
הקדש וחצצרות התרועה בידו ושלח ית
יתהון משה אלפא לשבטא לחילא יתהון
וית פינחס בר אלעזר כהנא לחילא ומני קודשא
וחצוצרת יבבתא בידיה ויצבאו על מדין
כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר
ואתחילו על מדין כמא דפקיד יי׳ ית משה
וקטלו כל דכורא ואת מלכי מדין הרגו על
חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת
חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם
בן בעור הרגו בחרב וית מלכי מדין קטלו
על קטיליהון ית אוי וית רקם וית צור וית חור
וית רבע חמשה מלכי מדין וית בלעם בר
בעור קטלו בחרבא וישבו בני ישראל
את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם
ואת כל חילם בזזו ושבו בני ישר׳ ית נשי
מדין וית טפלהון וית כל בעיריהון וית כל
גיתיהון וית כל נכסיהון בזו ואת כל עריהם
במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש וית
כל קרויהון במותבניהון וית כל בית סגדתהון
אוקידו בנורא ויקחו את כל השלל ואת כל
המלקוח באדם ובבהמה ושביאו ית כל
עדאה וית דברתא באנשא ובבעירא ויי
ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת
בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת
השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר

על ירדן ירחו ואיתיו לות משה ולות אלעזר
כהנא ולות כנשתא דבני ישראל ית שביא
וית דברתא וית עדאה למשריתא למישריא
דמואב על ירדנא דיריחו
ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל
נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה
ונפקו משה ואלעזר כהנא וכל רברבי כנשתא
לקדמותהון למברא למשריתא ויקצף משה
על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות
הבאים מצבא המלחמה ורגיז משה על
דממנן על חילא רבני אלפי ורבני מאותא
דאתו מחיל קרבא ויאמר אליהם משה החייתם
כל נקבה ואמר להון משה הקיימתון כל
נוקבא הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם
למסר ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה
בעדת יהוה הא אנין הואה לבני ישראל
בעיצת בלעם לשקרא שקר קדם יי על
עיסק פעור והות מותנא בכנשתא דיי
ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת
איש למשכב זכר הרגו וכען קטולו כל דכ
דכורא בטפלא וכל איתתא דידעת גבר
למשכבי דכורא קטולו וכל הטף בנשים
אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם וכל
טפלא בנשיא דלא ידעו משכבי דכורא
קיימו לכון ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת
ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו
ביום השלישי וביום השביעי אתם ושביכם

ואתקשרו מברא למשריתא שבעה יומין
כל דקטל נפשא וכל דקריב בקטילא תדון
עלוהי ביומא תליתאה וביומא שביעאה
אתון ושביכון וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה
עזים וכל כלי עץ תתחטאו וכל לבוש וכל מן
דמשך וכל עובד מעזי וכל מן דאע תדון
עלוהי ויאמר אלעזר
הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה
זאת חקת התורה אשר צוה יהוה את משה
ואמר אלעזר כהנא לגברי חילא דאתו לקרבא
דא גזירת אוריתא דפקיד יי ית משה אך את
הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל
את הבדיל ואת העפרת בלחוד ית דהבא
וית כספא ית נחשא ית ברזלא ית עבצא
וית אברא כל דבר אשר יבא באש ת
תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא
וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים
כל מדעם דמתעל בנורא תעברוניה בנורא
וידכי ברם במי אדיותא יתדי וכל דלא
מתעל בנורא תעברוניה במיא וכבסתם
בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר
תבאו אל המחנה ותחוורון לבושיכון ות
ביומא שביעאה ותדכון ובתר כן תיעלון
למשריתא ויאמר
יהוה אל משה לאמר ואמר יי למשה
למימר שא את ראש מלקוח השבי באדם
ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות

למשכב זכר ב׳ וסימ׳ ועתה הרגו ויעשו מושבי יבש ידעת ג׳ חס וסימ׳ ועתה הרגו כל זכר ויד׳ הדבר תעשו נפש ידעת
מ׳ וזר בית וחד בנב וחד בכת׳ וכל מעשה ג׳ וסימ׳ עזים ויעשו ... עמרי וכל מעשה תקפו וגבורתו חד ב׳ ניזר בגן וחד בנו

העדה׃ קבילו ית חושבן דברת שביא באנשא
ובבעירא את ואלעזר כהנא ורישי אבהת
כנשתא׃ וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה
היצאים לצבא ובין כל העדה׃ ותפליג ית דברתא
בין גברי מגיחי קרבא דנפקו לחילא ובין כל
כנשתא׃ והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה
היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן
האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן׃ וש
ותפריש נסיבא קדם יוי מגברי מגיחי קרבא
דנפקו לחילא חדא נפשא מחמש מאה מן
אנשא ומן תורי ומן חמרי ומן ענא׃ ממחציתם
תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה׃
מפלגותהון תסבון ותתין לאלעזר כהנא
אפרשותא קדם יוי׃ וממחצית בני ישראל
תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר
מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה
אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה׃
ומפלגות בני ישראל תסב חד דיתאחד מן חמשין
מן אנשא מן תורי מן חמרי ומן ענא מכל
בעירא ותתין יתהון לליואי נטרי מטרת מש
משכנא דיוי׃ ויעש משה ואלעזר הכהן כא
כאשר צוה יהוה את משה׃ ועבד משה ואל
כהנא כמא דפקיד יוי ית משה׃ ויהי המלקוח
יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות
אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים׃ והות ש
דברתא שאר ביזא דבזו עמא דנפקו לחילא
ענא שית מאה ושבעין וחמשה אלפין׃ וי

ובקר שנים ושבעים אלף׃ ותורי שבעין ותרין
אלפין׃ וחמרים אחד וששים אלף׃ וחמרי
שתין וחד אלפין׃ ונפש אדם מן הנשים א
אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים
ושלשים אלף׃ ונפשא דאנשא מן נשיא ד
דלא ידעא משכבי דכורא כל נפשתא תלתין
ותרין אלפין׃ ותהי המחצה חלק היצאים
בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ו
ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות׃
והות פלגותא חולק גבריא דנפקו לחילא מני
ענא תלת מאה ותלתין ושבעה אלפין וחמש
מאה׃ ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות
חמש ושבעים׃ והוה נסיבא קדם יוי מן ענא
שית מאה שבעין וחמש׃ והבקר ששה
ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים׃
ותורי תלתין ושתא אלפין ונסיבהון קדם
יוי שבעין ותרין׃ וחמרים שלשים אלף
וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים׃
וחמרי תלתין אלפין וחמש מאה ונסיבהון
קדם יוי שתין וחד׃ ונפש אדם ששה עשר
אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש׃
ונפשא דאנשא שתת עסר אלפין ונסיבהון
קדם יוי תלתין ותרתין נפשן׃ ויתן משה את
מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר
צוה יהוה את משה׃ ויהב משה ית נסיבא
אפרשותא קדם יוי לאלעזר כהנא כמא
דפקיד יוי ית משה׃ וממחצית בני ישראל

אשר חצה משה מן האנשים הצבאים וש
ומפלגות בני ישראל דפלג משה מן גבריא
דנפקו לחילא ותהי מחצת העדה מן הצאן
שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת א
אלפים וחמש מאות והוות פלגות כנשתא מן
ענא תלת מאה ותלתין ושבעה אלפין וחמש
מאה ובקר ששה ושלשים אלף ותורי תלתין
ושתה אלפין וחמרים שלשים אלף וחמש מ
מאות וחמרי תלתין אלפין וחמש מאה ונפש
אדם ששה עשר אלף ונפשא דאנשא ש
שתת עסר אלפין ויקח משה ממחצת בני
ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם
ומן הבהמה ויתן אתם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה ונסיב
משה מפלגות בני ישר׳ ית דאתחד חד מן ח
חמשין מן אנשא ומן בעירא ויהב יתהון ל
לליואי נטרי מטרת משכנא דיי כמא דפקיד
יי ית משה ויקרבו אל משה הפקדים א
אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי
המאות וקריבו לות משה דממנן על א
אלפי חילא רבני אלפי ורבני מאותא ויאמרו
אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי ה
המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש
ואמרו למשה עבדך קבילו ית חושבן ג
גברי מגיחי קרבא דעמנא ולא שגא מננא
אנש ונקרב את קרבן יהוה איש אשר
מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל

וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה וקר
וקריבנא ית קורבנא קדם יי גבר דאשכח
מנין דדהב שירין ושבבין עזקן קדשין
ומחוך לכפרא על נפשתנא קדם יי ויקח
משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם
כל כלי מעשה ונסיב משה ואלעזר כהנא
ית דהבא מנהון כל מאן עובדא ויהי כל
זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה
עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל
מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות ו
והוה כל דהב אפרשותא דאפרישו
קדם יי שתת עסר אלפין שבע מאה
וחמשין סלעין מן רבני אלפי ומן רבני
מאותא אנשי הצבא בזזו איש לו
גברין דחילא בזו גבר לנפשיה ויקח
משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת
שרי האלפים והמאות ויביאו אתו אל
אהל מועד זכרון לבני ישראל לפני
יהוה ונסיב משה ואלעזר כהנא ית דהבא
מן רבני אלפי ומאותא ואיתיו יתיה למשכן
זמנא דוכרנא לבני ישראל קדם יי

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום
מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד
והנה המקום מקום מקנה ובעיר סגי הוה
לבני ראובן ולבני גד תקיף לחדא וחזו ית
ארע יעזר וית ארע גלעד והא אתרא

בית נמרי ובית אשבכא ובעל דבבא וסימת בית קבורתא דמשה וב

שבכו ולתה ומלכושת שוגן וביתנמרה וביתחשבנא ובעלי דבבא וסיעת בית קבורתיה דמשה ובעון :

אתר כשר לבית בעיר ויבאו בני גד ובני
ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן
ואל נשיאי העדה לאמר ואתו בני גד ובני
ראובן ואמרו למשה ולאלעזר כהנא ולש
ולרברבי כנשתא למימר עטרות ודיבן
ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושבם ונבו
ובען הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת
ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדיך מקנה
ארעא דמחא יוי ית יתבהא קדם כנשתא
דישר ארע כשרא לבית בעירהיא ולעבדך
אית בעירי ויאמרו אם
מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת
לעבדיך לאחזה אל תעברנו את הירדן :
ואמרו אם אשכחנא רחמין בעינך תתיהיב
ארעא הדא לעבדך לאחסנא לא תעברננא ית
ירדנא ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן
האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה
ואמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכון
ייתון לאגחא קרבא ואתון תתבון הכא ש
ולמה תניאון את לב בני ישראל מעבר אל
הארץ אשר נתן להם יהוה ולמא תונון ית
לבא דבני ישראל מלמיעבר לארעא דיהב
להון יהוה כה עשו אבתיכם בשלחי אתם
מקדש ברנע לראות את הארץ כדין
עבדו אבהתכון כד שלחית יתהון מרקם
גיאה למחזי ית ארעא ויעלו עד נחל א:
אשכל ויראו את הארץ ויניאו את לב בני

ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם
יהוה וסליקו עד נחלא דאתכלא וחזו ית אר
ואוניאו ית לבא דבני ישראל בדיל דלא לע
למיעל לארעא דיהב להון יוי ויחר אף יהוה
ביום ההוא וישבע לאמר ותקיף רוגזא דיוי
ביומא ההוא וקיים למימר אם יראו האנשים
העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה
את האדמה אשר נשבעתי לאברהם
ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי אם יחזון
גבריא דסליקו ממצרים מבר עסרין ש׳
שנין ולעילא ית ארעא דקיימית לאברהם
ליצחק וליעקב ארי לא אשלימו בתר דחלתי
בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי
מלאו אחרי יהוה אלהין כלב בר יפנה קנ
קנזאה ויהושע בר נון ארי אשלימו בתר
דחלתא דיוי ויחר אף יהוה בישראל וינ
וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל
הדור העשה הרע בעיני יהוה ותקיף ש
רוגזא דיוי בישר ואטלטלינון במדברא
ארבעין שנין עד דסף כל דרא דעבד
דביש קדם יוי והנה קמתם תחת אבתיכם
תרבות אנשים חטאים לספות עוד על
חרון אף יהוה אל ישראל והא קמתון
בתר אבהתכון תלמידי גבריא חייביא
לאוספא עוד על תקוף רוגזא דיוי לישר׳
כי תשובן מאחריו ויסף עוד להניחו במדבר
ושחתם לכל העם הזה ארי תתובון מבתר

ובית הי פיס | וחד וירדן | רישה פיס תניינין ז נפ בית יוד יזל וו

ו ריש פיס בסיפר | ל וחס | חס בלויש ל תניינין ז | ג | וחד ושחתם בבית הלך

ונאו ריש פיס ג׳ ... וסימנ׳ ... מכיא ית נוהבאתם
... תשנה בנו ...

יתנו ממצריב תניינין ית לב תכברו ית לבבכם לא ...
יהודה על כן היו ...

דהלתיה ויוסף עוד לאוחרותהון במדברא
ותחבלון לכל עמא הדין׳
ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן
נבנה למקננו פה וערים לטפנו וקריבו
לותיה ואמרו חטרין דען נבני לבעירנא
הכא וקרוין לטפלנא׳ ואנחנו נחלץ חשים
לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם
אל מקומם וישב טפנו בערי המבצר
מפני ישבי הארץ׳ ואנחנא נזדרז מבעין
קדם בני ישראל עד דנעילינון לאתרהון
ויתיב טפלנא בקרוין כריכן מן קדם
יתבי ארעא׳ לא נשוב אל בתינו עד התנחל
בני ישראל איש נחלתו׳ לא נתוב לבתנא
עד דיחסנון בני ישראל [גבר אחסנתיה] כי לא ננחל אתם
מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו
אלינו מעבר הירדן מזרחה׳ ארי לא
נחסין עמהון מעברא לירדנא ולהלאה
ארי קבילנא אחסנתנא לנא מעברא
דירדנא מדנחא׳
ויאמר אליהם משה אם תעשון את
הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה
למלחמה׳ ואמר להון משה אם תעברון
ית פתגמא הדין אם תזדרזון קדם
עמא דיוי לקרבא׳ ועבר לכם כל חלוץ
את הירדן לפני יהוה עד הורישו את
איביו מפניו׳ ויעיבר לכון כל דמזרז
ית ירדנא קדם עמא דיוי עד דיתריך

ית בעלי דבבוהי מן קדמוהי׳ ונכבשה
הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם
נקים מיהוה ומישראל והיתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני יהוה׳ ותתכביש
ארעא קדם עמא דיוי ובתר כין תתובון
ותהון זכאין קדם יוי ומישראל ותהי
ארעא הדא לכון לאחסנא קדם יוי׳
ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה
ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם׳
ואם לא תעבדון כין הא חבתון קדם
יוי ודעו חובתכון דתשכח יתכון׳ בנו
לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם
והיצא מפיכם תעשו׳ בנו לכון קרוין
לטפלכון וחטרין לענכון ודיפיק מפומכון
תעבדון׳ ויאמר בני גד ובני ראובן אל
משה לאמר עבדיך יעשו כאשר
אדני מצוה׳ ואמרו בני גד ובני ראובן
למשה למימר עבדך יעבדון כמא
דרבוני מפקיד׳ טפנו נשינו מקננו וכל
בהמתנו יהיו שם בערי הגלעד׳ טפלנא
נשנא גיתנא וכל בעירנא יהון תמן
בקרוי גלעד׳ ועבדיך יעברו כל חלוץ
צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני
דבר׳ ועבדך יעבדון כל מזרזי חילא
קדם עמא דיוי לקרבא כמא דרבוני
ממליל׳ ויצו להם משה את אלעזר
הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי

אבות המטות לבני ישראל ופקיד להון
משה ית אלעזר כהנא וית יהושע בר נון
וית רישי אבהת שבטיא לבני ישראל
ויאמר משה אלהם אם יעברו בני גד ובני
ראובן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה
לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם
להם את ארץ הגלעד לאחזה ואמר מש
להון אם יעברון בני גד ובני ראובן ע
עמכון ית ירדנא כל דמזרזין לקרבא ש
קדם עמא דיי ותתכביש ארעא קדמ
קדמיכון ותתנון להון ית ארע גלעד לא
לאחסנא ואם לא יעברו חלוצים אתכם
ונאחזו בתככם בארץ כנען ואם לא י
יעברון מזרזין עמכון ויתחסנון ביניכון
בארעא דכנען ויענו בני גד ובני ראובן
לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך
כן נעשה ואתיבו בני גד ובני ראובן למי
למימר ית דמליל יי לעבדך כין נעביד
נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ
כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן
נחנא נעיבר מזרזין קדם עמא דיי לארע
דכנען ועמנא אחסנת אחסנתנא לנא מ
מעברא לירדנא ויתן להם משה לבני
גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה בן
יוסף את ממלכת סיחן מלך האמרי ואת
ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה
בגבלת ערי הארץ סביב ויהב להון מש

לבני גד ולבני ראובן ולפלגות שבטא דש
דמנשה בר יוסף ית מלכות סיחון מלכא
אמוראה וית מלכותיה דעוג מלכא דמתנן
ארעא לקרוהא בתחומהא קרוי ארעא
סחור סחור ויבנו בני גד את דיבן ואת
עטרת ואת ערער ובנו בני גד ית דיבן
וית עטרות וית ערער ואת עטרת שופן
ואת יעזר ויגבהה וית עטרות שופן וית
יעזר ורמתא ואת בית נמרה ואת בית
הרן ערי מבצר וגדרת צאן וית בית
נמרה וית בית הרן קרוין כריכן וחטרין
דען ובני ראובן בנו את חשבון ואת
אלעלא ואת קריתים ובני ראובן בנו ית
חשבון וית אלעלא וית קריתים ואת נמ
ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה
ויקראו בשמת את שמות הערים אשר
בנו וית נבו וית בעל מעון מקפן שמהן
וית שבמה וקרו בשמהן ית שמהת ק
קרויא דבנו וילכו בני מכיר בן מנשה
גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר
בה ואזלו בני מכיר בר מנשה לגלעד
וכבשוה ותריך ית אמוראה דבה ויתן
משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב
בה ויהב משה ית גלעד למכיר בר מנשה
ויתיב בה ויאיר בן מנשה הלך וילכד
את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר וי
ויאיר בר מנשה אזל וכבש ית כפרניהון

וקרא יתהון כפרני יאיר׃ ונבח הלך וילכד
את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בש
בשמו׃ ונבח אזל וכבש ית קנת וית כפרנהא
וקרא להן נבח בשמיה׃ פרשה

קיב פסו ♦ עיבל סימן

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן׃ אלין
מטלני בני ישראל דנפקו מארעא דמצרים
לחיליהון בידא דמשה ואהרן׃ ויכתב מש
משה את מוצאיהם למסעיהם על פי
יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם׃ וכתב
משה ית מפקניהון למטלניהון על מימרא
דיי ואלין מטלניהון למפקניהון׃ ויסעו
מרעמסס בחדש הראשון בחמשה
עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפ
הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני
כל מצרים׃ ונטלו מרעמסס בירחא
קדמאה בחמשת עסרא יומא לירחא
קדמאה מבתר פסחא נפקו בני ישראל
ברישגלי לעיני כל מצראי׃ ומצרים
מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל
בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים׃
ומצראי מקברין ית דקטל יי בהון כל
בוכרא ובטעותהון עבד יי דינין׃ ויסעו
בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת׃ ונטלו
בני ישראל מרעמסס ושרו בסכות׃
ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה

המדבר׃ ונטלו מסכות ושרו באיתם
דבסטר מדברא׃ ויסעו מאתם וישב
על פי החירת אשר על פני בעל צפון
ויחנו לפני מגדל׃ ונטלו מאתם ותב על
פום חירתא דקדם בעל צפון ושרו
קדם מגדול׃ ויסעו מפני החירת ויעברו
בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת
ימים במדבר אתם ויחנו במרה׃ ונטלו
מן קדם חירתא ועברו בגו ימא למדברא
ואזלו מהלך תלתא יומין במדבר אתם
ושרו במרה׃ ויסעו ממרה ויבאו אילמה
ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים
תמרים ויחנו שם׃ ונטלו ממרה ואתו
לאילם ובאילם תרי עסר מבועין דמיין
ושבעין דקלין ושרו תמן׃ ויסעו מאילם
ויחנו על ים סוף׃ ונטלו מאילם ושרו על
ימא דסוף׃ ויסעו מים סוף ויחנו במדבר
סין׃ ונטלו מימא מימא דסוף ושרו ב
במדברא דסין׃ ויסעו ממדבר סין ו
ויחנו בדפקה׃ ונטלו ממדברא דסין וש
ושרו בדפקה׃ ויסעו מדפקה ויחנו ב
באלוש׃ ונטלו מדפקה ושרו באלוש׃ ויסעו
מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים ל
לעם לשתות׃ ונטלו מאלוש ושרו ברפידם
ולא הוה תמן מיא לעמא למשתי׃ ויסעו
מרפידם ויחנו במדבר סיני׃ ונטלו מר
מרפידם ושרו במדברא דסיני׃ ויסעו

ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה׃
ונטלו ממדברא דסיני ושרו בקברי
דמשאלי׃ ויסעו מקברת התאוה ויחנו
בחצרת׃ ונטלו מקברי דמשאלי ושרו
בחצרות׃ ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה׃
ונטלו מחצרות ושרו ברתמה׃ ויסעו
מרתמה ויחנו ברמן פרץ׃ ונטלו מש
מרתמה ושרו ברמון פרץ׃ ויסעו ט
מרמן פרץ ויחנו בלבנה׃ ונטלו מרמון
פרץ ושרו בלבנה׃ ויסעו מלבנה ויחנו
ברסה׃ ונטלו מלבנה ושרו ברסה׃ ויסעו
מרסה ויחנו בקהלתה׃ ונטלו מרסה
ושרו בקהילת׃ ויסעו מקהלתה ויחנו
בהר שפר׃ ונטלו מקהילתה ושרו
בטורא דשפר׃ ויסעו מהר שפר ויחנו
בחרדה׃ ונטלו מטורא דשפר ושרו
בחרדה׃ ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת׃
ונטלו מחרדה ושרו במקהלות׃ ויסעו
ממקהלת ויחנו בתחת׃ ונטלו ממקהלות
ושרו בתחת׃ ויסעו מתחת ויחנו ב
בתרח׃ ונטלו מתחת ושרו בתרח׃ ויסעו
מתרח ויחנו במתקה׃ ונטלו מתרח
ושרו במתקה׃ ויסעו ממתקה ויחנו ש
בחשמנה׃ ונטלו ממתקה וש׳ בחשמונה׃
ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות׃ ונט
מחשמונה ושרו במסרות׃ ויסעו מ
ממסרות ויחנו בבני יעקן׃ ונ׳ ממסרות

ושרו בבני יעקן׃ ויסעו מבני יעקן
ויחנו בחר הגדגד׃ ונטלו מבני יעקן וש
בחר גדגד׃ ויסעו מחר הגדגד ויחנו ש
ביטבתה׃ ונטלו מחר גדגד ושרו ביטבת׃
ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה׃ ונטלו
מיטבתה ושרו בעברנה׃ ויסעו מעברנה
ויחנו בעצין גבר׃ ונטלו מעברנה וש׳
בעציון גבר׃ ויסעו מעצין גבר ויחנו
במדבר צן הוא קדש׃ ונטלו מעציון גבר
ושרו במדברא דצין היא רקם׃ ויסעו
מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ
אדום׃ ונטלו מרקם ושרו בהור טורא
בסיפי ארעא דאדום׃ ויעל אהרן הכהן
אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת
הארבעים לצאת בני ישראל מארץ
מצרים בחדש החמישי באחד לחדש׃
וסליק אהרן כהנא להור טורא על
מימרא דיוי ומית תמן בשנת ארבעין
למפק בני ישראל מארעא דמצרים
בירחא חמישאה בחד לירחא׃ ואהרן
בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו
בהר ההר׃ ואהרן בר מאה ועסרין ותלת
שנין כד מית בהור טורא׃
וישמע הכנעני מלך ערד
והוא ישב בנגב [illegible] כנען בבא בני
ישראל׃ ושמע כנענאה מלכא דערד
והיא יתיב בדרומא בארעא דכנען

במיתי בני ישראל ויסעו מהר ההר ויחנו בש
בצלמנה ונטלו מהור טורא ושרו בצלמונה
ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן ונטלו מצלמונה
ושרו בפונן ויסעו מפונן ויחנו באבת ונ מפונן
ושרו באבת ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים
בגבול מואב ונטלו מאבות ושרו במגזת עברא
בתחום מואב ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד
ונטלו מעיים ושרו בדיבן גד ויסעו מדיבן
גד ויחנו בעלמון דבלתימה ונטלו מדיבן
גד ושרו בעלמון דבלתים ויסעו מעלמן ד
דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו ונט
מעלמון דבלתים ושרו בטורא דעבראי ש
קדם נבו ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת
מואב על ירדן ירחו ונטלו מטורי דעבראי
ושרו במישריא דמואב על ירדנא דיריחו
ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל
השטים בערבת מואב ושרו על ירדנא
מבית ישימות עד מישר שטין במישריא
דמואב
וידבר יהוה
אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לש
לאמר ומליל יוי עם משה במישריא דמואב
על ירדנא דיריחו למימר דבר אל בני ישראל וא
ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן
אל ארץ כנען מליל עם בני ישראל ותימר
להון ארי אתון עברין ית ירדנא לארע כנען
והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם
ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מ
מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו
ותתרכון ית כל יתבי ארעא מן קדמיכון
ותבדרון ית כל בית סגדתהון וית כל צלמי
מתכתהון תבדרון וית כל במתהון תשיצון
והורשתם את הארץ וישבתם בה כי
לכם נתתי את הארץ לרשת אתה ותתרכון
ית יתבי ארעא ותתבון בה ארי לכון יהבית
ית ארעא למירת יתה והתנחלתם את
הארץ בגורל למשפחתיכם לרב תרבו
את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו אל
אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות
אבתיכם תתנחלו ותחסנון ית ארעא
לדרעיתכון לסגיאי תסגון ית אחסנתהון
ולזעירי תזערון ית אחסנתהון לדיפוק
ליה תמן עדבא דיליה יהי לשבטי אבהתכון
תחסנון ואם לא תורישו את ישבי הארץ
מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים
בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם
על הארץ אשר אתם ישבים בה ואם
לא תתרכון ית יתבי ארעא מן קדמיכון
ויהי דתשארון מנהון לסיען נטלן זין
לקבלכון ולמשרין מקפן לכון ויעיקון
לכון על ארעא דאתון יתבין בה והיה
כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם
ויהי כמא דחשיבית למעבד להון
אעביד לכון
וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל יוי

הישימת ה' וסימ' ויחנו על הירדן והערבה וים כנרת ובית פעור וחצרת לבן הנס... הישמות כתיב ו' ...
הישימות כות והיקל הישימות כות ... ה' וסימ' לך נחה ית העם והיו נחלתם והיה ... המות קרבו בבית הכהנים ...
ונלבי ...

צו את בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם
באים אל הארץ כנען זאת הארץ אשר
תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה׃
פקיד ית בני ישראל ותימר להון ארי אתון
עלין לארעא דכנען דא ארעא דתתפלג לכון
באחסנא ארעא דכנען לתחומהא׃ והיה לכם
פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה׃ ויהי
לכון רוח דרומא ממדברא דצין על תחומי
אדום ויהי לכון תחום דרומא מסיפי ימא
דמלחא קדומא׃ ונסב לכם הגבול מנגב
למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו
מנגב לקדש ברנע ויצא חצר אדר ועבר
עצמנה׃ ויסחר לכון תחומא מדרומא
למסקנא דעקרבין ויעיבר לצין ויהון
מפקנוהי מדרומא לרקם גיאה ויפוק לחצר
אדר ויעיבר לעצמון׃ ונסב הגבול מעצמון
נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה׃ ויסחר
תחומא מעצמון לנחלא דמצרים ויהון
מפקנוהי לימא׃ וגבול ים והיה לכם הים
הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים׃ ותחום
מערבא ויהי לכון ימא רבא ותחומיה
ויהי לכון תחום מערבא׃ וזה יהיה לכם
גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר
ההר׃ ויהי לכון תחום צפונא מן ימא
רבא תכונון לכון להור טורא׃ מהר ההר
תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה׃

מהור טורא תכונון למטי חמת ויהון
מפקנוהי דתחומא לצדד׃ ויצא הגבול
זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה
לכם גבול צפון׃ ויפוק תחומא לזפרון ויהון
מפקנוהי לחצר עינן דין יהי לכון תחום צפונא׃
והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן
שפמה׃ ותכונון לכון לתחום קדומא מחצר
עינן לשפם׃ וירד הגבל משפם הרבלה
מקדם לעין וירד הגבל ומחה על כתף ים
כנרת קדמה׃ ויחות תחומא משפם לרבלה
ממדנח לעין וייחות תחומא וימטי על כיף
ים גניסר קדומא׃ וירד הגבול הירדנה והיו
תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ
לגבלתיה סביב׃ ויחות תחומא לירדנא
ויהון מפקנוהי לימא דמלחא דא תהי לכון
ארעא לתחומהא סחור סחור׃ ויצו משה
את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת
לתשעת המטות וחצי המטה׃ ופקיד משה
ית בני ישראל למימר דא ארעא דתחסנון
יתה בעדבא דפקיד יי למתן לתשעת
שבטין ופלגות שבטא׃ כי לקחו מטה בני
הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי
לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם׃
ארי קבילו שבטא דבני ראובן לבית אבהתהון
ושבטא דבני גד לבית אבהתהון ופלגות
שבטא דמנשה קבילו אחסנתהון׃ שני
אל נגר

הרבלה
כ״ת
תלתי
וזלי
חדא
ג׳
בית
ד׳
ב״טע
בית

כת והיה וכל והיו וסימ׳ [illegible]
[illegible]

המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר
לירדן ירחו קדמה מזרחה׃ תרין שבטין
ופלגות שבטא קבילו אחסנתהון מעברא
לירדנא דיריחו קדומא מדנחא׃

וידבר יהוה אל משה לאמר׃ ומליל׃ אלה
שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ
אלעזר הכהן ויהושע בן נון׃ אלין שמהת
גבריא דיחסנון לכון ית ארעא אלעזר כהנא
ויהושע בר נון׃ ונשיא אחד נשיא אחד
ממטה תקחו לנחל את הארץ׃ ורבא חד
רבא חד משבטא תדברון לאחסנא ית
ארעא׃ ואלה שמות האנשים למטה יה
יהודה כלב בן יפנה׃ ואלין שמהת גבריא׃
לשבטא דיהודה כלב בר יפנה׃ ולמטה בני
שמעון שמואל בן עמיהוד׃ לשבטא ד
דבני שמעון שמואל בר עמיהוד׃ למטה
בנימן אלידד בן כסלון׃ לשבטא דבנימן
אלידד בר כסלון׃ ולמטה בני דן נשיא בקי
בן יגלי׃ ולשבטא דבני דן רבא בקי בר יגלי׃
לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל
בן אפד׃ לבני יוסף לשבטא דבני מנשה
רבא חניאל בר אפד׃ ולמטה בני אפרים
נשיא קמואל בן שפטן׃ ולשבטא דבני
אפרים רבא קמואל בר שפטן׃ ולמטה
בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך׃ ולשבטא
דבני זבולן רבא אליצפן בר פרנך׃ ולמטה

בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן׃ ולשבטא
דבני יששכר רבה פלטיאל בר עזן׃ ולמטה
בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי׃ ולשבטא
דבני אשר רבא אחיהוד בר שלמי׃ ולמטה
בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד׃ ולשבטא
דבני נפתלי רבה פדהאל בר עמיהוד׃ אלה
אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בא
בארץ כנען׃ אלין דפקיד יי׳ לאחסנא ית
בני ישראל בארעא דכנען׃
וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על
ירדן ירחו לאמר׃ ומליל יי׳ עם משה במשריא
דמואב על ירדנא דיריחו למימר׃ צו את
בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם
ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיהם
תתנו ללוים׃ פקיד ית בני ישראל ויתנון
ללואי מאחסנת אחודתהון קרוין למתב
ורווח לקרויא סחרניהון תתנון ללואי׃ והיו
הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לב
לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם׃ ויהוין
קרויא להון למתב ורוחיהון יהון לבעירהון
ולקנינהון ולכל חיותהון׃ ומגרשי הערים
אשר תתנו ללוים מקיר העיר וחוצה אלף
אמה סביב׃ ורוחי קרויא דתתנון ללואי
מכותל קרתא ולברא אלף אמין סחור סחור׃
ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים
באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת
פאת ים אלפים באמה ואת צפון אלפים

באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי
הערים: ומשחון מברא לקרתא ית רוח
קדומא תרין אלפין אמין וית רוח דרומא
תרין אלפין אמין וית רוח מערבא תרין
אלפין אמין וית רוח צפונא תרין אלפין
אמין וקרתא במציעין יהי להון רוחי
קרויא: ואת הערים אשר תתנו ללוים
את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס
שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים
ושתים עיר: וית קרויא דתתנון לליואי
ית שית קרוי שיזבותא דתתנון למיערק
לתמן קטולא ועליהון תתנון ארבעין
ותרתין קרוין: כל הערים אשר תתנו
ללוים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת
מגרשיהן: כל קרויא דתתנון לליואי
ארבעין ותמני קרוין יתהון וית רוחיהון:
והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל
מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעיטו
איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו
ללוים: וקרויא דתתנון מאחסנת בני ישראל
מן סגיאי תסגון ומן זעירי תזערון גבר
כפום אחסנתיה דיחסנון יתן מקרווהי ללואי:

וידבר יהוה אל משה לאמר ומליל׳ דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם
עברים את הירדן ארצה כנען: מליל
עם בני ישראל ותימר להון ארי אתון

עברין ית ירדנא לארעא דכנען: והקריתם
לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס
שמה רצח מכה נפש בשגגה: ותזמנון
לכון קרוין קרוי שיזבותא יהוין לכון ויעירוק
לתמן קטולא דיקטול נפשא בשלו: והיו
לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות
הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט:
ויהוין לכון קרויא לשיזבא מגאיל דמא
ולא ימות קטולא עד דיקום קדם כנשתא
לדינא: והערים אשר תתנו שש ערי
מקלט תהיינה לכם: וקרויא דתתנון שית
קרוי שיזבותא יהוין לכון: את שלש
הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש
הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
תהיינה: ית תלת קרויא תתנון מעברא
לירדנא וית תלת קרויא תתנון בארעא
דכנען קרוי שיזבותא יהוין: לבני ישר׳
ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים
האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש
בשגגה: לבני ישראל ולגיוריא ולתותביא
דביניהון יהוין שית קרויא האילין לש׳
לשיזבא למיעירק לתמן כל דיקטול
נפשא בשלו: ואם בכלי ברזל הכהו וימת
רצח הוא מות יומת הרצח: ואם במן
דברזל מחהי וקטליה קטולא הוא א׳
אתקטלא יתקטיל קטולא: ואם באבן
יד אשר ימות בה הכהו וימת רצח הוא

[illegible]

מות יומת הרצח׃ ואם באבנא דמלי ליד
ביד דהיא כמסת דימות בה מחהי וק׳
וקטליה קטולא הוא אתקטלא יתקטיל
קטולא׃ או בכלי עץ יד אשר ימות בו ה׳
הכהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח׃
או במן דאע דמתנסיב ביד דהיא כמסת
דימות ביה מחהי וקטליה קטולא הוא א׳
אתקטלא יתקטיל קטולא׃ גאל הדם הוא
ימית את הרצח בפגעו בו הוא ימיתנו׃ גאיל
דמא הוא יקטול ית קטולא כד אתחייב ׳
ליה מן דינא הוא יקטלניה׃ ואם בשנאה
יהדפנו או השליך עליו בצדיה וימת׃ ואם
בסנאה דחהי או רמא עלוהי בכמנא וק׳
וקטליה׃ או באיבה הכהו בידו וימת מות
יומת המכה רצח הוא גאל הדם ימית
את הרצח בפגעו בו׃ או בדבבו מחהי
בידיה וקטליה אתקטלא יתקטיל מחיא
קטולא הוא גאיל דמא יקטיל ית קטולא
כד אתחייב ליה׃ ואם בפתע בלא איבה
הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צדיה׃
ואם בתכיף בלא דבבו דחהי או רמא ע׳
עלוהי כל מן בלא כמן ליה׃ או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימת
והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו׃ או בכל
אבנא דהיא כמיסת דימות בה בלא דחזי
ורמא עלוהי ומית והוא לא סני ליה ולא ׳
תבע בשתיה׃ ושפטו העדה בין המכה

ובין גאל הדם על המשפטים האלה׃ וידונון
כנשתא בין מחיא ובין גאיל דמא על ד׳
דיניא האלין׃ והצילו העדה את הרצח
מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר
מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות
הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הק׳
הקדש׃ וישיזבון כנשתא ית קטולא מיד
גאיל דמא ויתיבון יתיה כנשתא לקרית
שיזבותיה דערק לתמן ויתיב בה עד ד׳
דימות כהנא רבא דרבי יתיה במשח
קודשא׃ ואם יצא יצא הרצח את גבול
עיר מקלטו אשר ינוס שמה׃ ואם מפק
יפוק קטולא ית תחום קרית שיזבותיה
דערק לתמן׃ ומצא אתו גאל הדם מחוץ
לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את
הרצח אין לו דם׃ וישכח יתיה גאיל דמא
דמא מברא לתחום קרית שיזבותיה ויקטול
גאיל דמא ית קטולא לית ליה דם׃ כי בעיר
מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי
מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ
אחזתו׃ ארי בקרית שיזבותיה יתיב עד
דימות כהנא רבא ובתר דימות כהנא
רבא יתוב קטולא לארע אחסנתיה׃
והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם
בכל מושבתיכם׃ ויהון אלין לכון לגזירת
דין לדרתכון בכל מותבניכון׃
כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח

[illegible]

ועד אחד לא יענה בנפש למות: כל דיקטול
נפשא לפום סהדין יקטול ית קטולא וסהיד
חד לא יסהיד באנש לקטלא: ולא תקחו
כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי
מות יומת: ולא תקבלון ממון על אנש קטול
דהוא חיב לממת ארי אתקטלא יתקטיל:
ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן: ולא תקבלון
ממון לדערק לקרית שיזבותיה ולמתב
למתב בארעא עד דימות כהנא: ולא תח
תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם
הוא יחניף את הארץ ולארץ לא יכפר לדם
אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: ולא ת
תחיבון ית ארעא דאתון בה ארי דמא
הוא מחייב ית ארעא ולארעא לא מתכפר
על דם זכי דאתאשד בה אלהין בדם ש
דאשדיה: ולא תטמא את הארץ אשר
אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה
כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל: ולא
תסאבון ית ארעא דאתון יתבין בה די
דשכינתי שריא בגוה ארי אנא יוי שכינתי
שריא בגו בני ישראל:
ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד
בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף
וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי
אבות לבני ישראל: וקריבו רישי אבהתא
לזרעית בני גלעד בר מכיר בר מנשה מזרע

דבני יוסף ומלילו קדם משה וקדם
רברביא רישי אבהתא לבני ישראל:
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ
בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה
ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנתיו:
ואמרו ית רבוני פקיד יוי למתן ית ארעא
באחסנא בעדבא לבני ישראל ורבוני אתפקד
במימרא דיוי למתן ית אחסנת צלפחד
אחונא לבנתיה: והיו לאחד מבני שבטי
בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת
אבתינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה
להם ומגרל נחלתנו יגרע: ויהוין לחד מבני
שבטי בני ישראל לנשין ותתמנע אחסנתהון
מאחסנת אבהתנא ותתוסף על אחסנת
שבטא דיהוין להון ומעדב אחסנתנא
יתמנע: ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה
נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה
להם ומנחלת מטה אבתינו יגרע נחלתן:
ואם יהי יובלא לבני ישראל ותתוסף אחס
אחסנתהון על אחסנת שבטא דיהוין להון
ומאחסנת שבטא דאבהתנא תתמנע
אחסנתהון: ויצו משה את בני ישראל על
פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים:
ופקיד משה ית בני ישראל על מימרא דיוי
למימר יאות שבטא דבני יוסף ממללין:
זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד
לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך

למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים
פתגמא דפקיד יי לבנת צלפחד למימר לדתקין
בעיניהון יהוין לנשין ברם לזרעית שבטא אבוהון
יהוין לנשין ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה
אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני
ישראל ולא תסחר אחסנא לבני ישראל משבטא
לשבטא ארי גבר באחסנת שבטא אבהתוהי
ידבקון בני ישראל וכל בת ירשת נחלה ממטות בני
ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה
למען ירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו וכל
ברתא ירתת אחסנא משבטא בני ישראל לחד
מזרעית שבטא דאבוהא תהי לאיתא בדיל
דירתון בני ישראל גבר אחסנת אבהתוהי ולא
תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו
ידבקו מטות בני ישראל ולא תסחר אחסנא
משבטא לשבטא אוחרנא ארי גבר באחסנתיה
ידבקון שבטיא דבני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה כן עשו בנות צלפחד כמא
דפקיד יי ית משה כן עבדא בנת צלפחד
ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות
צלפחד לבני דדיהן לנשים והואה מחלה תרצה וחגלה
ומלכה ונעה בנת צלפחד לבני אחי אביהון לנשין
ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן
על מטה משפחת אביהן מזרעית בני מנשה
בר יוסף הואה לנשין והות אחסנתהון לשבט
זרעית אבוהן אלה המצות והמשפטים אשר
אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל

בערבת מואב על ירדן ירחו אלין פקודיא
ודיניא דפקיד יי בידא דמשה לות בני ישראל
במישריא דמואב על ירדנא דיריחו׃

סכום הפסוקים של ספר במדבר
סימנו אלף ומאתים ושמונה פסוקים
סימן אלפח קלב פסוק סימן בלק

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול
סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב
אלין פתגמיא דמליל משה עם כל ישראל
בעברא דירדנא אוכח יתהון על דחבו במדברא
ועל דארגיזו במישרא לקבל ים סוף בפארן
אתפלו על מנא ובחצרות ארגיזו על בסרא
ועל דעבדו עגל דדהב אחד עשר יום מחרב
דרך הר שעיר עד קדש ברנע מהלך חד
עשר יומין מחורב אורח טור שעיר עד
רקם גיאה ויהי בארבעים שנה בעשתי
עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם
והוה בארבעין שנין בחד עסר ירחין בחד
לירחא מליל משה עם בני ישראל ככל די פקד
יי יתיה לותהון אחרי הכתו את סיחן מלך
האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך
הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי

בתר דמחא ית סיחון מלכא אמוראה דיתיב
בחשבון וית עוג מלכא דמתנן דיתיב בעש
בעשתרות באדרעי בעבר הירדן בארץ
מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמר בעברא דירדנא בארעא דמואב שרי
משה לפרשא ית אולפן אוריתא הדא למימ'
יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם
שבת בהר הזה יי אלהנא מליל עמנא בחורב
למימר סגי לכון דיתיבתון בטורא הדין
פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו
בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים
ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר
פרת אתפנו וטולו לכון ועולו לטורא אמוראה
ולכל מגירוהי במישרא בטורא ובשפילתא
ובדרומא ובספר ימא ארע כנענאה ולבנן
עד נהרא רבא נהרא פרת ראה נתתי לפנ
לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם
ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם
חזו דיהבית קדמיכון ית ארעא עולו ואחסינו
ית ארעא דקיים יי לאבהתכון לאברהם
ליצחק וליעקב למתן להון ולבניהון בתריהון
ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל
לבדי שאת אתכם ואמרית לכון בעדנא
ההוא למימר לית אנא יכיל בלחודי לסוברא
יתכון יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם
היום ככוכבי השמים לרב יי אלהכון אסגי

יתכון והא איתיכון יומא דין ככוכבי שמיא
לסגי יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם
אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר
לכם יי אלהא דאבהתכון יוסף עליכון כותכון
אלף זמנין ויברך יתכון כמא דמליל לכון
איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם
איכדין אסובר בלחודי טורחיכון ועסקיכון
ודינכון הבו לכם אנשים חכמים ונבנים
וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם
הבו לכון גברין חכימין וסוכלתנין ומדען
לשבטיכון ואמנינון רישין עליכון ותענו
אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות
ואתיבתון יתי ואמרתון תקין פתגמא
דמלילתא למעבד ואקח את ראשי שבט'
אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראש'
עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי
חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם
ודברית ית רישי שבטיכון גברין חכימין
ומדען ומניתי יתהון רישין עליכון רבני
אלפין ורבני מאותא ורבני חמשין ורבני
עישורייתא וסרכין לשבטיכון ואצוה את
שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם
ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו
ופקידית ית דיינכון בעידנא ההיא למימר
שמעו בין אחיכון ותדונון קושטא בין גברא
ובין אחוהי ובין גיוריה לא תכירו פנים
במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו

מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר
אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו
לא תשתמודעון אפי בדינא מלי זעירא
כרבא תשמעון לא תדחלון מן קדם אנשא
ארי דינא מן קדם יי הוא ופתגמא דיקשי מנכון
תקרבון לותי ואשמעניה ואצוה אתכם
בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון
ופקידית יתכון בעדנא ההיא ית כל פתגמיא
די תעבדון ונסע מחרב ונלך את כל המדבר
הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך
הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו
ונבא עד קדש ברנע ונטלנא מחורב והלכנא
ית כל מדברא רבא ודחילא ההוא דחזיתון
אורח טורא דאמוראה כמא דפקיד יי
אלהנא יתנא ואתינא עד רקם גיאה ואמר
אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה
אלהינו נתן לנו ואמרית לכון אתיתון עד
טורא דאמוראה דיי אלהנא יהיב לנא
ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ
עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך
לך אל תירא ואל תחת חזי דיהב יי אלהך
קדמך ית ארעא סק אחסין כמא דמליל
יי אלהא דאבהתך לך לא תדחל ולא ת
תתבר ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נ
נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את
הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך
אשר נעלה בה ואת הערים אשר נ א

אליהן וקרבתון לותי כולכון ואמרתון
נשלח גברין קדמנא ויאללון לנא ית ארעא
ויתיבון יתנא פתגמא ית אורחא דנסק
בה וית קרויא דנעול להון וייטב בעיני
הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים
איש אחד לשבט ושפר בעיני פתגמא
ודברית מנכון תרי עסר גברין גברא
חד לשבטא ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד
נחל אשכל וירגלו אתה ואתפניו וסליקו
לטורא ואתו עד נחלא דאתכלא ואלילו
יתה ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו
אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו ונסיבו
בידהון מאיבא דארעא ואחיתו לוא
ואתיבו יתנא פתגמא ואמרו טבא ארעא
דיי אלהנא יהיב לנא ולא אביתם לעלות ותמרו
את פי יהוה אלהיכם ולא אביתון למסק
וסרבתון על מימרא דיי אלהכון ותרגנו
באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו ואתרעמתון במשכנין
ואמרתון בדסני יי יתנא אפקנא מארעא
דמצרים למסר יתנא בידא דאמוראה
לשיצותנא אנה אנחנו עלים אחינו המסו
את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים
גדלת ובצורת בשמים וגם בני ענקים
ראינו שם לאן אנחנא סלקין אחנא

ית לבנא למימר עם רב ותקיף מננא קרוין
רברבן וכריכן עד צית שמיא ואף בני גברין
חזינא תמן ואמר אלכם לא תערצון ולא
תיראון מהם ואמרית לכון לא תתברון ולא
תדחלון מנהון יהוה אלהיכם ההלך לפניכם
הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
לעיניכם יי אלהכון דמדבר קדמיכון מימ
מריה יגיח לכון ככל דעבד עמכון במצרים
לעיניכון ובמדבר אשר ראית אשר נשאך
יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל
הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום
הזה ובמדברא דחזיתא דסובלך יי
אלהך כמא דמסובר גברא ית בריה בכל
אורחא דהליכתון עד מיתיכון עד אתרא
הדין ובדבר הזה אינכם מאמינם ביהוה
אלהיכם ובפתגמא הדין ליתיכון מהימנין
במימרא דיי אלהכון ההלך לפניכם בדרך
לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לר
אתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן
יומם דמדבר קדמיכון באורחא לאתקנא
לכון אתר בית מישרי לאשראיתכון בעמודא
דאשתא בליליא לאחזיותכון באורחא
דתהכון בה ובעמודא דעננא ביממא
וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר ושמיע קדם יי ית קל פת
גמיכון ורגיז וקיים למימר אם יראה
איש באנשים האלה הדור הרע הזה את

הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבתיכם
אם יחזי גבר בגבריא האלין דרא בישא
הדין ית ארעא טבתא דקיימית למתן לא
לאבהתכון זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה
ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו
יען אשר מלא אחרי יהוה אלהן כלב
בר יפנה הוא יחזינה וליה אתן ית ארעא
דדרך בה ולבנוהי חלף דאשלים בתר
דחלתא דיי גם בי התאנף יהוה בגללכם
לאמר גם אתה לא תבא שם אף עלי הוה
רגז מן קדם יי בדילכון למימר אף את
לא תיעול לתמן יהושע בן נון העמד
לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא
ינחלנה את ישראל יהושע בר נון ד
דמשמש קדמך הוא ייעול לתמן יתיה
תקיף ארי הוא יחסנינה לישראל וטפכם
אשר אמרתם לבז יהיה ובניכם אשר
לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה
ולהם אתננה והם יירשוה וטפלכון דא
דאמרתון לביזא יהון ובניכון דלא ידעין
יומא דין טב וביש אנון ייעלון לתמן ולהון
אתנינה ואנון יירתונה ואתם פנו לכם וסעו
המדברה דרך ים סוף ואתון אתפנו לכון
וטולו למדברא אורח ימא דסוף ותענו
ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה
ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו
ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות ההרה

בנן ואמרתון לי חבנא קדם יוי
אנחנא ניסק ונגיח קרב ככל דפקדנא יוי
אלהנא ואזרזתון גבר ית מני קרביה
ושריתון למיסק לטורא. ויאמר יהוה אלי
אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני
בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם ואמר
יוי לי אימר להון לא תסקון ולא תגיחון קרב
ארי לית שכינתי ביניכון ולא תתברון
קדם בעלי דבביכון. ואדבר אליכם ולא
שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו
ההרה. ומלילית עמכון ולא קבילתון
וסריבתון על מימרא דיוי וארשעתון
וסליקתון לטורא. ויצא האמרי הישב
בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם
כאשר תעשינה הדברים ויכתו אתכם
בשעיר עד חרמה. ונפק אמוראה דיתיב
בטורא ההוא לקדמותכון ורדפו יתכון
כמא דנתן דבריתא וטרדו יתכון בשעיר
עד חרמה. ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא
שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם
ותבתון ובכיתון קדם יוי ולא קביל יוי צ
צלותכון ולא אצית למליכון. ותשבו ב
בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם
ויתיבתון ברקם יומין סגיאין כיומיא דיתבתון
ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר
דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים
רבים: ואתפנינא ונטלנא למדברא אורח

ימא דסוף כמא דמליל יוי עמי ואקפנא
ית טורא דשעיר יומין סגיאין
ויאמר יהוה אלי לאמר
ואמר יוי לי למימר. רב לכם סב את ההר
הזה פנו לכם צפנה. סגי לכון דאקיפתון
ית טורא הדין אתפנו לכון לציפונא. ואת
העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם
בני עשו הישבים בשעיר וייראו מכם
ונשמרתם מאד. וית עמא פקיד למימר
אתון עברין בתחום אחיכון בני עשו
דיתבין בשעיר וידחלון מנכון ותסתמרון
לחדא. אל תתגרו בם כי לא אתן לכם
מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה
לעשו נתתי את הר שעיר. לא תתגרון
בהון ארי לא אתין לכון מארעהון עד
מדרך פרסת רגלא ארי ירותא לעשו
יהבית ית טורא דשעיר. אכל תשברו
מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו
מאתם בכסף ושתיתם. עיבורא תזבנון
מנהון בכספא ותיכלון ואף מיא תזבנון
מנהון בכספא ותשתון. כי יהוה אלהיך ברכך
בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר
הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך
עמך לא חסרת דבר. ארי יוי אלהך
בריכך בכל עובדי ידך סופיק צורכך
במהכך ית מדברא רבא הדין דנן
ארבעין שנין מימרא דיוי אלהך בסעדך

לא חסרתא מדעם׳ ונעבר מאת אחינו
בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה
מאילת ומעצין גבר
ונפן ונעבר דרך מדבר מואב׳
ועברנא מלות אחנא בני עשו דיתבין
בסעיר מאורח מישרא מאילת ומעציון
גבר ואתפנינא ועברנא אורח מדברא
דמואב׳ ויאמר יהוה אלי אל תצר את
מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן
לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את
ער ירשה׳ ואמר יי לי לא תצור על מו
מואבאי ולא תתגרי למעבד עמהון קר
קרב ארי לא אתין לך מארעהון ירותא
ארי לבני לוט יהבית ית לחיית ירותא׳ הא
האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב
ורם כענקים׳ אימתני מלקדמין יתיבן
בה עם רב וסגי ותקיף כגיבריא׳ רפאים
יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם
אמים׳ גבריא מתחשבין אף אנון כגי
כגיבריא ומואבאי קרן להון אימתני׳
ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו
יירשום וישמידום מפניהם וישבו
תחתם כאשר עשה ישראל לארץ
ירשתו אשר נתן יהוה להם׳ ובסעיר
יתיבו חוראי מלקדמין ובני עשו תר
תריכונון ושיצאונון מן קדמיהון ויתי
ויתיבו באתרהון כמא דעבד ישראל

לארע ירותתיה דיהב יי להון׳ עתה
קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר
את נחל זרד׳ כען קומו ועברו לכון ית
נחלא דזרד ועברנא ית נחלא דזרד׳
והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד
אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמ
ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי
המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
יהוה להם׳ ויומיא דהלכנא מרקם גיא
גיאה עד דעברנא ית נחלא דזרד
תלתין ותמני שנין עד דסף כל דרא גברי
מגיחי קרבא מגו משריתא כמא דקיים
יי להון׳ וגם יד יהוה היתה בם להמם
מקרב המחנה עד תמם׳ ואף מחא
מן קדם יי הות בהון לשיציותהון
מגו משריתא עד דשלימו׳ ויהי כאשר
תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב
העם׳ והוה כד שלימו כל גברי מגיחי
קרבא לממת מגו עמא׳
וידבר יהוה אלי לאמר׳
ומליל יי עמי למימר׳ אתה עבר היום
את גבול מואב את ער׳ את עבר יומא
דין ית תחום מואב ית לחית׳ וקרבת מול
בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי
לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה
כי לבני לוט נתתיה ירשה׳ ותקרב
לקביל בני עמון לא תצור עליהון ולא

תתגרי למעבר עמהון קרב ארי לא אתן
מארע בני עמון לך ירותא ארי לבני לוט
יהבתה ירותא׃ ארץ רפאים תחשב
אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים
יקראו להם זמזמים׃ ארע גיבריא מתח
מתחשבא אף היא גיברין יתיבו בה
מלקדמין ועמונאי קרן להון חשבני׃
עם גדול ורב ורם כענקים וישמדם יה
יהוה מפניהם ויירשום וישבו תחתם׃ עם
רב וסגי ותקיף כגבריא ושיצינון יוי מן
קדמיהון ותריכונון ויתיבו באתרהון׃
כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר
אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם
וישבו תחתם עד היום הזה׃ כמא דעבד
לבני עשו דיתבין בסעיר דשיצי ית
חוראי מן קדמיהון ותריכונון ויתיבו
באתרהון עד יומא הדין׃ והעוים הש
הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
היצאים מכפתר השמידם וישבו ש
תחתם׃ ועוואי דיתבין ברפיח עד עזה
קפוטקאי דנפקו מקפוטקיא שיציאונון
ויתיבו באתרהון׃ קומו סעו ועברו את
נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן
מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל
רש והתגר בו מלחמה׃ קומו טולו ועברו
ית נחלא דארנון חזי מסרית בידך
ית סיחון מלכא דחשבון אמוראה

וית ארעיה שרי לתרכותיה ואתגרי
למעבד עמיה קרב׃ היום הזה אחל
תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת
כל השמים אשר ישמעון שמעך
ורגזו וחלו מפניך׃ יומא הדין אשרי
למתן זיעתך ודחלתך על אפי עממיא
תחות כל שמיא דישמעון שמעך
ויזועון ויתבהלון מן קדמך׃ ואשלח
מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון
מלך חשבון דברי שלום לאמר׃ ושלחית
אזגדין ממדבר קדמות לות סיחון
מלכא דחשבון פתגמי שלמא למימר׃
אעברה בארצך בדרך בדרך אלך
לא אסור ימין ושמאל׃ אעבר בארעך
באורחא באורחא איזיל לא אסטי
לימינא ולסמלא׃ אכל בכסף תשברני
ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי
רק אעברה ברגלי׃ עבורא בכספא
תזבין לי ואיכול ומיא בכספא תתין לי
ואשתי לחוד אעבר ברגלי׃ כאשר
עשו לי בני עשו הישבים בשעיר
והמואבים הישבים בער עד אשר
אעבר את הירדן אל הארץ אשר
יהוה אלהינו נתן לנו׃ כמא דעבדו לי
בני עשו דיתבין בסעיר ומואבאי
דיתבין בלחיית עד דאעיבר ית ירדנא
לארעא דיוי אלהנא יהיב לנא׃ ולא אבה

סיחון מלך חשבון העברנו בו כי הקשה
יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו
למען תתו בידך כיום הזה ולא אבא
סיחון מלכא דחשבון למשבקנא
למיעבר בתחומיה ארי אקשי יוי אלהך
ית רוחיה ותקף ית לביה בדיל לממסריה
בידך כיומא הדין
ויאמר יהוה אלי ראה החלתי
תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל
רש לרשת את ארצו ואמר יוי לי חזי
דשריתי לממסר קדמך ית סיחון וית
ארעיה שרי לתרכותיה למירת ית
ארעיה ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל
עמו למלחמה יהצה ונפק סיחון
לקדמותנא הוא וכל עמיה לאגחא
קרבא ליהץ ויתנהו יהוה אלהינו ונך
אתו ואת בנו ואת כל עמו ומסריה
יוי אלהנא קדמנא ומחינא יתיה וית
בנוהי וית כל עמיה ונלכד את כל עריו
בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם
והנשים והטף לא השארנו שריד
וכבשנא ית כל קרוהי בעדנא ההוא
וגמרנא ית כל קרויא גבריא ונשיא
וטפלא לא אשארנא משיזיב רק
הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר
לכדנו להוד בעירא בזנא לנא ועדי
קרויא דכבשנא מערער אשר על

שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא היתה קריה אשר
שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו מערער דעל כיף נחלא דארנן
וקרתא דבנחלא ועד גלעד לא הות
קרתא דתקיפת מננא ית כולא מסר
יוי אלהנא קדמנא רק אל ארץ בני
עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי
ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו לחוד
לארע בני עמון לא קריבתא כל כיף
נחלא יובקא וקרוי טורא וכל דפקיד יוי
3 אלהנא ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג
מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי ואתפנינא וסליקנא
לאורח מתנן ונפק עוג מלכא דמתנן
לקדמותנא הוא וכל עמיה לאגחא
קרבא לאדרעי ויאמר יהוה אלי אל
תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת
כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר
עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואמר יוי לי לא תדחל מנה
ארי בידך מסרית יתיה וית כל עמיה
וית ארעיה ותעביד ליה כמא דעבדתא
לסיחון מלכא אמוראה דיתיב בחשבון
ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך
הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי ה
השאיר לו שריד ומסר יוי אלהנא בי

בידנא אף ית עוג מלכא דמתנן וית כל
עמיה ומחינהי עד דלא אשתאר ליה
משיזיב ונלכד את כל עריו בעת ההוא
לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם
ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג
בבשן וכבשנא ית כל קרווהי בעדנא
ההוא לא הות קרתא דלא נסבנא מי
מנהון שתין קרוין כל בית פלך טרכונא
מלכותא דעוג במתנן כל אלה ערים
בצרת חומה גבהה דלתים ובריח ע
לבד מערי הפרזי הרבה מאד כל אלין
קרויא כריכן מקפן שור רם דילהון
דשין ועברין בר מקרוי פצחיא ר
דסגיאן לחדא ונחרם אותם כאשר
עשינו לסיחן מלך חשבון החרם
כל עיר מתם הנשים והטף וגמרנא
יתהון כמא דעבדנא לסיחון מלכא
דחשבון גמרנא כל קרויא גבריא ונשיא
וטפלא וכל הבהמה ושלל הערים
בזונו לנו וכל בעירא ועדי קרויא
בזנא לנא ונקח בעת ההוא את הארץ
מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון
ונסבנא בעדנא ההוא ית ארעא
מיד תרין מלכי אמוראה דבעברא
דירדנא מנחלא דארנון עד טורא
דחרמון צידנים יקראו לחרמון

שרין והאמרי יקראו לו שניר צידונאי
קרן לחרמון שריון ואמוראה קרן ליה
טור תלגא כל ערי המישר וכל הגלעד
וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממ
ממלכת עוג בבשן כל קרוי מישרא
וכל גלעד וכל מתנן עד סלכה ואדרעי
קרוי מלכותיה דעוג במתנן כי רק עוג
מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה
ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני
עמון תשע אמות ארכה וארבע א
אמות רחבה באמת איש ארי לחוד
עוג מלכא דמתנן אשתאר משאר
גיבריא הא ערסיה ערסא דברזלא
הלא היא ברבת בני עמון תשע א
אמין אורכה וארבע אמין פותיה
באמת מלך ואת הארץ הזאת ירשנו
בעת ההוא מערער אשר על נחל
ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי
לראובני ולגדי וית ארעא הדא יריתנא
בעדנא ההוא מערוער דעל נחלא
דארנון ופלגות טורא דגלעד וקרווהי
יהבית לשבט ראובן ולשבט גד
ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג
נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל
הארגב לכל הבשן ההוא יקרא ארץ
רפאים ושאר גלעד וכל מתנן מלכותיה
דעוג יהבית לפלגות שבטא דמנשה

כל בית פלך טרכונא לכל מתנן ההוא
מתקרי ארע גיבריא׃ יאיר בן מנשה לקח
את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמ׳
והמעכתי ויקרא אתם על שמו את הב׳
הבשן חות יאיר עד היום הזה׃ יאיר בר
מנשה נסב ית כל בית פלך טרכונא עד
תחום גשוראה ואפקירוס וקרא יתהון
על שמיה ית מתנן כפרני יאיר עד יומא
הדין׃ ולמכיר נתתי את הגלעד׃ ולמכיר
יהבית ית גלעד׃ ולראובני ולגדי נתתי
מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל
ועד יבק הנחל גבול בני עמון׃ ולשיבט
ראובן ולשיבט גד יהבית מן גלעד וע׳
ועד נחלא דארנון גו נחלא ותחומיה
ועד יובקא נחלא תחומא דבני עמון׃ ו׳
והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים
הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה
מזרחה׃ ומישרא וירדנא ותחומיה
מגניסר ועד ימא דמישרא ימא דמלחא
תחות משפך מיר מתא מדנחא׃ ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם
נתן לכם חלוצים תעברו לפני אחיכם
בני ישראל כל בני חיל׃ ופקידית יתכון
בעדנא ההוא למימר׃ יוי אלהכון י׳
יהב לכון ית ארעא הדא למירתה
מזרזין תעברון קדם אחיכון בני יש׳
ישראל כל מזרזי חילא׃ רק נשיכם

וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם
ישבו בעריכם אשר נתתי לכם׃ לחוד
נשיכון וטפלכון ובעיריכון ידענא ארי
בעיר סגי לכון יתבון בקרויכון דיהבית
לכון׃ עד אשר יניח יהוה לאחיכם כ׳
ככם וירשו גם הם את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן
ושבתם איש לירשתו אשר נתתי ל׳
לכם׃ עד דיניח יוי לאחיכון כותכון וי׳
ויירתון אף אנון ית ארעא דיוי אלהכון
יהיב להון בעברא דירדנא ותתובון
גבר לירותתיה דיהבית לכון׃ ואת
יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר
עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה
אלהיכם לשני המלכים האלה כן י׳
יעשה יהוה לכל הממלכות אשר
אתה עבר שמה׃ וית יהושע פקידית
בעדנא ההוא למימר עינך חזאה
ית כל דעבד יוי אלהכון לתרין מל׳
מלכיא האלין כין יעביד יוי לכל מל׳
מלכוותא דאת עבר לתמן׃ לא ת׳
תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם
לכם׃ לא תדחלון מנהון ארי יוי אלהכון
מימריה מגיח לכון׃ קה פסו

מלכיה סימן

ואתחנן
אל יהוה בעת ההוא לאמר׃ וצליתי
קדם יוי בעדנא ההוא למימר׃ אדני

וגבל ב׳ חס וסימ׳ ולראובני והערבה ובעמק והירדן

יהוה אתה החלות להראות את עבדך
את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל
בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך
וכגבורתך יוי אלהים את שריתא לא
לאחזאה ית עבדך ית רבותך וית ידך
תקיפתא דאת הוא אלהא דשכינתך
בשמיא מלעילא ושליט בארעא לית
דיעביד כעובדך וכגבורתך אעברה
נא ואראה את הארץ הטובה אשר
בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון
אעבר כען ואחזי ית ארעא טבתא
דבעברא דירדנא טורא טבא הדין
ובית מקדשא ויתעבר יהוה בי למענכם
ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך
אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה והוה
רגז מן קדם יוי עלי בדילכון ולא קביל
מני ואמר יוי לי סגי לך לא תוסיף למללא
קדמי עוד בפתגמא הדין עלה ראש
הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את
הירדן הזה סק לריש רמתא וזקוף עי
עינך למערבא ולצפונא ולדרומא ולמ
ולמדינחא וחזי בעינך ארי לא תעבר
ית ירדנא הדין וצו את יהושע וחזקהו
ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה
והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה
ופקיד ית יהושע ותקפהי ועלמהי ארי

הוא יעבר קדם עמא הדין והוא יחסין
יתהון ית ארעא דתחזי ונשב בגיא מול
בית פעור ויתיבנא בחילתא לקביל בית
פעור

4 ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם
נתן לכם וכען ישראל שמע לקימיא
ולדיניא דאנא מליף יתכון למעבד בדיל
דתיחון ותיעלון ותירתון ית ארעא דיוי
אלהא דאבהתכון יהיב לכון לא תספו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא
תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה א
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם לא
תוספון על פתגמא דאנא מפקיד יתכון
ולא תמנעון מניה למטר ית פקודיא דיוי
אלהכון דאנא מפקיד יתכון עיניכם
הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור
כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך עינכון
חזאה ית דעבד יוי בפלחי בעלא פעור
ארי כל גברא דהלך בתר בעלא פעור
שיצייה יוי אלהך מבינך ואתם הדבקים
ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום ואתון
דאדביקתון בדחלתא דיוי אלהכון
קימין כולכון יומא דין ראה למדתי

אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי
יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר
אתם באים שמה לרשתה: חזו דאליפית
יתכון קימין ודינין כמא דפקדני יי אלהי
למעבד כין בגו ארעא דאתון עלין לתמן
למירתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון
את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם
ונבון הגוי הגדול הזה: ותטרון ותעבדון
ארי היא חכמתכון וסכלתנותכון לעיני
עממיא דישמעון ית כל קימיא האלין
ויימרון להוד עם חכים וסוכלתן עמא
רבא הדין: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים
קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו
אליו: ארי מן עם רב דליה אלה קריב
ליה לקבלא צלותיה בעדן עקתיה כיי
אלהנא בכל עדן דאנחנא מצלן קדמוהי:
ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים
צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי
נתן לפניכם היום: ומן עם רב דליה קימין
ודינין קשיטין ככל אוריתא הדא דאנא
יהיב קדמיכון יומא דין: רק השמר לך
ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים
אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל
ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: להוד
אסתמר לך וטר נפשך להדא דלמא
תיתנשי ית [illegible] דחזאה עינך ודלמא

יעדון מלבך כל יומי חייך ותהודעינון
לבנך ולבני בנך: יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי
אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים
אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם
ילמדון: יומא דקמתא קדם יי אלהך
בחורב כד אמר יי לי כנוש קדמי ית
עמא ואשמעינון ית פתגמי דילפון ...
למדחל קדמי כל יומיא דאינון קימין על
ארעא וית בניהון ילפון: ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים
חשך ענן וערפל: וקריבתון וקמתון ...
בשפולי טורא וטורא בער באשתא עד
צית שמיא חשוכא עננא ואמיטתא:
וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול
דברים אתם שמעים ותמונה אינכם
ראים זולתי קול: ומליל יי עמכון מגו
אישתא קל פתגמין אתון שמעין ודמו
לית אתון חזן אלהין קלא: ויגד לכם את
בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת
הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים:
וחוי לכון ית קימיה דפקיד יתכון למעבד
עשרה פתגמין וכתבינון על תרין לוחי
אבנא: ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד
אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה:

ויתי פקיד יי בעידנא ההוא לאלפא יתכון
קימין ודינין למעבדכון יתהון בארעא
דאתון עברין לתמן למירתה ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש
ותסתמרון לחדא לנפשתכון ארי לא חזיתון
כל דמו ביומא דמליל יי עמכון בחורב
מגו אישתא פן תשחתון ועשיתם לכם
פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה
דלמא תחבלון ותעבדון לכון דמות כל
צורא דמות דכר או נוקבא תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף
אשר תעוף בשמים דמות כל בעירא
דבארעא דמות כל צפר גפא דפרח באויר
רקיע שמיא תבנית כל רמש באדמה
תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ
דמות כל רחש דבארעא דמות כל נוני
דבמיא מלרע לארעא ופן תשא עיניך
השמימה וראית את השמש ואת הירח
ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת
והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה
אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים
ודלמא תזקוף עינך לשמיא ותחזי ית ש
שמשא וית סיהרא וית כוכביא כל חילי
שמיא ותטעי ותסגוד להון ותפלחינון דזמין
יי אלהך יתהון לכל עממיא דתחות כל
שמיא ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם

מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה
כיום הזה ויתכון קריב יי לדחלתיה ואפיק
יתכון מכורא דברזלא ממצרים למהוי
ליה לעם אחסנא כיומא הדין ויהוה התאנף
בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את
הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה ומן קדם יי הוה
רגז עלי על פתגמיכון וקיים בדיל דלא
למעברי ית ירדנא ובדיל דלא למיעל
לארעא טבתא די יי אלהך יהיב לך אחסנא
כי אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את
הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ
הטובה הזאת ארי אנא מאית בארעא
הדא לית אנא עבר ית ירדנא ואתון עברין
ותירתון ית ארעא טבתא הדא השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם
אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך אסתמרו
לכון דלמא תתנשון ית קימא דיי אלהכון
דגזר עמכון ותעבדון לכון צלם דמות
כולא דפקדך יי אלהך כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא ארי יי אלהך ש
מימריה אישא אכלא הוא אל קנא

כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו ארי

תוליד בנין ובני בנין ותתעתקון בארעא
ותחבלון ותעבדון צלם דמות כלא ות
ותעבדון דביש קדם יי אלהך לארגזא
קדמוהי׃ העדתי בכם היום את השמים
ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל
הארץ אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי
השמד תשמדון׃ אסהידית בכון יומא דין
ית שמיא וית ארעא ארי מיבד תיבדון ב
בפריע מעל ארעא דאתון עברין ית
ירדנא לתמן למירתה לא תורכון יומין
עלה ארי אשתיצאה תשתיצון׃ והפיץ
יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי
מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה׃
ויבדר יי יתכון בין עממיא ותשתארון
עם דמנין בעממיא דידבר יי יתכון לתמן׃
ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחן׃ ותפלחון תמן ל
לעממיא פלחי טעותא עובד ידי אנשא
אעא ואבנא דלא חזן ולא שמעין ולא
אכלין ולא מריחין׃ ובקשתם משם את
יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך׃ ותתבעון מתמן ית
דחלתא דיי אלהך ותשכח ארי תבעי
מן קדמוהי בכל לבך ובכל נפשך׃ בצר
לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית

הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלו׃ כד תיעוק לך וישכחונך כל פתגמיא
האלין בסוף יומיא ותתוב לדחלתא דיי
אלהך ותקביל למימריה׃ כי אל רחום
יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע
להם׃ ארי אלהא רחמנא יי אלהך לא
ישבקינך ולא יחבלינך ולא יתנשי ית
קימא דאבהתך דקיים להון׃ כי שאל
נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן
היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים
הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע
כמהו׃ ארי שאל כען ליומיא קדמאי
דהוו קדמך למן יומא דברא יי אדם
על ארעא ולמסיפי שמיא ועד סיפי
שמיא ההוה כפתגמא רבא הדין או
האשתמע דכותיה׃ השמע עם קול א
אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת
אתה ויחי׃ השמע עמא קל מימרא דיי
ממלל מגו אישתא כמא דשמעתא
את ואתקיים׃ או הנסה אלהים לבוא
לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע
נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך׃ או נסין עבד
יי לאתגלאה למפרק ליה עם מגו עם ב

ב׳ מל ב׳ חס׳ ב׳ חד ה׳ וחד נהיה ב׳ ג׳ מל בת מל בתו ובכל והלפת

[illegible] ובקשתם ג׳ וסימנהם [illegible] [illegible] וסימנ׳ [illegible] ושבת עד [illegible]
[illegible] ושבו עד [illegible] ושובה [illegible] עד [illegible]

בנסין באתין ובמופתין ובקרבא ובידא
תקיפתא ובדרע מרממא ובחזונין
רברבין ככל דעבד לכון יוי אלהכון
במצרים לעיניכון: אתה הראת לדעת
כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו:
את אתחזיתא למדע ארי יוי הוא אלהים
אלהים לית עוד בר מניה: מן השמים
השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש: מן שמיא אשמעך ית
קל מימריה לאלפותך ועל ארעא אחזיך
ית אישתיה רבתא ופתגמוהי שמעתא
מגו אישתא: ותחת כי אהב את אבתיך
ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו
הגדל ממצרים: וחלף ארי רחם ית
אבהתך ואתרעי בבניהון בתריהון
ואפקך במימריה בחיליה רבא ממצרי
להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מ
מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה: לתרכא עממין רברבן
ותקיפין מנך מן קדמך לאעלותך למתן
לך ית ארעהון אחסנא כיומא הדין: ו
וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד: ותדע יומא דין ותתיב
ללבך ארי יוי הוא אלהים דשכינתיה
בשמיא מלעילא ושליט על ארעא מלרע

לית עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו
אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך
ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים: ותטר ית קימוהי וית פקודוהי
דאנא מפקיד לך יומא דין דייטב לך
ולבנך בתרך ובדיל דתוריך יומין על ארעא
דיוי אלהך יהיב לך כל יומיא:

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש: בכין אפריש
משה תלת קרוין בעברא דירדנא מ
מדנח שמשא: לנס שמה רוצח אשר
ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא
שנא לו מתמל שלשם ונס אל אחת
מן הערים האל וחי: למיערק לתמן
קטולא דיקטול ית חבריה בלא מדעיה
והוא לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי
ויערוק לחדא מן קרויא האלין ויתקיים:
את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן למנשי: ית בצר במדברא בארע
מישרא לשיבט ראובן וית ראמות
בגלעד לשיבט גד וית גולן במתנן לשבטא
דמנשה: וזאת התורה אשר שם משה
לפני בני ישראל: ודא אוריתא דסדר
משה קדם בני ישראל: אלה העדת

ודבריו ה׳ וסימ׳ שמעת הראשונים ודבריו ודרכיו ... ויצוך ב׳ חד מל׳ וחד חס׳ סימ׳ ...
העדת ...

והחקים והמשפטים אשר דבר משה
אל בני ישראל בצאתם ממצרים׃ אלין
סהדותא וקימיא ודינייא דמליל משה
עם בני ישראל במפקהון ממצרים׃
בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ
סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם
ממצרים׃ בעברא דירדנא בחילתא לקביל
בית פעור בארע סיחון מלכא אמוראה
דיתיב בחשבון דמחא משה ובני ישר
במפקהון ממצרים׃ ויירשו את ארצו
ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מזרח
שמש׃ ויריתו ית ארעיה וית ארע עוג
מלכא דמתנן תרין מלכי אמוראה
דבעברא דירדנא מדנח שמשא׃
מערער אשר על שפת נחל ארנן
ועד הר שיאן הוא חרמון׃ מערער
דעל כיף נחלא דארנון ועד טורא דש
רשיאון הוא חרמון׃ וכל הערבה עבר
הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת
אשדת הפסגה׃ וכל מישרא עברא
דירדנא מדנחא ועד ימא דמישרא
תחות משפך מרמתא׃
ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר 5
אלהם שמע ישראל את החקים ואת
המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם׃
וקרא משה לכל ישראל ואמר להון
שמע ישראל ית קימיא וית דיניא ש
דאנא ממליל קדמיכון׃ יהוה אלהינו
כרת עמנו ברית בחרב׃ יוי אלהנא
גזר עמנא קים בחרב׃ לא את אבתינו
כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו
אנחנו אלה פה היום כלנו חיים׃ לא עם
אבהתנא גזר יוי ית קימא הדין אלהין
כלנא קיימ עמנא אנחנא אלין כא יומא דין׃ פנים
בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך
האש׃ ממלל עם ממלל מלל יוי עמ
עמכון בטורא מגו אישתא׃ אנכי ש
עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא
להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם
מפני האש ולא עליתם בהר לאמר׃
אנא הויתי קאים בין מימרא דיוי
וביניכון בעדנא ההוא לחואה לכון
ית פתגמא דיוי ארי דחילתון מן קדם
אישתא ולא סליקתון בטורא למימר׃
אנכי יהוה אלהיך
אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים׃ אנא יוי אלהך דאפיקתך
מארעא דמצרים מבית עבדותא׃
לא יהיה לך אלהים אחרים על פני
לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר
בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת

כל ... ערער ... וכל ... כול במדבר חס וסימן ולישנא בערער מן הירדן מזרחה ... עזבות ערי ערער ובלבו ...
באזניכם ר׳ וסימן ויקרא משה אל כל ישראל ... הכהנים ... תרועו ... באזניכם׃

ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך
אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל
שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה חסד
לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו לא
יהוי לך אלה אחרן בר מני לא תעביד
לך צלם כל דמו דבשמיא מלעילא ודי
בארעא מלרע ודבמיא מלרע לארע
לא תסגוד להון ולא תפלחינון ארי אנא
יי אלהך אלהא קנא מסער חובי אבהן
על בנין מרדין על דר תליתי ועל דר
רביעי לשנאי כד משלמין בניא למחטי
בתר אבהתהון ועביד טיבו לאלפי דרין
לרחמי ולנטרי פקודיי

לא תשא את שם יהוה אלהיך
לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא לא תומי בשמא דיי
אלהך למגנא ארי לא יזכי יי ית דיומי
בשמיה לשקרא

שמור את יום השבת לקדשו
כאשר צוך יהוה אלהיך ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי
שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך
וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך
למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת
כי עבד היית בארץ מצרים

ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה
ובזרע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך
לעשות את יום השבת טר ית יומא
דשבתא לקדשותיה כמא דפקדך יי
אלהך שתא יומין תפלח ותעביד כל
עבידתך ויומא שביעאה שבתא קדם יי
אלהך לא תעביד כל עבידא את ובנך
וברתך ועבדך ואמתך ותורך וחמרך
וכל בעירך וגיורך דבקרוך בדיל דינוח
עבדך ואמתך כותך ותדכר ארי עבדא
הויתא בארעא דמצרים ואפקך יי אלהך מתמן
ביד תקיפא ובדרע מרמם על כן פקדך
יי אלהך למעבד ית יומא דשבתא

כבד את אביך ואת
אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען
יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך יקר ית אבוך
וית אמך כמא דפקדך יי אלהך בדיל
דיורכון יומך ובדיל דייטב לך על ארעא דיי
אלהך יהיב לך לא תרצח
לא תקטול נפש
ולא תנאף
ולא תגנוף
ולא תגנוב
ולא תגנוב
ולא תענה
ברעך עד שוא ולא תסהיד בחברך

סהדותא דשקרא׃ ולא
תחמד אשת רעך ולא
תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ ולא תחמיד
אתת חברך ולא תרוג בית חברך חקליה
ועבדיה ואמתיה ותוריה וחמריה וכל
דלחברך׃ את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר
מתוך האש הענן והערפל קול גדול ו
ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים
ויתנם אלי׃ ית פתגמיא האלין מליל יוי עם
כל קהלכון בטורא מגו אישתא עננא
ואמטתא קל רב ולא פסיק וכתבינון על
תרין לוחי אבניא ויהבינון לי׃ ויהי כשמעכם
את הקול מתוך החשך וההר בער באש
ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃
והוה כד שמעתון ית קלא מגו חשוכא וטורא
בער באישתא וקריבתון לותי כל רישי
שבטיכון וסביכון׃ ותאמרו הן הראנו
יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו
שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי
ידבר אלהים את האדם וחי׃ ואמרתון
הא אחזינא יוי אלהנא ית יקריה וית רבותיה
וקל מימריה שמענא מגו אישתא יומא
הדין חזינא ארי ממליל יוי עם אנשא
ומתקיים׃ ועתה למה נמות כי תאכלנו
האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו

לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃
וכען למא נמות ארי תיכלננא אישתא
רבתא הדא אם מוספין אנחנא למשמע
ית קל מימרא דיוי אלהנא עוד מיתין
אנחנא׃ כי מי כל בשר אשר שמע
קול אלהים חיים מדבר מתוך האש
כמנו ויחי׃ ארי מן כל בסרא דשמע קל
מימרא דיוי קימא דממליל מגו אישתא
כותנא ואתקיים׃ קרב אתה ושמע את
כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר
אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו
אליך ושמענו ועשינו׃ קרב את ושמע
ית כל דיימר יוי אלהנא ואת תמליל עמנא
ית כל דימליל יוי אלהנא עמך ונקביל
ונעביד׃ וישמע יהוה את קול דבריכם
בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי
את קול דברי העם הזה אשר דברו
אליך היטיבו כל אשר דברו׃ ושמיע קדם
יוי ית קל פתגמיכון במללותכון עמי ואמר
יוי לי שמיע קדמי ית קל פתגמי עמא
הדין דמלילו עמך אתקינו כל דמלילו׃
מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי
ולשמר את כל מצותי כל הימים למען
ייטב להם ולבניהם לעלם׃ לוי דיהי לבא
הדין להון למדחל קדמי ולמטר ית כל
פקודי כל יומיא בדיל דייטב להון ול
ולבניהון לעלם׃ לך אמר להם

87

שׁוּבוּ לָכֶם לְאׇהֳלֵיכֶם׃ איזילו אימר להון
תובו לכון למשכניכון׃ ואתה פה עמד
עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
החקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם ל
לרשתה׃ ואת הכא קום קדמי ואמליל
עמך ית כל תפקידתא וקימיא ודיניא
דתליפינון ויעבדון בארעא דאנא יהיב
להון למירתה׃ ושמרתם לעשות כאשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו
ימין ושמאל׃ ותיטרון למעבד כמא די
פקיד יוי אלהכון יתכון לא תסטון
לימינא ולסמלא׃ בכל הדרך אשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון
וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשון׃ בכל אורחא דפקיד יוי
אלהכון יתכון תהכון בדיל דתיחון
וייטב לכון ותירכון יומין בארעא דתירתון׃
ואת המצוה החקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם
לעשות בארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה׃ ודא תפקידתא
קימיא ודיניא דפקיד יוי אלהכון
לאלפא יתכון למעבד בארעא דאתון
עברין לתמן למירתה׃ למען תירא
את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו
ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך

ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכן ימיך׃
בדיל דתדחל קדם יוי אלהך למטר ית
כל קימוהי ופקודוהי דאנא מפקיד לך
את ובנך ובר בנך כל יומי חייך ובדיל
דיירכון יומך׃ ושמעת ישראל ושמרת
לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מ
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך
לך ארץ זבת חלב ודבש׃ ותקביל ישראל
ותיטר למעבד דייטב לך ודתסגון לחדא
כמא דמליל יוי אלהא דאבהתך לך ארע
עבדא חלב ודבש׃
שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃
שמע ישראל יוי אלהנא יוי חד׃ ואהבת
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך׃ ותרחם ית יוי אלהך
בכל לבך ובכל נפשך ובכל נכסך׃ והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך ה
היום על לבבך׃ ויהון פתגמיא האלין
דאנא מפקיד לך יומא דין על לבך׃
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובק
ובקומך׃ ותתנינון לבנך ותמליל בהון
במתבך בביתך ובמהכך באורחא
ובמשכבך ובמקימך׃ וקשרתם לאות
על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ ותקטרינון
לאת על ידך ויהון לתפלין בין עיניך׃
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃

ותכתבינון על מזוזין ותקבעינון בספי
ביתך ובתרעך והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת
לך ערים גדלת וטבת אשר לא בנית ארי
ארי יעילנך יוי אלהך לארעא דקיים ל
לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב למתן
לך קרוין רברבן וטבן דלא בניתא ובתים
מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת
חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים
אשר לא נטעת ואכלת ושבעת ובתין
מלן כל טוב דלא מליתא וגובין פסילן דלא
פסלתא כרמין וזיתין דלא נצבתא ותיכול
ותסבע השמר לך פן תשכח את יהוה
אשר הוציאך מארץ מצרים מבית ע
עבדים אסתמר לך דלמא תתנשי ית
דחלתא דיוי דאפקך מארעא דמצרים
מבית עבדו את יהוה אלהיך תירא
ואתו תעבד ובשמו תשבע ית יוי אלהך
תדחל וקדמוהי תפלח ובשמיה תקיים
לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיכם לא תהכון
בתר טעות עממיא מטעות עממיא ד
בסחרניכון כי אל קנא יהוה אלהיך
בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך ו
והשמידך מעל פני האדמה ארי אל קנא
יוי אלהך שכינתיה בינך דלמא יתקף ר

רוגזא דיוי אלהך בך וישיצינך מעל אפי
ארעא לא תנסו את יהוה
אלהיכם כאשר נסיתם במסה לא תנסון
קדם יוי אלהכון כמא דנסיתון בנסיתא
שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם
ועדתיו וחקיו אשר צוך מיטר תטרון
ית פקודיא דיוי אלהכון וסהדותיה וקימ
וקימוהי דפקדך ועשית הישר והטוב
בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת
את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה ל
לאבתיך ותעביד דכשר ודתקין קדם יוי
בדיל דייטב לך ותיעול ותירת ית ארעא
טבתא דקיים יוי לאבהתך להדף את כל
איביך מפניך כאשר דבר יהוה למתבר
ית כל בעלי דבבך מן קדמך כמא דמליל
יוי כי ישאלך בנך מחר
לאמר מה העדת והחקים והמשפטים
אשר צוה יהוה אלהינו אתכם ארי יש
ישאלנך ברך מחר למימר מא סהדותא
וקימיא ודיניא דפקיד יוי אלהנא יתכון
ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במ
במצרים ויציאנו יהוה ממצרים ביד
חזקה ותימר לברך עבדין הוינא לפרעה
במצרים ואפקנא יוי ממצרים ביד תק
תקיפא ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים
ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו
ויהב יוי אתין ומופתין ומחאן רברבין ובש

במצרים בפרעה ובכל אנש ביתיה לעיננא
ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת
לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו ׃ ויתנא
אפיק מתמן בדיל לאעלא יתנא למתן לנא ית
ארעא דקיים לאבהתנא ׃ ויצונו יהוה לעשות
את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו
לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה ׃ ופקדנא
יי למעבד ית כל קימיא האלין למדחל קדם
יי אלהנא לטב לנא כל יומיא לקימותנא כיומא
הדין ׃ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את
כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר
צונו ׃ וזכותא תהי לנא ארי נטר למעבד ית
כל תפקידתא הדא קדם יי אלהנא כמא די
פקדנא ׃ כי יביאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לר
לרשתה ונשל גוים רבים מפניך החתי והגרגשי
והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי ש
שבעה גוים רבים ועצומים ממך ׃ ארי יעלינך
יי אלהך לארעא דאת עליל לתמן למירתה
ויתריך עממין סגיאין מן קדמך חתאי וגרגשאי
ואמוראי וכנענאי ופרזאי וחואי ויבוסאי ש
שבעה עממין סגיאין ותקיפין מנך ׃ ונתנם
יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים
אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם ׃ וימסרינון
יי אלהך קדמך ותמחינון גמרא תגמר יתהון
לא תגזר להון קים ולא תרחים עליהון ׃ ולא
תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח

לבנך ׃ ולא תתחתן בהון ברתך לא תתן לבריה
וברתיה לא תסב לברך ׃ כי יסיר את בנך מא
מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה
בכם והשמידך מהר ׃ ארי יטעון ית בנך מ
מבתר פולחני ויפלחון לטעות עממיא ויתקף
רוגזא דיי בכון וישיצינך בפריע ׃ כי אם כה
תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם ת
תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון
באש ׃ ארי אם כדין תעבדון להון אגוריהון
תתרעון וקמתהון תתברון ואשריהון
תקצצון וצלמיהון תוקדון בנורא ׃ כי עם
קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה
אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה ׃ ארי עם קדיש את
קדם יי אלהך בך אתרעי יי אלהך למהוי
ליה לעם חביב מכל עממיא דעל אפי אר
לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם
ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים ׃
לא מדסגיאין אתון מכל עממיא צבי יי
בכון ואתרעי בכון ארי אתון זעירין מכל
עממיא ׃ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו
את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא
יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים
מיד פרעה מלך מצרים ׃ ארי מדרחים יי
יתכון ומדנטר ית קימא דקיים לאבהתכון
אפיק יי יתכון ביד תקיפא ופרקך מבית
עבדותא מידא דפרעה מלכא דמצרים ׃

וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל
הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ו
ולשמרי מצותו לאלף דור ותדע ארי יי
אלהך הוא אלהים אלהא מהימנא נטר
קימא וחסדא לרחמוהי ולנטרי פקודוהי
לאלף דרין ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו
לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו ומשלם
לסנאוהי טבון דאנון עבדין קדמוהי בחייהון
לאובידיהון לא מאחר עובד טב לסנאוהי
טבון דאנון עבדין קדמוהי בחייהון מש
משלם להון ושמרת את המצוה ואת החקים ואת
המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם
ותיטר ית תפקידתא וית קימיא וית דיניא
דאנא מפקיד לך יומא דין למעבדהון

קיו תתסו חלט סימן

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה א
אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר
נשבע לאבתיך ויהי חלף דתקבלון ית
דיניא האלין ותטרון ותעבדון יתהון וי
ויטר יי אלהך לך ית קימא וית חסדא די
דקיים לאבהתך ואהבך וברכך והרבך
וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך
ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך
על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת
לך וירחמינך ויברכינך ויסגינך ויבריך
ולדא דמעך ואיבא דארעך עבורך ו

ותמרך ומשחך בקרי תורך ועדרי ענך על
ארעא דקיים לאבהתך למתן לך ברוך
תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך בריך תהי מכל עממיא לא יהי
בך עקר ועקרא ובבעירך והסיר יהוה
ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים א
אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל
שנאיך ויעדי יי מנך כל מרעין וכל מכתשי
מצרים בישיא דידעתא לא ישוינון בך
ויתנינון בכל סנאך ואכלת את כל העמים
אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך
עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש
הוא לך ותגמר ית כל עממיא דיי אלהך
יהיב לך לא תחוס עינך עליהון ולא תפלח
ית טעותהון ארי לתקלא יהון לך

כי תאמר בלבבך רבים ה
הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם
ארי תימר בלבך סגיאין עממיא האלין
מני איכדין איכול לתרכותהון לא תדחל
מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה
אלהיך לפרעה ולכל מצרים לא תדחל
מנהון אדכרא תדכר ית דעבד יי אלהך
לפרעה ולכל מצראי המסת הגדלת אשר
ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה
והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך
כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם נסין רברבין דחזאה

עינך ואתיא ומופתיא וידא תקיפתא ודרעא
מרממא דאפקך יוי אלהך כין יעביד יוי אלהך
לכל עממיא דאת דחיל מן קדמיהון וגם את
הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנש
ארים והנסתרים מפניך ואף ית ערעיתא
יגרי יוי אלהך בהון עד דייבדון דאשתארו
ודאטמרו מן קדמך לא תערץ מפניהם כי
יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא לא תתבר
מן קדמיהון ארי יוי אלהך שכינתיה בינך
אלהא רבא ודחילא ונשל יהוה אלהיך את
הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם
מהר פן תרבה עליך חית השדה ויתרך יוי
אלהך ית עממיא האלין מן קדמך זעיר זעיר
לית תכול לשיציותהון בפריע דלמא תסגי
עלך חית ברא ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם
מהומה גדלה עד השמדם וימסרנון יוי
אלהך קדמך וישגישינון שגוש רב עד די
ישתיצון ונתן מלכיהם בידך והאבדת
את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש
בפניך עד השמדך אתם וימסר מלכיהון
בידך ותוביד ית שומהון מתחות שמיא
לא יתעתד אנש קדמך עד דתשיצי יתהון
פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד
כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו
כי תועבת יהוה אלהיך הוא צלמי טעותהון
תוקדון בנורא לא תחמדון כספא ודהבא דעל
עליהון דלמא תתקל ביה ארי מרחק קדם יוי

ותיסב לך

אלהך הוא ולא תביא תועבה אל ביתך
והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב
תתעבנו כי חרם הוא ולא תעיל רחקא
לביתך ותהי חרמא כותיה שקצא תשקצ
תשקצינֵיה ורחקא תרחקיניה ארי חרמא
הוא
כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם
וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה
לאבתיכם כל תפקדתא דאנא מפקיד
לך יומא דין תיטרון למעבד בדיל דתיחון
ותסגון ותיעלון ותירתון ית ארעא דקיים
יוי לאבהתכון וזכרת את כל הדרך אשר
הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה
במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את
אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא
ותדכר ית כל אורחא דדברך יוי אלהך
דנן ארבעין שנין במדברא בדיל לעניותך
לנסיותך למדע ית דבלבבך התטר פקודוהי
אם לא ויענך וירעבך ויאכלך את המן
אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען
הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם
כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם ועניך
ואכפנך ואוכלך ית מנא דלא ידעתא ולא
ידעו אבהתך בדיל להודעותך ארי לא
על לחמא בלחודוהי מתקיים אנשא ארי
על כל אפקות מימר מן קדם יוי חיי אנשא

שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה
זה ארבעים שנה׃ כסותך לא בליאת מינך
ומסנך לא יחיפו רגלך ארבעין שנין׃ וידעת
עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה
אלהיך מיסרך׃ ותדע עם לבך ארי כמא
דמלפין גברא ית בריה יוי אלהך מלפין לך׃
ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו
וליראה אתו׃ ותטר ית פקודיא דיוי אלהך
למהך באורחן דתקנן קדמוהי ולמדחל
יתיה׃ כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ
טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים
בבקעה ובהר׃ ארי יוי אלהך מעיל לך ל
לארעא טבתא ארע נגדא נחלין דמיין מ
מבועי עינון ותהומין נפקין בבקען ובטורין׃
ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ
זית שמן ודבש׃ ארע חטין וסערין וגופנין
ותינין ורמונין ארעא דזיתהא עבדין מש
משחא והיא עבדא דבש׃ ארץ אשר לא
במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה
ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב
נחשת׃ ארעא דלא במסכנות תיכול בה
לחמא לא תחסר כל מדעם בה ארעא
דאבנהא ברזלא ומטורהא תפלוק נחשא׃
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך
על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ ותיכול
ותסבע ותברך ית יוי אלהך על ארעא טבתא
דיהב לך׃ השמר לך פן תשכח את יהוה

אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום׃ אסתמר לך דלמא
תתנשי ית דחלתא דיוי אלהך בדיל דלא
למטר פקודוהי ודינוהי וקימוהי דאנא מפקיד
לך יומא דין׃ פן תאכל ושבעת ובתים טבים
תבנה וישבת׃ דלמא תיכול ותסבע ובתין
שפירין תבני ותתיב׃ ובקרך וצאנך ירביין
וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ ותורך
ועאנך יסגון וכספא ודהבא יסגי לך וכל דלך
יסגי׃ ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ ו
ויזוח לבך ותתנשי ית דחלתא דיוי אלהך
דאפקך מארעא דמצרים מבית עבדותא׃
המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף
ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך
מים מצור החלמיש׃ דדברך במדברא רבא
ודחילא אתר דחיוון קלן ועקרבין ובית
צהונא אתר דלית מיא דאפיק לך מיא מט
מטנרא תקיפא׃ המאכלך מן במדבר אשר
לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען
נסתך להיטבך באחרתך׃ דאוכלך מנא במ
במדברא דלא ידעו אבהתך בדיל לענותך ובדיל
לנסיותך לאיטבא לך בסופך׃ ואמרת בל
בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃
ותימר בלבך חילי ותקוף ידי קנו לי ית נכסיא
האלין׃ וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן
לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו

אשר נשבע לאבתיך כיום הזה ותדכר ית
ייי אלהך ארי הוא יהיב לך עיצא למקני
נכסין בדיל לקיימא ית קימיה דקיים לא
לאבהתך כיומא הדין
והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם
והשתחוית להם העדתי בכם היום כי א
אבד תאבדון ויהי אם אתנשאה תתנשי
ית דחלתא דייי אלהך ותהך בתר טעות
עממיא ותפלחינין ותסגוד להון אסהידית
בכון יומא דין ארי מיבד תיבדון כגוים
אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון
עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם
כעממיא דייי מוביד מן קדמיכון כין תי
תיבדון חלף דלא קבילתון למימרא דייי
אלהכון
שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן
לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים
גדלת ובצרת בשמים שמע ישראל את
עבר יומא דין ית ירדנא למיעל למירת
עממין רברבין ותקיפין מנך קרוין רברבן
וכריכן עד צית שמיא עם גדול ורם בני
ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת
מי יתיצב לפני בני ענק עם רב ותקיף בני
גבריא דאת ידעתא ואת שמעתא מן
יכול למיקם קדם בני גבריא וידעת היום
כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש א

כלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך
והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר
יהוה לך ותדע יומא דין ארי ייי אלהך הוא
עביד קדמך מימריה אישא אכלא הוא
ישיצינון והוא יתברינון קדמך ותתרכינון
ותובדינון בפריע כמא דמליל ייי לך אל
תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם
מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה
לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים
האלה יהוה מורישם מפניך לא
תימר בלבבך בדיתבר ייי אלהך יתהון מן
קדמך למימר בזכותי אעלני ייי למירת
ית ארעא הדא ובחובי עממיא האלין ייי
מתריך להון מן קדמך לא בצדקתך
ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם
כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מו
מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם לי
ליצחק וליעקב לא בזכותך ובקשיטות
לבך את עליל למירת ית ארעהון ארי ב
בחובי עממיא האלין ייי אלהך מתריך
להון מן קדמך ובדיל לקיימא ית פתגמא
דקיים ייי לאבהתך לאברהם ליצחק וליע
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן
לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי
עם קשה ערף אתה ותדע ארי לא בזכותך
ייי אלהך יהיב לך ית ארעא טבתא הדא

למירתה ארי עם קשי קדל את׃ זכר אל
תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך
במדבר למן היום אשר יצאת מארץ
מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים
הייתם עם יהוה׃ הוי דכיר לא תתנשי ית
דרגיזתא קדם יי אלהך במדברא למן
יומא דנפקתא מארעא דמצרים עד מי
מיתיכון עד אתרא הדין מסרבין הויתון
קדם יי׃ ובחרב הקצפתם את יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ ובחורב
ארגזתון קדם יי ותקיף רוגזא דיי בכון
לשיציא יתכון׃ בעלתי ההרה לקחת לוחת
האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה
עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ במ
במסקי לטורא למסב לוחי אבניא לוחי
קימא דגזר יי עמכון ויתיבית בטורא
ארבעין יממין וארבעין לילוון לחמא לא
אכלית ומיא לא שתית׃ ויתן יהוה אלי
את שני לוחת האבנים כתבים באצבע
אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר
יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃
ויהב יי לי ית תרין לוחי אבניא כתיבין
באצבעא דיי ועליהון ככל פתגמיא דמ
דמליל יי עמכון בטורא מגו אישתא ביומא
דקהלא׃ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה נתן יהוה אלי את שני לחת האבנים

לחות הברית׃ והוה מסוף ארבעין יממין
וארבעין לילוון יהב יי לי ית תרין לוחי א
אבניא לוחי קימא׃ ויאמר יהוה אלי קום
רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם
עשו להם מסכה׃ ואמר יי לי קום חות
בפריע מכא ארי חביל עמך דאפיקתא
ממצרים סטו בפריע מן אורחא דפ
דפקידתינון עבדו להון מתכא׃ ויאמר
יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא׃ ואמר יי לי למ
למימר גלי קדמי עמא הדין והא עם קשי
קדל הוא׃ הרף ממני ואשמידם ואמחה
את שמם מתחת השמים ואעשה אותך
לגוי עצום ורב ממנו׃ אנח בעותך מן ק
קדמי ואשיצינון ואמחי ית שומהון מ
מתחות שמיא ואעביד יתך לעם תקיף
וסגי מנהון׃ ואפן וארד מן ההר וההר
בער באש ושני לוחת הברית על שתי
ידי׃ ואתפניתי ונחתית מן טורא וטורא
בער באישתא ותרין לוחי קימא על
תרתין ידי׃ וארא והנה חטאתם ליהוה
אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃
וחזית והא חבתון קדם יי אלהכון עבדתון
לכון עגל מתכא סטיתון בפריע מן א
אורחא דפקיד יי יתכון׃ ואתפש בשני

הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם
לעיניכם ואחדית בתרין לוחיא ורמיתנון
מעל תרתין ידי ותברתנון לעיניכון ואתנפל
לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על
כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו ואשתטחית קדם
יוי כבקדמיתא ארבעין יממין וארבעין
לילון לחמא לא אכלית ומיא לא שתיתי על
כל חובתכון דחבתון למעבד דביש קדם יוי
לארגזא קדמוהי כי יגרתי מפני האף
והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא
ארי דחילית מן קדם רוגזא וחימתא דרגיז
יוי עליכון לשיצאה יתכון וקביל יוי צלותי
אף בזמנא ההוא ובאהרן התאנף יהוה
מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן
בעת ההוא ועל אהרן הוה רגז מן קדם יוי
לחדא לשיצאותיה וצליתי אף על אהרן
בעדנא ההוא ואת חטאתכם אשר עשיתם
את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת
אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך
את עפרו אל הנחל הירד מן ההר וית
חובתכון דעבדתון ית עגלא נסיבית ואוקידית
יתיה בנורא ושפית יתיה בשופינא יאות
עד דהוה דקיק לעפרא ורמית ית עפריה
לנחלא דנחית מן טורא ובתבערה ובמסה

ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה
ובדליקתא ובנסיתא ובקברי משאלי מרגזין
הויתון קדם יוי ובשלח יהוה אתכם מקדש
ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר
נתתי לכם ותמרו את פי יהוה אלהיכם ולא
האמנתם לו ולא שמעתם בקלו וכד שלח
יוי יתכון מרקם גיאה למימר סקו ואחסינו
ית ארעא דיהבית לכון וסרבתון על מי
מימרא דיוי אלהכון ולא הימינתון ליה
ולא קבילתון למימריה ממרים הייתם
עם יהוה מיום דעתי אתכם מסרבין הו
הויתון קדם יוי מיומא דידעית יתכון
ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת
ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר
יהוה להשמיד אתכם ואשתטחית קדם יוי
ית ארבעין יממין וית ארבעין לילוון ד
דאשתטחית ארי אמר יוי לשיצאה יתכון
ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל
תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך
אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה
וצליתי קדם יוי ואמרית יוי אלהים לא
תחבל עמך ואחסנתך דפרקתא בתוקפך
דאפיקתא ממצרים ביד תקיפא זכר
לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל
תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל
חטאתו אדכר לעבדך לאברהם ליצחק
וליעקב לא תתפני לקשיות עמא הדין ו

ולחוביהון ולחטאיהון: פן יאמרו הארץ
אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה
להביאם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו
אותם הוציאם להמיתם במדבר: דלמא
יימרון דיירי ארעא דאפיקתנא מתמן מ
מדלית יוכלא קדם יוי לאעלותהון לארעא
דמליל להון ומדסני יתהון אפיקינון לקטלותהון
במדברא: והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
בכחך הגדל ובזרעך הנטויה: ואנון עמך
ואחסנתך דאפיקתא בחילך רבא ובדרעך
מרמם:
10 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת
אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית
לך ארון עץ: בעדנא ההוא אמר יוי לי פס
פסל לך תרין לוחי אבניא כקדמאי וסק לק
לקדמי לטורא ותעביד לך ארונא דאעא:
ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על
הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם ב
בארון: ואכתוב על לוחיא ית פתגמיא דהוו
על לוחיא קדמאי דתברתא ותשוינון בארונא:
ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת
אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת
בידי: ועבדית ארונא דאעי שטין ופסלית
תרין לוחי אבניא כקדמאי וסליקית לטורא
ותרין לוחיא בידי: ויכתב על הלחת כמכתב
הראשון את עשרת הדברים אשר דבר
יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל

ויתנם יהוה אלי: וכתב על לוחיא ככתבא ק
קדמאה ית עסרא פתגמין דמליל יוי עמכון
בטורא מגו אישתא ביומא דקהלא ויהבינון
יוי לי: ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת
בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני
יהוה: ואתפניתי ונחתית מן טורא ושויתי ית
לוחיא בארונא דעבדית והוו תמן כמא דפקדני
יוי: ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מ
מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן א
אלעזר בנו תחתיו: ובני ישראל נטלו מבארות
בני יעקן למוסרה תמן מית אהרן ואתקבר תמן
ושמש אלעזר בריה תחותוהי: משם נסעו
הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים:
מתמן נטלו לגדגד ומן גדגד ליטבת ארע נגדא
נחלין דמיין: בעת ההוא הבדיל יהוה את
שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד
לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום ה
הזה: בעדנא ההוא אפריש יוי ית שבטא
דלוי למטל ית ארון קימא דיוי למקם קדם
יוי לשמשותיה ולברכא בשמיה עד יומא
הדין: על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו
יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו:
על כין לא הוה ללוי חולק ואחסנא עם אחוהי
מתנן דיהב ליה יוי אנון אחסנתיה כמא דמליל
יוי אלהך ליה: ואנכי עמדתי בהר כימים ה
הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וי
וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה

ולאידך ד׳ וסימ׳ בעת ההוא הבדיל ונגשו הכהנים יפתח וי׳ לך ויבדל ... ט׳ ... פנים וסימ׳ עמדתי בהר הסתר ... ושמעתי לך
ג׳ וסימ׳ מנוחה מלך ... יקנה ... את הלחת ... ולא ... במעשיהם ומחשבתיהם וכלתי עשר כות

יהוה השחיתך׃ ואנא הוית קאים בטורא
כיומיא קדמאי ארבעין יממין וארבעין
לילוון וקביל יוי צלותי אף בזמנא ההוא לא
אבא יוי לחבלותך׃ ויאמר יהוה אלי קום לך
למסע לפני העם ויבאו ויירשו את הארץ
אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ ואמר
יוי לי קום איזיל למטול קדם עמא ויעלון וי
ויירתון ית ארעא דקיימית לאבהתהון למתן
להון׃
ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך
כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל
דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך׃ וכען ישראל מא
יוי אלהך תבע מנך אלהין למדחל קדם
יוי אלהך למהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי
ולמרחם יתיה ולמפלח קדם יוי אלהך בכל
לבך ובכל נפשך׃ לשמר את מצות יהוה
ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב
לך׃ למטר ית פקודיא דיוי וית קימוהי דאנא
מפקיד לך יומא דין דייטב לך׃ הן ליהוה
אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל
אשר בה׃ הא דיוי אלהך שמיא ושמי שמיא
ארעא וכל דבה׃ רק באבתיך חשק יהוה
לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם
בכם מכל העמים כיום הזה׃ לחוד באבהתך
צבי יוי למרחם יתהון ואתרעי בבניהון
בתריהון בכון מכל עממיא כיומא הדין׃

ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא ע
תקשו עוד׃ ותעדון ית טפשות לבכון וקדלכון
לא תקשון עוד׃ כי יהוה אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר
והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃
ארי יוי אלהכון הוא אלה דיינין ומרי מלכין
אלהא רבא גיברא ודחילא דלית קדמוהי
מסב אפין ואף לא לקבלא שוחדא׃ עשה
משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם
ושמלה׃ עביד דין יתם וארמלא ורחים
גיורא למתן ליה מזון וכסו׃ ואהבתם את
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ ותרחמון
ית גיורא ארי דיירין הויתון בארעא דמצרים׃
את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו ע
תדבק ובשמו תשבע׃ ית יוי אלהך תדחל
וקדמוהי תפלח ולדחלתיה תתקרב
ובשמיה תהי קיים׃ הוא תהלתך והוא אלהיך
אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת
האלה אשר ראו עיניך׃ הוא תושבחתך
והוא אלהך דעבד עמך ית רברבתא ע
וית חסינתא האלין דחזאה עינך׃ בשבעים
נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך
יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃ בשבעין
נפשן נחתו אבהתך למצרים וכען שויך
XI יוי אלהך ככוכבי שמיא לסגי׃ ואהבת את
יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ו
ומשפטיו ומצותיו כל הימים׃ ותרחם ית יוי

אלהך ותטר מטרת מימריה וקימוהי
ודינוהי ופקודוהי כל יומיא׃ וידעתם
היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו
ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם
את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה׃
ותדעון יומא דין ארי לא ית בניכון דלא
ידעו ודלא חזו ית אולפנא דיי אלהכון ית
רבותיה ית ידיה תקיפתא ודרעיה מרממא׃
ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל
ארצו׃ וית אתותיה וית עובדוהי דעבד
בגו מצרים לפרעה מלכא דמצרים
ולכל ארעיה׃ ואשר עשה לחיל מצרים
לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים
סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם
יהוה עד היום הזה׃ ודעבד למשריית
לסוסותהון ולרתכיהון דאטיף
ית מי ימא דסוף על אפיהון במרדפהון
בתריכון ואבדינון יי עד יומא הדין׃
ואשר עשה לכם במדבר עד באכם
עד המקום הזה׃ ודעבד לכון במדברא
עד מיתיכון עד אתרא הדין׃ ואשר
עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן
ראובן אשר פצתה הארץ את פיה
ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם
ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב
כל ישראל׃ ודעבד לדתן ולאבירם

בני אליאב בר ראובן דפתחת ארעא ית
פומהא ובלעתנון וית אנש בתיהון וית
משכניהון וית כל יקומא דעמהון בגו כל
ישראל׃ כי עיניכם הראת את כל מעשה
יהוה הגדל אשר עשה׃ ארי עיניכון חזאה
ית כל עובדא דיי רבה דעבד׃
ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך
היום למען תחזקו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה׃ ותטרון ית כל תפקידתא דאנא
מפקיד לך יומא דין בדיל דתתקפון ותיעלון
ותירתון ית ארעא דאתון עברין לתמן
למירתה׃ ולמען תאריכו ימים על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם
ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ ובדיל
דתורכון יומין על ארעא דקיים יי לאבהתכון
למתן להון ולבניהון ארעא
עבדא חלב ודבש׃

כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר
יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
והשקית ברגלך כגן הירק׃ ארי ארעא
דאת עליל לתמן למירתה לא כארעא
דמצרים היא דנפקתון מתמן דזרעת
ית זרעך ומשקית ליה ברגלך כגנת
ירקא׃ והארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר הש

ואת אתתיו ג׳ וסימנ׳ ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה במצרים [illegible]
ואת כל היקום [illegible] את כל היקום אשר ברגליהם [illegible]

השמים תשתה מים וארעא דאתון ע
עברין לתמן למירתה ארע טורין ובקען
למטר שמיא שתיא מיא ארץ אשר יהוה
אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך
בה מרשית השנה ועד אחרית שנה ארעא
דיי אלהך תבע יתה תדירא עיני יי אלהך
בה מרישה רשתא ועד סופה רשתא
והיה אם שמע תשמעו
אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם ויהי אם קבלא תש
תקבלון לפקודי דאנא מפקיד יתכון יומא
דין למרחם ית יי אלהכון ולמפלח קדמוהי
בכל לבכון ובכל נפשכון ונתתי מטר
ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך ואיתין מטר ארעכון
בעדניה בכיר ולקיש ותכנוש עבורך וחי
חמרך ומשחך ונתתי עשב בשדך לב
לבהמתך ואכלת ושבעת ואתין עסבא
בחקלך לבעירך ותיכול ותסבע השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם אסתמרו
לכון דלמא יטעי לבכון ותסטון ותפלחון
לטעות עממיא ותסגדון להון וחרה אף
יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה
נתן לכם ויתקף רוגזא דיי בכון ויחוד
ית שמיא ולא יהי מטרא וארעא לא תתין
ית עללתה ותיבדון בפריע מעל ארעא
טבתא דיי יהיב לכון ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם
ותשוון ית פתגמי אלין על לבכון ועל נפשכון
ותקטרון יתהון לאת על ידכון ויהון לתפלין
בין עיניכון ולמדתם אתם את בניכם ל
לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך ותלפון יתהון ית בני
בניכון למללא בהון במתבך בביתך וב
ובמהכך באורחא ובמשכבך ובמקימך
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך ות
ותכתבינון על מזוזין ותקבעינון בספי
ביתך ובתרעך למען ירבו ימיכם וימי ב
בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לא
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על
הארץ בדיל דיסגון יומיכון ויומי בניכון
על ארעא דקיים יי לאבהתכון למתן
להון כיומי שמיא על ארעא
כי אם שמר תשמרון את
כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם
לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה בו ארי אם מטר
מטרון ית כל תפקידתא הדא דאנא מפקיד
יתכון למעבדה למרחם ית יי אלהכון ל

למהך בכל אורחן דתקנן קדמוהי ולאתקרבא
לדחלתיה והוריש יהוה את כל הגוים ה
האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים
מכם ויתריך יוי ית כל עממיא האלין מן
קדמיכון ותירתון עממין סגיאין ותקיפין
מנכון כל המקום אשר תדרך כף רגלכם
בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר
נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם
כל אתרא דתדרוך פרסת רגלכון ביה
דילכון יהי מן מדברא ולבנן מן נהרא
נהרא פרת ועד ימא מערבאה יהי תחומכון
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם
יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם לא יתעתד
אנש קדמיכון דחלתכון ואימתכון יתין
יוי אלהכון על אפי כל ארעא דתדרכון
בה כמא דמליל לכון

קיא פסו

סימן

ראה אנכי
נתן לפניכם היום ברכה וקללה חזו דאנא
יהיב קדמיכון יומא דין ברכן ולוטין את
הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום
ית ברכן אם תקבלון לפקודיא דיוי אלהכון
דאנא מפקיד יתכון יומא דין והקללה אם
לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם

ולוטין אם לא תקבלון לפקודיא דיוי אלהכון
ותסטון מן אורחא דאנא מפקיד יתכון
יומא דין למהך בתר טעות עממיא דלא
ידעתון
והיה כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר
גרזים ואת הקללה על הר עיבל ויהי ארי
יעילינך יוי אלהך לארעא דאת עליל
לתמן למירתה ותתין ית מברכיא על טורא
דגריזין וית מלטטיא על טורא דעיבל
הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא
השמש בארץ הכנעני הישב בערבה
מול הגלגל אצל אלוני מורה הלא אנון ב
בעברא דירדנא אחורי אורח מעלני
שמשא בארע כנענאה דיתיב במישרא
לקביל גלגלא בסטר מישרי מורה כי אתם
עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישבתם בה ארי אתון עברין ית
ירדנא למיעל למירת ית ארעא דיוי אלהכון
יהיב לכון ותירתון יתה ותתבון בה ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המשפטים
אשר אנכי נתן לפניכם היום ותטרון למעבד
ית כל קימיא וית דיניא דאנא יהיב קדמיכון
יומא דין אלה החקים והמשפטים א
אשר תשמרון לעשות בארץ אשר
נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל

הימים אשר אתם חיים על האדמה׃ אלין
קימיא ודיניא דתטרון למעבד בארעא
דיהב יי אלהא דאבהתך לך למירתה כל
יומיא דאתון קיימין על ארעא׃ אבד תאבדון
את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים
אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על
ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן׃ אבדא תאבדון ית כל אתריא דפלחו
תמן עממיא דאתון ירתין יתהון ית טעותהון
על טוריא רמיא ועל רמתא ותחות כל אילן
עבוף׃ ונתצתם את מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן
המקום ההוא׃ ותתרעון ית איגוריהון ות
ותתברון ית קמתהון ואשיריהון תיקדון
בנורא וצלמי טעותהון תקצצון ותובדון
ית שומהון מן אתרא ההוא׃ לא תעשון
כן ליהוה אלהיכם׃ לא תעבדון כן קדם יי
אלהכון׃ כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את
שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃
אלהין לאתרא דיתרעי יי אלהכון מכל
שבטיכון לאשראה שכינתיה תמן לבית
שכינתיה תתבעון ותיתון לתמן׃ והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם
ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרת בקרכם וצאנכם׃ ותיתון לתמן

עלוותכון ונכסת קודשיכון וית מעשריכון
וית אפרשות ידכון ונדריכון ונדבתכון
ובכורי תוריכון וענכון׃ ואכלתם שם לפני
יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם
אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃
ותיכלון תמן קדם יי אלהכון אתון ואנש
בתיכון דברכך יי אלהך׃ לא תעשון ככל
אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו׃ לא תעבדון ככל דאנחנא עבדין
כא יומא דגבר כל דכשר בעינוהי׃ כי
לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל
הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ ארי
לא אתיתון עד כען לבית נייחא ולאחסנתא
דיי אלהך יהיב לך׃ ועברתם את הירדן
וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב
וישבתם בטח׃ ותעברון ית ירדנא ותתבון
בארעא דיי אלהכון מחסין יתכון ויניח ל
לכון מכל בעלי דבביכון מסחור סחור
ותתבון לרוחצן׃ והיה המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה
תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עולתיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל
מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ ויהי
אתרא דיתרעי יי אלהכון ביה לאשראה
שכינתיה תמן לתמן תיתון ית כל דאנא
מפקיד יתכון עלותכון ונכסת קודשיכון

מעסריכון ואפרשות ידכון וכל שפר
נדריכון דתדרון קדם יוי ושמחתם לפני
יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם וע׳
ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בש׳
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם
ותחדון קדם יוי אלהכון אתון ובניכון ו׳
ובנתכון ועבדיכון ואמהתכון וליואה
דבקרויכון ארי לית ליה חולק ואחסנא
עמכון השמר לך פן תעלה עלתיך ו׳
בכל המקום אשר תראה אסתמר לך
דלמא תסיק עלוותך בכל אתרא ד׳
דתחזי כי אם במקום אשר יבחר יו׳
יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך
ושם תעשה את כל אשר אנכי מצוך
אלהין באתרא דיתרעי יוי בחד מן
שבטך תמן תסיק עלוותך ותמן תעביד
כל דאנא מפקיד לך רק בכל אות
נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך
הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל
לחוד בכל רעות נפשך תכוס ותיכול
בשרא כברכתא דיוי אלהך דיהב לך
בכל קרוך מסאבא ודכיא ייכלוניה
כבסר טביא ואילא רק הדם על הארץ
תשפכנו כמים לחוד דמא לא תיכלון
על ארעא תשדיניה כמיא לא תוכל
לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך

ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל
נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת
ידך ליתך רשו למיכל בקרויך מעסר
עיבורך וחמרך ומשחך ובכורי תורך
ועאנך וכל נדרך דתדר ונדבתך ואפרשות
ידך כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו ש׳
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו א׳
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה א׳
אלהיך בכל משלח ידך אלהין קדם
יוי אלהך תיכלינה באתרא דיתרעי
יוי אלהך ביה את וברך וברתך ועבדך
ואמתך וליואה דבקרוך ותחדי קדם
יוי אלהך בכל אושטות ידך השמר
לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך
אסתמר לך דלמא תרחיק ית ליואה כל
יומך על ארעך כי ירחיב
יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך
ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל
בשר בכל אות נפשך תאכל בשר ארי
יפתי יוי אלהך ית תחומך כמא דמליל
לך ותימר איכול בסרא ארי תיתרעי
נפשך למיכל בסרא בכל רעות נפשך
תיכול בסרא כי ירחק ממך המקום א׳
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה
לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל

מכאן שאין אדם לוקח בשר עד שיאמר לאנשי ביתו

תשבוכ

ושמחתם לפני יי׳ ... והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר

את נפשך ארי יתרחק מנך אתרא דיתרעי יוי
אלהך לאשראה שכינתיה תמן ותכוס מתורך
ומענך דיהב יוי לך כמא דפקדתך ותיכול בקרוך
בכל רעות נפשך׃ אך כאשר יאכל את ה
צבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור
יחדו יאכלנו׃ ברם כמא דמתאכיל בסר
טביא ואילא כין תיכלניה מסאבא ודכיא
כחדא ייכלוניה׃ רק חזק לבלתי אכל ה
דם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש
עם הבשר׃ לחוד תקף בדיל דלא למיכל
דמא ארי דמא הוא נפשא ולא תיכול נפשא
עם בסרא׃ לא תאכלנו על הארץ תשפכנו
כמים׃ לא תיכלניה על ארעא תשדיניה
כמיא׃ לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך
אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃
לא תיכלניה בדיל דייטב לך ולבנך בתרך
ארי תעביד דכשר קדם יוי׃ רק קדשיך אשר
יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום
אשר יבחר יהוה׃ לחוד קודשך דיהון לך
ונדרך תטול ותיתי לאתרא דיתרעי יוי׃
ועשית עלתיך הבשר והדם על
מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך
על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃
ותעביד עלוותך בסרא ודמא על
מדבחא דיוי אלהך ודם נכסת קודשך
ישתפיך על מדבחא דיוי אלהך ובסרא תיכול׃

שמר ושמעת את כל הדברים האלה
אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך
אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך׃ טר ותקביל ית כל
פתגמיא האלין דאנא מפקיד לך בדיל
דייטב לך ולבנך בתרך עד עלמא ארי
תעביד דתקין ודכשר קדם יוי אלהך׃
כי יכרית יהוה אלהיך
את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת
אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם׃
ארי ישיצי יוי אלהך ית עממיא דאת
עליל לתמן למירת יתהון מן קדמך ותירת
יתהון ותתיב בארעהון׃ השמר לך פן
תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך
ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם
אני׃ לא תעשה כן ליהוה אלהיך׃ אסתמר
לך דלמא תתקיל בתר יהון בתר דישתיצון
מן קדמך ודלמא תתבע לטעותהון ל
למימר איכדין פלחין עממיא האלין ית
טעותהון ואעביד כין אף אנא לא תעביד
כין קדם יוי אלהך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את
בניהם ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם׃
ארי כל דמרחק קדם יוי דסני עבדין
לטעותהון ארי ית בניהון וית בנתהון

ולא תאכלנו ג׳ וסימ׳ רק חזק יוכלך טמא לעינך ותאכה ולא תאכל· כלך ריה עלותיכם עלתיהם עלותיך כול ה׳ כנג ועי׳
והיה המקום והביאותם עלתיכם ... תיהם כת ספ על זבחיכם עלותיכם כת ויעלו את היומים עולתיכ ובעלותינו

למה נסמך כי יקום בקרבך נביא ללא תוסף עליו ולא תגרע ממנו ללמד
שאם עמד נביא ואמר שאין לא להוסיף ולא לגרוע:

13 מוקדין בנורא לטעותהון את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו ית
כל פתגמא דאנא מפקיד יתכון יתיה תטרון
למעבד לא תוספון עלוהי ולא תמנעון מניה

כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן
אליך אות או מופת ארי יקום בינך נביא
או חלים חלמא ויתין לך את או מופת ובא
האות והמופת אשר דבר אליך לאמר
נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם ונעבדם וייתי אתא ומופתא דמליל
עמך למימר נהך בתר טעות עממיא
דלא ידעתנון ונפלחינון לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום
ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת
הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל
לבבכם ובכל נפשכם לא תקביל לפתגמי
נבייא ההוא או מן חלים חלמא ההוא ארי
מנסי יוי אלהכון יתכון למדע האיתיכון
רחמין ית יוי אלהכון בכל לבכון ובכל נפשכון
אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו
ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו
תעבדו ובו תדבקון בתר פולחנא דיוי
אלהכון תהכון ויתיה תדחלון וית פקודוהי
תטרון ולמימריה תקבלון וקדמוהי תפלחון

ולדחלתיה תתקרבון והנביא ההוא או
חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על
יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים
והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך
אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת
הרע מקרבך ונבייא ההוא או חלים חלמא
ההוא יתקטיל ארי מליל סטיא על יוי אלהכון
דאפיק יתכון מארעא דמצרים ודפרקך
מבית עבדותא לאטעיותך מן אורחא
דפקדך יוי אלהך למהך בה ותפלי עביד
דביש מבינך   כי יסיתך
אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך
או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך ארי ימלכנך אחוך בר אמך או ברך
או ברתך או איתת קימך או חברך דכנפשך
בסתרא למימר נהך ונפלח לטעות עממיא
דלא ידעתא את ואבהתך מאלהי העמים
אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים
ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ מ
מטעות עממיא דבסחרניכון דקריבין לך
או דרחיקין מנך מסיפי ארעא ועד סיפי ארעא
לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך
עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו לא תיבי
ליה ולא תקביל מניה ולא תחוס עינך עלוהי
ולא תרחים ולא תכסי עלוהי כי הרג תהרגנו

ג׳ פוס לא ולא ולא ולא ולא

ולא תשמעו ל ולא תגרעו ל ולא ירבה ל ולא תסור ל ולא תקח ל ולא תעבד ל ולא תחמד ל ולא תעלה ל

ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרונה: ארי מקטל תקטליניה ידך תהי ביה
בקדמיתא למקטליה ויד כל עמא בבתריתא:
וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל
יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים: ותרגמיניה באבניא וימות ארי בעא
לאטעיותך מדחלתא דיוי אלהך דאפקך מא
מארעא דמצרים מבית עבדותא: וכל ישראל
ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע
הזה בקרבך: וכל ישראל ישמעון וידחלון ו
ולא יוספון למעבד כפתגמא בישא הדין בינך:
כי תשמע באחת עריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: ארי
תשמע בחדא מן קרוך דיוי אלהך יהיב לך ל
למתב תמן למימר: יצאו אנשים בני בליעל מ
מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: נפקו
גברין בני רשעא מבינך ואטעיו ית יתבי קר
קרתהון למימר נהך ונפלח לטעות עממיא
דלא ידעתון: ודרשת וחקרת ושאלת היטב
והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת
בקרבך: ותתבע ותבדוק ותשאל יאות והא
קושטא בכין פתגמא אתעבידת תועיבתא הדא
בינך: הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפי
חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה
לפי חרב: ממחא תמחי ית יתבי קרתא ההיא ל
לפתגם דחרב גמר יתה וית כל דבה וית בעירה

לפתגם דחרב: ואת כל שללה תקבץ אל תוך
רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה
כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה
עוד: וית כל עדאה תכנוש לגו פתאה ותוקיד
בנורא ית קרתא וית כל עדאה גמיר קדם יוי
אלהך ותהי תל חרוב לעלם לא תתבני עוד: ולא
ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מ
מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך
כאשר נשבע לאבתיך: ולא ידבק בידך מדעם
מן חרמא בדיל דיתוב יוי מתקוף רוגזיה ויתן
לך רחמין וירחם עלך ויסגנך כמא דקיים לאבהתך:
כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך: ארי תקביל למימרא דיוי
אלהך למטר ית כל פקודוהי דאנא מפקיד לך יומא
דין למעבד דכשר קדם יוי אלהך:
בנים אתם ליהוה אלהיכם לא
תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת:
בנין אתון קדם יוי אלהכון לא תתהממון ולא
תשוון מרט בין עיניכון על מית: כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו
לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה:
ארי עם קדיש את קדם יוי אלהך ובך איתרעי
יוי למהוי ליה לעם חביב מכל עממיא דעל אפי
ארעא: לא תאכל כל תועבה
לא תיכול כל דמרחק: זאת הבהמה אשר
תאכלו שור שה כשבים ושה עזים: דין בעירא

דתיכלון תורין אמרין דרחלין וגדיין דעזין׃
איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר׃
אילא וטביא ויחמורא ויעלא ורימא ותורבלא
ודיצא׃ וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת
שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה
אתה תאכלו׃ וכל בעירא דסדיקא פרסתה
ומטלפן טלפין תרתין פרסתה מסקא פשרא
בבעירא יתה תיכלון׃ אך את זה לא תאכלו
ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה
את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה
גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם
לכם׃ ברם ית דין לא תיכלון ממסקי פשרא
ומסדיקי פרסתא מטלפי טלפיא ית גמלא
וית ארנבא וית טפזא ארי מסקי פשרא
אנון ופרסתהון לא סדיקא מסאבין אנון
לכון׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו׃ וית חזירא ארי סדיק
פרסתא הוא ולא פשר מסאב הוא לכון
מבסריהון לא תיכלון ובנבילתהון לא תק
רבון׃ את זה תאכלו
מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקש
קשת תאכלו׃ ית דין תיכלון מכל
דבמיא כל דליה ציצין וקלפין תיכלון׃ וכל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
טמא הוא לכם׃ וכל דלית ליה ציצין וקלפין
לא תיכלון מסאב הוא לכון׃

כל צפור טהרה תאכלו׃ כל עוף דכי
תיכלון׃ וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר
והפרס והעזניה׃ ודין דלא תיכלון מנהון
נשרא ועד ועזיא׃ והראה ואת האיה והדיה
למינה׃ ובת בנפא וטרפיתא ודיתא לזנה׃
ואת כל ערב למינו׃ וית כל עורבא לזנה׃
ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף
ואת הנץ למינהו׃ וית בת נעמיתא וציצא
וצפר שחפא ונצא לזנוהי׃ את הכוס ואת
הינשוף והתנשמת׃ וקדיא וקיפופא ובותא׃
והקאת ואת הרחמה ואת השלך׃ ויקתא
וירקריקא ושלינונא׃ והחסידה והאנפה
למינה והדוכיפת והעטלף׃ וכל שרץ ה
העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ וכל רחש
דעופא מסאב הוא לכון לא יתאכלון׃ כל
עוף טהור תאכלו׃ כל עוף דכי תיכלון׃ לא
תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תת
תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב
אמו׃ לא תיכלון כל נבילא לתותב ערל
דבקרוך תתנינה וייכלינה או תזבנינה לבר
עממין ארי עם קדיש את קדם יוי אלהך
לא תיכלון בסר בחלב׃
עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה׃ עשרא תעסר ית כל
עללת זרעך דמפיק חקלא שנא בשנא׃
ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר

יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך
תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים ותיכול קדם יי אלהך באתרא
דיתרעי לאשראה שכינתיה תמן מעשר
עבורך חמרך ומשחך ובכורי תורך
וענך בדיל דתילף למדחל קדם יי אלהך
כל יומיא וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל
שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך
יהוה אלהיך וארי יסגי מנך אורחא ארי
לא תיכול למיטליה ארי יתרחק מנך
15 אתרא דיתרעי יי אלהך לאשראה
שכינתיה תמן ארי יברכינך יי אלהך
ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו
ותחליף בכספא ותצור כספא בידך ותהך
לאתרא דיתרעי יי אלהך ביה ונתתה
הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן
וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך ותתן כספא בכל דתתרעי
נפשך בתורי ובענא ובחמר חדת ועתיק
ובכל דתשאלינך נפשך ותיכול תמן קדם יי
אלהך ותחדי את ואנש ביתך והלוי אשר
בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
עמך ולואה דבקרויך לא תשבקיניה

חולק ואחסנא עמך
מקצה שלש שנים תוציא את כל
מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך מסוף תלת שנין תפיק ית כל
מעשר עללתך בשתא ההיא ותצנע
בקרוך ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך אשר תעשה וייתי ליואה
ארי לית ליה חולק ואחסנא עמך וגיורא
ויתמא וארמלתא דבקרוך וייכלון ויסבעון
בדיל דיברכינך יי אלהך בכל עובדי ידך
דתעביד מקץ שבע
שנים תעשה שמטה מסוף שבע שנין
תעביד שמיטתא וזה דבר השמטה
שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא
שמטה ליהוה ודין פתגם שמיטתא
ישמט כל גבר מרי רשו דירשי בחבריה
לא יתבע מן חבריה ומן אחוהי ארי קרא
שמטתא קדם יי את הנכרי תגש ואשר
יהיה לך את אחיך תשמט ידך מן בר
עממין תתבע ודיהי לך עם אחוך תשמיט
ידך אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך
יברכך יהוה בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה ארי לא
יהי בך מסכינא ארי ברכא יברכינך יי

בארעא דיוי אלהך יהיב לך אחסנא למירתה
רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוך היום׃ להוד אם קבלא תקביל
למימרא דיוי אלהך למטר למעבד ית כל
תפקידתא הדא דאנא מפקיד לך יומא דין׃
כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת
גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים
רבים ובך לא ימשלו׃ ארי יוי אלהך ברכך
כמא דמליל לך ותוזיף לעממין סגיאין ואת
לא תזיף ותשלוט בעממין סגיאין ובך לא
ישלטון׃ כי יהיה בך אביון
מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא
תקפץ את ידך מאחיך האביון׃ ארי יהי בך
מסכינא חד מאחך בחדא מן קרוך בארעא
דיוי אלהך יהיב לך לא תתקיף ית ליבך ולא
תקפוץ ית ידך מאחוך מסכינא׃ כי פתח
תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו
אשר יחסר לו׃ ארי מפתח תפתח ית ידך
ליה ואוזפא תוזפיניה כמסת חוסרניה די
יחסיר ליה׃ השמר לך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע
שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון
ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך
חטא׃ אסתמר לך דלמא יהי פתגמא עם
לבך ברשע למימר קריבת שתא שביעתא

שתא דשמטתא ותבאש עינך באחוך
מסכינא ולא תתין ליה ויקרי עלך קדם יוי
ויהי בך חובא׃ נתון תתן לו ולא ירע לבבך
בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה
אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך׃ מתן
תתין ליה ולא יבאש ליבך במתנך ליה ארי
בדיל פתגמא הדין יברכינך יוי אלהך בכל
עובדך ובכל אושטות ידך׃ כי לא יחדל
אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר
פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך
בארצך׃ ארי לא יפסוק מסכינא מגו ארעא
על כין אנא מפקיד לך למימר מפתח
תפתח ית ידך לאחוך לענייך ולמסכינך
דבארעך׃ כי ימכר לך
אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים
ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃
ארי יזדבן לך אחוך בר ישראל או בת ישראל
ויפלחינך שית שנין ובשתא שביעיתא
תפטריניה בר חורין מעמך׃ וכי תשלחנו
חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם׃ וארי
תפטריניה בר חורין מעמך לא תפטריניה
ריקן׃ העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך
אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃ אפרשא
תפרישליה מענך מאידרך וממעצרתך
דברכך יוי אלהך תתין ליה׃ וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך
על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום

ותדכר ארי עבדא הויתא בארעא דמצרים ופרקך
יוי אלהך על כין אנא מפקיד לך ית פתגמא הדין
יומא דין׃ והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך
כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך׃ ויהי ארי
יימר לא איפוק מעמך ארי רחמך ולאנש ביתך
ארי טב ליה עמך׃ ולקחת את המרצע ונתתה
באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך
תעשה כן׃ ותסב ית מרצעא ותתין באודניה
ובדשא ויהי לך עבד פלח לעלם ואף לאמתך
תעביד כין׃ לא יקשה בעינך בשלחך אתו
חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש
שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃
לא יקשי בעינך במפטרך יתיה בר חורין מעמך
ארי על חד תרין באגר אגירא פלחך שית שנין
ויברכנך יוי אלהך בכל דתעביד׃

כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר
תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך
ולא תגז בכור צאנך׃ כל בוכרא דיתיליד בתורך
ובענך דכרין תקדיש קדם יוי אלהך לא תפלח
בבוכרא דתורך ולא תגוז בוכרא דענך׃ לפני
יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר
יבחר יהוה אתה וביתך׃ קדם יוי אלהך תיכלניה
שנא בשנא באתרא דיתרעי יוי את ואנש
ביתך׃ וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע
לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃ וארי יהי ביה מומא
חגיר או עויר כל מום ביש לא תכסיניה קדם

יוי אלהך׃ בשעריך תאכלנו הטמא והטהור
יחדו כצבי וכאיל׃ בקרוך תיכלניה מסאבא
ודכיא כחדא כבסר טביא ואילא׃ רק את
דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃ לחוד
ית דמיה לא תיכול על ארעא תושדיניה כמיא׃

16 שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה
אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה
אלהיך ממצרים לילה׃ טר ית ירחא דאביבא
ותעביד פסחא קדם יוי אלהך ארי בירחא
דאביבא אפקך יוי אלהך ממצרים ועבד
לך נסין בליליא׃ וזבחת פסח ליהוה אלהיך
צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה א
לשכן שמו שם׃ ותכוס פסחא קדם יוי
אלהך מן בני ענא ונכסת קודשיא מן תורי
באתרא דיתרעי יוי אלהך לאשראה
שכינתיה תמן׃ לא תאכל עליו חמץ שבעת
ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום
צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך׃ לא תיכול
עלוהי חמיעא שבעה יומין תיכול עלוהי
פטיר לחים עני ארי בבהילו נפקתא מ
מארעא דמצרים בדיל דתדכר ית יום מ
מפקך מארעא דמצרים כל יומי חייך׃ ולא
יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים
ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
ביום הראשון לבקר׃ ולא יתחזי לך חמיע

בכל תחומך שבעה יומין ולא יבית מן ב
בסרא דתכוס ברמשא ביומא קדמאה
לצפרא׃ לא תוכל לזבח את הפסח באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ לית
לך רשו למכס ית פסחא בחדא מן קרוך
דיי אלהך יהיב לך׃ כי אם אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח
את הפסח בערב כבוא השמש מועד
צאתך ממצרים׃ אלהין לאתרא דיתרעי
יי אלהך לאשראה שכינתיה תמן תכוס
ית פסחא ברמשא במיעל שמשא זמן
מפקך ממצרים׃ ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר
והלכת לאהליך׃ ותבשיל ותיכול באתרא
דיתרעי יי אלהך ביה ותתפני בצפרא
ותהך לקרוך׃ ששת ימים תאכל מצות וביום
השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה
מלאכה׃ שתה יומין תיכול פטירא וביומא
שביעאה כניש קדם יי אלהך לא תעביד
עבידא׃ שבעה
שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה
תחל לספר שבעה שבעות׃ שבעה שבועין
תמני לך משריות מגלא בחצד עומרא ד
ארמותא תשרי למימני שבעה שבועין׃
ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מסת נדבת
ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך׃
ותעביד חגא דשבועיא קדם יי אלהך מ

מסת נדבת ידך דתתין כמא דיברכינך יי אלהך׃
ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם׃ ותחדי קדם יי אלהך את וברך
וברתך ועבדך ואמתך וליואה דבקרוך וגיורא
ויתמא וארמלתא דבינך באתרא דיתרעי יי
לאשראה שכינתיה תמן׃ וזכרת כי עבד היית
במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה׃
ותדכר ארי עבדא הויתא במצרים ותטר ותעביד
ית קימיא האלין׃
חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך
ומיקבך׃ חגא דמטליא תעביד לך שבעה יומין במכנשך
מאדרך וממעצרתך׃ ושמחת בחגך אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה
אשר בשעריך׃ ותחדי בחגך את וברך וברתך ועבדך
ואמתך וליואה וגיורא ויתמא וארמלתא דבקרויך׃
שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח׃ שבעה יומין תחוג קדם יי אלהך
באתרא דיתרעי יי ארי יברכינך יי אלהך בכל עללתך
ובכל עובדי ידך ותהי ברם חדי׃ שלוש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני
יהוה ריקם׃ תלת זמנין בשתא יתחזון כל דכורך קדם יי אלהך
באתרא דיתרעי בחגא דפטיריא ובחגא דשבועיא ובחגא
דמטליא ולא יתחזון קדם יי ריקנין׃ איש כמתנת ידו כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך׃
גבר כמתנת ידיה כבירכתא

ד״י דיהב לך׃

שפטים

ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם
משפט צדק דיינין ופרעונין תמני לך בכל
קרויך דיוי אלהך יהיב לך לשבטך וידינון ית
עמא דין דקשוט לא תטה משפט לא תכיר
פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני
חכמים ויסלף דברי צדיקים לא תצלי דין
לא תשתמודע אפין ולא תקביל שוחדא
ארי שוחדא מעור עיני חכימין ומקלקיל
פתגמין תריצין צדק צדק תרדף למען
תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
קושטא קושטא
תרדוף בדיל דתיחי ותירת ית ארעא דיוי
אלהך יהיב לך׃ לא תטע
לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך
אשר תעשה לך לא תצוב לך אשירת כל
אילן בסטר מדבחא דיוי אלהך דתעביד
לך ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה
אלהיך ולא תקים לך קמא דרחיק יוי אלהך׃
לא תזבח ליהוה אלהיך
שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע
כי תועבת יהוה אלהיך הוא לא תכוס קדם יוי
אלהך תור ואימר דיהי ביה מומא כל מידעם
ביש ארי מרחק קדם יוי אלהך הוא׃
כי ימצא בקרבך באחד
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או
אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך

לעבר בריתו׳ ארי ישתכח בינך
בחד קרוך דיוי אלהך יהיב לך גבר
או איתא די יעביד ית דביש קדם יוי אלהך
למעבר על קימיה וילך ויעבד אלהים
אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או
לכל צבא השמים אשר לא צויתי ויזיל
ויפלח לטעות עממיא ויסגיד להון ולשמשא
או לסיהרא או לכל חילי שמיא דלא פקידית
והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל
ויתחוה לך ותשמע ותתבע יאות והא
קושטא כיון פתגמא אתעבידת תועיבתא
הדא בישראל והוצאת את האיש ההוא
או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר
הרע הזה אל שעריך את האיש או את
האשה וסקלתם באבנים ומתו ותפיק ית
גברא ההוא או ית איתתא ההיא דעבדו ית
פתגמא בישא הדין לתרע בית דינך ית
גברא או ית איתתא ותרגמינון באבנא
וימותון על פי שנים עדים או שלשה עדים
יומת המת לא יומת על פי עד אחד על
מימר תרין סהדין או תלתה סהדין יתקטיל
דחייב קטול לא יתקטיל על מימר סהיד
חד יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו
ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך
ידא דסהדיא תהי ביה בקדמיתא למקטליה
וידא דכל עמא בבתריתא ותפלי עביד דביש מבינך

כי יפלא ממך דבר
למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע
דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ארי יתכסי
מנך פתגמא לדינא בין דם לדם בין דין לדין
ובין מכתש סגירו למכתש סגירו פתגמי
פלוגת דינא ותקום ותיסק לאתרא דיתרעי
יוי אלהך ביה: ובאת אל הכהנים הלוים ואל
השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת
והגידו לך את דבר המשפט: ותיתי לות כהניא
ליואי ולות דיינא דיהי ביומיא האינון ותתבע
ויחוון לך ית פתגמא דדינא: ועשית על פי
הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר
יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך:
ותעביד על מימר פתגמא דיחוון לך מן אתרא
ההוא דיתרעי יוי ותיטר למעבד ככל דילפונך:
על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אש
אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר
אשר יגידו לך ימין ושמאל: על מימר אוריתא
דילפונך ועל דינא דיימרון לך תעביד לא
תסטי מן פתגמא דיחוון לך לימינא ולסמלא:
והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל
הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך
או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע
מישראל: וגברא דיעביד בזדנו בדיל
דלא לקבלא מן כהנא דקאים לשמשא
תמן קדם יוי אלהך או מן דינא ויתקטיל גברא

ההוא ותפלי עביד דביש מישראל: וכל
העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: וכל
עמא ישמעון וידחלון ולא ירשעון עוד:
כי תבא אל הארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה
ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר
סביבתי: ארי תיעול לארעא דיוי אלהך יהיב
לך ותירתה ותיתב בה ותימר אמני עלי
מלכא ככל עממיא דבסחרני: שום תשים
עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך
תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש
נכרי אשר לא אחיך הוא: מנאה תמני עלך
מלכא דיתרעי יוי אלהך ביה מגו אחך
תמני עלך מלכא לית לך רשו למנאה עלך
גבר נוכרי דלא אחוך הוא: רק לא ירבה לו
סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען
הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון
לשוב בדרך הזה עוד: לחוד לא יסגי ליה
סוסון ולא יתיב ית עמא למצרים בדיל
לאסגאה סוסון ויוי אמר לכון לא תוספון למתב
באורחא הדא עוד: ולא ירבה לו נשים
ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו
מאד: ולא יסגי ליה נשין ולא יטען ליביה
וכספא ודהבא לא יסגי ליה לחדא: והיה
כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את
משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים
הלוים: ויהי במתביה על כורסי מלכותיה

ויכתוב ליה ית פרשגן אוריתא הדא על
ספרא מן קדם כהניא ליואי והיתה עמו
וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את
יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה
הזאת ואת החקים האלה לעשתם ותהי
עמיה ויהי קרי ביה כל יומי חיוהי בדיל דיליף למדחל
קדם יוי אלהיה למיטר ית כל פתגמי
אוריתא הדא וית קימיא האלין למעבדהון
לבלתי רום לבבו ולבלתי סור מן המצוה
ימין ושמאול למען יאריך ימים על
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל בדיל
דלא ירים ליביה מאחוהי ובדיל דלא
יסטי מן תפקידתא לימינא ולסמלא
בדיל דיוריך יומין על מלכותיה הוא
ובנוהי בגו ישראל

18 לא יהיה לכהנים הלוים כל שבט
לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
ונחלתו יאכלון לא יהי לכהניא ליואי כל
שבטא דלוי חולק ואחסנא עם ישראל
קורבניא דיוי ואחסנתיה ייכלון

וזה יהיה משפט הכהנים
מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור
אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה
ודין יהי חזי לכהניא מן עמא מן נכסי
נכסתא אם תור אם אימר ויתין לכהנא
דרעא ולועא וקיבתא ראשית דגנך
תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו
ריש עבורך חמרך ומשחך וריש גזת
ענך תתן ליה כי בו בחר יהוה אלהיך מכל
שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא
ובניו כל הימים ארי ביה אתרעי יוי אלהך
מכל שבטך למקם לשמשא בשמא דיוי
הוא ובנוהי כל יומיא

וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל
ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות
נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה וארי
ייתי ליואה מחדא מקרוך מכל ישראל
דהוא דאר תמן וייתי בכל רעות נפשיה
לאתרא דיתרעי יוי ושרת בשם יהוה
אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם
לפני יהוה וישמש בשמא דיוי אלהיה
ככל אחוהי ליואי דמשמשין תמן קדם יוי
חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות
חולק כחולק ייכלון בר ממטרתא דיתה
שבתא דכין א[illegible] אתקינו אבהתנא

כי אתה
בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם
ארי את עליל לארעא דיוי אלהך יהיב
לך לא תילף למעבד כתועבת עממיא
האינון לא ימצא בך מעביר בנו ובתו
באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף
לא ישתכח בך מעבר בריה וברתיה
בנורא קסים קסמין מעונן ומנחיש וחרש

וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל
המתים: וחרש חרשין ושאיל בבדין וביזכורו
ותבע מן מיתיא: כי תועבת יהוה כל עשה
אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך
מוריש אותם מפניך: ארי מרחק קדם יוי
כל עביד אלין ובדיל תועיבתא האלין
יוי אלהך מתריך להון מן קדמך: תמים
תהיה עם יהוה אלהיך: שלים תהי בדח
ברחלתא דיוי אלהך: כי הגוים האלה אשר
אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים
ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך:
ארי עממיא האלין דאת ירית יתהון מן
מעננייא ומן קסמיא שמעין ואת לא כין
יהב לך יוי אלהך: נביא מקרבך מאחיך
כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון:
נבייא מביניך מאחך דכותי יקים לך יוי
אלהך מניה תקבלון: ככל אשר שאלת
מעם יהוה אלהיך בחרב ביום ה
הקהל לאמר לא אסף לשמע את
יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת
לא אראה עוד ולא אמות: ככל דשאילתא
מן קדם יוי אלהך בחורב ביומא דקהלא
למימר לא אוסיף למשמע ית קל מימרא
דיוי אלהי וית אישתא רבתא הדא א
לא אחזי עוד ולא אמות: ויאמר יהוה
אלי היטיבו אשר דברו: ואמר יוי לי
אתקינו דמלילו: נביא אקים להם מקרב

אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר
אליהם את כל אשר אצונו: נביא אקים
להון מגו אחיהון דכותך ואתין פתגמי
נבואתי בפומיה וימליל עמהון ית כל
דאפקדיניה: והיה האיש אשר לא
ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי
אנכי אדרש מעמו: ויהי גברא דלא
יקביל לפתגמי דימליל בשמי מימרי
יתבע מניה: אך הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר
ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ו
ומת הנביא ההוא: ברם נבייא דירשע
למללא פתגמא בשמי ית דלא פקידתיה
למללא ודימליל בשום טעות עממיא
ויתקטיל נבייא ההוא: וכי תאמר בלבבך
איכה נדע את הדבר אשר לא דברו
יהוה: וארי תימר בלבך איכדין נידע
ית פתגמא דלא מלליה יוי: אשר ידבר
הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא
יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה
בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: די
דימליל נבייא בשמא דיוי ולא יהי פתגמא
ולא יתקיים הוא פתגמא דלא מלליה
יוי ברשע מלליה נבייא לא תדחלון מניה
כי יכרית יהוה אלהיך
את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את
ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם

ארי ישיצי יוי אלהך ית עממיא דיוי אלהך
יהיב לך ית ארעהון ותירתינון ותיתיב בק
בקרויהון ובבתיהון שלש ערים תבדיל
לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה תלת קרוין תפריש לך בגו ארעך
דיוי אלהך יהיב לך למירתה תכין לך הדרך
ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך
והיה לנוס שמה כל רצח תתקין לך אורחא
ותתלית ית תחום ארעך דיחסנינך יוי אלהך
ויהי למיערק לתמן כל קטול וזה דבר
הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה
את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מ
מתמל שלשם ודין פתגם קטולא דייעירוק
לתמן ויתקיים דיקטול ית חבריה בלא
מדעיה והוא לא סני ליה מאתמלי ומדקמוהי
ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים
ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל
מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל
אחת הערים האלה וחי ודייעול עם חבריה
בחורשא למקץ אעין ותתמריג ידיה
בברזלא למקציה אעא וישתליף ברזלא
מן אעא וישכח ית חבריה וימות הוא
יעירוק לחדא מן קרויא האלין ויתקיים
פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם
לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש
ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו
מתמול שלשום דלמא ירדוף גאיל דמא

בתר קטולא ארי יחם ליביה וידבקניה ארי
תסגי אורחא ויקטליניה נפש וליה לית חובת
דין דקטול ארי לא סני ליה מאתמלי ומש
ומדקמוהי על כן אנכי מצוך לאמר שלש
ערים תבדיל לך על כין אנא מפקיד לך
למימר תלת קרוין תפריש לך ואם ירחיב
יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לא
לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר ד
דבר לתת לאבתיך ואם יפתי יוי אלהך
ית תחומך כמא דקיים לאבהתך ויתין לך
ית כל ארעא דמליל למתן לאבהתך כי
תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה
לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו
כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים
על השלש האלה ארי תיטר ית כל תפ
תפקידתא הדא דאנא מפקיד לך יומא
דין למרחם ית יוי אלהך ולמהך באורחן
דתקנן קדמוהי כל יומיא ותוסיף לך עוד
תלת קרוין על תלת אלין ולא ישפך דם
נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה והיה עליך דמים ולא ישתפיך
דם זכי בגו ארעך דיוי אלהך יהיב לך
אחסנא ויהי עלך חובת דין דקטול

וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו
וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת
הערים האל וארי יהי גבר סני לחבריה

ויכלמון ליה ויקום עלוהי ויקטלניה נפש
וימות ויערוק לחדא מן קרויא האלין
ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו
אתו ביד גאל הדם ומת: וישלחון סבי ק
קרתיה וידברון יתיה מתמן וימסרון יתיה
ביד גאיל דמא וימות: לא תחוס עינך עליו
ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך: לא ת
תחוס עינך עלוהי ותפלי אשרי דם זכי
מישראל ויטב לך:
לא תסיג גבול רעך אשר גבלו
ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ א
אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא תשני
תחומא דחברך דתחימו קדמאי דתחסין
בארעא דיי אלהך יהיב לך למירתה:
לא יקום עד אחד באיש ל
לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא
על פי שני עדים או על פי שלשה עדים
יקום דבר: לא יקום סהיד חד בגבר לכל
עוין ולכל חובין בכל חיט דיחטי על מימר
תרין סהדין או על מימר תלתה סהדין
יתקיים פתגמא: כי יקום עד חמס באיש
לענות בו סרה: ארי יקום סהיד שקר
בגבר לאסהדא ביה סטיא: ועמדו שני
האנשים אשר להם הריב לפני יהוה
לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים
ההם: ויקומון תרין גברין דילהון דינא
קדם יי קדם כהניא ודיניא דיהון ביומיא

האינון: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר
העד שקר ענה באחיו: ויתבעון דייניא יאות
והא סהיד שקרא סהדא שקרא אסהיד
באחוהי: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו ובערת הרע מקרבך: ותעבדון ליה
כמא דחשיב למעבד לאחוהי ותפלי עביד
דביש מבינך: והנשארים ישמעו ויראו
ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה ב
בקרבך: ודישתארון ישמעון וידחלון ולא
יוספון למעבד עוד כפתגמא בישא הדין
בינך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין
שן בשן יד ביד רגל ברגל: ולא תחוס עינך
נפשא חלף נפשא עינא חלף עינא שנא חלף
שנא ידא חלף ידא רגלא חלף רגלא:
כי תצא למלחמה על איבך 20
וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא
מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ
מצרים: ארי תפוק לאגחא קרבא על בעלי
דבבך ותחזי סוסון ורתכין עם סגי מינך
לא תדחל מנהון ארי יי אלהך מימריה
בסעדך דאסקך מארעא דמצרים: והיה
כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר
אל העם: ויהי כמקרבכון לאגחא קרבא
ויתקרב כהנא וימלל עם עמא: ואמר
אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום
למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם
אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם

ויימר להון שמע ישראל אתון מתקרבין
יומא דין לאגחא קרבא על בעלי דבביכון
לא יזוע ליבכון לא תדחלון ולא תתברעון
ולא תיתברון מן קדמיהון כי יהוה אלהיכם
ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם
להושיע אתכם ארי יוי אלהכון מדבר
קדמיכון לאגחא לכון קרב עם בעלי
דבביכון למפרק יתכון וידברו השטרים
אל העם לאמר מי האיש אשר בנה
בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו וימללון
סרכיא עם עמא למימר מן גברא דבנא
בית חדתא ולא חנכיה יהך ויתוב לביתיה
דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יח
יחנכיניה ומי האיש אשר נטע כרם ולא
חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחללנו ומן גברא דנצב כרמא
ולא אחליה יהך ויתוב לביתיה דלמא י
יתקטיל בקרבא וגבר אוחרן יחליניה
ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש
אחר יקחנה ומן גברא דארס איתתא
ולא נסבה יהך ויתוב לביתיה דלמא
יתקטיל בקרבא וגבר אוחרן יסבינה
ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו
מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב
לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו

ויוספון סרכיא למללא עם עמא ויימרון
מן גברא דדחיל ותביר ליבא יהך ויתוב
לביתיה ולא יתבר ליבא דאחוהי כליביה
והיה ככלת השטרים לדבר אל העם
ופקדו שרי צבאות בראש העם ויהי
כד ישיצון סרכיא למללא עם עמא
וימנון רבני חילא ברֵיש עמא

כי תקרב אל עיר ל
להלחם עליה וקראת אליה לשלום
ארי תקרב לקרתא לאגחא קרבא עלה
ותקרי לה מלין דשלם והיה אם שלום
תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא
בה יהיו לך למס ועבדוך ויהי אם שלם
תענינך ותפתח לך ויהי כל עמא דישתכח
בה יהון לך מסקי מסין ויפלחונך ואם
לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
וצרת עליה ואם לא תשלים עימך ו
ותעביד עימך קרב ותצור עלה ונתנה
יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה
לפי חרב ותמסרינה יוי אלהך בידך ו
ותמחי ית כל דכורה לפתגם דחרב
רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר
יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת
את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך
לך להוד נשיא וטפלא ובעירא וכל
די יהי בקרתא כל עדאה תבוז לך ותיכול
ית עדי סנאך דיהב יוי אלהך לך כן

תעשה לכל הערים הרחקת ממך מאד
אשר לא מערי הגוים האלה הנה׃ כין
תעביד לכל קרויא דרחיקן מנך לחדא
מקרוי עממיא האלין אינין׃ רק מערי
העמים האלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה׃ לחוד
מקרוי עממיא האלין דיוי אלהך
יהיב לך אחסנא לא תקיים כל נשמא׃
כי החרם תחרימם החתי והאמרי
והכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר
צוך יהוה אלהיך׃ ארי גמרא תגמרינון
חתאי ואמוראי כנענאי ופרזאי חואי
ויבוסאי כמא דפקדך יוי אלהך׃
למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליהוה אלהיכם׃ בדיל
דלא ילפון יתכון למעבד ככל תוע
תועיבתהון דעבדין לטעותהון
ותחובון קדם יוי אלהכון׃

כי תצור אל עיר ימים
רבים להלחם עליה לתפשה לא
תשחית את עצה לנדח עליו גרזן
כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי
האדם עץ השדה לבא מפניך במצור׃
ארי תצור על קרתא יומין סגיאין
לאגחא קרבא עלה למכבשה לא
תחבל ית אילנה לארמא עלוהי
ברזלא ארי מניה תיכול ויתיה לא תקוץ
ארי לא כאנשא אילן חקלא למיעל מן
קדמך בציירא׃ רק עץ אשר תדע כי
לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת
ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה
עמך מלחמה עד רדתה׃ לחוד אילן
דתידע ארי לא אילן דמיכל הוא יתיה
תחביל ותקוץ ותבני כרקומין על
קרתא דהיא עבדא עמך קרב עד
דתכבשה׃

21 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה
לא נודע מי הכהו׃ ארי ישתכח קטילא
בארעא דיוי אלהך יהיב לך למירתה
רמי בחקלא לא ידיע מן קטליה׃ ויצאו
זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים
אשר סביבת החלל׃ ויפקון סבך ודי
ודיינך וימשחון לקרויא דבסחרנות
קטילא׃ והיה העיר הקרבה אל החלל
ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר
אשר לא עבד בה אשר לא משכה
בעל׃ ותהי קרתא דקריבא לקטילא
וידברון סבי קרתא ההיא עגלת תורין
דלא אתפלח בה ודלא נגדת בניר׃ והורדו
זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל
איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את העגלה בנחל׃ ויחתון

סבי קרתא ההיא ית עגלתא לנחל בייר
הלא יתפלח ביה ולא יזדרע ויקפון תמן
ית עגלתא בנחלא׃ ונגשו הכהנים בני לוי
כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל
נגע׃ ויתקרבון כהניא בני לוי ארי בהון
אתרעי יוי אלהך לשמשותיה ולברכא
בשמא דיוי ועל מימרהון יהי כל דין וכל
מכתש סגירו׃ וכל זקני העיר ההוא ה״
הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם
על העגלה הערופה בנחל׃ וכל סבי ר״
קרתא ההיא דקריבין לקטילא יסחון
ית ידיהון על עגלתא דנקיפא בנחלא׃
וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם ״
הזה ועינינו לא ראו׃ ויתיבון ויימרון ידנא
לא אשדא ית דמא ועיננא לא חזאה׃
כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה
ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל
ונכפר להם הדם׃ כהניא יימרון כפר
לעמך ישראל דפרקתא יוי ולא תתין
חובת דם זכי בגו עמך ישראל ויתכפר
להון על דמא׃ ואתה תבער הדם הנקי
מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃
ואת תפלי אשדי דם זכי מבינך ארי תעביד
דכשר קדם יוי׃

פרשה

עזפיסו עבדיה כי תצא
למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך
בידך ושבית שביו׃ ארי תפוק לאגחא
קרבא על בעלי דבבך וימסרינון יוי אלהך
בידך ותשבי שביהון׃ וראית בשביה
אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך
לאשה׃ ותחזי בשביא איתתא שפירת
ריו ותתרעי בה ותסבה לך לאינתו׃ והבאתה
אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה
את צפרניה׃ ותעלינה לגו ביתך ותגלח
ית רישה ותרבי ית טופרהא׃ והסירה
את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך
ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים
ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה
לך לאשה׃ ותעדי ית כסות שביה מנה
ותתיב בביתך ותבכי ית אבוהא וית אמה
ירח יומין ובתר כין תיעול לותה ותבעלינה
ותהי לך לאינתו׃ והיה אם לא חפצת בה
ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה
בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה׃
אם לא תיתרעי בה ותפטרינה לנפשה
וזבנא לא תזבנינה בכספא לא תיתגר
בה חלף דעניתה׃
כי תהיין לאיש שתי נשים האחת
אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים ה״

וחד ונלחו
וחד מכור

מלין כתה׳ בסוף התיבות וקל׳ וו לא יקרחה לה שפמה בעת ההוא עגלה עגלון נסתה עגים לא נשיבה עזין חברת היה עתה ינה׳
לשני לאמור שמכה כיון שפכה פני המר מליל שגינה תכלינה די יזמר שליה ונ׳ כת והיו ויקרן והדין

האהובה והשנואה והיה הבן הבכר לש
לשניאה׃ ארי יהוין לגבר תרתין נשין חדא
רחימתא וחדא סנואתא וילידן ליה בנין
רחימתא וסנואתא ויהי ברא בוכרא לסניאתא׃
והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה
לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני
בן השנואה הבכר׃ ויהי ביומא דיחסין לבנ
לבנוהי ית דיהי ליה לית ליה רשו לבכרא
ית בר רחימתא על אפי בר סנואתא בוכרא׃
כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי
שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית
אנו לו משפט הבכרה׃ ארי ית בוכרא בר
סנואתא יפריש למתן ליה תרין חולקין
בכל דישתכח ליה ארי הוא ריש תוקפיה
ליה חזיא בכורותא׃
כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו
שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ו
ולא ישמע אליהם׃ ארי יהי לגבר בר סטי
ומרוד ליתוהי מקביל למימר אבוהי ול
ולמימר אמיה ומלפין יתיה ולא מקביל
מנהון׃ ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו
אל זקני עירו ואל שער מקמו׃ ויחדון
ביה אבוהי ואמיה ויפקון יתיה לקדם
סבי קרתיה ולתרע בית דין אתריה׃ ו
ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה

איננו שמע בקלנו זולל וסבא׃ ויימרון
לסבי קרתיה ברנא דין סטי ומרוד
ליתוהי מקביל למימרנא זליל בסר
וסבי חמר׃ ורגמהו כל אנשי עירו
ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישר
ישראל ישמעו ויראו׃ וירגמוניה כל
אנשי קרתיה באבניא וימות ותפלי
עביד ביש מבינך וכל ישראל ישמעון
וידחלון׃ וכי יהיה
באיש חטא משפט מות והומת ותלית
אתו על עץ׃ וארי יהי בגבר חובת דין
דקטול ויתקטיל ותצלוב יתיה על צליבא׃
לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו
ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא
תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה׃ לא תבית נבילתיה על צליבא
ארי מקבר תקברניה ביומא ההוא ארי
על דחב קדמי אצטליב ולא תסאיב ית
ארעך דיוי אלהך יהיב לך אחסנא׃
לא תראה את שור אחיך
או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב 22
תשיבם לאחיך׃ לא תחזי ית תורא דאחוך
או ית אימריה דטען ותכבוש עינך מנהון
אתבא תתיבינון לאחוך׃ ואם לא קריב
אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך

ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו
והשבתו לו׳ ואם לא קריב אחוך לותך ולא
ידעת ליה ותכנשיניה לגו ביתך ויהי עמך
עד דיתבע אחוך יתיה ותתיבניה ליה׳ וכן
תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן
תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו
ומצאתה לא תוכל להתעלם׳ וכין תעביד
לחמריה וכין תעביד לכסותיה וכין תעביד
לכל אבידתא דאחוך דתיבד מניה ותשכחינה
לית לך רשו לכסיותה׳

לא תראה את חמור אחיך או שורו
נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים
עמו׳ לא תחזי ית חמרא דאחוך או תוריה
רמן באורחא ותכבוש מנהון אקמא תקים
עמיה׳ לא יהיה כלי גבר
על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי
תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה׳ לא יהי
תקון זין דגבר על איתא ולא יתקן גבר
בתיקוני איתא ארי מרחק קדם יוי אלהך
כל עביד אלין׳

כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או
על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת
על האפרחים או על הביצים לא תקח האם
על הבנים׳ ארי תערע קנא דציפרא קדמך
באורחא בכל אילן או על ארעא אפרוחין
או ביעין ואימא רביעא על אפרוחין או על
ביעין לא תסב אימא על בניא׳ שלח תשלח
את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך
והארכת ימים׳ שלחא תשלח ית אימא וית
בניא תסב לך בדיל דייטב לך ותוריך יומין׳

כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך
כי יפל הנפל ממנו׳ ארי תבני ביתא חדתא
ותעביד תיקא לאיגרך ולא תשוי חובת
קטול בביתך ארי יפול דנפיל מניה׳ לא
תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה
הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם׳ לא ת
תזרע כרמך עירובין דלמא תסתאב
דמעת זרעא דתזרע ועללת כרמא׳

לא תחרש בשור ובחמר
יחדו׳ לא תרדי בתורא ובחמרא כחדא׳
לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו׳
לא תלבש שעטנזא עמר וכיתן מעבר
כחדא׳ גדלים תעשה
לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה
בה׳ כרוספדין תעביד לך על ארבע כנפי
כסותך דתתכסי בה׳ כי
יקח איש אשה ובא אליה ושנאה׳ ארי יסב
גבר איתתא וייעול לותה ויסנינה׳ ושם
לה עלילת דברים והוצא עליה שם רע ואמר

עלילת ד ושים לה עלילת הדברים ושים לה עלילות ולא נתכנו ... עלילות כתיב

את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה
ולא מצאתי לה בתולים ׃ וישוי לה תסקופי
מלין ויפיק עלה שום ביש ויימר ית א׳
אתתא הדא נסיבית ועלית לותה ולא א׳
אשכחית לה בתולין ׃ ולקח אבי הנער
ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני
העיר השערה ׃ ויסב אבוה דעולימתא
ואימה ויפקון ית בתולי עולימתא לקדם
סבי קרתא לתרע בית דין אתרא ׃ ואמר
אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש
הזה לאשה וישנאה ׃ ויימר אבוה ד׳
דעולימתא לסביא ית ברתי יהבית לגברא
הדין לאיתו וסנה ׃ והנה הוא שם עלילת
דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים
ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני
זקני העיר ׃ והא הוא שוי תסקופי מלין
למימר לא אשכחית לברתך בתולין ׳
ואלין בתולי ברתי ויפרסון שושיפא ׳
קדם סבי קרתא ׃ ולקחו זקני העיר ההוא
את האיש ויסרו אתו ׃ וידברון סבי קרתא
ההיא ית גברא וילקון יתיה ׃ וענשו אתו
מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי ׳
הוציא שם רע על בתולת ישראל
ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל
ימיו ׃ ויגבון מניה מאה סלעין דכסף

ויתנון לאבוהא דעולימתא ארי אפיק
שום ביש על בתולתא בת ישראל וליה
תהי לאיתו לית ליה רשו למפטרה כל
יומוהי ׃ ואם אמת היה
הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער ׃ ו׳
ואם קושטא הוה פתגמא הדין לא א׳
אשתכחו בתולין לעולימתא ׃ והוציאו
את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה
אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת
הרע מקרבך ׃ ויפקון ית עולימתא לתרע
בית אבוהא ויִרגמונה כל אנשי קרתה
באבניא ותמות ארי עבדת קלנא בישו
לזנאה בית אבוהא ותפלי עביד דביש
מבינך ׃ כי ימצא איש
שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל ׃ ארי ישתכח
גבר שכיב עם איתתא איתת גבר ו׳
ויתקטלון אף תרויהון גברא דשכיב ׳
עם איתתא ואיתתא ותפלי עביד דביש
מישראל ׃ כי יהיה נער
בתולה מארשה לאיש ומצאה איש
בעיר ושכב עמה ׃ ארי יהי עולימתא
בתולתא דמארסא לגבר וישכחינה גברא

ולא מצאתי [illegible] וסימנ׳ בתולים פלשתים חרפה שברה [illegible]
בן [illegible] את בתולי הנער את הנער [illegible] את האשה את חמשת [illegible] את הנערה

בקרתא וישכוב עמה ׃ והוצאתם את
שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם
באבנים ומתו את הנער על דבר אשר
לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר
אשר ענה את אשת רעהו ובערת
הרע מקרבך ׃ ותפקון ית תרויהון לת
לתרע קרתא ההיא ותרגמון יתהון
באבניא וימותון ית עולימתא על עיסק
דלא צוחת בקרתא וית גברא על עיסק
דעני ית איתת חבריה ותפלי עביד
דביש מבינך ׃

ואם בשדה ימצא האיש את
הנער המארשה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה
לבדו ׃ ואם בחקלא ישכח גברא ית עולימתא
דמארסא ויתקף בה גברא וישכוב עמה
ויתקטיל גברא דשכיב עמה בלחודוהי ׃
ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא
מות כי כאשר יקום איש על רעהו ור
ורצחו נפש כן הדבר הזה ׃ ולעולימתא
לא תעביד מדעם לית לעולימתא ח
חובת דין דקטול ארי כמא דיקום ג
גברא על חבריה ויקטליניה נפש כין
פתגמא הדין ׃ כי בשדה מצאה צעקה
הנער המארשה ואין מושיע לה ׃ ארי
בחקלא אשכחה צווחת עולימתא ד
דמארסא ולית דפריק לה ׃

כי ימצא איש נער בתולה אשר
לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו ׃
ארי ישכח גבר עולימתא בתולתא דלא
מארסא ויחדינה וישכוב עמה ויש
וישתכחון ׃ ונתן האיש השכב עמה
לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לא
לאשה לא יוכל שלחה כל ימיו ׃ ויתין
גברא דשכיב עמה לאבוהא דעולימתא
חמשין סלעין דכסף וליה תהי לאיתו
חלף דעניה לית ליה רשו למפטרה כל
יומוהי ׃ לא יקח איש

23 את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו ׃ לא
יסב גבר ית איתת אבוהי ולא יגלי ש
כנפא דאבוהי ׃ לא יבא
פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה ׃
לא ידכי דפסיק ודמחבל למיעל ב
בקהלא דיי ׃ לא יבא
ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא
יבא לו בקהל יהוה ׃ לא ידכי ממזירא
למיעל בקהלא דיי אף דרא עסיראה
לא ידכי ליה למיעל בקהלא דיי ׃
לא יבא עמוני ומש
ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי
לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם ׃
לא ידכון עמונאי ומואבאי למיעל
בקהלא דיי אף דרא עסיראה לא
ידכי להון למיעל בקהלא דיי עד עלמא ׃

דכא ג בתול לישן וכות ספ פצוע דכא ואת דכא ושפל רוח
וסימ׳ לא יבא עמון ויעל נחש העמוני ויאמר אלהים
דכי חד בות וחד בנביאה חד בכת עמוני ה מל בליש
נחש מלך העמוני ... וגביר עבר העמוני

על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם
ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר
שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור
ארם נהרים לקללך׃ על עיסק דלא
ערעו יתכון בלחמא ובמיא באורחא
במפקכון ממצרים ודאגר עלך ית ב
עלך ית בלעם בר בעור מפתור ארם
דעל פרת ללטותך׃ ולא אבה יהוה
יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך
יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה
כי אהבך יהוה אלהיך׃ ולא אבא יי
אלהך לקבלא מן בלעם והפך יי אלהך
לך ית לוטין לברכן ארי רחמך יי אלהך׃
לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך
לעולם׃ לא תתבע שלמהון וטבתהון
כל יומך לעלם׃ לא תתעב
אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי
כי גר היית בארצו׃ לא תרחק ארומאה
ארי אחוך הוא לא תרחק מצראה ארי
דיירין הויתא בארעיה׃ בנים אשר יולדו
להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה׃
בנין דיתילדון להון דרא תליתאה ידכון
להון לאתערבא בקהלא דיי׃
כי תצא מחנה על איביך
ונשמרת מכל דבר רע׃ ארי תפוק
משרית על בעלי דבבך ותסתמר
מכל מדעם ביש׃ כי יהיה בך איש אשר

לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה
לא יבא אל תוך המחנה׃ ארי יהי בך גבר דלא
יהי דכי מקרי לילא ויפוק למברא למשריתא
לא ייעול לגו משריתא׃ והיה לפנות ערב ירחץ
במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה׃ ויהי
למפני רמשא יסחי במיא ובמיעל שמשא
ייעול לגו משריתא׃ ויד תהיה לך מחוץ למחנה
ויצאת שמה חוץ׃ ואתר מתקן יהי לך מברא
למשריתא ותפוק תמן לברא׃ ויתד תהיה לך
על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה
ושבת וכסית את צאתך׃ וסכתא תהי לך
על זינך ויהי במתבך בברא ותחפר בה ותתוב
ותכסי ית מפקתך׃ כי יהוה אלהיך מתהלך
בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך
והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר
ושב מאחריך׃ ארי יי אלהך שכינתיה מהלכא
בגו משריתך לשיזבותך ולמימסר סנאך
קדמך ותהי משריתך קדישא ולא יתחזי בך
עבירת פתגם ויתוב מימריה מלאוטבא לך׃
לא תסגיר עבד אל אדניו אשר
ינצל אליך מעם אדניו׃ לא תמסר עבדא
עממאה לריבוניה דישתיזב לותך מן קדם
ריבוניה׃ עמך ישב בקרבך במקום אשר
יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו׃ עמך
יתיב בינך באתרא דיתרעי בחדא מן
קרוך בדייטב ליה לא תוניניה׃
לא תהיה קדשה מבנות ישראל

ולא יהיה קדש מבני ישראל לא תהי
איתתא מבנת ישראל לגבר עבד ולא
יסב גברא מבני ישראל איתא אמא׃
לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה
אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך
גם שניהם׃ לא תעיל אגר זניתא וחולפן
כלבא בית מקדשא דיי אלהך לכל
נדר ארי מרחקין קדם יי אלהך אף
תרויהון׃
לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך
אכל נשך כל דבר אשר ישך׃ לא תרבי
לאחוך רבית כסף רבית עיבור רבית כל
מדעם דמתרבי׃ לנכרי תשיך ולאחיך
לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך
בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה׃ לבר עממין תרבי
ולאחוך לא תרבי בדיל דיברכינך יי אלהך
בכל אושטות ידך על ארעא דאת עליל לתמן
למירתה׃ כי תדר
נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך
והיה בך חטא׃ ארי תידר נדר קדם יי
אלהך לא תאחר לשלמותיה ארי מתבע
יתבעיניה יי אלהך מינך ויהי בך חובא׃
וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא׃ וארי
תתמנע מלמידר לא יהי בך חובא׃

מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר
נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת
בפיך׃ אפקות ספותך תיטר ותעביד כמא
דנדרתא קדם יי אלהך נדבתא דמללתא
בפומך׃ כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל
כליך לא תתן׃ ארי תיתגר בכרמא דחברך
ותיכול ענבין כנפשך סבעך ולמנך לא
תתן׃ כי תבא בקמת רעך
וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על
קמת רעך׃ ארי תיתגר בקמתא דחברך
ותקטוף דמלין בידך ומגלא לא תרים על
קמתא דחברך׃ כי יקח 24
איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו
כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃ ארי יסב
גבר איתתא ויבעלנה ויהי אם לא תשכח
רחמין בעינוהי ארי אשכח בה עבירת
פתגם ויכתוב לה גט פיטורין ויתין בידה
ויפטרינה מביתיה׃ ויצאה מביתו והלכה
והיתה לאיש אחר׃ ותפוק מביתיה ותהך
ותהי לגבר אוחרן׃ ושנאה האיש האחרון
וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר
לקחה לו לאשה׃ ויסנינה גברא בתראה
ויכתוב לה גט פיטורין ויתין בידה ויפטרינה

מבייתיה או ארי ימות גברא בתרא דנסבה
ליה לאיתו. לא יוכל בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אח
אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני
יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה. לית ליה רשו לבעלה
קדמאה דפטרה למתב למסבה למהוי
ליה לאיתו בתר דאסתאבת ארי מרחקא
היא קדם יוי ולא תחייב ית ארעא דיוי
אלהך יהיב לך אחסנא.
כי יקח איש אשה חדשה לא יצא
בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה
לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר
לקח. ארי יסב גבר איתתא חדתא לא יפוק
בחילא ולא יעבר עלוהי לכל פתגם פני
יהי לביתיה שתא חדא ויחדי ית איתתיה
דנסב. לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא
חבל. לא תסב משכונא רחיא ורכבא ארי
בהון מתעביד מזון לכל נפש.
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו
מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב
ההוא ובערת הרע מקרבך. ארי ישתכח
גבר גניב נפשא מבני ישראל ויתגר ביה ויז
ויזבניה ויתקטיל גנבא ההוא ותפלי עביד
דביש מבינך. השמר
בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל

אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר
צויתם תשמרו לעשות. אסתמר במכתש
סגירו למיטר לחדא ולמעבד ככל די ילפון
יתכון כהניא ליואי כמא דפקדתינון תש
תיטרון למעבד. זכור את אשר עשה
יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם מ
ממצרים. הוי דכיר ית דעבד יוי אלהך
למרים באורחא במפקכון ממצרים.
כי תשה ברעך משאת
מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו.
ארי תרשי בחברך רשות מדעם לא ת
תיעול לביתיה למסב משכוניה. בחוץ
תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא
אליך את העבוט החוצה. בברא תקום
וגברא דאת רשי ביה יפיק לך ית משכוניה
לברא. ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו.
ואם גבר מסכין הוא לא תשכוב במשכוניה.
השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש
ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה
לפני יהוה אלהיך. אתבא תתיב ליה ית
משכונא כמיעל שמשא וישכוב בכסו
בכסותיה ויברכינך ולך תהי זכו קדם יוי
אלהך. לא תעשק שכיר
עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך
בשעריך. לא תעשוק אגירא ענייא ומס
ומסכינא מאחך או מגיורך דבארעך

107

בקרוך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו
השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את
נפשו ולא יקרא עליך אל יי והיה בך
חטא: ביומיה תתין אגריה לא תיעול
עלוהי שמשא ארי עניא הוא וליה הוא מסר
ית נפשיה ולא יקרי עלך קדם יי ויהי בך
חובא: לא יומתו אבות
על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
בחטאו יומתו: לא יתקטלון אבהן על פום
בנין ובנין לא יתקטלון על פום אבהן אנש
בחוביה יתקטלון:
לא תטה משפט גר יתום ולא
תחבל בגד אלמנה: לא תצלי דין גיור
יתם ולא תסב משכונא כסות ארמלא:
וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יי
יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך
לעשות את הדבר הזה: ותדכר ארי
עבדא הויתא במצרים ופרקך יי אלהך
מתמן על כין אנא מפקיד לך למעבד
ית פתגמא הדין: כי
תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר
בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידיך: ארי תחצור חצדך
בחקלך ותתנשי עומרא בחקלא לא
תתוב למסבה לגיורא ליתמא ולארמלתא
יהי בדיל דיברכינך יי אלהך בכל עובדי

ידך: כי תחבט זיתך לא
תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה:
ארי תחבוט זיתך לא תפלי בתרך לגיורא
ליתמא ולארמלתא יהי: כי תבצר כרמך
לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה
יהיה: ארי תקטוף כרמך לא תעליל
בתרך לגיורא ליתמא ולארמלתא יהי:
וזכרת כי עבד היית במצרים על
כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
ותדכר ארי עבדא הויתא במצרים
על כין אנא מפקיד לך למעבד ית פתגמא
הדין: כי יהיה ריב בין
אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום ו
והצדיקו את הצדיק והרשיעו את
הרשע: ארי יהי דינא בין גבריא ויתקרבון
לדינא וידונונון ויזכון ית זכאה ויחייבון
ית חייבא: והיה אם בן הכות הרשע והפילו
השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר:
ויהי אם בר חייב לאלקאה חייבא וירמיניה
דינא וילקיניה קדמוהי כמיסת חוביה
במנין: ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף
להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך
לעיניך: ארבעין ילקיניה לא יוסיף דלמא
יוסיף לאלקיותיה על אלין מחא רבא
ויקל אחוך לעינך: לא תחסם שור
בדישו: לא תיחוד פום תורא בדיישיה:
כי ישבו אחים יחדו

ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת
המת החוצה לאיש זר יבמו יבא עליה
ולקחה לו לאשה ויבמה: ארי יתבון
אחין כחדא וימות חד מנהון וביר ליתיה
לא תהי אתת מיתא לברא לגבר אחרן
יבמה ייעול עלה ויסבה ליה לאיתו ויבמנה:
והיה הבכור אשר תלד יקום על שם
אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:
ויהי בוכרא דתליד יקום על שמא
דאחוהי מיתא ולא יתמחי שמיה מישראל:
ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו
ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים
ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי: ואם לא יצבי
גברא למסב ית יבמתיה ותיסק יבמתיה
לתרע בית דינא לקדם סביא ותימר
לא אבי יבמי לאקמא לאחוהי שמא
בישראל לא אבי ליבמותי: וקראו לו
זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא
חפצתי לקחתה: ויקרון ליה סבי קרתיה
וימללון עמיה ויקום ויימר לא רעינא
למסבה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים
וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה
ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא
יבנה את בית אחיו: ותתקרב יבמתיה
לותיה לקדם סביא ותשרי סיניה מעל
רגליה ותירוק באנפוהי ותתיב ותימר

כדין יתעביד לגברא דלא יבני ית ביתא
דאחוהי: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ
הנעל: ויתקרי שמיה בישראל בית שרי
סינא: כי ינצו אנשים
יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד
להציל את אישה מיד מכהו ושלחה
ידה והחזיקה במבשיו: ארי ינצון
גברין כחדא גבר ואחוהי ותתקרב
איתת חד לשיזבא ית בעלה מיד מחוהי
ותושיט ידה ותתקף בבית בהתתיה:
וקצתה את כפה לא תחוס עינך: ותקוצון
ית ידה לא תחוס עינך:
לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן
גדולה וקטנה: לא יהי לך בכיסך מתקל
רב וזעיר: לא יהיה לך בביתך
איפה ואיפה גדולה וקטנה: לא יהי לך
בביתך מכילא רבתא וזעירתא:
אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה
וצדק יהיה לך למען יאריכון ימיך על
האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך:
מתקלין שלמין דקשוט יהון לך
מכילן שלמין דקשוט יהון לך בדיל
דיורכון יומך על ארעא דיוי אלהך
יהיב לך: כי תועבת יהוה אלהיך כל
עשה אלה כל עשה עול: ארי מרחק
קדם יוי אלהך כל עביד אלין כל עביד
שקר:

ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה
אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
והשתחוית לפני יהוה אלהיך וכען הא
איתיתי ית ריש איבא ארעא דיהבת לי
יוי ותחתיניה קדם יוי אלהך ותסגוד קדם
יוי אלהך ושמחת בכל הטוב אשר נתן
לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר
אשר בקרבך ותחדי בכל טבתא דיהב
לך יוי אלהך ולאנש ביתך את ולואה וגיורא
דבינך   כי תכלה לעשר
את כל מעשר תבואתך בשנה השלשית
שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה
ואכלו בשעריך ושבעו ארי תשיצי לע
לעשרא ית כל מעשר עללתך בשתא
תליתתא שנת מעשרא ותתין לליואה ל
לגיורא ליתמא ולארמלתא וייכלון בקרויך
ויסבעון ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי
הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום
ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא
עברתי ממצותיך ולא שכחתי ותימר
קדם יוי אלהך פליתי קודשא מעסרא מן
ביתא ואף יהבתיה לליואה ולגיורא ליתמא
ולארמלתא ככל תפקידתך דפקדתני לא
עברית מפקודך ולא אתנשיתי לא אכלתי
באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא
נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי
עשיתי ככל אשר צויתני לא אכלית

באבלי מניה ולא חליפית מניה בסאב ולא
יהבית מניה למית קבילית למימרא דיוי
אלהי עבדית ככל דפקדתני השקיפה ממ
ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך
את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו
כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב
ודבש אסתכי ממדור קודשך מן שמיא
ובריך ית עמך ישראל וית ארעא דיהבת
לנא כמא דקיימתא לאבהתנא ארע עבדא
חלב ודבש   היום הזה
יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית
אותם בכל לבבך ובכל נפשך   יומא דין יוי
אלהך מפקד לך למעבד ית קימיא האלין
וית דיניא ותיטר ותעביד יתהון בכל ליבך
ובכל נפשך את יהוה האמרת היום להיות
לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו
ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו ית יוי
חטבת יומא דין למהוי לך לאלה ולמהך
באורחן דתקנן קדמוהי ולמיטר קימוהי
ופקודוהי ודינוהי ולקבלא למימריה ויהוה
האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר
דבר לך ולשמר כל מצותיו ויוי חטבך
יומא דין למהוי ליה לעם חביב כמא דמליל
לך ולמיטר כל פקודוהי ולתתך עליון על
כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולת
ולתפארת ולהיתך עם קדוש ליהוה אלהיך

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים. הוי דכיר ית דעבד לך עמלק באורחא
במפקכון ממצרים. אשר קרך בדרך ויזנב
בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא
ירא אלהים. דערעך באורחא וקטיל בך כל
דהוו מתאחרין בתרך ואת משלהי ולאי ולא
דחיל מן קדם יוי. והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח. ויהי כד
יניח יוי אלהך מכל בעלי דבבך מסחור
סחור בארעא דיוי אלהך יהיב לך אחסנא למירתה
תמחי ית דוכרניה דעמלק מתחות שמיא ולא
תתנשי. [illegible] פסו׳ [illegible] סימן
והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה. ויהי ארי
תיעול לארעא דיוי אלהך יהיב לך אחסנא ותירתה
ותיתיב בה. ולקחת מראשית כל פרי האדמה
אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן
לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם. ותסב
מריש כל איבא דארעא דתעיל מארעך דיוי
אלהך יהיב לך ותשוי בסלא ותהך לאתרא
דיתרעי יוי אלהך לאשראה שכינתיה תמן.
ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם
ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי
באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו

לתת לנו. ותיתי לות כהנא דיהי ביומיא האנון
ותימר ליה חויתי יומא דין קדם יוי אלהך
ארי עלית לארעא דקיים יוי לאבהתנא
למתן לנא. ולקח הכהן הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה אלהיך. ויסב כהנא סלא
מידך ויחתיניה קדם מדבחא דיוי אלהך.
וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד
אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי
מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב. ותתיב
ותימר קדם יוי אלהך לבן ארמאה בעא
לאובדא ית אבא ונחת למצרים ודר תמן
בעם זעיר והוה תמן לעם רב תקיף וסגי.
וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו
עבדה קשה. ואבאישו לנא מצראי
ועינונא ויהבו עלנא פלחנא קשיא. ונצעק
אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את
קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת
לחצנו. וצלינא קדם יוי אלהא דאבהתנא
וקביל יוי צלותנא וגלי קדמוהי עמלנא
וליאותנא ודוחקנא. ויוצאנו יהוה ממצרים
ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל וב
ובאתות ובמופתים. ואפקנא יוי ממצרים
בידא תקיפא ובדרע מרמם ובחזונא רבא
ובאתין ובמופתין. ויבאנו אל המקום
הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת
חלב ודבש. ואתינא לאתרא הדין ויהב
לנא ית ארעא הדא ארע עבדא חלב ודבש

כאשר דבר ולמתנך עלי על כל עממיא
דעבד להון לשבחא ולשום ולרבו ולמהוי
עם קדיש קדם יי' אלהך כמא דמליל

פרשה

ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר
שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה
אתכם היום ופקיד משה וסבי ישראל
ית עמא למימר טרו ית כל תפקידתא
דאנא מפקיד יתכון יומא דין והיה ביום
אשר תעברו את הירדן אל הארץ א
אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך
אבנים גדלות ושדת אתם בשיד ויהי
ביומא דתיעברון ית ירדנא לארעא
דיי' אלהך יהיב לך ותקים לך אבנין ש
רברבן ותסוד יתהון בסידא וכתבת ש
עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך
למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש ש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ש
ותכתוב עליהון ית כל פתגמי אוריתא
הדא במיעברך בדיל דתיעול לארעא
דיי' אלהך יהיב לך ארע עבדא חלב
ודבש כמא דמליל יי' אלהא דאבהתך
לך והיה בעברכם את הירדן תקימו ש
את האבנים האלה אשר אנכי מצוה
אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד
ויהי במיעברכון ית ירדנא תקימון ית

אבניא האלין דאנא מפקיד יתכון יומא
דין בטורא דעיבל ותסוד יתהון בסידא
ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח
אבנים לא תניף עליהם ברזל ותבני תמן
מדבחא קדם יי' אלהך מדבח אבנין לא
תרים עליהון ברזלא אבנים שלמות
תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית
עליו עולת ליהוה אלהיך אבנין שלמן
תבני ית מדבחא דיי' אלהך ותסיק עלוהי
עלוון קדם יי' אלהך וזבחת שלמים
ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך
ותכוס נכסת קודשין ותיכול תמן ותחדי
קדם יי' אלהך וכתבת על האבנים את
כל דברי התורה הזאת באר היטב ות
ותכתוב על אבניא ית כל פתגמי אוריתא
הדא פריש יאות

וידבר משה והכהנים הלוים אל
כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל
היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך ומ
ומליל משה וכהניא ליואי עם כל ישר
למימר אצית ושמע ישראל יומא דין
הויתא לעם קדם יי' אלהך ושמעת ב
בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו
ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום ותקבל
למימרא דיי' אלהך ותעביד ית פקודוהי
וית קימוהי דאנא מפקיד לך יומא דין
ויצו משה את העם

ביום ההוא לאמר ופקיד משה ית עמא ב
ביומא ההוא למימר אלה יעמדו לברך
את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן
שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן
אלין יקומון לברכא ית עמא על טורא ד
גריזין כד תעברון ית ירדנא שמעון
ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן ואלה
יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד
ואשר וזבולן דן ונפתלי ואלין יקומון על
לוטיא בטורא דעיבל ראובן גד ואשר
וזבולן דן ונפתלי וענו הלוים ואמרו אל כל
איש ישראל קול רם ויתיבון ליואי ויימרון
לכל אנש ישראל קלרם

ארור האיש אשר יעשה פסל
ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש
ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן ליט
גברא די יעביד צילם ומתכא מרחק קדם יי
עובד ידי אומנא וישוי בסתרא ויתיבון כל
עמא ויימרון אמן

ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם
אמן ליט דיקלי אבוהי ואימיה ויימר כל
עמא אמן ארור מסיג
גבול רעהו ואמר כל העם אמן ליט די
ישני תחומא דחבריה ויימר כל עמא
אמן ארור משגה עור
בדרך ואמר כל העם אמן ליט די יטעי
עורא באורחא ויימר כל עמא אמן

ארור מטה משפט גר יתום
ואלמנה ואמר כל העם אמן ליט די יצלי דין
גיור יתם וארמלא ויימר כל עמא אמן
ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו
ואמר כל העם אמן ליט דישכוב עם אנתת
אבוהי ארי גלי כנפא דאבוהי ויימר כל עמא
אמן ארור שכב עם כל
בהמה ואמר כל העם אמן ליט די ישכוב
עם כל בעירא ויימר כל עמא אמן
ארור שכב עם אחתו בת אביו
או בת אמו ואמר כל העם אמן ליט די ישכוב
עם אחתיה בת אבוהי או בת אימיה ויימר
כל עמא אמן ארור שכב
עם חתנתו ואמר כל העם אמן ליט די ישכוב
עם חמותיה ויימר כל עמא אמן
ארור מכה רעהו בסתר ואמר
כל העם אמן ליט דימחי חבריה בסתרא
ויימר כל עמא אמן
ארור לקח שחד להכות נפש דם
נקי ואמר כל העם אמן ליט די יקביל
שוחדא למקטל נפש דם זכי ויימר כל
עמא אמן ארור אשר
לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות
אותם ואמר כל העם אמן ליט די לא יקים
ית פתגמי אוריתא הדא למעבד יתהון
ויימר כל עמא אמן
והיה אם שמוע תשמע ב

לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי
מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל
גויי הארץ ויהי אם קבלא תקבל למימרא
דיי אלהך למיטר למעבד ית כל פקודוהי
דאנא מפקיד לך יומא דין ויתנינך יי אלהך
עלי על כל עממי ארעא ובאו עליך כל
הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול
יהוה אלהיך וייתון עלך כל ברכתא האלין
וידבקנך ארי תקביל למימרא דיי אלהך
ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה בריך
את בקרתא ובריך את בחקלא ברי
בטנך ופרי אדמתך ופרי בהמתך
שגר אלפיך ועשתרות צאנך בריך ולדא
דמעך ואיבא דארעך ולדא דבעירך
בקרי תורך ועדרי ענך בריך טנאך ו
ומשארתך בריך סלך ואצותך ברוך
אתה בבאך וברוך אתה בצאתך בריך
את במיעלך ובריך את במפקך יתן
יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפ
לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה
דרכים ינוסו לפניך יתן יי ית בעלי דב
דבבך דקימין עלך תבירין קדמך באורחא
חדא יפקון לותך ובשבע אורחן יעריקון
מן קדמך יצו יהוה אתך את הברכה
באסמיך ובכל משלח ידך וברכך בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך יפקיד יי לך

ית ברכתא באוצרך ובכל אושטות ידך
ויברכינך בארעא דיי אלהך יהיב לך יקימך
יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי
תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת
בדרכיו יקימינך יי קדמוהי לעם קדיש
כמא דקיים לך ארי תיטר ית פקודיא
דיי אלהך ותהך באורחן דתקנן קדמוהי
וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא
עליך ויראו ממך ויחזון כל עממי אר
ארי שמא דיי אתקרי עלך וידחלון מנך
והותרך יהוה לטובה בפרי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיך לתת לך ויש
ויותרינך יי לטבא בולדא דמעך ובולדא
דבעירך ובאיבא דארעך על ארעא
דקיים יי לאבהתך למתן לך יפתח יהוה
לך את אוצרו הטוב את השמים לתת
מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה
ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה
יפתח יי לך ית אוצריה טבא ית שמיא
למתן מטר ארעך בעדניה ולברכא ית
ית כל עובדי ידך ותוזיף לעממין סגיאין
ואת לא תזיף ונתנך יהוה לראש ולא
לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה ל
למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות

ויתניך ייי תקיף ולא חלש ותהי ברם
לעילא ולא תהי לתחתא ארי תקביל
לפיקודיא דייי אלהך דאנא מפקיד לך
יומא דין למיטר ולמעבד ולא תסור
מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם
היום ימין ושמאול ללכת אחרי אלהים
אחרים לעבדם ולא תסטון מכל פתגמיא
דאנא מפקיד יתכון יומא דין לימינא
ולסמלא למהך בתר טעות עממיא
למפלחהון׃
והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום ובאו עליך כל
הקללות האלה והשיגוך ויהי אם לא
תקביל למימרא דייי אלהך למיטר
למעבד ית כל פיקודוהי וקימוהי
דאנא מפקיד לך יומא דין וייתון עלך
כל לוטיא האלין וידבקונך ארור
אתה בעיר וארור אתה בשדה ליט
את בקרתא וליט את בחקלא ארור
טנאך ומשארתך ליט סלך ואצותך
ארור פרי בטנך ופרי אדמתך שגר
אלפיך ועשתרת צאנך ליט ולדא
דמעך ואבא ארעך בקרי תורך
ועדרי ענך ארור אתה בבאך וארור
אתה בצאתך ליט את במיעלך ולי

את במפקך ישלח יהוה בך את המארה
את המהומה ואת המגערת בכל משלח
ידך אשר תעשה עד השמדך ועד
אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר
עזבתני ישלח ייי בך ית מארתא ית
שגושיא וית מזופיתא בכל אושטות
ידך דתעביד עד דתשתיצי ועד ד
דתיבד בפריע מן קדם בישות עובדין
דשבקתא דחלתי ידבק יהוה בך את
הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה ידביק
ייי בך ית מותא עד דישיצי יתך מעל
ארעא דאת עליל לתמן למירתה
יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון
ורדפוך עד אבדך ימחינך ייי בשחפתא
ובקדחתא ובדליקתא ובחרחורא ו
בחרבא ובשדפונא ובירקונא וירדפונך
עד דתיבד והיו שמיך אשר על ראשך
נחשת והארץ אשר תחתיך ברזל ויהון
שמיא דעלוי רישך תקיפין כנחשא
מלאחתא מטלא וארעא דתחותך ת
תקיפא כברזלא מלמעבד פירין יתן
יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן
השמים ירד עליך עד השמדך יתן
ייי ית מטר ארעך אבקא ועפרא מן

שמיא ייחות עלך עד דתשתיצי׃ יתנך
יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא
אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית
לזעוה לכל ממלכות הארץ׃ יתננך יוי
תביר קדם סנאך באורחא חדא תפוק
לותיה ובשבע אורחן תערוק מן קדמוהי
ותהי לזיע לכל מלכות ארעא׃ והיתה
נבלתך למאכל לכל עוף השמים ול
לבהמת הארץ ואין מחריד׃ ותהי נבילתך
משגר למיכל לכל עופא דשמיא ול
לבעירא דארעא ולית דמניד׃ יככה
יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרב
ובחרס אשר לא תוכל להרפא׃ ימחינך
יוי בשחנא דמצרים ובטחורין ובגרבא
ובחרס יביש דלא תכול לאיתסאה׃ יכ
יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון
לבב׃ ימחינך יוי בטפשותא ובסמיותא
ובשעממות ליבא׃ והיית ממשש בצ
בצהרים כאשר ימשש העור באפלה
ולא תצליח את דרכיך והיית אך ע
עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע׃
ותהי ממשש בטיהרא כמא דימשש ע
עוירא בקבלא ולא תצלח ית אורחתך
ותהי ברם עשיק ואנים כל יומיא ו
ולית דפריק׃ אשה תארש ואיש א
אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו
כרם תטע ולא תחללנו׃ איתתא תגרוס

וגבר אוחרן ישכבינה ביתא תבני ולא
תתיב ביה כרמא תיצוב ולא תחלינה׃
שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו
חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך
צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע׃
תורך יהי נכיס לעינך ולא תיכול מניה
חמרך יהי אניס מן קדמך ולא יתוב
לך ענך מסירן לבעלי דבבך ולית לך
פריק׃ בניך ובנתיך נתנים לעם אחר
ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום
ואין לאל ידך׃ בנך ובנתך מסירין לעם
אוחרן ועינך חזין ויסופן בגללהון כל
יומא ולית חילא בידך׃ פרי אדמתך ו
וכל יגיעך יאכל עם אשר לא ידעת
והיית רק עשוק ורצוץ כל הימים׃ א
איבא דארעך וכל ליאותך ייכול עם
דלא ידעתא ותהי ברם עשיק ורעיע
כל יומיא׃ והיית משגע ממראה עיניך
עיניך אשר תראה׃ ותהי משתטי מח
מחיזיו עינך דתהי חזי׃ יככה יהוה ב
בשחין רע על הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ו
ועד קדקדך׃ ימחינך יוי בשחנא בישא
על רכובין ועל שקין דלא תיכול ל
לאתסאה מפרסת רגלך ועד מוחך׃
יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים
תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה

ואבתיך ועבדת שם אלהים אחרים עץ
ואבן: יגלי יוי יתך וית מלכך דתקים עלך
לעם דלא ידעתא את ואבהתך ותפלח
תמן לעממיא פלחי טעותא אעא ואב
ואבנא: והיית לשמה למשל ולשנינה
בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה: ותהי
ותהי לצדו למתל ולשועי בכל עממיא
דידברינך יוי לתמן: זרע רב תוציא הש
השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה:
בר זרע סגי תפיק ודעיר תכנוש ארי
יחסלניה גובא: כרמים תטע ועבדת
ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו
התלעת: כרמין תיצוב ותפלח וחמרא
לא תשתי ולא תכנוש ארי תיכלניה
תולעתא: זיתים יהיו לך בכל גבולך וש
ושמן לא תסוך כי ישל זיתך: זיתין י
יהון לך בכל תחומך ומשחא לא תשוף
ארי יתרון זיתך: בנים ובנות תוליד ולא
יהיו לך כי ילכו בשבי: בנין ובנן תליד ולא
יהון לך ארי יהכון בשביא: כל עצך ו
ופרי אדמתך יירש הצלצל: כל אילנך
ואיבא דארעך יחסניניה סקאה: הגר
אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה
ואתה תרד מטה מטה: תותב עדל דבינך
יהי סליק עילא עלך לעילא ואת תהי נחית
לתחתא לתחתא: הוא ילוך ואתה לא ת
תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב:

הוא יוזיפינך ואת לא תוזיפיניה הוא יהי
תקיף ואת תהי חלש: ובאו עליך כל הקללות
האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך
כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו אשר צוך: וייתון עלך
כל לוטיא האלין וירדפונך וידבקונך
עד דתשתיצי ארי לא קבילתא למימרא
דיוי אלהך למטר פיקודוהי וקימוהי
דפקדך: והיו בך לאות ולמופת ובזרעך
עד עולם: ויהון בך לאת ולמופת ובבנך
עד עלמא: תחת אשר לא עבדת את
יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב
כל: חלף דלא פלחתא קדם יוי אלהך
בחדוא ובשפירות ליבא מסגי כולא:
ועבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה
בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל
ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו
אתך: ותפלח ית בעלי דבבך דיגרינון
יוי בך בכפנא ובצהותא ובערטלותא
ובחסירות כולא ויתן ניר דברזל על
צורך עד דישיצי יתך: ישא יהוה עליך
גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה
הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו: ייתי
יוי עלך עם מרחיק מסיפי ארעא כמא
דמשתדי נשרא עמא דלא תשמע
לישניה: גוי עז פנים אשר לא ישא
פנים לזקן ונער לא יחן: עם תקיף אפין

זרע ד' ... פ' ס' וסימ' תוציא השדה יעברנו בבהמ' עבדו וחבל וחד וזרע עבדין ברעב ד' וסימ' ועבדת את איבין הל' יחזקיהו פרק מעות העטופים ברעב השמידו ב' וסימ' ונתן על ברזל עד השמידו אתכם דיהושע

דלא נסיב אפי סבא ועל ינקא לא מרחים׃
ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד הש׳
השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש
ויצהר שגר אלפיך ועשתרת צאנך עד
האבידו אתך׃ וייכול וולדא דבעירך ואש
ואיבא דארעך עד דתישתיצי דלא יש׳
ישאר לך עיבורא חמרא ומשחא בקרי
תורך ועדרי ענך עד דיובדון יתך׃ והצר
לך בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהת
והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל אר׳
ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך
אשר נתן יהוה אלהיך לך׃ ויעיק לך בכל
קרוך עד דיכבוש שורך רמיא וכריכיא
דאת רחיץ לאשתיזבא בהון בכל ארעך
ויעיק לך בכל קרוך בכל ארעך דיהב
ייי אלהך לך׃ ואכלת פרי בטנך בשר
בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך
במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך׃ ת׳
ותיכול וולדא דמעך בסר בנך ובנתך דיהב
לך ייי אלהך בצירא ובעקתא דיעיק לך
סנאך׃ האיש הרך בך והענג מאד תרע
עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר
יותיר׃ גברא דרכיך בך ודמפנק לחדא
תבאש עיניה באחוהי ובאיתת קימיה
ובשאר בנוהי דישאר׃ מתת לאחד מ
מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי הש׳
השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר

ד ב / ב / חד / חס / וחד / מל / ומבצר / משגב / חומתיך / ב / חס / ל / ריש / פיס / ד / בלוש / ד / פת / ב / ושבים / במצור

יצר לך איבך בכל שעריך׃ מלמתן
לחד מנהון מבסר בנוהי דייכול מדלא
אשתאר ליה כולא בצירא ובעקתא די
דיעיק לך סנאך בכל קרוך׃ הרכה בך ע
והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על
הארץ מהתענג ומרך תרע עינה באיש
חיקה ובבנה ובבתה׃ דרכיכא בך ודמפנקא
דלא נסיאת פרסת רגלה לאתותבא על אר
מיפנקא ומרכיכו תבאש עינה בגבר
קימה ובברה ובברתה׃ ובשליתה היוצת
מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם
בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר
יציק לך איבך בשעריך׃ ובזעיר בניא
דיפקון מנה ובבניא דתוליד ארי תיכלינון
בחסירות כולא בסתרא בצירא ובעקתא
דיעיק לך סנאך בקרוך׃ אם לא תשמר
לעשות את כל דברי התורה הזאת הכ
הכתובים בספר הזה ליראה את השם
הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך׃
אם לא תיטר למעבד ית כל פתגמי או׳
אוריתא הדא דכתיבין בספרא הדין
למדחל ית שמא יקירא ודחילא הדין
ית ייי אלהך׃ והפלא יהוה את מכתך ואת
מכות זרעך מכות גדלת ונאמנות וחלים
רעים ונאמנים׃ ויפריש ייי ית מחתך
וית מחת בנך מחן רברבן ומהימנן
ומכתשין בישין ומהימנין׃ והשיב

ל / ל / ב / וחד לרגלה / ל / חס / ל / ד / זמין / ה / ריש / פיס / וכל / אויב / ב / ב / חד / כות / וחד / כת / הי

לאחד ג׳ פת וסימ׳ מתת לאחד ויקרא דויד ויאלישע הנביא ויתם חלקו / וכי יתן מתנה ויענה ... ב׳ לרגלה ב׳ וסימ׳ ולא
מנחה היונה מנוח לכף רגלה׃ אשר לא נסתה כף רגלה׃ וחד ההלכת לרגלי

בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מ
מפניהם ודבקו בך: ויתיב בך ית כל מכתש
מצרים דדחילתא מן קדמיהון וידבקון
בך: גם כל חלי וכל מכה אשר לא בספר
התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך:
אף כל מרע וכל מחא דלא כתיבין בספר
אוריתא הדא איתינון יי עלך עד דתשתיצי:
ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם
ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בק
בקול יהוה אלהיך: ותשתארון בעם
זעיר חלף דהויתון ככוכבי שמיא לסגי
ארי לא קבילתא למימרא דיי אלהך:
והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב
אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה
עליכם להאביד אתכם ולהשמיד אתכם
ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה: ויהי כמא דחדי יי עליכון
לאוטבא לכון ולאסגאה יתכון כין יחדי
יי עליכון לאובדא יתכון ולשיצאה
יתכון ותטלטלון מעל ארעא דאת עליל לתמן
למירתה: והפיצך יהוה בכל העמים
מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת
שם אלהים אחרים אשר לא ידעת
אתה ואבתיך עץ ואבן: ויבדרינך יי
בכל עממיא מסיפי ארעא ועד סיפי
ארעא ותפלח תמן לעממיא פלחי ט
טעותא דלא ידעתא את ואבהתך
אעא ואבנא: ובגוים ההם לא תרגיע ולא
לא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך
שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש:
ובעממיא האינון לא תנוח ולא יהי מנח
לפרסת רגלך ויתין יי לך תמן לב דחול
וחשכות עינין ומפחת נפש: והיו חייך
תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא
תאמין בחייך: ויהון חייך תלן לך מקבל
ותהי דחיל בליליא וביממא ולא תהימין
בחייך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב
תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר
תפחד וממראה עיניך אשר תראה:
בצפרא תימר מן יתין רמשא וברמשא
תימר מן יתין צפרא מתוהת ליבך דתהי
תוה ומחיזו עינך דתהי חזי: והשיבך
יהוה מצרים באניות בדרך אשר א
אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והת
והתמכרתם שם לאיביך לעבדים ול
ולשפחות ואין קנה: ויתיבינך יי למצר
בספינן באורחא דאמרית לך לא תוסין
עוד למחזה ותזדבנון תמן לבעלי דבביכון
לעבדין ולאמהן ולית דקני:

אלה דברי הברית אשר
צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל
בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת
אתם בחרב: אלין פתגמי קימא דפקיד
יי ית משה למגזר עם בני ישראל בארעא

דמוא... קימא דגזר עמהון בחורב׃

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר א
אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו׃ וקרא משה
לכל ישראל ואמר להון אתון חזיתון ית
כל דעבד יוי לעיניכון בארעא דמצרים
לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה׃ המ
המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת
והמפתים הגדלים ההם׃ נסין רברבין
דחזאה עינך אתיא ומופתיא רברביא
האינון׃ ולא נתן יהוה לכם לב לדעת
ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום
הזה׃ ולא יהב יוי לכון ליבא למדע
ועינין למחזי ואודנין למשמע עד
יומא הדין׃ ואולך אתכם ארבעים
שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מע
מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך׃
ודברית יתכון ארבעין שנין במדברא
לא בליאת כסותכון מנכון ומסנך לא
ערו מעל רגלך׃ לחם לא אכלתם ויין
ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני
יהוה אלהיכם׃ לחמא לא אכלתון וח
וחמר חדת ועתיק לא שתיתון בדיל
דתידעון ארי אנא יוי אלהכון׃ ותבאו

אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ו
ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונ
ונכם׃ ואתיתון לאתרא הדין ונפק סיחון
מלכא דחשבון ועוג מלכא דמתנן לקד
לקדמותנא לאגחא קרבא ומחינונון׃ ונקח
את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולג
ולחצי שבט המנשי׃ ונסיבנא ית ארעהון
ויהבנה לאחסנא לשיבט ראובן ול שיבט
גד ולפלגות שבטא דמנשה׃ ושמרתם
את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם
למען תשכילו את כל אשר תעשון׃ ות
ותיטרון ית פיתגמי קימא הדין ותעבדון
יתהון בדיל דתצלחון ית כל דתעבדון׃

קכב סימן

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם
ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל
איש ישראל׃ אתון קימין יומא דין כולכון
קדם יוי אלהכון רישיכון שבטיכון סביכון
וסרכיכון כל אנש ישראל׃ טפכם נשיכם
וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד
שאב מימיך׃ טפלכון נשיכון וגיורך דבגו
משריתך מלקיט אעך עד מלי מיך׃ לעברך
בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה
אלהיך כרת עמך היום׃ לאעלותך בקימא
...ותיה דיוי אלהך גזר עמך
...למען הקים אתך היום לו לע

ויין ושכר ג וסימ׳ לחם לא אכלתם ...
...לבותיכם בלו׃ ועינים ג וסימ׳ ולא נתן ...

לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר
לך וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם
ליצחק וליעקב׃ בדיל לקימא יתך יומא
דין קדמוהי לעם והוא יהוי לך לאלה כמא
דמליל לך וכמא דקיים לאבהתך לאבר
הם ליצחק וליעקב׃ ולא אתכם לבדכם אנכי
כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת׃
ולא עמכון בלחודיכון אנא גזר ית קימא
הדין וית מומתא הדא׃ כי את אשר ישנו
פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אש
אשר איננו עמנו היום׃ ארי ית מן דאיתוהי
הכא עמנא קאים יומא דין קדם יוי אלהנא
וית מן דלא איתוהי הכא עמנא יומא דין׃
כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ
מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם׃ ארי אתון ידעתון ית ד
דיתיבנא בארעא דמצרים וית דעברנא
בינו עממיא דעברתון׃ ותראו את שקו
שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף
וזהב אשר עמהם׃ וחזיתון ית שיקוציהון
וית טעוותהון אעא ואבנא כספא ודהבא
דעמהון׃ פן יש בכם איש או אשה או
משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום
מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש
ולענה׃ דלמא אית בכון גבר או אתא

או זרעיא או שבטא דלביה פני יומא דין
מדחלתא דיוי אלהנא למהך למפלח
ית טעוות עממיא האינון דלמא אית בכון
גבר מהרהר חטאין או זדונין׃ והיה בשמעו
את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו
לאמר שלום יהיה לי כי בשרירות לבי
אלך למען ספות הרוה את הצמאה׃
ויהי במשמעיה ית פתגמי מומתא
הדא ויחשיב בליביה למימר שלמא
יהי לי ארי בהרהור לבי אנא אזיל בדיל
לאוספא ליה חטאי שלותא על זדנותא׃
לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן אף
יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו
כל האלה הכתובה בספר הזה ומחה
יהוה את שמו מתחת השמים׃ לא ייבי
יוי למשבק ליה ארי בכין יתקף רוגזא
דיוי וחמתיה בגברא ההוא ויתרבקון ביה
כל לוטיא דכתיבין בספרא הדין וימחי
יוי ית שמיה מתחות שמיא׃ והבדילו
יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל
אלות הברית הכתובה בספר התורה
הזה׃ ויפרשיניה יוי לבישא מכל שבטי
דישראל ככל לוטי קימא דכתיבין
בספר אוריתא הדין׃ ואמר הדור
האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם
והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו

את מכות הארץ ההוא ואת תחלאיה
אשר חלה יהוה בה: ויימר דרא בתראה
בניכון דיקומון מבתריכון
ובר עממין דייתי מארע רחיקא
ויחזון ית מחתהא דארעא ההיא וית
מרעהא דאמרע יוי בה: גפרית ומלח
שרפה כל ארצה לא תזרע ולא
תצמח ולא יעלה בה כל עשב כמהפכת
סדם ועמרה אדמה וצביים אשר
הפך יהוה באפו ובחמתו: גופריתא
ומלחא תהי יקידא כל ארעה לא
תזדרע ולא תצמח ולא יסק בה כל
עסב כהפיכת סדום ועמורה
אדמה וצבואים דהפך יוי ברוגזיה
ובחמתיה: ואמרו כל הגוים על מה
עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה
חרי האף הגדול הזה: ויימרון כל
עממיא על מא עבד יוי כדין לארעא
הדא מא תקוף רתח רוגזא רבה הדין:
ואמרו על אשר עזבו את ברית
יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם
בהוציאו אתם מארץ מצרים:
ויימרון על דשבקו ית קימא דיוי
אלהא דאבהתהון דגזר עמהון
כאפקותיה יתהון מארע דמצרים:
וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו

להם אלהים לא ידעום ולא חלק להם
ואזלו ופלחו לטעות עממיא וסגידו
להון דחלן דלא ידעונין ולא אוטיבא
להון: ויחר אף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה: ותקיף רוגזא דיוי בארעא
ההיא לאיתאה עלה ית כל לוטיא
דכתיבין בספרא הדין: ויתשם יהוה
מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף
גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום
הזה: וטלטלינון יוי מעל ארעהון
ברגז ובחמא ובתקוף רב ואגלינון
לארע אוחרי כיומא הדין: הנסתרת
ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד
עולם לעשות את כל דברי התורה
הזאת: דמטמרן קדם יוי אלהנא ודגלין
לנא ולבננא עד עלמא למעבד ית
כל פתגמי אוריתא הדא:

והיה כי יבאו עליך כל
הדברים האלה הברכה והקללה
אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך
בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך
שמה: ויהי ארי ייתון עלך כל פתגמיא
האלין ברכן ולוטין דיהבית קדמך
ותתיב ללבך בכל עממיא דאגלך
יוי אלהך לתמן: ושבת עד יהוה אלהיך

ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך
היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל
נפשך׃ ותתוב לדחלתא דיוי אלהך
ותקביל למימריה ככל דאנא מפקיד
לך יומא דין את ובנך בכל ליבך
ובכל נפשך׃ ושב יהוה אלהיך את
שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל
העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך
שמה׃ ויתיב יוי אלהך ית גלותך
וירחים עלך ויתוב ויכנשינך מכל
עממיא דבדרך יוי אלהך לתמן׃
אם יהיה נדחך בקצה השמים
משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם
יקחך׃ אם יהון גלותך בסיפי שמיא
מתמן יכנשינך יוי אלהך ומתמן
יקרבינך׃ והביאך יהוה אלהיך אל
הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה
והיטבך והרבך מאבתיך׃ ויעילינך
יוי אלהך לארעא דיריתו אבהתך ותירתנה
ויוטיב לך ויסגינך מאבהתך׃ ומל
יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב
זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך למען חייך׃
ויעדי יוי אלהך ית טפשות ליבך
וית טפשות ליבא דבנך למרחם
ית יוי אלהך בכל ליבך ובכל נפשך

בדיל חייך׃ ונתן יהוה אלהיך את
כל האלות האלה על איביך ועל
שנאיך אשר רדפוך׃ ויתין יוי אלהך
ית כל לוטיא האלין על בעלי דבבך
ועל סנאך דרדפוך׃ ואתה תשוב
ושמעת בקול יהוה ועשית את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום׃ ואת
תתוב ותקביל למימרא דיוי ותעביד
ית כל פיקודוהי דאנא מפקיד לך
יומא דין׃ והותירך יהוה אלהיך בכל
מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך לטבה׃
כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב
כאשר שש על אבתיך׃ ויותרינך
יוי אלהך בכל עובדי ידך בולדא
דמעך בוולדא דבעירך ובאיבא
דארעך לטבא ארי יתוב יוי למחדי
עלך כמא דחדי על אבהתך׃ כי
תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ ארי
תקביל למימרא דיוי אלהך למטר
פיקודוהי וקימוהי דכתיבין בספר
אוריתא הדין ארי תתוב לדחלתא
דיוי אלהך בכל ליבך ובכל נפשך׃

כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה
הוא. ארי תפקידתא הדא דאנא מפקיד לך
יומא דין לא מכסיא היא מינך ולא רחיקא
היא. לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו
השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה.
לא בשמיא היא למימר מן יסק לנא לשמיא
ויסבה לנא וישמעננא יתה ונעבדינה. ולא
מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר
הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה. ולא
מעבר לימא היא למימר מן יעבר לנא ל
לעבר ימא ויסבה לנא וישמעננא יתה ונעבדינה.
כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך
לעשתו. ארי קריב לך פתגמא לחדא בפומך
ובליבך למעבדיה ולחך ראה
נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת
המות ואת הרע. חזי דיהבית קדמך יומא דין
ית חיי וית טבתא וית מותא וית בישתא. אשר
אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ל
ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו
וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה. דאנא מפקיד לך יו
יומא דין למרחם ית יוי אלהך למהך באורחן
דתקנן קדמוהי ולמטר פקודוהי וקימוהי ודי
דינוהי ותיחי ותסגי ויברכינך יוי אלהך באר
ארעא דאת עליל לתמן למירתה. ואם יפנה לבבך ולא
תשמע ונדחת והשתחוית לאלהים אחרים

ועבדתם. ואם יתפני ליבך ולא תקביל ותטעי
ותסגוד לטעות עממיא ותפלחינון. הגדתי לכם
היום כי אבד תאבדון לא תאריכן ימים על
האדמה אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה
לרשתה. חויתי לכון יומא דין ארי מיבד תיבדון
לא תורכון יומין על ארעא דאתון עברין ית ירדנא
למיעל לתמן למירתה. העדתי בכם היום את
השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך
הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה
וזרעך. אסהדית בכון יומא דין ית שמיא וית
ארעא חיי ומותא יהבית קדמך בירכן ולווטין ותתרעי
בחיי בדיל דתיחי את ובנך. לאהבה את יהוה אלהיך
לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך וארך ימיך
לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך
לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם. למרחם ית
יוי אלהך לקבלא למימריה ולאתקרבא לדחלתיה
ארי הוא חייך ואורכות יומך למיתב על ארעא דקיים
יוי לאבהתך לאברהם ליצחק וליעקב למתן להון.

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל
ואזל משה ומליל ית פתגמיא האלין עם כל ישראל
ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום
לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי לא
תעבר את הירדן הזה. ואמר להון בר מאה ועסרין
שנין אנא יומא דין לית אנא יכיל עוד למיפק ו
ולמיעל ויוי אמר לי לא תעבר ית ירדנא הדין
יהוה אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את הגוים

[illegible]

האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר
לפניך כאשר דבר יהוה: יוי אלהך הוא ע
עבר קדמך הוא ישיצי ית עממיא האלין
מן קדמך ותירתנון יהושע הוא עבר קדמך
כמא דמליל יוי: ועשה יהוה להם כאשר
עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי ולארצם
אשר השמיד אתם: ויעביד יוי להון כמא
דעבד לסיחון ולעוג מלכי אמוראה ולא ר
ולארעהון דשיצי יתהון: ונתנם יהוה לפניכם
ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
אתכם: וימסרינון יוי קדמיכון ותעבדון
להון ככל תפקידתא דפקידית יתכון: חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי
יהוה אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפך ו
ולא יעזבך: תקיפו ועילמו לא תדחלון ולא
תיתברון מן קדמיהון ארי יוי אלהך מימריה
מדבר קדמך לא ישבקינך ולא ירחקינך:
ויקרא משה
ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל
חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה
אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתם לתת
להם ואתה תנחילנה אתם: וקרא משה ל
ליהושע ואמר ליה לעיני כל ישראל ת
תקף ועילם ארי את תעיל ית עמא הא
הדין ואת תחסנינה להון: ויהוה הוא ה
ההולך עמך לא ירפך ולא יעזבך לא ת
תירא ולא תחת: ויוי הוא מדבר קדמך

א

מימריה יהי בסעדך לא ישבקינך ולא
ירחקינך לא תדחל ולא תתבר: ויכתב
משה את התורה הזאת ויתנה אל ה
הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית
יהוה ואל כל זקני ישראל: וכתב משה
ית אוריתא הדא ויהבה לכהניא בני לוי
דנטלין ית ארון קימא דיוי ולכל סבי
ישראל: ויצו משה אותם לאמר מקץ
שבע שנים במעד שנת השמטה בחג
הסכות: ופקיד משה יתהון למימר
מסוף שבע שנין בזמן שתא דשמטתא
בחגא דמטליא: בבוא כל ישראל לראות
את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל
באזניהם: במיתי כל ישראל לאתחזאה
קדם יוי אלהך באתרא דיתרעי תקרי
ית אוריתא הדא קדם כל ישראל ית
ותשמעינון: הקהל את העם האנשים
והנשים והטף וגרך אשר בשעריך
למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את
יהוה אלהיכם ושמרו לעשות את כל
דברי התורה הזאת: כנוש ית עמא ג
גבריא ונשיא וטפלא וגיורך דבקרוך
בדיל דישמעון ובדיל דילפון וידחלון
קדם יוי אלהכון ויטרון למעבד ית כל
פתגמי אוריתא הדא: ובניהם אשר לא
ידעו ישמעו ולמדו ליראה את יהוה

אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שמה לרשתה: ובניהון דלא ידעין ישמעון
וילפון למדחל קדם יוי אלהכון
כל יומיא דאתון קימין על ארעא דאתון
עברין ית ירדנא לתמן למירתה:

ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיך למ
מות קרא את יהושע והתיצבו באהל
מועד ואצונו וילך משה ויהושע ויתיצבו
באהל מועד: ואמר יוי למשה הא קריבו
יומך לממת קרי ית יהושע וא
ואתעתדו במשכן זמנא ואפקדיניה
ואזל משה ויהושע ואתעתדו במשכן
זמנא: וירא יהוה באהל בעמוד ענן
ויעמד עמוד הענן על פתח האהל:
ואתגלי יוי במשכנא בעמודא דעננא
וקם עמודא דעננא על תרע משכנא:
ויאמר יהוה אל משה הנך שכב עם
אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי
אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה
בקרבו ועזבני והפר את בריתי אשר
כרתי אתו: ואמר יוי למשה הא את
שכיב עם אבהתך ויקום עמא הדין
ויטעון בתר טעות עממי ארעא ד
דהוא עליל לתמן ביניהון וישבקון
דחלתי וישנון ית קימי דגזרית עמהון

116

אפי ביום ההוא: וחרה אפי בו
ביום ההוא ועזבתים והסתרתי
פני מהם והיה לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין
אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה:
ויתקף רוגזי בהון ביומא ההוא ואר
ארחקינון ואסליק שכינתי מנהון ויהון
להון למבז ויערעון יתהון בישן סגיאן
ועקן ויימר ביומא ההוא הלא מדלית
שכינת אלהי ביני ערעני בישתא
האלין: ואנכי הסתר אסתיר פני מהם
ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה
כי פנה אל אלהים אחרים: ואנא סל
סלקא אסליק שכינתי מנהון ביומא
ההוא על כל בישתא דעבדו ארי
אתפניאו בתר טעות עממיא: ועתה
כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה
את בני ישראל שימה בפיהם ל
למען תהיה לי השירה הזאת לעד
בבני ישראל: וכען כתובו לכון ית
תושבחתא הדא ואלפה ית בני
ישראל שויה בפומהון בדיל
דתהי קדמי תושבחתא הדא לס
לסהיד בבני ישראל: כי אביאנו
אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו
זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודשן
ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ו

ונאצוני והפר את בריתי: ארי אעילינון
לארעא דקיימית לאבהתהון עבדא
חלב ודבש וייכלון ויסבעון ויתפנקון
ויתפנון בתר טעות עממיא ויפלחון
להון וירגזון קדמי וישנון ית קימיי ו׳
והיה כי תמצאן אתו רעות רבות ו׳
וצרות וענתה השירה הזאת לפניו
לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי
את יצרו אשר הוא עשה היום בטרם
אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ו׳
ויהי ארי יערען יתהון בישן סגיאן ו׳
ועקן ותתיב תושבחתא הדא קדמוהי
לסהיד ארי לא תתנשי מפום בניהון
ארי גלי קדמי יצרהון דאינון עבדין
יומא דין עד לא אעילינון לארעא
דקיימית: ויכתב משה את השירה
הזאת ביום ההוא וילמדה את בני
ישראל: וכתב משה ית תושבחתא
הדא ביומא ההוא ואלפה ית בני יש׳
ישראל: ויצו את יהושע בן נון וי׳
ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא
את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתי להם ואנכי אהיה עמך:
ופקיד ית יהושע בר נון ואמר
תקף ועילם ארי את תעול ית בני
ישראל לארעא דקיימית להון ו׳

ומימרי יהי בסעדך: ויהי ככלות
משה לכתוב את דברי התורה
הזאת על ספר עד תמם: והוה
כד שיצי משה למכתב ית פ׳
פתגמי אוריתא הדא על ספרא
עד שלימו: ויצו משה את ה׳
הלוים נשאי ארון ברית יהוה
לאמר: ופקיד משה ית ליואי נ׳
נטלי ארון קימא דיוי למימר
לקח את ספר התורה הזה וש׳
ושמתם אתו מצד ארון ברית
יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד
סבו ית ספרא דאוריתא הדין
ותשוון יתיה מסטר ארון קימא
דיוי אלהכון ויהי תמן בך לסהיד
כי אנכי ידעתי את מריך ואת
ערפך הקשה הן בעודני חי ע׳
עמכם היום ממרים היתם עם
יהוה ואף כי אחרי מותי: ארי
אנא ידענא ית סרבנותך וית ק׳
קדלך קשיא הא עד דאנא עד
קיים עמכון יומא דין מסרבין
הויתון קדם יוי ואף בתר דאימות:
הקהילו אלי את כל זקני שבטי
שבטיכם ושטריכם ואדברה
באזניהם את הדברים האלה

ואעידה בם את השמים ואת הארץ כי ידעתי
תקון אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן
הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
להכעיסו במעשה ידיכם וידבר משה באזני כל
קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

האזינו השמים ואדברה | ותשמע הארץ אמרי פי
יערף כמטר לקחי | תזל כטל אמרתי
כשעירם עלי דשא | וכרביבים עלי עשב
כי שם יהוה אקרא | הבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו | כי כל דרכיו משפט
אל אמונה ואין עול | צדיק וישר הוא
שחת לו לא בניו מומם | דור עקש ופתלתל
הליהוה תגמלו זאת | עם נבל ולא חכם
הלוא הוא אביך קנך | הוא עשך ויכננך
זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר | שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך
בהנחל עליון גוים | בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים | למספר בני ישראל
כי חלק יהוה עמו | יעקב חבל נחלתו
ימצאהו בארץ מדבר | ובתהו ילל ישמן

יסבבנהו יבוננהו | יצרנהו כאישון עינו
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף | יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו
יהוה בדד ינחנו | ואין עמו אל נכר
ירכבהו על במתי ארץ | ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע | ושמן מחלמיש צור
חמאת בקר וחלב צאן | עם חלב כרים ואילים
בני בשן ועתודים | עם חלב כליות חטה
ודם ענב תשתה חמר: | וישמן ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית | ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו: | יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו: | יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום | חדשים מקרב באו:
לא שערום אבתיכם: | צור ילדך תשי
ותשכח אל מחללך: | וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנתיו: | ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם | כי דור תהפכת המה
בנים לא אמן בם: | הם קנאוני בלא אל
כעסוני בהבליהם | ואני אקניאם בלא עם
בגוי נבל אכעיסם: | כי אש קדחה באפי
ותיקד עד שאול תחתית | ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים: | אספה עלימו רעות

חצי אכלה בם מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם
עם חמת זחלי עפר מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה
גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם לולי כעס אויב אגור
פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידנו רמה
ולא יהוה פעל כל זאת כי גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריתם איכה ירדף אחד אלף
ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם
ויהוה הסגירם כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים כי מגפן סדם גפנם
ומשדמות עמרה ענבמו ענבי רוש
אשכלת מררת למו חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר הלא הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד
ואפס עצור ועזוב ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו אשר חלב זבחימו יאכלו

ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה ראו עתה כי אני אני הוא
ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל
כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם
אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם
אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב
הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון ויכל משה
לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים
אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃
הקהילו אלי כנושו לותי ית כל סבי שבטיכון וסרכיכון ואמליל קדמיהון
ית כל פתגמיא האלין ואסהיד בכון ית שמיא וית ארעא ארי ידענא בתר
דאימות ארי חבלא תחבלון ותסטון מן אורחא דפקידית יתכון ותערע
יתכון בישתא בסוף יומיא ארי תעבדון ית דביש קדם יי לארגזא קדמוהי

בעובדי ידיכון ומליל משה קדם כל קהלא
דישר' ית פתגמי תושבחתא הדא עד דשלימו

האזינו

אציתו שמיא ואמליל
ותשמע ארעא מימרי פומי יבסם כמטרא
אולפני יתקבל כטלא מימרי כרוחי מטרא
דנשבין על דיתאה וכרסיסי מלקושא
דעל עסבא ארי בשמא דיי אנא מצלי
הבו רבותא קדם אלהנא תקיפא דשלמין
עובדוהי ארי כל אורחתיה דינא אלהא
מהימנא דמן קדמוהי עולא לא נפיק זכן
וקשיט הוא חבילו להון לא
ליה בניא דפלחו לטעותא דרא דשנו
עובדוהי ואשתניו הא קדם יי אתון גמלין
דא עמא דקבילו אוריתא ולא חכימו
הלא הוא אבוך את דיליה הוא עבדך
ואתקנך אדכר יומין דמן עלמא אסתכלו
בשני דר ודר שאל אבוך ויחוי לך סבך וי'
ויימרון לך באחסנא עלאה עממיא בפ'
באפרשותיה בני אנשא [illegible] תחומי עממיא
למנין בני ישר' ארי חולקיה דיי עמיה
יעקב עדב אחסנתיה סופיק צורכיהון
בארע מדברא ובית צהונא אתר דלית
מיא אשרינון סחור סחור לשכינתיה אליפינ'
פת' [illegible] נטרינון כבבת עינהון יש
כנשרא דמחיש לקניה על בנוהי מתחופף
[illegible] גדפוהי מקבלהון [illegible] על

תקוף אבהוהי יוי בלחודיהון עתיד ל'
לאשריותהון בעלמא דהוא עתיד לאת'
לאתחדתא ולא יתקיים קדמוהי פולחן
טעון אשרינון על תוקפי ארעא ואוכילינון
ביזת סנאיהון ויהב להון ביזת שליטי קרוין
ונכסי יתבי כרכין תקיפין יהב להון בית
מלכיהון ושליטיהון עם עותר קרביהון
ותקיפיהון עמא דארעהון אחסנתהון
עם ביזת חיליהון ומשריתהון ודם גיבריהון
יתאשד כמיא ועתר ישר' ובעט אצלח
תקוף קנא נכסין שבק פולחן אלהא דעבדיה
ארגיז קדם תקיפא דפרקיה אקניאו קדמוהי
בפולחן טעון בתועבתא ארגיזו קדמוהי
דבחו לשדין דלית בהון צרוך דחלן דלא
ידעונין [illegible] עבדין דלא
אתעסקו בהון אבהתכון דחלת תקיפא
דבלך אתנשיתא שבקתא פולחן אלהא
דעבדך וגלי קדם יוי ותקיף רוגזיה מדא'
מדארגיזו קדמוהי בנין ובנן ואמר אסלק
שכינתי מנהון גלי קדמי מא יהי בסופהון
ארי דרא דאשניאו אינון בניא דלית בהון
הימנו אינון אקניאו קדמי בלא דחלא א'
ארגיזו קדמי בטעותהון ואנא אקנינון ב'
בלא עם בעמא טפשא ארגיזינון ארי
קדום תקיף כאישא נפק מן קדמי ברגז
שיצי עד שאול ארעיתא [illegible]

ועללתה שיצי עד סיפי טוריא אוסיף עליהון
בישן מכתשי אגרי בהון נפיחי כפן
ואכילי עופא ולבדישי רוחין בישין ושן חיות
ברא איגרי בהון עם חמת תניניא דזחלין
בעפרא מברא תתכיל חרבא ומתווניא ש
חרגת מותא אף עולימיהון אף עולימתהון
ינקיהון עם סביהון יאמרית יחול רוגזי
עליהון ואשיצינון אבטיל מבני אנשא
דוכרנהון אלו לא פון רוגזא דסנאה כניש
דלמא יתרברבון בעלי דבבא דלמא יימרון
ידנא תקיפתא ולא מן קדם יוי הות כל
דא ארי עם מאבדי עיצא אנון ולית
בהון סוכלתנו אלו חכימו אסתכלו ברא
סכלון מא יהי בסופהון איכדין ירדוף חד
לאלף ותרין יערקון לריבותא אלהן שיהון
מסרינון והוה אשלימינון ארי לא כתקיפנא
תוקפהון ובעלי דבבנא הוו דיינא ארי
בפורענות עמא דסדום פורענותהון וש
ולקותהון כעמא דעמורה מחתהון בישין
כרישי חיוין ושלמת עובדיהון כמררתא
הא כל יתהון גניזא אפסטור עמתהון ולריש
עובדיהון אלהיון הלא אבלעו בדיהון
גלן קדמי גניזין ליום דינא. בא עלי ידפ
פורענות ארי אנא אשלים לעידן דיגלון
ברא עיהון ארי קריב יום תברהון ומבע
דתיד להון ארי ידין דינא דעמיה

ופורענות עבדוהי צדיקיא יתפרע ארי
גלי קדמוהי דבעדן דתתקף עליהון מחת
סנאה יהון מטלטלין ושביקין ויימר אן
דחלתהון תקיפא דהוו רחיצין ביה דתרב
נכסתהון הוו אכלין שתן חמר נסכיהון
יקומון כען ויסעדונכון יהון עליכון למגן
חזו כען ארי אנא אנא הוא ולית אלה בר מני
אנא ממית ומחי מחינא ואף מסינא ולית
דמן ידי משיזיב ארי אתקינית בשמיא
בית שכינתי ואמרית קים אנא לעלמין
אם על חד תרין כחיזו ברקא מסוף שמיא
ועד סוף שמיא תתגלי חרבי ותתקף בדינא
ידי אתיב פורענותא לסנאי ולבעלי דבבי
אשלים ארוי גירי מדמא וחרבי תקטול
בעממיא מדם קטילין ושבין לאעדאה
כתרין מריש סנאה ובעיל דבבא שבחו
עממיא עמיה ארי פורענות עבדוהי
צדיקיא מתפרע ופורענותא יתיב לסנאוהי
ויכפר על ארעיה ועל עמיה.

ויבא ואתא משה ומליל ית כל פתגמי
תושבחתא הדא קדם עמא הוא והושע
בר נון ושיצי משה למללא ית כל פתגמיא
האליין עם כל ישראל ואמר להון שוו
לבכון לכל פתגמיא דאנא מסהיד בכון
יומא דין דתפקדונון ית בניכון למיטר

למעבר ית כל פתגמי אוריתא הדא ארי
לא פתגם ריקן הוא מנכון ארי הוא חייכון
ובפתגמא הדין תורכון יומין על ארעא דאתון
עברין ית ירדנא לתמן למירתה

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר ומליל יי עם משה בכרן יומא
הדין למימר עלה אל הר העברים הזה
הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני
ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני
נתן לבני ישראל לאחזה סק לטורא
דעבראי הדין לטורא דנבו די בארעא
דמואב די על אפי יריחו וחזי ית ארעא
דכנען דאנא יהיב לבני ישראל לאחסנא
ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף
אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר
ההר ויאסף אל עמיו ומות בטורא דאת
סליק לתמן ואתכניש לעמך כמא דמית
אהרן אחוך בהור טורא ואתכניש
לעמיה על אשר מעלתם בי בתוך בני
ישראל במי מריבת קדש מדבר צן
על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני
ישראל על דשקרתון במימרי בגו בני
ישראל במי מצות רקם מדברא דצין על
דלא קדשתון יתי בגו בני ישראל כי מנגד
תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל
הארץ אשר אני נתן לבני ישראל ארי
מקבל תחזי ית ארעא ולתמן לא תיעול
לארעא דאנא יהיב לבני ישראל

נב פס׳ סימן הלב

וזאת הברכה אשר ברך משה איש
האלהים את בני ישראל לפני מותו ודא
ברכתא דבריך משה נביא דיי ית בני
ישראל קדם מותיה ויאמר יהוה מסיני
בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן
ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת למו
ואמר יי מסיני אתגלי וזיהור יקריה מש
שעיר אתחזי לנא אתגלי בגבורתיה
על טורא דפארן ועמיה רבות קדישין
כתב ימיניה מגו אישתא אוריתא יהב
לנא אף חבב עמים כל קדשיו בידך
והם תכו לרגלך ישא מדברתיך אף
חבבינון לשבטיא כל קדישוהי דבית
ישראל בגבורא אפקינון ממצרים ואנון
מדברין תחות ענניך נטלין על מימרך
תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב
אוריתא יהב לנא משה מסרה ירותא
לכנשת יעקב ויהי בישרון מלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל והוא
בישראל מלכא באתכנשות רישי עמא
כחדא שבטיא דישראל יחי ראובן ואל
ימת ויהי מתיו מספר יחי ראובן בחיי

עלמא ומותא תנינא לא ימות ויקבלון
בנוהי אחסנתהון במנינהון:

וזאת ליהודה ויאמר שמע
יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב
לו ועזר מצריו תהיה: ודא ליהודה ואמר
קביל ייי צלותיה דיהודה במפקיה לקרבא
ולעמיה תתיביניה בשלם ידוהי יעבדן
ליה פורענותא מסנאוהי וסעיד מבעיל
דבבוהי תהי ליה:

וללוי אמר תמיך ואוריך לאיש חסידך
אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מרי
בה: וללוי אמר תומיא ואוריא אלש
אלבישתא לגבר דישתכח חסיד קדמך
דנסיתהי בנסיתא והוה שלים בחנתהי
על מי מצותא ואשתכח מהימן: האמר
לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא
הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך
ובריתך ינצרו: דעל אבוהי ועל אמיה
לא רחים כד חבו מן דינא ואפי אחוהי
ובנוהי לא נסיב אפין נטרו מטרת מימרך
וקימך לא אשני: יורו משפטיך ליעקב
ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך
וכליל על מזבחך: כשרין אלין דיאלפון
דינך ליעקב ואוריתך לישראל ישוון קט
קטורת בוסמין קדמך וגמירא לרעוא על
מדבחך: ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה
מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון:
ברך ייי נכסוהי וקורבן ידוהי תקביל ברעוא
תבר חרצא דסנאוהי ודבעלי דבבוהי
דלא יקומון:

לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח
עליו חפף עליו כל היום ובין כתפיו שכן:
לבנימן אמר רחימא דייי ישרי לרוחצן
עלוהי יהי מגין עלוהי כל יומיא ובארעיה
תשרי שכינתא:

וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו
ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת:
וליוסף אמר מברכא מן קדם ייי ארעיה
עבדא מגדנין מטלא דשמיא מלעילא
וממבועי עינוותא ותהומין דנגדין ממעמקי
ארעא מלרע: וממגד תבואת שמש וממגד
גרש ירחים: ועבדא עללן מיבול
שמשא ועבדא מגדנין מריש ירח בירח:
ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם:
ומריש טוריא בכיריא ומטוב רמן דלא
פסקין: וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני
סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו: ומטוב ארעא ומלאה רעוא ליה דשכינתה
בשמיא ועל משה אתגלי באסנא ייתון כל
אלין לרישא דיוסף גברא פרישא דאחוהי:
בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם
עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות

אפרים והם אלפי מנשה רבא בבנוהי זיוא ליה
גבורן אתעבידא ליה מן קדם תוקפא ורומא דיליה
בגבורתיה עממיא יקטיל כחדא עד סיפי ארעא ואנון
רבוותא דבית אפרים ואינון אלפיא דבית מנשה
ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך
ויששכר באהליך ולזבולון אמר חדי זבולן
במפקך לאגחא קרבא על בעלי דבבך ויש
יששכר במהכך למעבד זמני מועדיא בירו
בירושלם עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק
כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול שבטיא
לטור בית מקדשא יתכנשון תמן יכסון נכסת
קודשין לרעוא ארי נכסי עממיא ייכלון וסימן
דטמירן בחלא יתגלין להון
ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן
וטרף זרוע אף קדקד ולגד אמר בריך דאפתי
לגד כליתא שריא וקטיל שלטונין עם מלכין ויר
וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא
ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו עם יש
ישראל ויתקבל בקדמיתא אחסנתיה ארי תמן
באחסנתיה משה ספרא רבא דישראל קביר והוא
נפק ועל ברישא עמא בזכות ... עבד ודינוהי
עם ישראל ולדן אמר דן גור
אריה יזנק מן הבשן ולדן אמר ... כגור
אריון ארעיה שתיא מן נחליא דנגדין מן מתנן
ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת
יהוה ים ודרום ירשה ולנפתלי אמר נפתלי סבע
רעוא ומלי ברכן מן קדם יי מערבי ימא גניסר

121

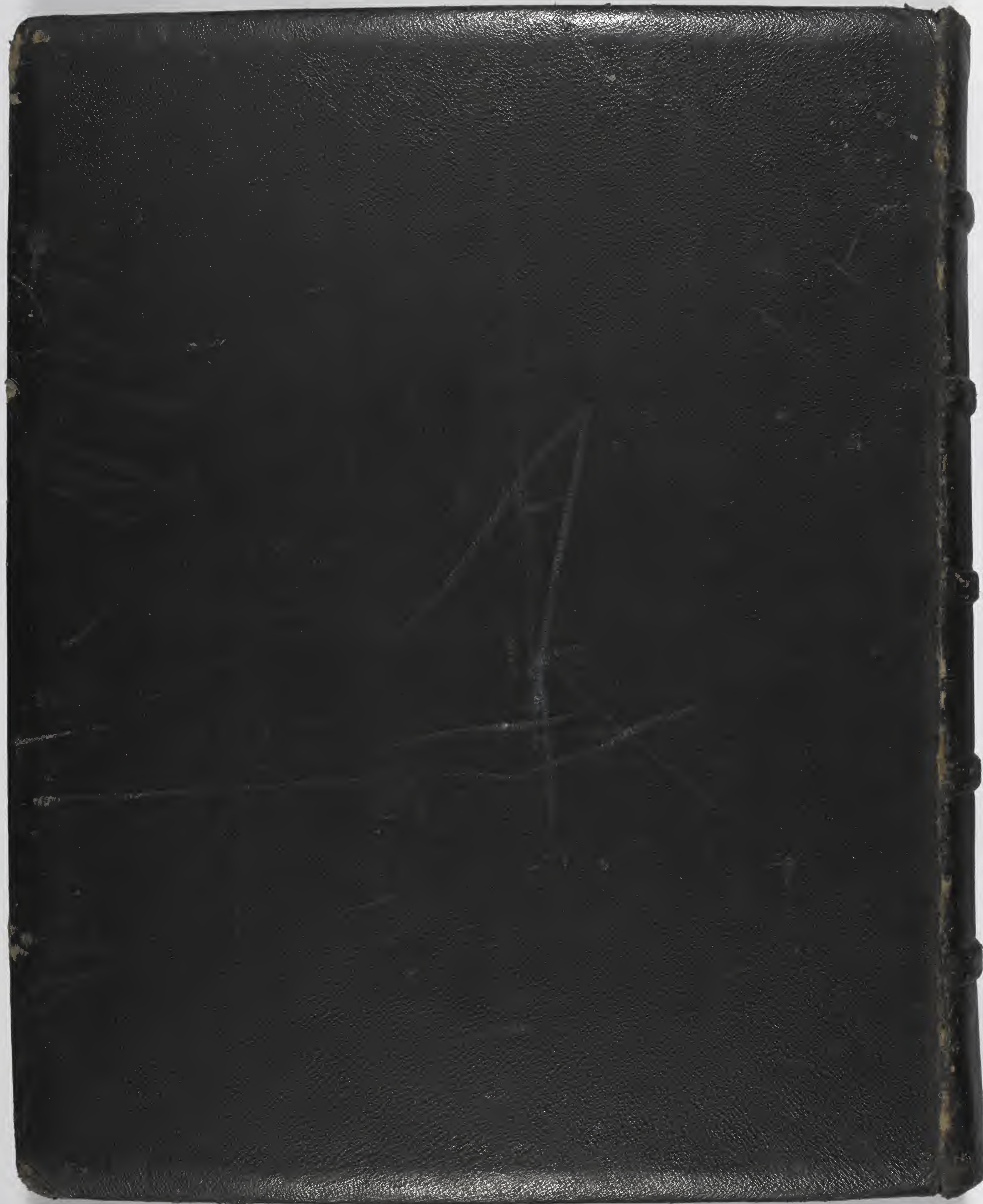
ודרומוהי ירות
ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי ר
רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו ולאשר אמר
בריך מברכת בניא אשר יהי רעוא לאחוהי
ויתרבא בתפנוקי מלכין ברזל ונחשת מנ
מנעלך וכימיך דבאך יתקיף כברזלא וכנחשא
כיומי עולימותך תוקפך אין כאל ישרון
רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים לית אלה
כאלהא דישראל דשכינתיה בשמיא בסעדך
ותוקפיה בשמי שמיא מענה אלהי קדם
ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויא
ויאמר השמד מדור אלהא דמלקדמין ש
דבמימריה אתעביד עלמא ותריך מן קדמ
סנאה ואמר שיצי וישכן ישראל בטח בדד
עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו
יערפו טל ושרי ישראל לרוחצן בלחודיה
כעין ברכתא דבריכינון יעקב אבוהון בארע
עבדא עבור וחמר אף שמיא דעליהון יש
ישמשונון בטלא אשריך ישראל מי כמוך
עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך
ויכחשו איביך לך ואתה על במותימו תדרך
טובך ישראל לית דכותך עמא דפורקניה
קדם יי תקוף סעדך ודמן קדמוהי נצחן
גבורתך ויתכדבון סנאך לך ואת על פרקת
צוורי מלכיהון תדרוך

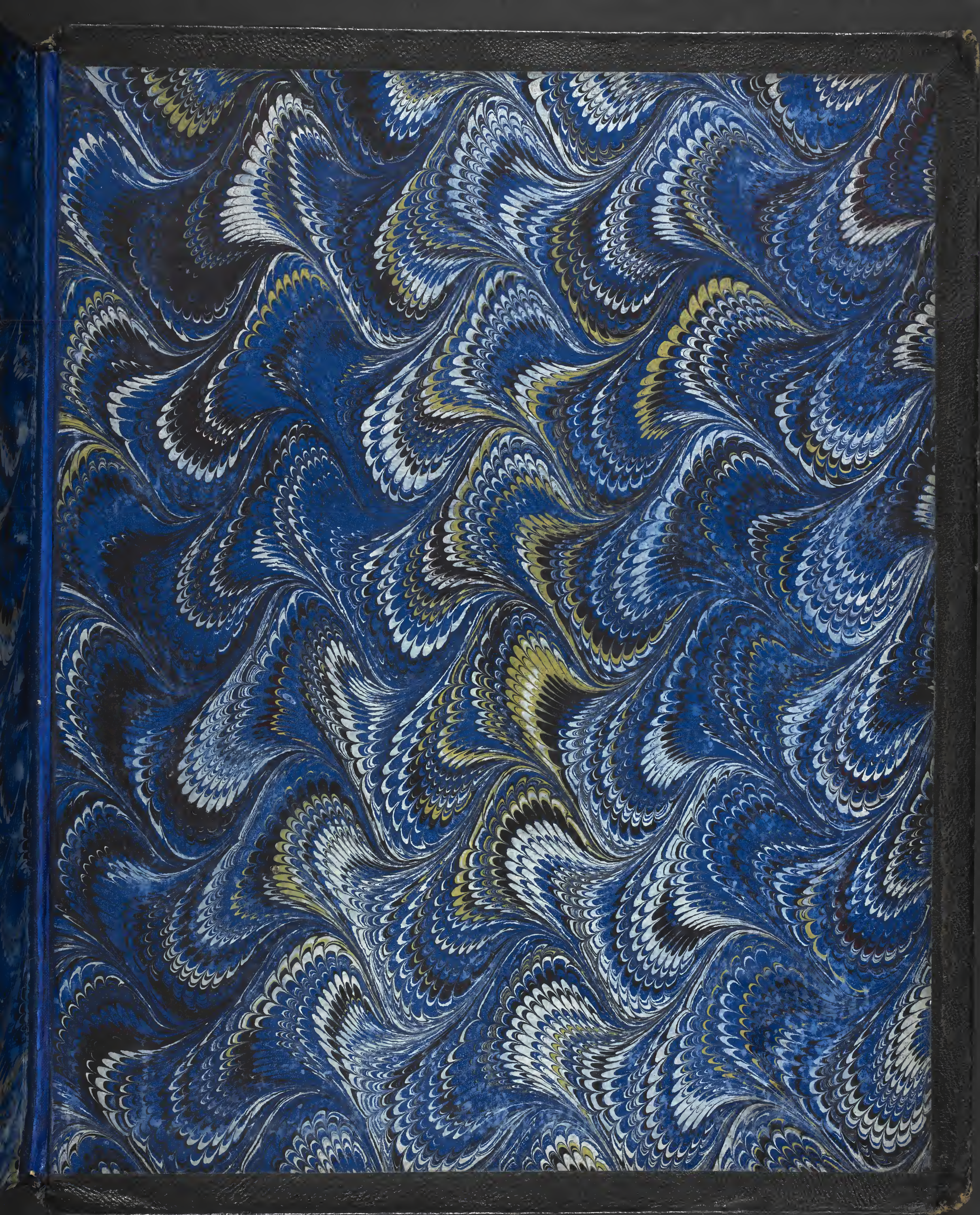
34

ויעל משה מערבות מואב
מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על

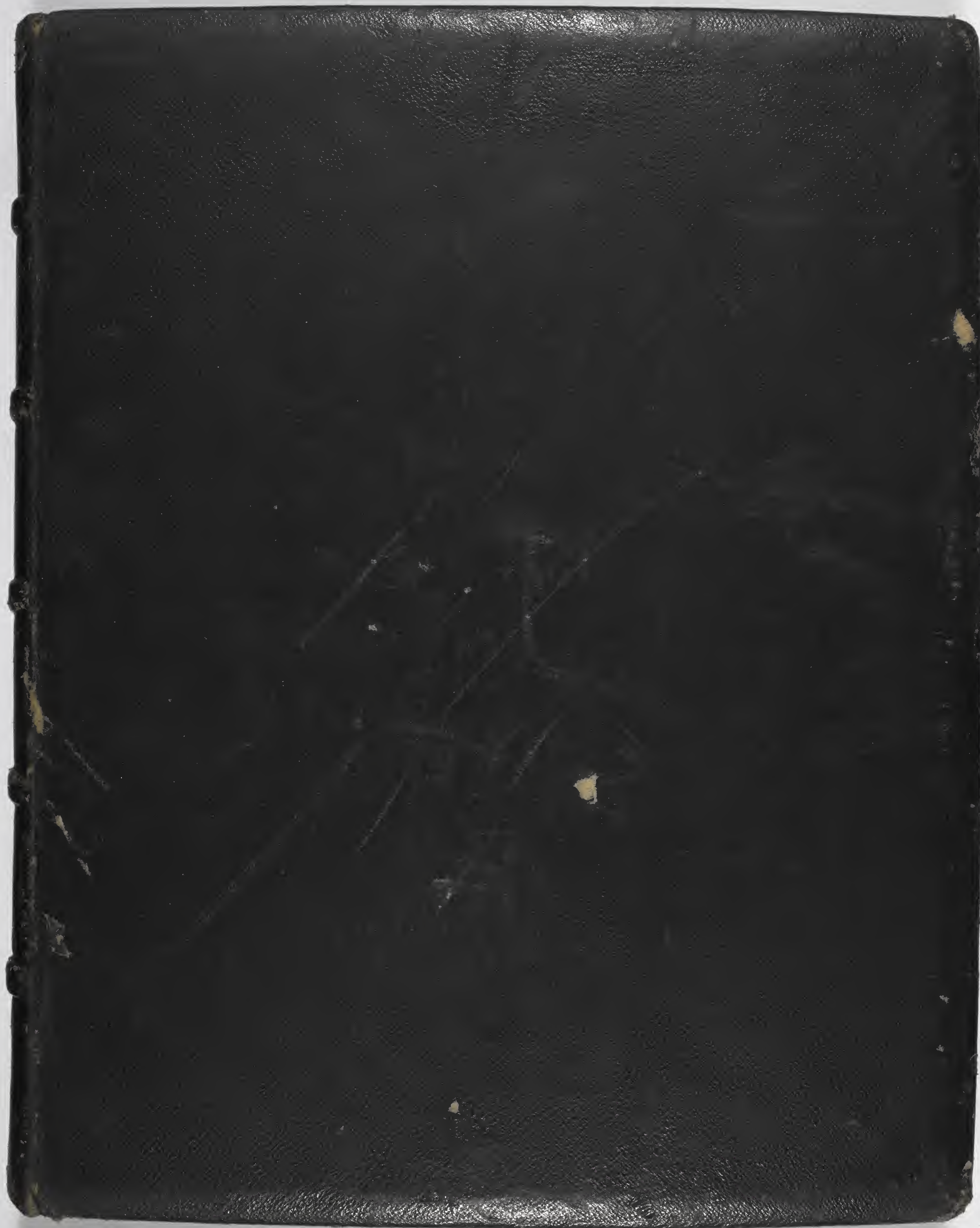
ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד
עד דן וסליק משה ממישרי מואב לט
ורא דנבו ריש רמתא דעל אפי יריחו
ואחזייה יי ית כל ארעא ית גלעד עד דן
ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון וית
כל נפתלי וית ארע אפרים ומנשה וית
כל ארע יהודה עד ימא מערבאה ואת
הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים
עד צער וית דרומא וית מישרא בקעת
יריחו קרית דקליא עד צוער ויאמר
יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לז
רעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה
לא תעבר ואמר יי ליה דא ארעא
די קיימית לאברהם ליצחק וליעקב
למימר לבנך אתנינה אחזיתך בעינך
ולתמן לא תעבר וימת שם משה עבד
יהוה בארץ מואב על פי יהוה ומית תמן
משה עבדא דיי בארעא דמואב על
מימרא דיי ויקבר אתו בגי בארץ
מואב מול בית פעור ולא ידע איש את
קברתו עד היום הזה וקבר יתיה בחי
לתא בארעא דמואב לקבל בית פעור
ולא ידע אנש ית קבורתיה עד יומא הדין
ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו

לא כהתה עינו ולא נס לחה ומשה בר
מאה ועסרין שנין כד מית לא כהת
עינוהי ולא שנא זיו יקרא דאפוהי
ויבכו בני ישראל את משה בערבת
מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל
משה ובכו בני ישראל ית משה במ
ישרי דמואב תלתין יומין ושלי
שלימו יומי בכיתא אבלא דמשה
ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי
סמך משה את ידיו עליו וישמעו
אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה
יהוה את משה ויהושע בר נון
אתמלי רוח חכמתא ארי סמך
משה ית ידוהי עלוהי וקבילו מניה
בני ישראל ועבדו כמא דפקיד יי
ולא קם נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל פנים ולא קם
נביא עוד בישראל כמשה דאתגלי ליה
יי אפין באפין לכל האתות והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו לכל
אתיא ומופתיא די שלחיה יי למעבד ב
ארעא דמצרים לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה
ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול
אשר עשה משה לעיני כל ישראל ולכל ידא
תקיפא ולכל חזונא רבא דעבד משה
לעיני כל ישראל

LEVIT-DEUT.
WITH
TARGUM
HEBREW.

BRIT. MUS

ORIENTAL
1467.

121 Folios. E.L. Aug. 1876
E.F. & C.T.

